

پوهنون سلام
پوهنخی شرعیات و قانون
بروگرام ماستری تفسیر و حدیث

دولت جمهوری اسلامی افغانستان
وزارت تحصیلات عالی
ریاست پوهنون های خصوصی

غهّت و علاج آن در پرتو قران کرید

رساله ماستری

محصل : عبدالعزیز سیرت
استاد رهنما: دکتور فضیح الله عبدالباقي حفظه الله

پوهنتون سلام
پوهنځی شرعیات و قانون
پروگرام ماستری تفسیر و حدیث

دولت جمهوری اسلامی افغانستان
وزارت تحصیلات عالی
ریاست پوهنتون های خصوصی

غفلت و علاج آن در پرتو قرآن کریم

رساله ماستری

محصل : عبدالمتین سیرت

استاد رهنما: دکتور فصیح الله عبدالباقي حفظه الله

سال تحصیلی 1398 هـ / 1441 هـ ق

الله رب العالمين

پوهنتون سلام

پوهنخی شرعیات و قانون

دیپارتمنت تفسیر و حدیث

بورد ماستری

تصدیق نامه

سخنران عبدالمتنین ولد شاه محمد ID Sh-mst-96-218 محصل دور سوم تفسیر و حدیث
رساله ماستری خویش زیر عنوان: غفلت و علاج آن در پرتو قرآن کریم
برگزیده سه شنبه تاریخ ۱۳۹۹/۹/۱۸ هش موفقانه دفاع نمود، و به اساس
درسی هیأت تحکیم مستحق ۷۰ (نمره به عدد) حصت اول و سوم (نمره به حروف) گردید،
سرقتی شان را از الله متعال خواهانیم.
اعضا هیأت تحکیم:

نام استاد	عضویت	امضاء
دکتور محمد اسماعیل لبیب بلخی	عضو هیأت	
دکتور عبدالباری حمیدی	عضو هیأت	
دکتور فضیح الله عبد الباقی	استاد رهنما و رئیس جلسه	

معاون علمی

..... امر بورد ماستری

اهداء

پایان نامه تحصیلی (رساله) ماستری بنده که حاصل تلاش های شبانه روزی ام بوده :
نخست : تقدیم می کنم برای والدین گرامی ام ، همسر عزیزم و کاکای بزرگوارم که دلسوزانه
و صبورانه در این عرصه بنده را تشویق کردند ، واژ اندوخته های مادی و معنوی شان کمک
کردند ، وبخاطر من زحمات زیادی را با شکیبای تحمل نمودند .

ثانیا : تقدیم به استاد گرانقدرم که بنده را همواره درکسب علم و دانش یاری رسانیده اند ، آنان
که فروع نگاه شان ، حلوات و شرینی کلام شان ، سرمایه معنوی ما هستند ، با کمال ادب
ومحبت احترام شان را دارم .

ثالثا : تقدیم به همه شهداء امت مسلمه و خصوصاً شهداء راستین جهاد مردم افغانستان ،
بخصوص کاکای بزرگوارم و مامای عزیزم که بصورت مظلومانه به شهادت رسیدند ، و تقدیم
به همه قومهای عزیزم که بنده را همکاری مادی و معنوی نمودند و راه تحصیل را برایم مهیا
کردند .

سپاس گذاری

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على اشرف الانبياء والمرسلين احمده سبحانه حمدأ كثيراً طيباً مباركاً فيه حمداً وسع السماوات والارض وما بينهما فهو سبحانه الذى امدنى بالعلم والدين والقدرة على اتمام هذا العمل .. فالحمد والشكر لله وحده . وبعد :

خداوند پاک می فرماید { وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ } ^۱ ترجمه : هر کس سپاس گذاری کند تنها به سود خویش سپاس گذاری می کند . ورسول معظم اسلام می فرماید « من لا یشکر الناس لا یشکر الله » ^۲ کسیکه از مردم سپاس گذاری نکند خدا را هم سپاس گذاری نمی کند . شایسته است در این مقام از همه اساتید گرامی ام در دوره ماستری قدر دانی کنم ، بویژه سپاس گذاری خاص از استاد مهربان و گرانقدر دکتور فصیح الله " عبد الباقی " حفظه الله . که زحمت این پایان نامه (رساله ماستری) را با جبین باز پذیرفتند ، ودر جریان تهیه وترتیب آن به من مخلصانه سعی ورزیدند ، همچنین از دوتن استادان معزز ودانشمندان وفرهیخته و گرامی استاد پوهاند دکتور محمد اسماعیل " لبیب ، بلخی " حفظه الله واستاد دکتور عبد الباری " حمیدی " حفظه الله .

وتشکری خاص از مسئولین علمی واداری پوهنتون محترم سلام ، بخاطر آماده ساختن زمینه مناسب علمی وتحصیلی گامهای عملی خوب برای تحصیل علم ودانش برداشته اند، و به گسترش دانایی وتحول علمی در کشور پرداخته اند . بدین گونه از پدر گرامی ام ، مادر مهربانم ، همسر عزیزم وبرادران نهایت گران قدرم نیز سپاس گذارم که بخاطر ایجاد وفرصت فراگیری علم ودانش ، برای بندе از هیچ نوع سعی وتلاش دریغ نورزیدند وهمه دشواریهای زندگی را متحمل شدند . سپاس مندم از همه دوستان عزیزم که درین عرصه بنده را مجال همکاری داده اند ، بویژه کتاب خانه عامه کابل بخصوص مدیر این کتاب خانه که باجبن باز هر لحظه برایم تسهیلات بدست آوردن کتابها را مهیا ساختند .

^۱ - النمل : 40 .

^۲ - سنن ترمذی ، (ح ، 1954) ، (4 / 339) ، شیخ البانی این حدیث را صحیح گفته .

خلاصه (چکیده) بحث

در عصری که ما زندگی می کنیم ، و دنیای که ما در آن زیست داریم ، مملواز انحرافات ولبریز از فساد است ، جهل و ظلم ، بسا قلبها را اشغال و نفسها را به پرتابگاه سقوط اخلاقی کشانیده است ، انسانهای که گرفتار لذاید و متعاز زود گذر دنیا شده و در گروی شهوت و خواسته های نفسی خود گیرمانده اند ، اکثریت آنها امروز در لجنزار (گل لای) ماده و مادیات دست و پبا می زند ، و برای پیش بردا اهداف مادی خود از همدیگر سبقت می گیرند و جهان را با وجود فراخی آن بر خود و همنوعان خود تنگ و تنگ تر کرده اند ، علت اساسی این همه بدیختی ها غفلت و بی تقاضا در بر ابراحکام الهی و شریعت غراء محمدی (صلی الله علیه وسلم) است . یقیناً غفلت یکی از عوامل است که انسان را به پرتابگاه هلاکت می کشاند ، خالق موجودات و عالم اسرار مخلوقات ، انسانها را در ادوار مختلف از زمانه ها ، ازین مرض مهلك خبردار ساخته تا اینکه از گودال های از بیخبری و بی پرواپی خود را بر حذر بدارند ، البته غفلت چیزی ساده و اندکی نیست که ما آنرا برخود نادیده بگیریم و بی پرواپی باشیم ، انسانها از آغاز آفرینش که پا به عرصه هستی نهادند در همه ابعاد زندگی شان غفلت های پشیمان آمیزی را تجربه نمودند ، که حکایت آنها را قرآن کریم به ما به عنوان درس و اندرز بیان میدارد ، که آنانکه غفلت و رزیند سخت متضرر و پشیمان شدند ، پس اگر ما به خود به طور کلی فکر کنیم در همه ابعاد زندگی خود سر تا پا در غفلت فرو رفته ایم ، همین غفلت و سستی است که ما را به راه های نادرست و خراب سوق میدهد که باعث تباہی و پشیمانی ما می شود . اکثر مردم دریک غفلت تمام عیار بسر می برند خصوصاً نسل جوان که قشر اساسی یک جامعه را تشکیل میدهد سروپا در غفلت و سستی و تنبی و کاهلی فرو رفتد ، و از تعليم و تربیه فاصله گرفتند تمام روزها در کارهای بیهوده مشغول هستند ، باید ازین حالت تأسف بار و پریشان حال بیدار شوند ، و یک تغیرات صحیح و سالم را در جامعه اسلامی و افغانی بیاوریم ، تابتوانیم در رفاه و آرامش و صلح و صمیمیت زندگی نمائیم . پس ما چکیده از راه های نجات ازین گودال بزرگ را جستجو و تحقیق نمودیم ، تا اینکه روزنه باشد برای بیرون رفت ازین چالش بزرگ به سوی شگوفای واقعیت ها ، و رسیدن به مطلوبی از خود آگاهی که ما با عملی نمودن آن به سعادت و فوز و فلاح و رستگاری دنیا و آخرت نائل شویم .

هدف عمده و اساسی این بحث تحقیقی شناخت کلی غفلت و علامت و اسباب آن ، و بیان طرق و راه های علاج و وقاية آن ، در پرتو قرآن کریم ، مطابق اقوال مفسرین و علماء کرام با رعایت منهج و روش استقرائی و تحلیلی به بحث و بررسی گرفته شده است .

آنچه که درین رساله مورد بحث قرار گرفته است ، مشتمل بر سه فصل می باشد که مباحث و مطالب متعدد در آن بیان گردیده است ، فصل اول دارای (3) مبحث (9) مطالب می باشد که درین فصل مباحث کلی و مفهوم شناسی که حاوی تعریف لغوی و اصطلاحی غفلت ، معانی غفلت در قرآن کریم ، الفاظ مشابه غفلت نفی غفلت از ذات کبیریائی ، و اقسام غفلت به بحث گرفته شده است . فصل دوم نیز شامل (3) مبحث و (24) مطالب می باشد که درین فصل علامات ، اسباب غفلت و عقوبات آن به بحث گرفته شده است . در فصل سوم (2) مبحث و (21) مطالب می باشد که درین فصل وقایه و علاج غفلت که حاوی ایمان به الله متعال و غیره مؤمن بها ، تحقق و تثبت ایمان ، خلوص قلب ، مداومت بر اعمال صالحه ، اجتناب از منهیات ، عمل کردن به اوامر الهی ، صبر و شکیبای ، تقوی و پرهیز گاری ، امر بالمعروف و نهی عن المنکر ، بیداری و حذر داشتن از غفلت و تذکیه نفس به بحث و بررسی گرفته شده است .

و این رساله با نتیجه گیری ، فهرست آیات قرآن کریم ، فهرست احادیث نبوی و مصادر و مراجع پایان یافته است .

فهرست مطالب

1.....	مقدمه
7.....	فصل او ل مباحث کلی ومفهوم شناسی
7.....	مبحث او ل تعریف غفلت ومفهوم آن درقرآن کریم ...
7.....	مطلوب او ل - تعریف لغوی واصطلاحی غفلت وارتباط میان آنها :
7.....	الف - تعریف لغوی غفلت :
8.....	ب - تعریف اصطلاحی غفلت :
9.....	ج - ارتباط بین معنای لغوی واصطلاحی غفلت
9.....	مطلوب دوم - معانی غفلت درقرآن کریم :
11.....	مطلوب سوم - کلمات متراواف ومشابه غفلت درقرآن کریم
11.....	الف - سمد :
12.....	ب - سکر :
12.....	ج - نسیان وفراموشی : معنای لغوی نسیان :
12.....	د - سهو وخطا :
13.....	ه - فرق بین غفلت ، نسیان وسهو :
14.....	و - ارتباط غفلت ، سهو ونسیان با قلب :
14.....	مبحث دوم : ورود کلمه غفلت درآیات قرآنی
14.....	مطلوب او ل - بیان کلمه غفلت در آیات قرآن کریم :
18.....	مطلوب دوم : تصریفات ومعانی ماده غفلت درقرآن کریم :
20.....	مطلوب سوم - نفی غفلت ازذات الله متعال :
22.....	مبحث سوم : اقسام غفلت
22.....	مطلوب او ل - غفلت مذمومه :
24.....	مطلوب دوم - غفلت مذمومه :
25.....	مطلوب سوم - اقسام غفلت مذمومه :
27.....	فصل دوم - علامات غفلت واسباب وعقوبات

27	تمهید
28	بحث اول علامات غفلت
28	مطلوب اول - تکذیب کردن آیات الله متعال
29	مطلوب دوم - کسالت و کوتاهی کردن در اطاعت و عبادت الله متعالی :
30	مطلوب سوم - پرده گرفتن قلبها ، گوشها و چشم ها :
32	مطلوب چهارم - اعراض کردن از ذکر الله متعال :
33	مطلوب پنجم - فراموش کردن قیامت و خانه آخرت :
35	مطلوب ششم - ریا کاری :
39	بحث دوم اسباب غفلت
39	مطلوب اول - پیروی از شیطان :
43	مطلوب دوم : الفت و محبت گناه و معصیت :
44	مطلوب سوم - کفر و رزیدن به الله جل مجده :
45	مطلوب چهارم - محبت دنیا و اسباب ترجیح دادن آن:
45	الف - طلب دنیا :
46	ب - طلب غنیمت :
46	ج : چشم دوختن به ثروت اغنیاء :
47	د - علاقه داشتن به چیزهایی که مذمت کرده شده :
48	مطلوب پنجم - کبر و غرور:
51	مطلوب ششم - جهل و ندانی :
51	مطلوب هفتم - مشغول شدن به لهو و لعب :
52	مطلوب هشتم - ظلم و ستم :
54	مطلوب نهم : هوای پرستی
56	مطلوب دهم - تقلید کور کورانه از کفار:
57	مطلوب یازدهم - ترک نماز جمعه و خفیف شمردن آن :
57	مطلوبدوازدهم - توجه به مظاهر زندگی:
59	مطلوب سیزدهم - هم نشینی با انسانهای بد :

61.....	مطلوب چهاردهم - آرزو های طولانی :
65.....	بحث سوم - عقوبات غفلت:
65.....	مطلوب اول - عقوبت شدید الله متعال بر کسانی که غافل هستند :
67.....	مطلوب دوم - غفلت دروازه های خیر را بر انسان می بندد :
68.....	مطلوب سوم - تهدید و توبیخ غافلان :
69.....	مطلوب چهارم - اهل غفلت در روز قیامت پشمان می شوند:
71	فصل سوم وقایه و علاج غفلت
71.....	بحث اول : وقایه از غفلت
71	مطلوب اول - ایمان به الله متعال وغیره مؤمن بها :
76.....	مطلوب دوم - تحقق و تثبیت ایمان :
79.....	مطلوب سوم - مداومت بر اعمال صالحه :
81.....	مطلوب چهارم - خلوص قلب و نیت پاک :
82.....	مطلوب پنجم - ثبات واستقامت در دین :
85.....	مطلوب ششم - اطاعت الله متعال و پیامبر اکرم (صلی الله علیه وسلم) :
86.....	مطلوب هفتم - تقوی و پرهیزگاری :
88.....	مطلوب هشتم - صبر و شکیبای :
89.....	مطلوب نهم - امر بالمعروف و نهی عن المنکر:
91.....	مطلوب دهم - اجتناب از شرک :
94.....	مطلوب یازدهم - اجتناب از ظلم :
96.....	مطلوب دوازدهم - اجتناب از فساد :
97.....	بحث دوم : علاج غفلت
97.....	مطلوب اول - تلاوت قرآن عظیم الشأن با تدبر :
99.....	مطلوب دوم - علم و معرفت :
101.....	مطلوب سوم - اهتمام به وقت :
103.....	مطلوب چهارم - پایبندی به عبادات :
104	الف : ادائی نماز با حضور قلب :

ب - مداومت به نماز های باجماعت :	104
ج - خواندن نماز تهجد :	106
د - روزه گرفتن :	107
مطلب پنجم - دعا و تضرع	109
مطلب ششم - طلب استغفار	110
مطلب هفتم - ذکر کردن به طریقہ مسنون آن	112
مطلب هشتم - بیداری و حذر داشتن از غفلت :	115
الف - بیداری و بیداری گری :	115
ب - آگاهی و یادآوری نعمات الله جل مجده :	116
ج - حذر داشتن از غفلت:	117
مطلب نهم : تز کیه وزبون ساختن نفس :	118
الف - تزکیه نفس :	118
ب - مراقبت نفس :	119
ج - مجاھده بانفس :	120
د - محاسبه نفس :	121
ه - توبه وندامت نفس :	122
نتیجه گیری	125
توصیه	127
فهرست آیات	128
فهرست احادیث	140
فهرست اعلام	144
فهرست مصادر و مراجع	145
خلاصة البحث	152
Summary of thiesi	153

مقدمه

الحمد لله الذى جعل الليل والنهر خلفة ورفع عنا الكلفة وامرنا بالمودة والالفة وحدّرنا من الغفلة واشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له امرنا بالاتباع ونهانا عن الابداع وحدّرنا من الضياع واهد ان سيدنا محمدا عبده ورسوله الذى ارضى ربه وجاهد نفسه وحفظ وقته صلى الله عليه وعلى آله واصحابه ومن تبعهم باحسان وسلم تسليما كثيرا كثيرا .

اما بعد : اعوذ بالله من الشيطان الرجيم . بسم الله الرحمن الرحيم { إِقْرَبُ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَ هُمْ فِي غَفَلَةٍ }¹ ترجمه : (زمان) محاسبة مردمان (کفر پیشہ چون قریش بسیار) (باشان نزدیک است در حالیکه آنان غافل (از هول و هراس آن) و روی گردان (از ایمان بآن) می باشند .

بدون شک مرض غفلت خطرنا کتر و دردنا کتر از هرنوع مرض جسمانی است تا آنجائی که انسان را هلاک و دینش را ضعیف و قلبش را خفته و خوار ذلیل دنیا و آخرت می گرداند . در واقع غفلت یک مصیبت عظیم و بزرگی است ، که انسان را تباہ و برباد می کند ، بناءً برای هر انسان لازمی و ضروری می باشد ، که از خطرها و ضررها آن آگاه شده ، و راه های وقایه و علاج آن را جستجو نماید ، و خود را ازین مرض مهلك نجات دهد . با تأسف به این مرض بسیار مردم مصاب هستند ، تا آنجایی که از عبادت و پرستش و بندگی الله سبحانه و تعالی غافل هستند ، و در تطبیق احکام شرعی و عمل کردن بآن عاجز ماندن ، و راه راست و مستقیم را از راه های ضلالت و گمراهی تقییک کرده نتوانستند ، تا وقت زنده بودن شان اندک ترین توجه به آن ندارند ، بعد از مرگ غم و اندوه فراوان به سراغ ایشان می آید ، اما سودشان نمی بخشد چرا که فرصلت های زیاد را از دست داده اند ، در آن وقت است که آنها آرزوی رجعت به دنیا را می کنند اما هیچ سودی برای شان نمی دهد چنانچه الله متعال می فرماید { حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدُهُمُ الْمُوْتَ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونَ - لَعَلَّىٰ أَعْمَلَ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا .. }² زمانی که مرگ یکی از آنان فرامی رسد می گوید: پروردگارا ! مرا (به دنیا) باز گردانید – تا اینکه کار شایسته ای بکنم و فرصت‌های را که از دست داده ام جبران نمایم . نه ! (هرگز راه باز گشتنی وجود ندارد) .

یقیناً موضوع غفلت از جمله موضوعات مهم است . ضروری میدانم درباره اسباب آن ویر حذر داشتن مردم از عاقب بد آن و بیان وعید که در باره غافلان در قرآن کریم نازل شده بحث نمایم .

در ابتدای خلقت انسان الله متعال در عالم ارواح از بنی آدم عهد و پیمان گرفت و همه انسانها بوحدانیت ، ربوبیت ، خالقیت و مالکیت او تعالی گواهی دادند . چنانچه الله متعال فرموده { وَإِذَا أَخْذَ رَبُّكَ مِنْ بَنْيِ آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتُهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ أَسْتُ بَرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهَدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا عَالَفِينَ }³ ترجمه : (ای پیغمبر ! برای مردم بیان کن) هنگامی را که پروردگارت فرزندان آدم را از پشت آدمیزادگان (در طول اعصار و قرون) پدیدار کرد و (عقل و ادراک به آنان داد تاعجایب و غرایب گیتی را دریابند و از روی قوانین و سنن منظم و شگفت انگیز هستی ، خدای خود را بشناسند وبالآخره

¹ - الانبیاء : ۱

² - المؤمنون: 99 – 100

³ - اعراف : 172

باخواندن دلائل شناخت یزدان در کتاب باز و گسترشده جهان ، هرگاه خداوند سبحان) ایشان را برخود شان گواه گرفته است (و خطاب به آنان فرموده است) که : آیا من پروردگار شما نیستم ؟ آنان همه به زبان حال پاسخ داده و گفته اند : آری ! گواهی میدهیم (توی خالق وباری . ما دلایل و براهین جهان را موجب اقرار و اعتراف شما مردمان کرده ایم) تا روز قیامت نگویید ما ازین (امر خداشناسی ویکتا پرستی) غافل و بی خبر بوده ایم .

ابن عباس (رضی الله عنهم) می فرماید : الله سبحانه وتعالى از پشت آدم عليه الصلاة والسلام تمامی نسل وذریه اش را بیرون آورده ، از ایشان عهد و پیمان گرفت عبادت و بندگی آن ذات کبریائی را کند و به او هیچ چیز را شریک مقرر نکنند ، واوضامن و کفیل رزق و روزی ایشان است ، باز همه شان به پشت آدم عليه الصلاة والسلام باز گردانده شدند ، در آن وقت همه آدمیزادگان تعهد و پیمان بستند که عبادت و بندگی خالق و رازق یکتا ایشان را می کنند .^۱ باوجود این تعهد محکم بسیاری از مردم در عهد شکنی و غفلت بسر می برند ، بآنهم بخاطر این کار شان حجت و دلیل می آورند که آن بدو نوع است :

1- حجت عموم مردم اعم از مسلمان و کافر چنانچه می گویند { اَنَا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ }
ترجمه: یقیناً ما ازین (امر خدا شناسی ویکتا پرستی) غافل و بی خبر بودیم .

2- حجت کافر چنانچه می گویند قوله تعالی { أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا آشْرَكَ أَبَأْ نَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِيَّةً مِنْ بَعْدِهِمْ }^۲ ترجمه: یا اینکه بگویید پدران ما پیش از ما شرک ورزیدند و ما هم فرزندان آنان بودیم . این در حالی هست که الله ذو الجلال در باره این دو حجت غفلت و شرک اقرار بشر را در وقت آفرینش شان گرفته بود و ایشان به رب بودن الله متعال اقرار کردند ، پس سوال اینجاست چرا غفلت را بر شرک مقدم ذکر نموده ؟ بخاطریکه غفلت عام است شامل همه قشر انسانها می گردد چه مسلمان باشد چه کافر اما شرک فقط مربوط مشرکین می شود .

اسباب آن تکذیب آیات الله ذو الجلال و اعراض کردن از آن و مشغول شدن به هوا و هوس است .

و عواقب آن ذلت و رسائی در دنیا و آخرت می باشد ، قسمیکه امام زمخشri^۳ فرموده
کم ادلت الغفلة من الفطنة – واطلت الاصطلاء بنار الفتنة^۴

چقدر دلائل در باره غفلت برای انسانهای زیرک و هو شیار بیان شده باز هم مردمان زیاد هستند که در آتش فتنه غفلت می سوزند .

از همین خاطر این بحث تحقیقی ، بسیاری از مشکلات بزرگ را که دامنگیر بشر امروزی بوده و تمام جوانب زندگی ایشان را فرا گرفته ، حتی به مثابه یک قانون عام تبدیل شده معالجه می کند ، سبب آنچه که این وضعیت را افزایش میدهد ، اعمال شوم غفلت پیشه گان است به بهانه های مختلف مرتكب این عمل

^۱- ابن کثیر ، عماد الدين ابو الفداء اسماعيل بن عمر بن کثیر بن ذرع دمشقی ، فقیه شافعی ، سنّة تولد (700 هـ) ، وفات (774 هـ) ، تفسیر القرآن العظیم ، (2 / 229) ، طبع اول ، دار احیاء التراث العربي ، بیروت ، لبنان ، 1417 هـ 1997 م .

²- الاعراف : 173 .

³- زمخشri ، ابوالقاسم محمود بن عمر بن محمد ، ملقب به علامه جار الله ، (ت ، 467 هـ) ، عالم در فنون و ادب بود ، علماء زیادی را ملاقات نمود ، ایشان تصنیفات زیادی دارد مشهور ترین آن تفسیر الكشاف عن حقائق التنزيل وعيون الاقاويل فی وجوه التنزيل ، (معجم الادباء = ارشاد الاریب الى معرفة الادیب) 6 / 268 .

⁴- زمخشri ، ابوالقاسم محمود بن عمر بن محمد ، اطواق الذهب فی المواقع والخطب ، (ص ، 145) ، تحقیق: اسماء ابوبکر محمد ، ط ، 1 ، دار الكتب العلمية ، بیروت ، 1414 هـ - 1994 م .

شنبیع می شوند ، روی این ملحوظات بوده که قرآن کریم درین مورد در 21 سوره و 35 آیات سخن به عمل آورده ، بدون شک تأکید قرآن کریم به موضوع غفلت باین قدر ، دلالت به تدبیر و تأثیر جوانب آن و کشف حقائق آن از نصوص قرآن کریم می نماید .

اهمیت بحث

- 1- ارتباط موضوع بحث به حقایقی است که امت مسلمه با آن دست و پنجه نرم می کنند .
- 2- این بحث شامل فرامین الله ذوالجلال است همه مردم را فرامی خواند که از غفلت و اسباب آن دوری اختیار کنند که سبب هلاکت شان می گردد .
- 3- اهمیت وجای گاهش از توجه عمیق قرآن عظیم الشأن به این موضوع نمایان میشود ، چقدر تأثیر بسزائی دارد به آگاه نمودن مردم به حقیقت غفلت و انواع آن و تنبیه کردن از عوامل آن و بر حذر داشتن مردم از عواقب ناگوار آن .
- 4- بر حذر داشتن مردم از صحبت و رفاقت با غافلان .
- 5- تشویق و ترغیب نمودن غافلان به توبه نمودن و رجوع کردن بسوی الله جل شاء نه قبل ازینکه مرگ به سراغ شان بباید .
- 6- این بحث ممثل تطبیقی در انواع تفسیر موضوعی است .
- 7- وعظ و نصیحت و تنبیه کردن انسان هائی که در غفلت بسر می برند .

اهداف تحقیق

- 1- نهی کردن و بر حذر داشتن مردم از غفلت به طرق و انواع مختلف .
- 2- ارتباط موضوع بحث با وقایع معاصر .
- 3- ودار ساختن مردم به یک نهاد صحیح و سالم که خالی از هرنوع امراض باشد ، و همه دور آن جمع شوند ، و مخلصانه بخاطر احیائی آن کار نمایند .
- 4- در خلال این موضوع بحث تحقیقی از طرق و روش تفسیر موضوعی کار گرفته میشود .
- 5- دعوت کردن مردم به تأثیر و تدبیر به کتاب الله جل شاء و واقف شدن شان به جواهرات قیمتی و مروارید های بزرگ و پوشیده آن .
- 6- بهترین روش وقایه غفلت و علاج آن ، عمل نمودن به قرآن عظیم الشأن و شریعت اسلامی است .
- 7- متوجه ساختن امت مسلمه به خطرات موضوع غفلت و اضرار آن که از دیر زمانی مردم را بطور انفرادی و اجتماعی فرا گرفته است .
- 8- بوجود آوردن یک میکانیزم واضح و همه شمول در ارتباط به موضوع غفلت از خلل آیات قرآن کریم .

پیشینه تحقیق

در رابطه به پیشینه تحقیق باید گفت : هرنویسنده و محقق کوشش و تلاش می نماید که از ذخائر و اندوخته ها ، مؤلفین و محققین گذشته استفاده نماید ، من هم ازین قاعده مستثنی نیست بلکه به ذخائر، اندوخته ها ، مقالات علمی و کتب علمای گذشته و روش تحقیقاتی آنها نیاز مبرم دارم و از آن استفاده می نمایم، تا باشد چیزی جدید را بدست آورده ، و در راستای حل معضل مرض خطرناک غفلت و مداوای آن در روشنی احکام الهی در پرتو آیات قرآنی ، برای امت مسلمه با الخصوص مردم رنجیده افغانستان که درین مرض مهلك از همه بیشتر گیر مانده اند خدمتی را انجام داده باشم . با تبع و بحثی که درین مورد داشتم ، بعضی کتابها و رساله ها به زبان عربی و دیگر زبان ها نوشته شده ، که پاسخگوی جوامع خود شان بوده می تواند ، و برای جامعه افغانی ما پاسخگو نبوده است ، رساله هذا تاحدی مشکلات جامعه ما را مرفوع ساخته حل می سازد .

به گوشه از تأليف اين کتا بها می پردازيم :

- 1- الغلة "مفهومها و خطرها و علاماتها و اسبابها و علاجها" تأليف د. سعيد بن وهف القحطاني طبع (1427 هـ) .
- 2 - الغلة المهلكة . تأليف د. بدر بهيسه . طبع (1432 هـ) .
- 3 - الغلة . تأليف أ. محمد صالح المنجد . طبع (1430 هـ) .
- 4 - الغلة فى القرآن الكريم (اسبابها وآثارها وطرق علاجها) تأليف أ. ادريس على الطيب طبع (1430 هـ) .
- 5 - آيات الغلة والنسيان فى القرآن الكريم - دراسة موضوعية . تأليف أ. ابراهيم الحكمى طبع (1423 هـ) .
- 6 - الغلة والنسيان اسبا بهما واعراضهما وعلاجهما على ضوء القرآن الكريم . تأليف أ. وفاء الخطابي . طبع (1420 هـ) .
- 7 - (الغلة فى آيات القرآن الكريم) تأليف أ. محمد داود بابهون تمزгин . طبع (1427) هـ .

انگیزه انتخاب موضوع

- 1- مرحله اول اين موضوع همانا به پايه اكمال رسانيدن رساله ماستري است که ، هر محصل الزاماً باید اقدام به تحریر موضوعی نماید ، بنده نیز جزء این کاروان بودم و خواستم این وظیفه را بوجه احسن انجام دهم .
- 2- از آنجای که پرسه و روند علم و دانش تقاضا می کند ، تا کسانی که به علم و دانش تخصص دارند باید از اندوخته های علمی خویش دیگران را نیز مستفید نمایند ، من نیز با انتخاب نمودن این موضوع خواستم این مسئولیت را در قبال وجدان و جامعه خویش ادا نمایم .

3- غنی بودن نصوص قرآنی که در بر گیرنده موضوع غفلة ، انواع آن ، و آثار مختلف آن ، و راه های وقایه آنرا نیز شامل است .

4- دوری اختیار کردن از مفاسد همچون غفلت قبل از وقوع آن .

5- شوق و علا قه مندی خاص خودم باین موضوع و ضرورت مبرم جامعه ما ایجاد می کرد که این موضوع را انتخاب نمایم .

6- ضرورت مبرم امت مسلمه باین موضوع در زمانی که فتنه ها ، بلاها و مصیبت های مانند غفلت همه مردم را فرگرفته .

مشکلات تحقیق

با آنکه شرایط خوبی در برخی از مناطق کشور ، تاحدی نهادهای اکادمیک ، شخصیت های فرهنگی و کتاب خانه ها وجود دارد ، با آنهم محقق و پژوهشگر در جریان تحقیق و بررسی برمشکلات بر می خورد که من هم جزء کسانی بودم طبیعتاً با مشکلاتی روبرو شدم .

نخست : عرض می کنم اکثرآ مطالب این رساله از منابع اصلی گرفته شده ، انصافاً در جریان بررسی مراجع و مصادر به مشکل مواجه شدم ، با آنهم تلاش نمودم دریافت نمودم ، بعد از بررسی همه جانبه آنرا اخذ نموده ام .

دوم : درین رساله تحقیقی سعی و تلاش صورت گرفته تا در باره علامات غفلت و اسباب و عقوبات آن ، و راه های وقایه و علاج آن بحث همه جانبه صورت گیرد .

روش تحقیق :

برای تکمیل نمودن این رساله تا حدی زیادی تلاش صورت گرفته ، تا تمام معیارهای یک تحقیق علمی در آن رعایت گردیده ، و رساله به گونه مؤثث و معتبر در دسترس خواننده گان قرار گیرد ، منهج که درین بحث تحقیقی که بکار گرفته شده است قرار ذیل می باشد :

1- تقسیم نمودن عنوانین کلان موضوع بحث بر فصلها ، بحثها و مطالب .

2- جمع آیات قرآنی که در بر گیرنده این بحث موضوعی است .

3- مراجعه به مصادر اصلی کتب تفسیر قدیم و جدید .

4- ذکر نمودن مختصر حالات اعلام که اول بار ذکر شده .

5- بکار گرفتن منهج واحد در مصادر و مراجع که در پاورقی ذکر می شود با بیان اسم مؤلف ، اسم کتاب ، صفحه و جلد ، ناشر ، مکان نشر و تاریخ نشر آن بطور مختصر .

6- ترجمه که در آیات قرآنی بکار گرفته شده از تفسیر نور ، داکتر مصطفی خرم دل بوده که با ترجمۀ سلیس آسان و جذاب و با تفسیر مختصر می باشد .

7- ترتیب فهرست این بحث تحقیقی ترتیب علمی بوده .

- فهرست آیات قرآنی مطابق مصحف عثمانی .
- فهرست احادیث نبوی مطابق صفحات بوده .
- فهرست اعلام .
- فهرست مراجع و مصادر .
- فهرست موضوعات .

از آنجایی که این رساله مطالعه موضوعی بوده بناءً اکثر موضوعات آن از آیات قرآن عظیم الشأن استنباط گردیده و در روشنی کتاب روح بخش الهی بحث صورت گرفته است .

سازماندهی رساله :

این تیزس (پایان نامه) تحصیلی ماستری در برگیرنده سه فصل : فصل اول مباحث کلی و مفهوم شناسی .
فصل دوم : علامات غفلت و اسباب و عقوبات آن .
فصل سوم : علاج غفلت و وقایه آن در روشنی قرآن کریم
خاتمه و نتیجه گیری این بحث علمی .

فصل اول

مباحث کلی و مفهوم شناسی

مبحث اول : تعریف غفلت و مفهوم آن در قرآن کریم

مطلوب اول : تعریف لغوی و اصطلاحی غفلت و ارتباط میان آنها :

الف : تعریف لغوی غفلت – ابن منظور^۱ می گوید: الغلة لغة مصدر غفل يغْفُل غفولاً وغفلة: تركه وسهي عنه بمعنى ترك كردن وفراموش كردن استعمال می شود مانند (اغفلت الشئ) باوجود يکه آن چیز در يادم بود ترك نمودم ، يا آن چیز را فراموش كردم .^۲

فیومی می گوید : الغلة : غيبة الشئ عن بال الانسان وعدم تذکره له . وقد استعمل فيمن تركه اهمالاً واعراضًا كما قال تعالى {وَهُمْ فِي غَفَّةٍ مُّعْرَضُونَ} ^۳ ترجمه: در حالیکه آنان غافل وسرگردان می باشند . غفلت بمعنای غایب شدن يک چیز از توجه انسان واهتمام نکردن به آن . وهمچنان بیان شده برای کسی که ترك می کند کاری را به غفلت وسنتی وتنبلی وبه غرض اعراض کردن از آن .^۴

ابن فارس می گوید : الغين والفاء واللام اصلٌ صحيح يدل على ترك الشيء سهواً وربما كان عن عمد: وآن دلالت می کند به ترك يک شئ سهواً وگاهی عمدًا بطور مثال (غفلت عن الشئ غفلة وغفولا) سهواً آن چیز را ترك نمودم (واغفلته) با وجودیکه آن چیزدر يادم بود ترك نمودم.^۵

ومصادر (التَّغَافُلُ وَ التَّغْفُلُ) تَعْمَدُ الغلة : بمعنى عمدًا وقصدًا غفلت كردن ، ولفظ (الْغُفْلُ) من لايرجي خیره ولايخشى شره ، وملا علامه فيه : به کسی اطلاق میشود که از او توقع خیر بردہ نشود واز شر او کسی در امن نباشد و هیچ علامه و نشانی نیکی از وی باقی نماند.^۶ چنانچه در حدیث آمده است (مَنْ أَتَبَعَ

^۱ انصاری، جمال الدين ابو الفضل محمد بن مكرم بن على ، افريقي ، مصری ،(ت ، 630 ه) ایشان بسیار از مطولات نحو را اختصار کرده است ، و اختصارات او نزدیک به 500 مجلد است ، تمام عمر در خدمت دیوان و انشاء بوده است ، امام سیکی و امام ذہبی از ایشان روایت کرده اند ، وایشان عارف در علم نحو ، لغت ، تاریخ و کتابت بود ، تاریخ دمشق را وی مختصر کرده است (اعلام ، زرکلی (108 / 7) .

² - انصاری ، ابو الفضل محمد بن مكرم ابن المنظور ، لسان العرب ، (497/11)، طبع ، 1 ، مکتبة دار الصادر ، بیروت ، 1410 ه - 1991 م .^۳ - الانبیاء : 1 .

⁴ - فیومی ، احمد بن محمد المقری ،(ت ، 770) ، المصباح المنیر فی غریب الشرح الكبير ،(2/ 449) ،دار الكتب العلمية، بیروت ،لبنان، 1414 ه - 1994 م .

⁵ - ابن فارس ، ابوالحسن احمد بن زکریا بن فارس ، (ت ، 395 ه) ، معجم مقاییس اللغة ، (4، 386)، تحقیق: عبدالسلام محمدھارون ، طبع ، 2 ، دار الجیل ، بیروت ، لبنان ، 1420 ه - 2000 م .

⁶ - فیروز آبادی ، مجید الدین ابوطالب محمد بن یعقوب ، (ت ، 817 ه) ، القاموس المحيط ،(ص ، 1343)، طبع ، 5 ، مؤسسه الرسالة ، بیروت ، 1416 ه - 1996 م .

الصَّيْدَعْفَلُ)¹ - ² کسیکه دنبال شکار میروند بتحقیق او غافل است . و قلب او مملو از غفلت و بی پردازی شده در حقیقت قلب او را غلاف و پرده ای گرفته که حقیق را درک کرده نمی تواند³ . علامه معروف معانی متعددی را درباره غفلت بیان نموده می گوید : غفل - غفو لاً و غفلةً و غفلاً ، عنه : او را فراموش و ترک کرد . غفلهً : او را غافل کرد ، او را غافل خواند . غافل ه : مترصد و منتظر شد تا او را غافلگیر کند . تغافل : خود را به بی خبری و غفلت زد . **الغُفَلُ مِن الرِّجَالِ (جَاغَفَالُ)** : کسی که نه به خیرش امیدی است و نه از شرش هراسی . الغُفَلَانُ : غافل ، بی خبر ، خود را به بی خبری زدن . **المُغَفَلُ (اسم مفعول)** : کودن ، فراموش شده⁴ .

ازین تعاریف چنین برداشت میشود که غفلت چیزی است که دروازه قلب را ازقول کردن فرامین پروردگار و درک نمودن معنی ومفهوم درست آن مسدود ساخته و آن را ازپنیرفتن حق منع می کند ، و انسان غافل پردازی هیچ چیز را ندارد ، و در تمام کار هایش مقصراست و متوجه آینده خود نمی باشد و در سنتی و تبلی و کاهلی تمام عیار بسر می برد ، و در نتیجه زندگی ذلت بارمیداشته باشد ورسوای دنیا و آخرت می گردد .

ب - تعريف اصطلاحی غفلت : امام بغوی می گوید : (هی معنی یمنع الانسان من الوقوف على حقيقة الامور) غفلت در واقع چیزی است که انسان را بازمی دارد از واقف شدن و درک نمودن و رسیدن به حقیقت کارها⁵ .

امام راغب اصفهانی⁶ می گوید : (الغفة سهو يعتري الانسان من قلة التحفظ والتيقظ)⁷ غفلت سهو و خطائی و خطائی است که ازقلت هوشیاری و بیداری به انسان پیش می آید و او را فرا می گیرد . امام مناوی می گوید⁸ : (الغفة فقد الشعور بما حقه ان يشعر به)¹ غفلت بمعنای فراموشی عقل و شعور آنچه را که حق و منطبقش است که درک نماید .

¹ - عن ابی هریرة قال قال رسول الله (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) من بذاجفا ، ومن اتبع الصيدغفل ، ومن اتى ابواب السلاطين افتنن .
² - سجستانی، امام ابودادواد سليمان بن اشعث ، (ت ، 275 هـ)، سنن ابی داود ، کتاب الصید ، باب فی اتباع الصید ، (ح ، 2859) ، (ص ، 507) ، امام البانی این حدیث را صحیح گفته .

³ - ابن الاثیر ، مجدالدين ابو السعدات مبارك بن محمد ، (ت ، 606 هـ) النهاية في غريب الحديث والاثر ، (3 / 375)، مكتبة العلمية ، بيروت ، 1399 هـ – 1979 م .

⁴ - معرفو ، لویس ، المنجد ، (1 / 1091) ، مترجم : مصطفی رحیمی نیا ، چاپ سوم ، 1383 هـ ش ، چاپ خانه حیدری ، ناشر ، انتشارات صبا ، تهران .

⁵ - بغوی ، امام ابومحمد حسین بن مسعود فیقیه شافعی ، (ت ، 456 هـ) ، معلم التنزیل ، (4 / 358) ، مشهور به ابن الفراء و ملقب به محی السنۃ می باشد ، تحقیق : محمد عبدالله النمر ، دارطبیة لنشر والتوزیع ، ریاض ، طبع دوم ، 1414 هـ - 1994 م .

⁶ - اصفهانی، ابو القاسم حسین بن محمد بن فضل ، معروف به راغب اصفهانی ، (وفات 502 هـ) ، لغت شناس و از ادبیان و حکیمان اهل اصفهان بود بود و در بغداد سکونت داشت و شهرت زیادی پیدا کرد ، از تصنیفات وی محاضرات الادباء ، الذریعة الى مکارم الشریعة ، اخلاق الراغب و مشهور ترین آن المفردات فی غریب القرآن است ، (اعلام زرکلی : 2 / 255) .

⁷ - اصفهانی ، ابو القاسم حسین بن محمد ، مشهور به راغب اصفهانی ، (ت ، 502 هـ) ، المفردات فی غریب القرآن ، (ص ، 609) ، طبع اول ، الکتبة التوفیقیة ، بیروت 1408 هـ – 1988 م .

⁸ - مناوی، زین الدین عبد الرؤوف بن تاج العارفین بن نور الدین علی بن زین العابدین حدادی شافعی ، سنن تولد (952 هـ) و فات (1031 هـ) از علماء کبار در علم دین و فتوح می باشد ، ایشان بیشتر از (100) تصنیفات خورد و کلان دارند ، از جمله فیض القدیر ، شرح الشماں الترمذی . خلاصه الاثر (2 / 193) والیدر الطالع (1 / 357) .

امام شوکانی² می‌گوید: (الغفلة : ذهاب الشيء عنك لا تشغالك بغيره)³ غفلت بمعنى از دست دادن کارهای که انجام دادن آن مهم و ضروری است و خود را مصروف ساختن به غیر آن.

و علامه جرجانی می‌گوید: (متابعة النفس على ماتشهيه) ⁴ غفلت بمعنى نبال کردن و پیروی نمودن نفس آنچه را که خواهش و میل دارد.

و همچنان فرموده (الغفلة عن الشيء هي ان لا يخطر ذالك بباله) غفلت چیزی را گویند که ، به بادی فراموشی گذاشتن کارهای مهم و ضروری و توجه به کارهای بی‌هوده و بی‌معنی.

و علامه کفوی⁵ می‌گوید: (الغفلة عدم ادراك الشيء مع وجود ما يقتضيه) ⁶ غفلت عدم درک حقیقت یک چیز با وجود که حاصل نمودن آن مهم و ضروری می‌باشد.

از لابلای این تعریفات روشن شد که حقیقت غفلت فرو رفتن در دنیا و خواهشات آن ، و فراموش کردن آخرت ، قیامت و هولناکی های آن ، و نبال روی هوی و هوس و مصروف ساختن خود به کارهای بی‌هوده و بی‌معنی بوده است . انسان غافل قسم هست که قلب آن هیچ چیز را درک کرده نمی‌تواند و چشم هایش کور و گوش هایش کر می‌گردد ، پس او همانند چهارپایان است بلکه سرگشته تر و فرومایه تر است .

ج - ارتباط بین معنای لغوی و اصطلاحی غفلت : ارتباط معنای لغوی و اصطلاحی غفلت ارتباط تکامل و تداخل است ، معنای اصطلاحی آن از معنای لغوی اش گرفته شده است ، بخش بزرگ معنای لغوی آن به مفهومی سنتی و تبلی و کاهلی و سهو خطا و عدم توجه به چیزهایی که به آن آگاهی داده شده است آمده ، این مطلبی هست که معنای اصطلاحی آنرا نیز در بر می‌گیرد .

مطلوب دوم - معانی غفلت در قرآن کریم : بعد از بحث و نظر در آیات قرآن کریم واضح شد که کلمه غفلت به پنج معنای ذیل می‌آید :

اول - سهو و فراموشی : 1- مانند قوله تعالى { وَدَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ تَعْفُلُونَ عَنْ أَسْلَحَتِكُمْ وَأَمْتَعْتِكُمْ }⁷ ترجمه: کافران دوست می‌دارند کاش از اسلحه و کالاهای خود غافل می‌شید ، و آنان یکباره برشما تاخت و حمله می‌آورند و غافل گیرتان می‌کرند . و شمارا از وسائل جنگی تان در سهو و فراموشی می‌انداختند .¹

¹ - امام مناوی ، التوقیف علی مهتمات التعاریف ، (ص ، 540) ، تحقیق: محمد رضوان الدایة ، ط ، 1 ، دارالفکر المعاصر ، بیروت ، 1404 هـ - 1984 م .

² - شوکانی، ابو علی بدرالدین محمد بن علی بن محمد ، سنّة تولد (1173 هـ) ، وفات (1250 هـ) ، ایشان در یک خانواده اهل علم و فضل در صناعة یمن چشم به جهان گشود و بیشتر مطالعات وی به کتب تاریخ و ادب بود و تألیفات ایشان به (278) می‌رسد که مشهور ترین آن فتح القیر است . بدر الطالع (214 / 2).

³ - شوکانی ، فتح القیر " الجامع بین فنی الروایة والدرایة من علم التفسیر" ، (2 / 272) ، ط ، 1 ، دارالفکر ، بیروت ، لبنان ، 1412 هـ - 1992 .

⁴ - جرجانی ، علی بن محمد بن علی ، (ت ، 816 هـ) ، التعریفات ، (ص ، 168) ، ط ، 1 ، مکتبة لبنان ، بیروت ، 1405 هـ - 1985 م .

⁵ - کفوی ، ابو البقاء ایوب بن موسی حسینی ، از قاضیان مشهور احناف می‌باشد ، در ترکیه و در بعض مناطق دیگر منصب قضاء را بدش داشته است ، کتابهای زیاد به زبان ترکی نوشته است ، و در سال (1094 هـ) وفات نموده است . ترتیب الاعلام ، زرکلی ، (1 / 604) .

⁶ - کفوی ، ابوالبقاء ایوب بن موسی ، الكلیات معجم فی المصطلحات والفرقون اللغویة ، (1 / 504) ، ط ، 2 ، مؤسسه الرسالة ، بیروت ، 1418 هـ - 1998 م .

⁷ - النساء ، 102 .

2 - قوله تعالى { وَلَا تَحْسِبَنَّ اللَّهَ غَافِلًا }² ترجمه : و میندار الله ذو الجلال را بی خبر ، غافل و فراموش کار.³

3 - قوله تعالى { وَأُولُو لِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ }⁴ ترجمه : وچنین افرادی غافلان واقعی می باشند ، و در سهو و خطأ می باشند.⁵

4 - قوله تعالى { وَهُمْ فِي غُفْلَةٍ مُعْرِضُونَ }⁶ ترجمه : در حالیکه آنان غافل و روی گردان می باشند ، حیران و سرگردان و در یک فراموشی تمام عیار بسر می برند . بآنهم خوب درک می کنند که جزا و پاداش نیکوکاران و سزاای بدکاران حتمی و لازمی است.⁷

دوم - مشغول شدن به چیزی : مانند قوله تعالى : { وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ }⁸ ترجمه : و شما از او غافل باشید ، و در کارهای چوپانی خود مشغول شوید.⁹

سوم - اعراض کردن : مانند قوله تعالى { وَكَثُرُوا عَنْهَا غَافِلِينَ }¹⁰ ترجمه : از آنها غافل میشند (اعراض میکرند).¹¹

چهارم - جهل و نادانی : 1 - مانند قوله تعالى { وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمِنَ الْغَافِلِينَ }¹² ترجمه : قطعاً تو پیشتر از زمرة بی خبران (از احوال گذشته گان بوده ای) ، تا وقتیکه ما برای تو ای محمد (صلی الله علیه وسلم) وحی نکریدیم تو و قوم تو از قصه ایشان بی خبر بودی.¹³

2 - قوله تعالى { يَقْلُمُونَ طَاهِرًا مِنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَافِلُونَ }¹⁴ ترجمه : (این اکثریت کوتاه بین) تنها ظاهر و نمادی از زندگی دنیا رامی دانند ، وایشان از آخرت کاملاً بی خبرند . حافظ ابن کثیر (رحمه الله) می فرماید : اکثر مردم علم ندارند مگر به کسب و کمائی دنیا و طریقه

¹ - طبری، ابو جعفر محمد بن جریر بن یزید بن خالد ، (ت، 310 هـ) ، جامع البيان عن تأویل آی القرآن ، (259 / 5) ، دار الفکر، بیروت ، لبنان 1405 هـ - 1985 م.

² - ابراهیم: 42.

³ - طبری ، جامع البيان ، (13 / 263).

⁴ - النحل : 108.

⁵ - طبری ، جامع البيان ، (14 / 183).

⁶ - الانبیاء : 1.

⁷ - رازی، فخرالدین محمد بن ابی بکر بن عبد القادر ، (ت، 721 هـ) ، تفسیر الكبير (مفاید الغیب) (121 / 22) ، طبع اول ، دار الكتب العلمية ، بیروت ، لبنان 1421 هـ - 2000 م.

⁸ - یوسف : 13.

⁹ - ابن الجوزی، جمال الدين ابو الفرج عبد الرحمن بن على بن محمد ، (ت ، 597 هـ) ، زاد المسير في علم التفسير ، (4 / 188) ، طبع سوم ، المكتب الاسلامی ، بیروت ، لبنان ، 1404 هـ - 1984 م.

¹⁰ - اعراف : 136.

¹¹ - واحدی، ابوالحسن علی بن احمد ، (ت ، 468 هـ) ، الوجيز فی كتاب تفسیر العزیز ، (1 / 410) ، طبع اول ، دار القلم ، دمشق ، 1415 هـ - 2004 م.

¹² - یوسف : 3.

¹³ - نسفی، ابو البرکات عبد الله بن احمد بن محمود ، (ت ، 701 هـ) ، مدارک التنزیل ، (2 / 178) ، دارالکتاب العربي ، بیروت ، 7 - الروم :

زندگی آن ، و حتا در جمع نمودن و حاصل کردن آن بسیار ذکی و هوشیار و شوق و علاقه خاص دارند، اما در امور دینی و شرعی و منفعت اخروی شان بسیار زیاد کسل و تنبیل هستند .¹

3 - قوله تعالى { **ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِاِيمَانِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ** }² ترجمه: این به سبب آنست که آیات ما را تکذیب کرده واز آنها غافل و بی خبر گشته اند. در واقعیت امر این کار شان یک جهالت بیش نیست.³

4 - قوله تعالى { **وَإِنْ كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغَافِلِينَ** }⁴ ترجمه: و (ما اصلاً از آنها آگاهی نداشته ایم و) از بحث و بررسی آنها بی خبر بوده ایم ، نفهمیدیم آنچه را که در کتب آسمانی قبلی خوانده ایم بناءً نیست حجت و دلیل برما ، این یک جهل مرکب است که ایشان استدلال می کنند در حالیکه همه موضوعات در قرآن عظیم الشأن بطور واضح و روشن بیان شده .⁵

پنجم - لهو لعب (بازی و سرگرمی) : 1 - قوله تعالى { **وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ** }⁶ ترجمه: و شما در بازی و سرگرمی خود مشغول ومصروف بودید .⁷

2 - { **وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ** }⁸ ترجمه: واز جمله غافلان مباش . از آن مردمان که از ذکر الله جلت عظمته غافل هستند ودر بازی و سرگرمی مشغول می باشند .⁹

3 - قوله تعالى { **وَدَخَلَ الْمَدِيْنَةَ عَلَى حِينِ غُلَمٍ مِنْ أَهْلِهَا** }¹⁰ ترجمه: موسی (عليه السلام) بدون این که اهالی شهر مطلع شوند وارد آنجا گردید ، و مردم همه در جشن و بازی و سرگرمی خود مشغول ومصروف بودند .¹¹

مطلوب سوم - کلمات متراوef و مشابه غفلت در قرآن کریم :

الف - سعد : بمعنای غافل و هوسران ، متکبر و سرگردان از غرور .¹² چنانچه الله سبحانه وتعالی فرموده { **وَتَضْحِكُونَ وَلَا تُنْكِحُونَ * وَأَنْتُمْ سَامِدُونَ** }¹³ ترجمه: و آیا می خنده یعنی همچون استهزا کنندگان می خنده و گریه نمی کنید یعنی چرا باید همچون مقیمان از خوف خدا گریه نمی کنید * و آیا پیوسته در غفلت و هوسرانی بسر می برد . درین آیات متبرکه حکایت از بعض عربهای می شود که ، آنها در وقت نزول قرآن عظیم

¹ - ابن کثیر ، عماد الدین ابو الفداء اسماعیل بن عمر بن کثیر بن ضوء بن کثیر بن ذرع دمشقی ، فقیه شافعی ، سنّة تولد (700 هـ) وفات ، (774 هـ) ، تفسیر القرآن العظیم ، (3 / 375) ، طبع اول ، دار احیاء التراث العربي ، بیروت ، لبنان ، 1417 هـ - 1997 م .

² - الاعراف: 146 .

³ - ابن کثیر ، تفسیر القرآن العظیم ، (217 / 2).

⁴ - الانعام: 156 .

⁵ - كلبی ، ابو القاسم محمد بن احمد بن جزی غرناطی ، (ت ، 741 هـ) ، التسهیل لعلوم التنزیل ، (2 / 27) ، طبع ، 1 ، دار الكتب العربي ، بیروت ، لبنان ، 1403 هـ - 1983 م .

⁶ - یوسف: 13 .

⁷ - ابن الجوزی ، زاد المسیر فی علم التفسیر ، (188 / 4).

⁸ الاعراف: 205 .

⁹ - زمخشri ، ابو القاسم محمود بن عمر بن محمد بن عمر خوارزمی ، (ت ، 538 هـ) ، الکثاف عن حقائق التنزیل وعيون الاقاویل فی وجوه التأویل ، (2 / 182) ، تحقیق: عبد الرزاق المهدی ، طبع ، 1 ، دار احیاء التراث العربي ، بیروت ، 1399 هـ - 1979 م .

¹⁰ - الفصل: 15 .

¹¹ - خازن ، علاءالدین علی بن محمد بن ابراهیم ، (ت ، 741 هـ) ، لباب التأویل فی معانی التنزیل ، (5 / 166) ، دار الفکر ، بیروت ، 1399 هـ - 1979 م .

¹² - ابن منظور ، لسان العرب ، (3 / 219).

¹³ - النجم: 60-61 .

الشأن به غنا وموسيقى ولهو ولعب مشغول می شدند واز شنیدن و پذيرفتن قرآن مجید غفلت ورزیده اعراض می کردند .¹

ب - سکر : بمعنى مستى ومدهوشى . ودر اصطلاح " هو غفلة تعرض بغبة السرور على العقل بمباشرة ما يوجبهها من الاكل والشرب "² ترجمه : او غفلت هست که به انسان عارض می شود در وقت غلبه سرور سرور وخوشی برعقل که موجب مدهوشى ومستى می شود ، در نتیجه دست به کارهای نامشروع وناروا می زندن . چنانچه الله سبحانه وتعالی از قوم لوط حکایت نموده می فرماید { لَعْمَرُكَ إِنَّهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ } ³ ترجمه : (ای پیغمبر !) به جان تو سوگند ! آنان درمستی (شهوت وجهالت) خود سرگردان بودند . الله سبحانه وتعالی به حیات حضرت محمد مصطفی (صلی الله علیه وسلم) قسم یاد می کند که آنها در غفلت وضلالت وگمراهی خود متعدد وسرگردان بودند ، خصوصاً هنگامیکه ملائک را در صورت جوانان زیباروی دیدند ، طمع شان نسبت به افعال بد که داشتند بیشتر شد ، واز بام ها خیز کرده خود را به آنان رسانیدند ، وپیامبرشان حضرت لوط عليه الصلاة والسلام برایشان پیشنهاد ازدواج دختران خود یا دختران اهل قریه را نمودند ، آنها رد کردند ، واز فرط مستى ومدهوشى وغفلت شان حیران وسرگردان بودند .⁴

ج - نسیان وفراموشی : معنای لغوی نسیان : ابن فارس : می گوید (ماده نون ، سین ویا) دو اصل دارد یکی آن دلالت می کند به معنای غفلت کردن در چیزی یا به فراموشی انداختن چیزی را ودوم آن دلالت می کند به معنای ترك نمودن چیزی را .⁵ ⁶ معنای اصطلاحی نسیان : امام راغب اصفهانی می گوید " هو هو ترك الانسان ضبط ما استروع اما لضعف قلبه واما عن غفلة واما عن قصد حتى ينحذف عن القلب ذكره " ترجمه : ترك نمودن انسان ضبط ونگهداري آنچه را که بدوش او وديعت است بخاطر ضعيف بودن قلبش يا بخاطر غفلت ويا هم به قصد تا اينکه ذكر وحفظ آن از قلبش حذف گردد .⁷ چنانچه الله ذوالجلال در قرآن عظيم الشأن فرموده است { فَإِنَّ نَسِيَّتُ الْحُوتَ وَمَا أَنْسَانِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنَّ أَكْرَهَ } ⁸ ترجمه : صاحب موسی (عليه السلام) گفت یقیناً ماهی را فراموش کردم به فراموشی نه انداخت مرا مگر شیطان که آنرا به یاد بیاورم .

د - سهو وخطا : بمعنى غافل شدن وفراموشی است وain دو قسم می باشد :

1 - اگر ازطرف شخصی با یک انگیزه وعلت بوجود نه آید در آن مؤاخذه صورت نمی گیرد مانند یک شخصی مجنون کسی را دشنام میدهد در مقابل آن برخورد قانونی کرده نمی شود چونکه او غیر مكلف است و هیچ انگیزه در آن دیده نمی شود .

¹ - بغوی ، معلم التنزيل ، (4 / 257).

² - جرجاني ، التعريفات ، (ص ، 135).

³ - الحجر : 72.

⁴

- ابن عطيه ، ابو محمد عبدالحق ، (ت ، 541ھ) ، المحرر الوجيز في تفسير الكتاب العزيز ، (3 / 369 - 370) .

⁵ - ابن فارس ، معجم مقاييس اللغة ، (5 / 421).

⁶ - ابن منظور ، لسان العرب ، (15 / 322).

⁷ - اصفهانی ، راغب ، مفردات الفاظ القرآن ، (ص ، 803).

⁸ - الكوف : 63.

2 - اگر یک شخصی با یک انگیزه و علت یک کار را انجام میدهد مانند کسی که شراب می نوشد او مؤاخذه کرده می شود چرا که او عاقل و بالغ است و مکلفیت دارد خود را ازین قسم اعمال زشت نگاه کند در غیر آن از نگاه شرع سخت مجازات می شود .¹ و همین قسم مردم را الله متعال مذمت کرده می فرماید {**فَتِلْ الْخَرَاصُونَ * الَّذِينَ هُمْ فِي عُمَرٍ سَاهُونَ }**² ترجمه : مرگ بر دروغ گویان ، آنانی که به گمان و تخيمن سخن می گویند * همان کسانیکه در گرداب ضلالت وجهالت و غفلت حیران و سرگردان اند . درین آیات لعنت و نفرین شده بر دروغ گویان که درباره آخرت غافل هستند و در گرداب ضلالت وجهالت و غفلت بسر می برند .³

ه - فرق بین غفلت ، نسيان و سهو : فرق هایشان با بیان معانی لغوی و اصطلاحی هر یک شان واضح شد ، اما با خاطر وضاحت بیشتر فرق های ذیل بیان می شود :

1 - نسيان بمعنای زائل شدن صورت یک شیئ از قوه مدرکه همراهی بقاء آن در حافظه را گویند ، سهو زوال هردوی آن همزمان از قوه مدرکه را گویند ، غفلت مفهوم هر دو را هم زمان شامل است ، پس گویا غفلت عام شد و نسيان و سهو خاص .⁴

2 - غفلت ، نسيان و سهو عبارات شان مختلف است ولیکن معنای شان با یک دیگر قریب می باشد ، با وجود اینکه اجتماع شان باهم مستحیل است و هر کدام شان از نگاه علم ضد یک دیگر می باشد ، با آنهم معانی شان یکی است با فرق اینکه غفلت عام است و سهو و نسيان خاص هر غفلت سهو و نسيان بوده می تواند اما هر سهو و نسيان غفلت بوده نمی تواند .⁵

3 - الغلة ترك باختیار الغافل : غفلت ترك نمودن یک شیئ باختیار شخص را گویند . النسيان : ترك بغیر اختیار الانسان : اما سهو و نسيان ترك نمودن یک چیز بدون اختیار را گویند . واما الذکر : فهو التخلف من الغلة والنسيان : اما ذکر خلاف غفلت و نسيان و فراموشی را گویند بهمین خاطر الله سبحانه و تعالى فرموده {**وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ**}

⁶ و از زمرة غافلان مباش . و نفرموده ولا تک من الناسین : واز زمرة فرموش کاران مباش .⁷

4 - فرق اساسی که بین غفلت ، سهو و نسيان وجود دارد عموم خصوص مطلق است ، غفلت بمعنای غاثب شدن یک چیز از توجه شخص و اهتمام نکردن به آن ، اما سهو بمعنای علم نداشتن به چیزی همراهی

¹ - بغوی ، معلم التنزيل ، (4 / 240).

² - الذاريات : 10 - 11 .

³ - محلى ، جلال الدين محمد بن احمد ، (ت ، 864 هـ) و جلال الدين عبد الرحمن بن ابي بكر سیوطی ، (1 / 693) ، ط ، 1 ، دار الحديث ، قاهره .

⁴ - كفوی،ابو البقاء ايوب بن موسی حسینی ، الكلیات معجم فی المصطلحات والفرق اللغوية ، (ص ، 506) ، تحقيق عدنان درویش ، محمد مصری ، ط ، 1 ، مؤسسة الرسالة ، بيروت ، لبنان ، 1419 هـ - 1999 م .

⁵ - تهانوى ، محمد على بن قاضى محمد حامد بن محمد صابر ، (ت ، 1158 هـ) ، کشف اصطلاحات الفنون والعلوم ، (6 / 1337) ، مكتبة لبنان ناشرون ، بيروت .

⁶ - الاعراف : 205 .

⁷ - ابن قیم جوزیة ، امام ابو عبدالله محمد بن ابی بکر بن ایوب ، (ت ، 751 هـ) ، مدارج السالکین ، (2 / 434) ، ط ، 2 ، مکتبة الایمان ، منصوره ، 1419 هـ - 1999 م .

بقاء صورت و معنای آن در ذهن ، اما نسیان بمعنای غائب شدن مکمل یک شیء از ذهن همراه با صورت و معنای آن ، درین صورت غفلت عام‌تر است .¹

و - ارتباط غفلت ، سهو و نسیان با قلب : ارتباط هرسه اینها با قلب قرار ذیل می‌باشد :

1- ارتباط شان با قلب یکی است چونکه همه شان از امراض قلب می‌باشد و این نوع مرضها زمانی در قلب جای می‌گیرند که قلب ضعیف باشد و آمادگی خود را با خاطر مشغول شدن باین قسم مرضها نشان دهد .

2- ارتباط شان با یک دیگر طوری هست که بسیاری از اسباب و آثارشان مشترک می‌باشد .

3- در عین حال طریق علاج شان یکی است .

4- درین غفلت ، سهو و نسیان تداخل وجود دارد ، بعضی آن با دیگرش ارتباط دارد طوریکه هر کس غفلت کرد سهو می‌کند و هر کسی که سهو کرد نسیان و فراموشی می‌کند .

5- معنا و مفهوم هر سه شان ترک نمودن امور هست که ادراک‌دن و انجام دادن آنها حتمی و ضروری است مانند عمل کردن به اوامر الهی و باز ایستادن از نواهی پرور دگار .²

بحث دوم : ورود کلمه غفلت در آیات قرآنی

مطلوب اول - بیان کلمه غفلت در آیات قرآن کریم : کلمه غفلت در قرآن مجید 35 بار در 35 آیه ذکر شده جمعاً این آیات در 21 سوره آمده که 17 سوره آن مکی و 4 سوره آن مدنی می‌باشد . در جدول ذیل به تصویر کشیده می‌شود:

شماره	آیات قرآن کریم	شماره آیة	اسم سوره	زمان نزول	صیغه‌که استعمال شده
1	وَدَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ تَغْفِلُونَ عَنْ أَسْلَحَتِكُمْ وَأَمْتَعْتِكُمْ	102	النساء	مدنی	تغفلون
2	وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلَنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا	28	الكهف	مکی	أَغْفَلَنَا
3	وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ	74	البقرة	مدنی	بِغَافِلٍ
4	وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ	85	البقرة	مدنی	بِغَافِلٍ

¹- فيومى ، احمد بن محمد المقرى ، (ت ، 770 هـ) ، المصباح المنير فى غريب الشرح الكبير ، (2 / 449) ، ط ، 1 ، دار الكتب العلمية ، بيروت ، لبنان ، 1414 هـ - 1994 م .

²- عسکری ، ابو هلال حسن بن عبدالله بن سهل بن سعد بن یحیی بن مهران ، (ت ، 395 هـ) ، الفروق اللغوية ، (1 / 538) ، تحقيق: محمد ابراهیم سلیم ، دار العلم والتفاقه للنشر والتوزیع ، قاهره ، مصر ، ط ، 1 ، 1406 هـ - 1986 م .

5	وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ				
6	وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ				
7	وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ				
8	وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ				
9	وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ				
10	وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ				
11	وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ				
12	وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ				
13	ذَلِكَ أَن لَم يَكُن رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقَرَى بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا غَافِلُونَ				
14	وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ آيَاتِنَا غَافِلُونَ				
15	وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ				
16	وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَافِلُونَ				
17	لِتَذَدَّرُ قَوْمًا مَا أَنْذَرَ أَبَانِهِمْ فَهُمْ غَافِلُونَ				
18	وَهُمْ عَنْ دُعَائِهِمْ غَافِلُونَ				
19	أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَصَمَّ أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ				
20	وَأُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ				
21	وَإِنْ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ عَنِ آيَاتِنَا لَغَافِلُونَ				
22	بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ				
23	ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ				
24	إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ				
25	وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ				
26	وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمِنَ الْغَافِلِينَ				
27	وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ				
28	وَإِنْ كُنَّا عَنِ دِرَاسَتِهِمْ لَغَافِلِينَ				

ان كُنَّا عَنِ عِبَادَتِكُمْ لَغَافِلِينَ	29	يونس	مکی	لغافلین
إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمَنَاتِ	30	النور	مدنی	الغافلات
وَهُمْ فِي غَفَلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ	31	مریم	مکی	غَفَلَةٌ
وَهُمْ فِي غَفَلَةٍ مَعْرُضُونَ	32	الأنبياء	مکی	غَفَلَةٌ
قَدْ كُنَّا فِي غَفَلَةٍ مِنْ هَذَا بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ	33	الأنبياء	مکی	غَفَلَةٌ
وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَى حِينِ غَفَلَةٍ مِنْ أَهْلِهَا	34	القصص	مکی	غَفَلَةٌ
لَقَدْ كُنَّتِ فِي غَفَلَةٍ مِنْ هَذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَائِكَ	35	ق	مکی	غَفَلَةٌ

١

قسمیکه در جدول مشاهده کردیم ، اکثراً لفظ غفلت در سوره های مکی بیان شده نسبت به سوره های مدنی ، چرا که اکثر مردم در عهد مکی در جاهلیت وکور دلی بسر می برند و دنبال خواهشات نفسانی و حیوانی خود بودند ، و علاقه مندی شدید به دنیا داشتند ، واز اعمال که سبب رضا و خوشنودی پروردگار جهانیان بود فاصله می گرفتند ، و همیشه تلاش شان این بود که از راه مستقیم منحرف شده و به راه ضلالت و گمراهی روان باشند ، در حالیکه الله سبحانه و تعالی ایشان را به راه راست و مستقیم دعوت نموده چنین می فرماید **{ وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَآتِبُعُوهُ وَلَا تَتَبَعُوا السَّبِيلَ فَنَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ دَالِكُمْ وَصَاعِكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَقُونُ }**

ترجمه : واين راه (که من آنرا ترسیم و بیان کردم) راه مستقیم من است (و منتهی به سعادت هردو جهان می گردد) پس از آن پیروی کنید ، واز راه های (باطل که شما را از آن نهی کرده ام) پیروی نکنید ، شما را از خدا منحرف و پر اگنده می سازد ، اینها چیز های است که خداوند شمارا توصیه می کند تا پرهیزگار شوید (واز مخالفت با آنها پرهیزید) .

پس ایشان بجای آنکه به راه راست و مستقیم روان باشند ، دنبال روی دنیایی فانی وزود گذر هستند ، چنانچه امام غزالی (رحمه الله) می فرماید : ³ مثال طلب کننده دنیا مانند تشننه هست که هر قدر از بحر آب می نوشد بهمان اندازه عطش و تشنگی اش زیاد می شود ، تا که او به سبب آن به قتل می رسد . و همچنان فرمودند : بدانید که مثال دنیا مانند برف هست که آب شده از بین می رود ، اما مثال آخرت مانند مروارید هست که همیشه باقی می ماند . ⁴ و برای افهام هر چه بهتر انسانها دوری اختیار کردن آنها از شرک و غفلت ، اکثراً در سوره های مکی از توحید و اقامه اصول آن بر قلب های بشر بحث صورت گرفته ، و ذکر

¹ - عبد الباقی ، محمد فواد ، (ت ، 1388 هـ) ، المعجم المفہرس لالفاظ القرآن الکریم ، (ص ، 614 - 615) ، ط ، 1 ، دار الكتب المصرية ، مصر ، 1944 هـ 1364 .

² - الانعام : 153 .

³ - حجت الاسلام زین الدین ابو حامد محمد بن محمد بن احمد طوسی ، در روستای طاهریان شهر طوس دیده به جهان گشود ، وی از بزرگترین متصوفین و علمای اسلام در قرن پنجم و ششم هجری می باشد ، ایشان آثار متعدد در فقه ، کلام، فلسفه ، اخلاق ، تصوف و عرفان نوشته ، وی روز دوشنبه 14 جمادی الثاني سنہ (505 هـ) در سن 55 سالگی وفات نمود . (سیر اعلام النبلا ، ذہبی ، 19 / 346) .

⁴ - غزالی ، امام ابو حامد محمد بن محمد ، بغية الطالبین من احياء علوم الدين ، (ص ، 73) ، تحقیق: شیخ احمد بن محمد عساف ، ط ، 4 ، مکتبة دار احیاء العلوم ، بیروت ، لبنان ، 1408 هـ 1988 م .

از مبدأ و معاد و سختی ها و هولناکی های آن ، و ضرورت بناء نفس انسانی بر اساس صحيح و سالم که تعلق می گیرد ، به اهمیت بیدار و بیدار گری انسان و بصیرت و بینش آن ، بخاطر هدف که آفریده شده است ، همانا تحقق عبودیت و بندگی برای پرور دگار جهانیان است .¹

اما زمان مدنی زمان شگوفائی و درخشش اسلام عزیز بود ، و حقیقت ایمان را در قلب های درخشنان شان مستحکم و جای گزین نمودند ، واستقامت و پای مردی بر دین الله ذوالجلال را بطور همیش حفظ و نگهداری نمودند ، همان بود که غفلت بر قلب های ایشان راه پیدا کرده نتوانست ، وزندگی خویش را مطابق قرآن و سنت آراسته نمودند ، و قلب هایشان را از هوی و هوس دنیائی پاک و صاف نمودند ، از برکت ایشان بود که اسلام عزیز تا قرن های متتمدی افتخارات خویش را حفظ نمود ، و مسلمانان سر بلند و باعزت و شرف بانشاطی و بیداری زندگی نمودند ، اما با تأسف مسلمانان به غفلت رو آوردن ، واژه هر طرف مورد هجوم دشمن کینه تو زو قسم خورده شان قرار گرفتند ، آنانی که پست ترین و ذلیل ترین مردم روی زمین هستند ، چنانچه در سوره بقره در پنج مورد که لفظ غفلت نکر شده در چار مورد آن ویک مورد که در سوره آل عمران ذکر گردیده در مذمت یهود بیان شده . ۱ - چنانچه الله سبحانه و تعالی می فرماید { وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَيْ أَشَدِ الْعَذَابِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ }²

ترجمه : و در روز رستاخیز چنین کسانی (یهود) به سخت ترین شکنجه ها برگشت داده می شوند ، و خداوند از آنچه می کنید بی خبر نیست .

2 - قوله تعالى : { وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ }³
ترجمه : و چه کسی ستمگر تر از آن کس (یهود و نصاری) است که گواهی و شهادت الهی را که نزد او است پنهان دارد ؟ و خدا از آنچه می کنید غافل و بی خبر نیست .

3 - قوله تعالى : { وَإِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ }⁴
ترجمه : کسانی که کتاب به ایشان داده شده است (یعنی یهودیان و مسیحیان) نیک میدانند که چنین گرایشی (به جانب مسجدالحرام) حق است و به فرمان پروردگارشان می باشد (ولی باوجود این از فتنه انگیزی دست بر نمی دارند) و خدا از آنچه می کنند بی خبر نیست .

4 - قوله تعالى { قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَمْ تَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ آمَنَ تَبْعُونَهَا عَوْجًا وَأَنْتُمْ شُهَدَاءُ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ }⁵
ترجمه : بگو : ای اهل کتاب ! چرا کسی را که ایمان آورده است از راه خدا باز میدارید و می خواهید این راه را کج نشان دهید و حال آن که شما (از راستی و درستی این راه) آگاهید ؟ و خدا آنچه را می کنید بی خبر نیست .

¹ -قطان ، دکتور مناع بن خلیل ، (ت ، 1420ھ) ، مباحث فی علوم القرآن ، (ص ، 73) ، ط ، 3 ، مؤسسه الرسالة ، بیروت ، لبنان ، 1421ھ - 2000م .

² - البقرة : 85.

³ - البقرة : 140.

⁴ - البقرة : 144.

⁵ -آل عمران : 99.

مطلوب دوم : تصريفات ومعانی مادة غفلت در قرآن کريم :

اول : فعل مضارع (تَغْفِلُونَ) يک بار بيان شده مانند قوله تعالى { وَدَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ تَغْفِلُونَ عَنْ أَسْلَحَتِكُمْ وَأَمْتَغِلُوكُمْ } ^۱ باين معنا که مشرکین آرزو داشتند شما از اسلحه و دیگر وسائل جنگی تان مکمل غافل باشید ، وایشان به مقصود شان نائل شوند همانا حمله غافل گیرانه بر مسلمانان بود ، نتوانستند به پلان و مقصد شوم شان برسند ، ^۲ و حرف (لَوْ) بخاطر امتناع و جلوگیری از يک کار استعمال می شود و این حرف اکثراً بر فعل ماضی استعمال می شود گاهی در فعل مضارع هم داخل میشود بغرض وضاحت بیانی بیشتر و آن استمرار فعل است ، ومنحصر نشدن آن بر زمان معین ، وعدول کردن آن از فعل ماضی بسوی فعل مضارع است ، چرا که کلام الهی است در اخبار آن هیچ نوع تخلف وجود ندارد به مثابه استحضار صورت آنست و آنرا به چشم یقین دیده باشد و این بر نفس انسانی بسیار تأثیر گذار است . ^۳

دوم : فعل ماضی (أَغْفَلْنَا) يک بار بيان شده مانند قوله تعالى { وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قُلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ أَمْرُهُ فُرُطًا } ^۴ باين معنا که قلب کسی را که ما از ذکر خود غافل سازیم دنبال خواهشات نفسانی اش میگردد سر انجام خوار و نزیل می شود ، نکته ای که قابل بحث میباشد این است که کلمه (أَغْفَلْنَا) در سیاق نهی بیان شده ، واین دلالت می کند به نهی کردن از يک فعل بطريق استعلا .

سوم : اسم فاعل این کلمه در قرآن کريم بصورت اکثر بیان شده و 27 بار به صیغه های مختلف بیان شده است مانند (بِغَافِلٍ ، غَافِلًا ، غَافِلُونَ ، غَافِلِينَ ، غَافِلاتٍ) .

1 - از کلمه (غَافِلٍ) شروع می نماییم که آن 9 بار بیان شده مانند قوله تعالى { وَإِنْ مِنْهَا لَمَّا يَهْبِطُ مِنْ خَشِيَةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ يُغَافِلِ عَمَّا تَعْمَلُونَ } ^۵

ترجمه : وپاره از آنها است که از ترس خدا فرو می ریزند و خدا از آنچه می کنید بی خبر نیست .
بادقت کامل باین نظر انداخته شود واضح میشود در این آیه وعید شدید بر بنی اسرائیل است از جهت قساوت قلب شان ، اعمال بدی دیگری را که انجام میدادند مانند قتل انبیاء کرام ، کتمان شهادت ، کفر و عناد شان در مقابل حق ، و افتراق و دروغ پراگنی شان بر انبیاء علیهم السلام ، بآنهم الله سبحانه و تعالی مردمان طاغی و سرکش را با عجله مؤاخذه نکرده ، تا اینکه پیامبران علیهم السلام را با نشانه های واضح و روشن درین کائنات فرستاده ، والله جلت عظمته از هیچ عمل انسان غافل و بی خبر نبوده بلکه از کوچک ترین تابزرنگ ترین اعمال ایشان باخبر ، شاهد و گواه است . ^۶

^۱ النساء: 102 .

^۲ شوکانی ، فتح القیر ، (509 / 1)

^۳ عباس ، فضل ، (ت ، 1432 ه) ، البلاغة فنونها و افنانها ، (ص ، 154) ، ط ، 4 ، دار الفرقان للنشر والتوزيع ، اردن ، 1417 ه - .

⁴ 1997 م .

^۴ - الکیف : 28 .

^۵ - البقرة : 74 .

⁶ بیضاوى ، ابوالخیر عبدالله بن عمر بن محمد شیرازی ، (ت ، 685 ه) ، انوار التنزيل و اسرار التأويل ، (1 / 156) ، تحقيق : شیخ عبدالقادر عرفات حسنوت ، ط ، 1 ، دار الفكر ، بیروت ، لبنان ، 1416 ه - 1996 .

2 - (غَافِلًا) یک بار بیان شده مانند قوله تعالیٰ { وَلَا تَحْسِبَنَّ اللَّهَ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونُ }¹

ترجمه : وگمان مبرکه خدا از کارهای که ستم گران می کنند بی خبر است .

باید مشرکان و غافلان بدانند که تأخیر عذاب برآنان معنای راضی بودن از افعال بدی آنان نبوده ، بلکه سنت الهی طوری هست که برای عاصیان ونافرمانان تا یک مدتی مهلت داده می شود .²

3 - (غَافِلُونَ) این کلمه در 9 آیه به حالت های مختلف و معانی متفاوت بیان شده 1 - در موضع رفع بطور خبر مبتدا آمده 2 - در محل نصب بطور حال آمده 3 - درباره ظلم کافران و بیان حال آنها بحث شده .³

مانند قوله تعالیٰ { أُولَئِكَ كَا الْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ }⁴

ترجمه : اینان همسان چهارپایان اند وبلکه سرگشته ترند اینان واقعاً بی خبر هستند .

درین جا بطور خاص تشبيه قوم یهود به حیوانات شده چرا که آنها پست ترین و ذلیل ترین مردم درجهان هستند ، نکته که قابل یاد آوری است ، اینست که اسلوب جمع و تعریف درین جا با خاطر اظهار کردن کامل غفلت بکار برده شده است .⁵

4 - (غَافِلِينَ) 8 بار به حالت های مختلف و اهداف متفاوت بیان شده 1 - در موضع نصب بطور خبر(کان)

آمده 2 - با (لام) فارقه یکجا بیان شده با خاطر واضح نمودن (ان) مخففه و (ان) نافیه در بعضی مواضع

3 - بیان مهم ترین اسباب غفلت 4 - متوجه ساختن مردم بسوی عبادت الله جلت عظمته .⁶ مانند قوله تعالیٰ (وَإِنْ كُنَّا عَنِ الدِّرَا سَتِّمْ لَغَافِلِينَ) .⁷

ترجمه : وما اصلاً از بحث و بررسی آنها بی خبر بوده ایم .

5 - (غَافِلاتِ) یک بار بیان شده مانند قوله تعالیٰ { إِنَّ الَّذِينَ يَرْمَوْنَ الْمُحْسَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لَعِنُوا فِي الدُّنْيَا وَالآخِرَةِ }⁸ (الْغَافِلاتِ) صفت (الْمُحْسَنَاتِ) واقع شده است ، واین وعید شدید است بر کسانی که زنان

زنان پاک دامن مؤمن را تهمت می زنند .⁹

چهارم : (غَفْلَةٌ) مصدر است 5 بار بیان شده مانند قوله تعالیٰ { وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضَى الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ }¹⁰ بخش اعظمی تمرکز معانی این آیات در باره وقوع قیامت و غفلت انسانها ازین روز بزرگ و سرنوشت ساز است .¹¹

1 - ابراهیم : 42 .

2 - قرطبی ، ابو عبدالله محمد بن احمد انصاری ، (ت ، 671 ه) ، الجامع لاحکام القرآن ، (376/9 ه) ، ط ، 1 ، دار الكتب العلمية ، بیروت ، 1408 ه - 1988 م .

3 - درویش ، محی الدین ، (ت، 1403 ه) ، اعراب القرآن الکریم و بیانه ، (3، 227)، ط ، 3 دار الارشاد ، دمشق ، 1412 ه - 1992 .

4 - الاعراف : 179 .

5 - اللوysi ، علامه ابوالفضل شهاب الدین سید محمود بغدادی، (ت، 1270 ه) ، روح المعانی فی تفسیر القرآن العظیم والسبع المثانی ، (14 / 239) ، دار الكتب العلمية ، بیروت ، 1415 ه - 1995 م .

6 - درویش ، محی الدین ، اعراب القرآن و بیانه ، (4 / 500) .

7 - الانعام : 156 .

8 - النور : 23 .

9 - ابن عطیه ، ابو محمد عبدالحق ، (ت ، 541 ه) ، المحرر الوجیز فی تفسیر کتاب العزیز ، (2 / 446 - 454) ، ط ، 1 ، مؤسسه دارالعلوم للطباعة والنشر ، قطر ، 1405 ه - 1985 م .

10 - مریم : 39 .

11 - سمرقندی ، ابوالیث نصر بن احمد ، (ت ، 373 ه) ، بحر العلوم ، تحقیق : الشیخ علی موعض و آخرون ، (2 / 375) ، دار الكتب العلمیة ، بیروت ، لanan ، 1413 ه - 1993 م .

مطلوب سوم - نفى غفلت از ذات الله متعال : الله ذو الحال در آیات متعدد غفلت را از ذات خویش نفى نموده مانند قوله تعالى { وَلِلَّهِ عَيْبُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ }¹

ترجمه : (آگاهی از) غیب آسمانها و زمین ویژه خدا است و کارها یکسره باو بر می گردد (وامور جهان به فرمان او می چرخد) پس او را بپرست و براو توکل کن و (بدان که) پروردگارت از چیزهای که می کنید بی خبر نیست . و قوله تعالی { وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ سَيِّرُكُمْ آيَةٌ تِّهْ فَتَعْرُفُونَهَا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ }²

ترجمه : وبگو ای پیامبر (صلی الله علیه وسلم) تمام حمد و ثنا خاص برای الله متعال است او آیات خود را به شما نشان خواهد داد و شما آنها را خواهید شناخت و پروردگار تو از آنچه انجام می دهید غافل و بی خبر نیست .

و همچنان الله جلت عظمته می فرماید ، { وَلَقَدْ خَلَقْنَا فُوقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقَ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ }³ ترجمه : ما بر فراز شما هفت آسمان آفریده ایم و (با وجود کرات و کواکب و سیارات بی شمار وبالآخره عالمهای سیار) ما از کار آفرینش و وضع آفریدگان (خود) غافل نبوده و نیستیم (واز جمله خلفت انسان برای ما ساده و آگاهی از او آسان است . و همچنان الله سبحانه و تعالی فرموده است { وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوْلَ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِنَّهُ لِلْحَقِّ مِنْ رَبِّكَ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ }⁴

ترجمه : از هر مکانی که بیرون شدی (و به هرجا که رسیدی در سفر و حضر و در هر زمانی و مکانی به هنگام نماز) رویت را بسوی مسجد الحرام کن و این رو کردنت (از همه نقاط زمین به سوی مسجد الحرام) بی گمان حق (ثابت و موافق مصلحت) است واز جانب پروردگارت می باشد والله (ذوالجلال) از آنچه که می کنید بی خبر نیست (و پاداش پیروی مؤمنان از پیغمیر و جزای اعمال و اخلاص ایشان را خواهد داد) درین آیات مبارکه واضح شد که در ذات الله (ذوالجلال) جزء ترین غفلت وجود ندارد ، بلکه الله متعال از تمام جزئیات اعمال بندۀ گانش با خبر هست واز آن مراقبت نموده آنرا ثبت و نگهداری می نماید چنانچه الله ذوالجلال فرموده است { فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَلَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ * وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَلَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ }⁵

ترجمه : پس هر کس به اندازه ذره غباری که کار نیکو کرده باشد آن را خواهد دید (و پاداش اش را خواهد گرفت) * و هر کس به اندازه ذره غباری کار بد کرده باشد آن را خواهد دید (و سزا ایش را خواهد چشید) . پس نفى نمودن غفلت از ذات الله متعال مستلزم اثبات صفات کمال است ، و این دلالت می کند بر کمال و وسعت علم الله جل شأنه و سرعت حساب و عقاب آن ذات کبیریائی ، چنانچه شیخ الاسلام ابن تیمیه (رحمه الله) فرموده است لازم است که بدانید ، یقیناً در نفى نه مدح است و نه کمال مگر اینکه متضمن اثبات باشد ، و گرنه نفى محض نه در آن مدح است و نه کمال ، چرا که نفى محض عدم محض است و عدم محض بر هیچ

¹ . هود : 123

² . النمل : 93

³ . المؤمنون : 17

⁴ . البقرة : 149

⁵ . الزلزال : 7-8

چیزی اطلاق نمی شود ، چونکه از هیچ هیچ چیز ساخته نمی شود ، چرا که نفی محض به معصوم و ممتنع وصف کرده می شود و معصوم و ممتنع به مدح و کمال وصف کرده نمی شود .¹

از همین خاطر الله ذو الجلال ذات کبریائی اش را به نفی صفت نموده که در آن اثبات مدح است مانند آیة الکرسی شریف { اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا تُؤْمِنُ لَهُ مَافِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ }² ترجمه : خدائی بجز الله وجود ندارد او زنده پایدار است او رانه چرتی ونه خوابی فرا می گیرد ، از آن او است آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است ، کیست آنکه شفاعت کند مگر به اجازه او ؟ می داند آنچه که در پیش روی مردمان است و آنچه که در پشت سر آنان است ، چیزی از علم او را احاطه نمی کند جز آن مقداری را که وی بخواهد ، اریکه فرمانروائی او آسمانها و زمین را در بر گرفته است ، و نگهداری آن دو وی را در مانده نمی سازد ، واو ذات بلند مرتبه و بزرگی هست . « لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا تُؤْمِنُ » باین معنا که آن ذات پاک رانه چرتی ونه خوابی فرا می گیرد نفی هست که متنضم کمال حیاة و قیام است وصفت کمال آن ذات پاک « الْحَيُّ الْقَيُّومُ » واضح و روشن می گردد . و در « وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا » این معنا را افاده می کند که حفاظت و نگهداری آن دو آسمان و زمین برای او گران نیست و وی را در مانده نمی سازد ، در اینجا بیان کمال قدرت آن ذات کبریائی است .³ و همچنان ابن کثیر (رحمه الله) می فرماید : در تفسیر { لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا تُؤْمِنُ } برآن ذات کبریائی نه نقص و عیب وجود دارد ، ونه هم از مخلوقاتش یک لحظه هم غافل بی خبر می باشد ، بلکه آن ذات پاک بر تمام مخلوقاتش شاهد و گواه است ، از تمام حالات و کوائف شان باخبر می باشد و هیچ چیزی بر او مخفی و پوشیده نیست ، و به اندازه یک برهم زدن چشم هم از اعمال بند گاش غافل و بی خبر نیست ،⁴ چنانچه الله متعال فرموده است { وَمَا يَعْرِبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مُتَّقَلَّ دَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ دَالِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ }⁵

ترجمه : و هیچ چیز در زمین و در آسمان از پروردگار تو پنهان نمی ماند چه ذره باشد و چه کوچکتر و چه بزرگتر از آن همه اینها در کتاب واضح و روشنی (در نزد پروردگار تان به نام لوح محفوظ) ثبت و ضبط می گردد .

از لابلای این مبحث واضح شد که لفظ غفلت چند بار در قرآن کریم ذکر شده و چند بار در سوره های مکی و سوره های مدنی بیان شده ، و همچنان الله جلت عظمته در بسیار جاهای قرآن عظیم الشأن غفلت را از ذات کبریائی اش بطور قطع نفی فرموده .

¹ - ابن تیمیه ، شیخ الاسلام ابو العباس احمد بن عبد الحلیم حرانی ، (ت، 728ھ) ، مجموع الفتاوی ، (3/35-36) ، تحقیق : عبدالرحمن بن قاسم وابنه محمد ، مطبوع ریاض ، توزیع الرئاسة العامة لادارت البحوث العلمیة للدعوة والافتاء والارشاد ، ریاض .

² - البقرة : 255.

³ - ابن تیمیه ، مجموع الفتاوی ، (3/36).

⁴ - ابن کثیر ، تفسیر القرآن العظیم ، (2/278).

⁵ - یونس : 61.

مبحث سوم : اقسام غفلت

مطلوب اول - غفلت محموده : غفلت محموده فقط در دو جای قرآن ذکر شده ، اگر کسی سوال کند چگونه غفلت محموده شده می تواند در حالیکه در بسیار جاهای قرآن کریم غفلت و غافلان مذمت کرده شده، در جواب ایشان گفته می شود هر غفلت که در آن منافع دین یا دنیا نهفته باشد محموده هست و هر غفلت که غیر آن باشد مذمومه است .^۱ غفلت محموده صورت نمی گیرد مگر به عزم راسخ و آن منع کننده گناهان است و این صفت انسانهای صالح و نیکو کارست ، چنانچه الله ذو الجلال فرموده است { إِنَّ الْذِينَ يَرْءُونَ الْمُحْسَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لَعُنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ }^۲

ترجمه : یقیناً کسانیکه زنان پاکدامن بی خبر (از هرگونه آلودگی) و ایماندار را به زنا متهم می سازند در دنیا و آخرت از رحمت خدا دور و برای آنها عذاب بزرگ است (واگر توبه نکند). درینجا مراد از غفلت ، غفلت محموده است چرا که غفلت از فحشا و منکرات است ، و این آیه مبارکه در برایت ام المؤمنین عائشه صدیقه (رضی الله عنها) نازل شده ، مفسرین می گویند درین آیه لفظ (يَرْءُونَ) که معنای تهمت است عام ذکر شده و تمام مردان و زنان مؤمن را شامل می شود .

امام نحاس : در تفسیر این آیه مبارکه می گوید این کلمه چقدر زیبا است با صیغه مذکر بیان شده و تقدیر آن (يَرْءُونَ الْأَنْفُسَ الْمُحْسَنَاتِ) می باشد که مذکر و مؤنث را در بر می گیرد .^۳

امام ابی السعود : این آیه را چنین تفسیر نموده است (الْمُحْسَنَاتُ) زنان پاکدامن که از تهمت که بر ایشان زده می شود خبر ندارند .^۴ (الْغَافِلَاتُ) سینه ها و قلب های شان طوری پاک هست که ایشان از بدی ها غافل هستند بلکه در قلب هایشان نه فحشا و نه مقدمه آن خطور کرده .^۵

امام بغوي می گويد : ایشان از فحشا و بی حیائی غافل هستند باین معنی قلباً فعل فحشا را خوش ندارند .^۶ امام بقاعی : در تفسیر این آیه مبارکه بكلام لطیف اشاره نموده می گوید (الْمُحْسَنَاتُ) زنان با عفت که نفس های شان را مانند قلعه محکم محفوظ واستوار نگه میدارند (الْغَافِلَاتُ) مؤکد (الْمُحْسَنَاتُ) می باشد زنانیکه از ذکر فحشا و نام آن غافل هستند .^۷

و همچنان وقتیکه زنان مؤمن میخواستند با پیامبر گرامی (صلی الله علیه وسلم) بیعت کنند آیه مبارکه ذیل نازل شد ، و برای شان هدایت لازم داده شد ، چنانچه الله متعال فرموده است { يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ

^۱ - سلمی ، عزالدین ابو عبد الرحمن عبد العزیز بن عبد السلام ، (ت ، 660 ه) ، شجرة المعرفة والاحوال وصالح الاقوال والاعمال ، (ص ، 145) ، ط ، 1 ، دار الصحابة للتراث ، مصر ، 1410 ه - 1990 م .

² - النور : 23 .

³ - نحاس ، ابو جعفر احمد بن محمد بن اسماعیل ، (ت ، 338 ه) ، اعراب القرآن ، (2 / 436 ه) ، ط ، 1 ، دار المعرفة ، بيروت ، لبنان ، 1427 ه - 2006 م .

⁴ - عمادی ، قاضی ابی السعود محمد بن محمد بن مصطفی حنفی ، (ت ، 951 ه) ، ارشاد العقل السليم الى مزايا الكتاب الکریم ، (4 / 448) ، ط ، 1 ، دار الكتب العلمية ، بيروت ، لبنان ، 1419 ه - 1999 م .

⁵ - ابن جزی ، التسیل لعلوم التنزیل ، (3 / 63) .

⁶ - بغوي ، معالم التنزیل ، (6 / 27) .

⁷ - بقاعی ، برهان الدین ابی الحسن ابراهیم بن عمر ، (ت ، 885 ه) ، نظم الدرر فی تناسب الآیات والسور ، (5 / 249) ، ط ، 3 ، دار الكتب الکتب العلمية ، بيروت ، لبنان ، 1415 ه - 1995 م .

الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعُنَّكَ عَلَى الَّذِي شَيَّئَ وَ لَا يَسْرُقُنَّ وَ لَا يَزْنِيْنَ وَ لَا يَأْتِيْنَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِيْنَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِيْنَكَ فِي مَعْرُوفٍ فَبَإِعْنَهُنَّ وَاسْتَغْفِرْلَهُنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ { ١ }

ترجمه : اى پیامبر گرامی (صلی الله علیه وسلم) هنگامیکه زنان مؤمن پیش تو بیایند و بخواهند با تو بیعت کنند و پیمان بندند براین که : چیزی را شریک الله متعال نسازند ، و دزدی نکند و مرتكب زنا نشوند و فرزندانشان را نکشند و به دروغ فرزندی را به خود و شوهر خود نسبت ندهند که زاده ایشان نیست ، و در کار نیکی (که آنان را فرا می خوانی) از تو نافرمانی نکنند با ایشان بیعت کن و پیمان ببند ، و برای شان از الله متعال آمرزش بخواه مسلماً الله متعال آمرز گار و مهربان است (ومغفرت و مرحمت خود را شامل چنین خانمهای گرداند) . در همین موقع هند بنت عتبه در جمع آن زنان بود با تعجب سوال کرد آیا زن آزاد هم زنا می کند ؟ این دلالت به پاک دامن بودن شان می کند و شگفت زده می شوند که چطور یک زن آزاد مرتكب جرمیه زنا میشود .² و چنانچه قصه پاکدامن ترین و باعفت ترین زن امت در حدیث بیان شده و برایت ایشان را الله سبحانه و تعالی از بالای هفت طبقه آسمان نازل فرمود عن عائشة (رضی الله عنها) زوج النبی (صلی الله علیه وسلم) حین قال لها أهل الإفك ما قالوا فَبِرَّاهَا اللَّهُ فَلَمَّا سُرِيَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صلی الله علیه وسلم) وَهُوَ يَضْحَكُ فَكَانَ أَوَّلَ كَلِمَةً تَكَلَّمُ بِهَا أَنْ قَالَ لِي " يَا عَائِشَةَ أَحَمَدِيُّ اللَّهُ ، فَقَدْ بَرَأَكَ اللَّهُ " فَقَالَتْ لِي أُمِّي : قَوْمِي إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صلی الله علیه وسلم) فَقَلَّتْ : لَا وَاللَّهِ لَا أَقُومُ إِلَيْهِ وَلَا أَحَمَدُ إِلَّا اللَّهُ ، فائز爾 الله تعالی {إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مَنْكُمْ} ³ ترجمه : کسانی که این تهمت بزرگ را (درباره عائشه ام المؤمنین) پرداخته و سرهم کرده اند ، گروهی از خود شما هستند . از حضرت عائشه (رضی الله عنها) روایت است وقتیکه بروی تهمت بزرگ زده شد ، والله جلت عظمته وی را ازین تهمت بزرگ برایت داد ... وقتیکه حقائق به پیامبر گرامی روشن شد و به مسرت و خوشی تمام برای من اولین سخن که گفتند ! ای عائشه حمد و ثنا و صفتی الله متعال را بیان کن ، بتحقیق الله سبحانه و تعالی تو را ازین تهمت بزرگ برایت داد . مادرم گفت به حضور پیامبر گرامی (صلی الله علیه وسلم) ایستاده شو ، گفتم قسم به الله ایستاده نمی شوم ، فقط حمد و صفت الله سبحانه و تعالی را می گوییم . همان بود که از آیات 11 - 22 سوره نور درباره واقعه افک نازل شد و صداقت و عفت ایشان را به بحث گرفته و برایت ایشان را الله ذوالجلال از بالای هفت طبقه آسمان نازل فرمود تا قیام قیامت در قرآن عظیم الشأن تلاوت کرده می شود و این مقام و شرف برای مادر مؤمنان عائشه صدیقه بسند است .⁴ و این در حقیقت دلالت می کند به پاک دامن بودن و باعفت بودن زنان صدر اسلام که در رأس آنها ام المؤمنین عائشه صدیقه بنت الصدیق (رضی الله عنهم) قرار دارد . و همچنان لطف و احسان بزرگ الله ذوالجلال است که به تعقیب آن ذکر زنان پاک دامن باعفت مؤمنان بیان شده ، ولعنت کرده شده در دنیا و آخرت به کسانیکه باین قسم زنان تهمت می زندن ، امام ابن جریر در تفسیرش نگاشته است درین آیه وعید عموم است برهمه ، و حکم آن عام است بر تمام زنان مؤمن ، بطور خاص بر کسانیکه بر عائشه صدیقه تهمت زندن ، وبطور عام بر کسانیکه زنان عفیفه و پاک دامن مؤمن را

¹ - المحتنة : 12 .

² - طبری، اما م ابو جعفر محمد بن جریر ، جامع البيان عن تأویل آی القرآن ، (78 / 28)

³ - النور : 11 .

⁴ - بخاری، امام ابو عبدالله محمدبن اسماعیل بن ابراهیم (ت. 256ھ) صحيح البخاری ، کتاب الشهادت ، باب تعديل النساء بعضهن ببعضا ، (ح ، 2661) ، (ص ، 484) ، ط ، 5 ، 1428ھ - 2007م ، دار الكتب العلمية ، بیروت ، لبنان . امام ابی الحسین مسلم بن حجاج بن مسلم قشیری نیسابوری ، صحيح مسلم ، کتاب التوبہ ، باب فی حدیث الافک و قبول التوبہ ، (ح، 2129) ، طبع سوم ، 1412ھ - 1992م ، دارالسلام للنشر والتوزیع .

تهمت می زنند ،^۱ اما رئیس مفسرین عبد الله بن عباس (رضی الله عنہما) می فرماید : این آیه بطور خاص به عائشہ صدیقه (رضی الله عنها) و دیگر مادر مؤمنان شرف نزول یافته ، و درباره دیگر زنان مؤمن بطور خاص این آیه مبارکه نازل شده است } وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَّهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنفُسَهُمْ {^۲

ترجمه : کسانی که همسران خود را متهم (به عمل منافی عفت) می کنند و جز خود شان گواهی ندارند . و این تفسیر راجح است چرا که الله سبحانه و تعالی در آیة قبلی مستثنی منه را بیان فرموده است } إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ {^۳

ترجمه : مگر کسانیکه (قبل از حد) تو به کنند (و پیشمانی خود را اظهار نمایند و دیگر تهمت نزنند که خداوند از ایشان صرف نظر می فرماید) یقیناً الله متعال آمر زنده و مهربان است .

آیه دوم درباره غفلت محموده قوله تعالی } وَدَخَلَ الْمَدِيْنَةَ عَلَى حِينِ غَفَلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا {^۴

ترجمه : موسی (از قصر فرعون رهسپار کوچه و بازار پایتخت و مملکت شد) و بدون این که اهالی شهر مطلع شوند وارد آجای گردید . مراد از غفلت درینجا وقت خواب قیلوه است (وقت خواب چاشت) و در این وقت خواب نمودن طریقه سنت است^۵ شیخ سعدی در تفسیرش می گوید مراد از غفلت وقت قیلوه یا هر وقتیکه انسان استراحت بگیرد شامل می شود .^۶

مطلوب دوم - غفلت مذمومه : غفلت سبب بزرگ از اسباب ضلالت و گمراهی و منصرف شدن از هدایت و روشنی است ، و عقوبت آن ذلت و رسوانی در دنیا و آخرت و ورود شخص غافل به آتش جهنم می باشد چنانچه الله متعال فرموده است } إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَ نَارًا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأْنُوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ * أُولَئِكَ مَا وَاهِمُ النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ {^۷

ترجمه : یقیناً کسانیکه (به روز رستاخیز و زندگی دوباره ایمان ندارند و) و دیدار ما را انتظار نمی کشند و به زندگی دنیوی بسنده می کنند (و گمان می برند که جهان دیگری پس از این جهان وجود ندارد) و به این جهان دل می بندند (وبرای جهان دیگر تلاش نمی نمایند) و از آیات (قرآنی و نشانه های جهانی) ما غافل و بی توجه می مانند * چنین کسانی جایگاه شان دوزخ است به سبب کارهایی که می کنند . و همچنان الله جلت عظمته فرموده است } فَأَنْتَقْمَنَا مِنْهُمْ فَأَغْرِقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ بِإِنْهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ {^۸

^۱ - طبری، امام ابو جعفر محمد بن جریر ، جامع البیان عن تأویل آی القرآن ، (ج 18 / 105)

^۲ - النور : 6 .

^۳ - النور : 5 .

^۴ - الفصل : 15 .

^۵ - قرطبی، امام ابو عبد الله محمد بن احمد انصاری ، (ت ، 721 هـ) ، الجامع لاحکام القرآن ، (13 / 259) ، ط ، 1 ، 1408 هـ - 1988 م دارالکتب العلمیة ، بیروت ، لبنان .

^۶ - سعدی ، شیخ عبد الرحمن بن ناصر بن عبد الله ، تیسیر الكریم الرحمن فی تفسیر کلام المذاکن ، (1 / 613) ، ط ، 1 ، مؤسسه الرسالۃ ، بیروت بیروت ، لبنان ، 1420 هـ - 2000 م .

^۷ - یونس : 8-7 .

^۸ - الاعراف : 136 .

ترجمه : تا (سرانجام کار بدانجا رسید که) از آنان انتقام گرفتیم ولذا ایشان را در دریا غرق نمودیم ، به سبب این که آنان آیات و معجزات ما را تکذیب می کردند واز (ایمان واقرار به) انها غافل می شدند (و در حق آنها بی توجهی می نمودند) .

و هم چنان الله ذوالجلال فرموده است { سَأَصْرِفُ عَنْ آيَتِ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِنْ يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الْغَيْرِ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا بِأَنَّهُمْ كَذَّابُوْا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ }^۱

ترجمه : از (اندیشیدن درباره نشانهای موجود در آفاق و انفس و از فهم کردن) آیات خود کسانی را باز خواهم داشت که در زمین به ناحق تکبر می ورزند (و خویشتن را بالاتراز آن می دانند که آیات ما را پذیرند و راه انبیاء را در پیش گیرند) واگر هر نوع آیه ای (از کتاب آسمانی و هرگونه معجزه ای از پیغمبران و هر قسم نشانه ای از نشانهای جهانی) را ببینند بآن ایمان نمی آورند واگر راه هدایت (ورستگاری) را ببینند آنرا راه خود نمی گیرند و چنان که راه گمراهی را ببینند آنرا راه خود می گیرند این (انحراف از جاده شریعت خدا) هم به آن سبب است که آیات ما را تکذیب کرده و آنها غافل و بی خبرگشته اند . یقیناً غفلت صفت ذمیمه است که انسان مسلمان باید از آن پرهیز نموده واز عواقب بدی آن ترس داشته باشد ، ولازم بگیرد راه های جلو گیری آنرا ، قسمیکه در قرآن کریم با تفصیل بیان شده همراه با صفات ذمیمه دیگر مانند کفر ، تکذیب ، انکار اعراض ، ضلالت و گمراهی ، لهو و لعب و محبت دنیا ، درحقیقت غفلت مرض بدی هست که توسط شیطان در قلب انسان جای گرفته ، هروقتیکه غفلت کرد شیطان وسوس می کند وزمانیکه ذکر الله جل شأنه را بجا آورد پنهان می شود ، چنانچه امام طبری می گوید در تفسیر آیه { مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ } خناس شیطان که در وقت ذکر الله سبحانه وتعالی عقب زده پنهان می شود ودر وقت غفلت وسوس می کند تا که انسان را به بیراهمه بکشاند ، ^۲ چنانچه ابن عباس (رضی الله عنهم) : فرموده است « مَامِنْ مَوْلُودٍ إِلَّا عَلَى قَلْبِهِ الْوَسْوَاسُ ، فَإِذَا عَقَلَ فَذَكَرَ اللَّهَ حَنْسَ ، وَإِذَا غَلَّ وَسَوَسَ »

از ابن عباس (رضی الله عنه) روایت است فرمود با تولد شدن هر طفل شیطان بر قلب آن وسوس می کند اگر ذکر الله سبحانه وتعالی را بجا آورد عقب زده پنهان می شود واگر غفلت کرد وسوس می کند .^۳

مطلوب سوم - اقسام غفلت مذمومه : ۱ - غفلت عارضه : غفلتی هست که گاهی اوقات انسانهای صالح و نیکو کار هم غافلگیر آن می شوند ، اما ایشان به اسرع وقت متوجه خود می شوند به ذکر الله سبحانه وتعالی و به یاد حساب و جزاء می روند ، به زود ترین فرصت به الله رجوع کرده توبه می نمایند ، واز غفلتی که دامن گیر شان شده بود منصرف می شوند ، چنانچه الله جلت عظمته فرموده است { أُولَئِكَ الَّذِينَ نَنَقْبَلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَنَتَجَاوِزُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ وَعَدْ الصَّدِّيقِ الَّذِي كَانُوا يُؤْعِدُونَ }^۴

ترجمه : آنان کسانی اند که کارهای خوب شان را می پذیریم و کلیه اعمال نیک شان را همسان نیک ترین آنها می گیریم و همچو سائر بهشتیان از بدیها و گناهان شان در می گذریم این وعده راستین است که پیوسته باشان داده شده است . ایشان کسانی اند که مرتكب اشتباهات و خطاهای ولغزشها شدند ، به شتاب بسوی الله

^۱ - الاعراف : 146 .

^۲ - طبری ، جامع البيان عن تأویل آی القرآن ، (30 / 355).

^۳ - قرطبي ، الجامع لاحکام القرآن ، (20 / 262).

^۴ - الاحقاف : 16

سبحانه وتعالی توبه وندامت کشیده رجوع می نمایند ، و به کثرت استغفار طلب می کنند ، همین قسم مردم را الله جل مجده از گناهاشان درگذری فرموده ، و اعمال صالحه شان مورد قبول درگاه حق می گردد ، وایshan از شر غفلت درپنه ذات کبریائی قرار می گیرند .¹

2 - غفلت متکرره : غفلت هست که عموم مسلمانان دامنگیر آن می شود ، چه متقيان و پرهیزگاران باشند چه عاصیان و نافرمانان ، این گروه گاهی در غفلت بسر می برند و گاهی هم از غفلت بیدار می شوند ، و برای این گروه لازمی هست که متوجه خود باشند ، و راه راست و مستقیم را در پیش گیرند ، تا بتوانند خود را از شر غفلت نجات داده و به فلاح و رستگاری نائل شوند ، و این قسم مردم را الله متعال توصیه نموده می فرماید {إِنَّ الَّذِينَ اتَّقُوا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ} ² ترجمه : پرهیز گاران هنگامی که گرفتار و سوسة از شیطان می شوند به یاد (عداوت و نیرنگ شیطان و عقاب و ثواب یزدان) می افتد (و در پرتو یاد خدا و به خاطر آوردن دشمنانگی اهربین) ناگهان بینا می گردند (و آگاه می شوند که اشتباہ کرده اند و از راه حق منحرف شده اند ولذا شتابان به سوی حق باز می گردند).

ابن کثیر (رحمه الله) : در تفسیر این آیه مبارکه می فرماید الله سبحانه و تعالی خبر میدهد در باره بندگان متقی و پرهیزگارش آنانیکه از اوامر الهی اطاعت نمودند و از آنچه که زجر و توبیخ شدند دوری اختیار کردند ، و در کلمه (إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ) دو قرائت روایت شده ، در بعضی روایت (طیف) بیان شده ، هردو قرائت مشهور است ، بعض ها می گویند هر دو کلمه یک معنا دارد و بعض ها می گویند فرق دارد ، مفسرین کرام این کلمه را تفاسیر زیاد نمودند : 1 - به معنای قهر و خشم 2 - به معنای مس (مس) شیطان که به اثر آن برای انسان اختلالات و جنون و دیوانگی رخ میدهد 3 - به معنای کسی که قصد واراده گناه و معصیت را می کند 4 - به معنای کسی که مرتكب گناه و معصیت و نافرمانی می شود . و در کلمه (تذکرُوا) تفاسیر زیاد بیان شده : 1 - از عذاب و وعید الله ترس و هراس دارند 2 - امید وارثواب و ثمرة فراوان و نوید و بشارت الهی هستند 3 - بزودی توبه وندامت کشیده بسوی الله جلت عظمته رجوع می کنند . هرگاه خود را اصلاح نموده ثبات واستقامت را در دین اختیار نمودند ، همان سنت که ایشان از شر شیطان و مرض خطرناک غفلت در حفظ ویناه الهی قرار می گیرند .³

3 - غفلت تمام : این نوع غفلت به کفار اطلاق می شود ، که آنها از الله جلت عظمته و از آخرت و روز حساب و جزاء غافل هستند ، گویا که مانند چهارپایان هستند ، نمی فهمند بخاطر چه آفریده شدند و بخاطر چه زندگی می کنند چنانچه الله متعال فرموده است {وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَمَّعَنُونَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ مَتْوَى لَهُمْ} ⁴ ترجمه : در حالیکه کافران (چند روز از نعمتی‌ای زود گذر جهان) بهره و لذت می برند و همچون چهارپایان (بی خبر و غافل از سر انجام کار) می چرند و می خورند و آتش دوزخ جایگاه ایشان است . این گروه دریک غفلت تمام عیار و در مستی و مدهوشی بسر می برند ، برای دعوت گرای مسلمان ضروری است آنها را به اسلام عزیز و مزایای آن فرا خوانند ، تا که ایشان دین اسلام عزیز را قبول نموده و به راه راست و مستقیم هدایت شوند .

¹ - ابن کثیر ، تفسیر القرآن العظيم ، (134 / 4) .

² - الاعراف : 201 .

³ - ابن کثیر ، تفسیر القرآن العظيم ، (233 / 2) .

⁴ - محمد : 12 .

فصل دوم

علامات غفلت واسباب وعقوبات آن

تمهید

قبل ازینکه به مباحث و مطالب مربوطه که علامات و اسباب غفلت است بپردازم، لازمی میدانم در باره علامات و اسباب غفلت بعضی نکات بیان شود. غفلت علامات و اسباب بی شماری دارد برای انسان مسلمان لازمی است خود را از آن برحدز داشته، از واقع شدن در آن جلو گیری نموده و از شر آن در امان باشد، تا بتواند خود را باین طریق از عذاب الله واژ هولناکی ها و سختی های روز قیامت نجات دهد، و رضا و خوشنودی الله ذوالجلال را کمالی نماید، قسمیکه صحابه کرام همین عادت شان بود بویژه صحابی بزرگوار حضرت حذیفه بن یمان (رضی الله عنہ) عن حذیفة بن الیمان یقُول «كَانَ النَّاسُ يَسْأَلُونَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ الْخَيْرِ وَكُنْتَ أَسَأَلُهُ عَنِ الشَّرِّ مَخَافَةً أَنْ يُدْرِكَنِي فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّا كُنَّا فِي جَاهِلِيَّةٍ وَشَرٌّ فَجَاءَنَا اللَّهُ بِهَذَا الْخَيْرِ فَهَلْ بَعْدَ هَذَا الْخَيْرِ مِنْ شَرٌّ قَالَ نَعَمْ.....» ترجمه: مردم از رسول گرامی (صلی الله عليه وسلم) درباره خیر سوال مینمودند اما من از شر و بد سوال می کردم از ترس این که مبادا مرا فراگیرد، گفتم یار رسول الله؟ ما در زمان جاهلیت در شر و بد بختی زندگی می کردیم پس الله متعال بالای ما رحم فرمود خیر را نصیب ما گردانید پس آیا بعد ازین خیر، شری خواهد آمد فرمودند! بلی بعد ازین خیر شر دامن گیری همه مردم می شود.¹

ابن جوزی (رحمه الله) :² در باره غفلت و کیفیت اجتناب آن فرموده بزرگترین علامات و اسباب غفلت دو چیز است: 1- معاشرت با انسانهای بد 2- پر بودن شکم ها هرقدر شکم انسان خالی باشد راحت می باشد، واژ شر غفلت در امان می ماند. پس اگر اراده داری گردنت را از غفلت آزاد کنی دو کار مهم را انجام بده: 1- پرهیز کردن از کار های بی بهوده 2- دوری اختیار کردن از سخنان بی فایده. برای انسان مضر ترین چیز ها دو چیز است: 1- غفلت از ذکر الله 2- مخالفت از اوامر الله.

غفلت عمل بدی هست که انسان را از تمام کار هایش محروم می گرداند، و به معصیت روی می آورد که آن سبب ذلت و خواری اش در دنیا و آخرت می گردد، غفلت آن قدر خطر ناک است که دروازه های جنت را بر روی انسان می بندد، و دروازه های دوزخ را باز می دارد، و این علامات و اسباب غفلت منشأ می گیرد از سه چیز:

- 1- مخالفت انسان به احکام شریعت.
- 2- عمل نه کردن به اوامر الهی.
- 3- پرهیز نه کردن از نواهی الهی.

¹- صحيح البخاری ، کتاب المناقب ، باب علامت النبوة في الإسلام ، (ح ، 3606)، (ص ، 658).

²- جمال الدین ابو الفرج یا ابو الفضائل عبدالرحمن بن علی بن محمد بغدادی معروف به ابن الجوزی ، (سنّة تولد 510 هـ - وفات 592 هـ) ، سلسلة نسب وی به ابوبکر صدیق اولین خلیفه مسلمانان می رسد ، ایشان فقیه ، محدث ، متکلم وتاریخ نگار بود و حنبیلی مذهب بود . سیر اعلام النبلاء ، ذهبي ، (21 / 365).

³- ابن الجوزی ، التذكرة في الوعظ ، (ص ، 100 - 102). تحقیق: احمد عبدالوهاب فتحیج ، ط ، 1 ، دار المعرفة ، بیروت ، 1406 هـ - 1986 م.

مبحث اول علامات غفلت

مطلوب اول - تکذیب کردن آیات الله متعال : یکی از علائم غفلت تکذیب کردن آیات الله ذوالجلال است ، و این تکذیب مساوی به کفر می باشد ، و نتیجه هر دویشان یکی است ، همانا ضایع شدن و بر بادشدن اعمال است ، چنانچه الله سبحانه و تعالی می فرماید { سَاصْرِفْ عَنْ ءَايَاتِ الَّذِينَ يَكْبَرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِنْ يَرَوْا كُلَّ ءَايَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الْغَيِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ * وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقاءَ الْآخِرَةِ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ هُنْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ } ^۱

ترجمه : از (اندیشیدن در باره نشانهای موجود در آفاق و انفس واز فهم کردن) آیات خود کسانی را باز خواهیم داشت که در زمین به ناحق تکبر می ورزند (وخویشتن را بالاتر ازان می دانند که آیات ما را بپذیرند و راه انبیاء در پیش گیرند) واگر هرنوع آیه (از کتاب آسمانی و هرگونه معجزه ای از پیغمبران و هرقسم نشانه از نشانه های جهانی) را ببینند ایمان نمی آورند واگر راه هدایت و رستگاری را ببینند آن را راه خود نمی گیرند و چنان که راه گمراهی را ببینند آن را راه خود می گیرند این (انحراف از جاده شریعت خدا) هم باین سبب است که آیات ما را تکذیب کرده واز آنها غافل و بی خبر گشته اند * کسانی که آیات ما را تکذیب می کنند و به ملاقات (خدا در قیامت و به زنده شدن بعد از مرگ و حساب و کتاب) آخرت ایمان نمی آورند اعمال ایشان (یعنی کارهای نیکی که انجام داده اند بر باد می رود و باطل) بیمهوده می شود مگر چنین کسانی جز در برابر کارهای که کرده اند پاداش داده می شوند . این روی گردانیدن ایشان بسبب تکذیب و عدم تدبیرشان به آیات الهی بوده ، و همچنان انکار نمودند از خانه آخرت و تمام وعده های که الله جلت عظمته برای شان کرده بود ، و اعمالی نیکی را که انجام داده اند هیچ نفع بر ایشان نمی دهد ، و جزای اعمال بد شان را خواهد دید . ^۲ چنانچه الله سبحانه و تعالی فرموده است { أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِ فَحَبَطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا تُقْيِمُ لَهُمْ يَوْمُ الْقِيَامَةِ وَرُزْنَا } ^۳ ترجمه : آنان کسانی هستند که به آیات (قرآنی ودلائل قدرت) پروردگارشان و ملاقات او (درجهان دیگر برای حساب و کتاب) بی باورند و درنتیجه اعمال شان باطل و هدر می رود و در روز رستاخیز ارزشی برای ایشان قائل نمی شویم (و قدر و منزلت در پیشگاه ما نخواهد داشت .

^۱ - الاعراف: 146 - 147.

^۲ - بیضاوی ، انوار التنزیل و اسرار التأویل ، (3 / 34).

^۳ - الكھف: 105 .

مطلوب دوم - کسالت و کوتاهی کردن در اطاعت و عبادت الله متعالی : از علائم غفلت ، کسالت و تتبّلی در اطاعت و عبادت می باشد ، چنانچه الله جلت عظمته فرموده است {إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كُسَالَى} ^۱

ترجمه : بی گمان منافقان (نشانه های ایشان را می نمایانند وکفر خویش را پنهان می دارند و به خیال خام خود) خدا را گول می زنند ! در حالیکه خداوند (دماء و اموال ایشان را در دنیا محفوظ می دارد ، و در آخرت دوزخ را برای آنان مهیا می دارد و بدین وسیله) ایشان را گول می زند . منافقان هنگامی که برای نماز بر می خیزند، سست و بی حال به نماز می ایستند . وهمچنان الله متعال فرموده است {وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ إِلَّا وَهُمْ كُسَالَى وَلَا يُنْفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ كَارِهُونَ} ^۲ ترجمه : وجز با ناراحتی و بی حالی وسستی وسنگینی به نماز نمی ایستند وجز از روی ناچاری وناخوشنودی احسان وبخشش نمی کنند . وهمچنان در حدیث آمده است عن ابی هریرة (رضی الله عنہ) قال قال النبي (صلی الله علیہ وسلم) «لَيْسَ صَلَاتُ أَنْفَلَ عَلَى الْمُنَافِقِينَ مِنَ الْفَجْرِ وَالْعِشَاءِ ، وَلَوْ يَعْلَمُونَ مَا فِيهِمَا لَا تُوَهُمَا وَلَوْ حَبَّوا ، لَقَدْ هَمَّتْ أَنْ أَمْرَ الْمُؤْدَنَ فَيُقْبَلَ ، ثُمَّ أَمْرَ رَجُلًا يُؤْمِنُ النَّاسَ ، ثُمَّ آخَذَ شُعْلًا مِنْ نَارٍ ، فَأَحْرَقَ عَلَى مَنْ لَا يَخْرُجُ إِلَى الصَّلَاةِ بَعْدَ» ^۳ ترجمه : از حضرت ابوهریره روایت است ، نبی کریم (صلی الله علیہ وسلم) فرمودند: هیچ نمازی بر منافقین ثقلی تر و سنگین تر از نماز فجر و عشا نیست ، اگر آنان میدانستند که چه اجر و ثواب و چه برکاتی در آنها است ، در آن نمازها حاضر می شدند گرچه به صورت خزیدن هم باشد . سپس فرمودند : دلم می خواهد که به مؤذن بگوییم تا برای نماز اقامه گوید و کسی را بجای تعین کنم تا نماز را اقامه کند ، و خودم شعله آتش بدست گیرم و آنان را (بعد از شنیدن اذان) که برای شرکت در نماز جماعت از خانه ها بیرون نمی آیند آتش بزنم . درین حدیث مبارک و عید شدید است برگسانیکه در نماز های شان غفلت و تتبّلی می کنند و تارک جماعت هستند ، بسیار جای تأسف است بربما مسلمانان عصر حاضر که اکثر مساجد ما از نماز گذار خالی است ، واکثر مردم دریک غفلت تمام عیار بسر می برند .

در حالیکه هدف کلان و اساسی خلقت انسان عبادت خالصانه الله ذوالجلال و پیروی کردن از اوامر الهی و اجتناب کردن از نواهی ذات کبریایی است چنانچه الله متعال فرموده است {وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْأَنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ * مَا أَرِيدُ مِنْهُمْ مَنْ رَزَقْ وَمَا أَرِيدُ أَنْ يُطْعِمُونَ * إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتَّيْنُ} ^۴

ترجمه : من جنها و انسانها را جز برای پرستش خود نیافریده ام * من از آنان نه درخواست هیچ گونه رزق و روزی می کنم و نه می خواهم من را خوراک دهند * تنها الله متعال روزی رسان و صاحب وقدرت و نیرومند است و بس . حافظ ابن کثیر (رحمه الله) می فرماید : الله تبارک و تعالی بندگان را بخاطری آفریده که آن ذات پاک را به یکه ویگانگی و بدون هیچ نوع شریک مقرر کردن عبادت کنند ، پس هر کسی که اطاعت و عبادت الله جل مجده داد برایش پاداشت نیک داده میشود ، و هر کس نافرمانی او را کرد عذاب شدید و سخت داده میشود ، الله ذوالجلال به ایشان هیچ احتیاج و نیازی ندارد بلکه الله متعال ذات غنی و بی نیاز است ، همانا بنده گان فقیر و بیچاره هستندکه در تمام حالات و کوائف شان محتاج پرور دگار عالم

^۱ - النساء: 142 .

^۲ - توبه : 54 .

^۳ - صحيح البخاري ، كتاب الاذان ، باب فضل صلاة العشاء في الجمعة ، (ح ، 657) ، (ص ، 130) .

^۴ - الذاريات : 56 - 57 .

هستند ، چرا که او خالق و رازق آنها است.¹ و همچنان الله متعال فرموده است { وَمَا أُمْرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءٌ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَدَالِكَ دِينُ الْقِيمَةِ }²

ترجمه : در حالیکه ایشان دستور داده نشند بجز اینکه الله متعال را مخلصانه بپرستند و تنها شریعت او را آئین خود بدانند و نماز را برپا دارند و زکات را پردازند و این است فقط آئین راستین وارزشمند . اما آنایکه فکر می کنند درین دنیا عبث و بی فایده آفریده شدند کور خواندن درک ندارند ،

چنانچه الله ذوالجلال در باره ایشان فرموده است { أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْتُكُمْ عَبْثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ * فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ }³

ترجمه : آیا گمان برده اید که ما شمارا بیهوده آفریده ایم و به سوی ما بر گردانه نمی شوید * برتری از آن ذات هست که فرمانروای راستین است و هیچ معبدی جز او نیست و صاحب عرش عظیم است . ابن کثیر (رحمه الله) می فرماید : درین آیات الله ذوالجلال بند گان را هشدار داده می فرماید، آیا شما درین دنیا عبث و بی فایده بدون مقصد و بدون اراده بدون حکمت آفریده شده اید ، تا اینکه بازی و سرگرمی و روز گذرانی کنید ، همچنانیکه حیوانات آفریده شده اند نه ثوابی هست بر آنها نه عذابی ، نه خیر! بلکه شما آفریده شدید برای عبادت و اقامه اوامر الله عزوجل ، شما باین فکر هستید که بسوی آخرت باز گردانه نمی شوید ، اشتباہ خواندید ، بلکه الله عزوجل متنه و پاک است بلند شان و بلند مقام است ازینکه چیزی را عبث و بی فایده خلق کند ، خصوصاً انسان که اشرف مخلوقات است ، از همین جا دانسته می شود که ترک عبادت و اطاعت الله جلت عظمته انسان را به غفلت می کشاند و عقوبتش ذلت و رسوانی دنیا و آخرت می گردد .⁴

مطلوب سوم - پرده گرفتن قلبها ، گوشها و چشم ها : از عالم غفلت پرده گرفتن قلبها ، گوشها و چشم های غافلین است ، چنانچه الله سبحانه و تعالی فرموده است { وَلَقَدْ ذَرَأْ نَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبَصِّرُونَ بِهَا وَلَهُمْ ءاعَذَنَ لَأَيْسَمُعُونَ بِهَا أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامُ بَنْ هُمْ أَضَلُّ أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ }⁵

ترجمه : ما بسیاری از جنیان و آدمیان را آفریده و درجهان پراگنده کرده ایم که سر انجام اقامت آنان در جهنم است چرا که آنها دلهای دارند بآنها (آیات رهنمون به کمالات را) نمی فهمند و چشم های دارند به آنها (نشانهای خدایپرستی و یکتاپرستی را) نمی بینند و گوش های دارند به آنها (مواضع و اندرزهای زندگی ساز را) نمی شنوند اینان (چون ازین اعضا چنان که باید سود نمی جویند و منافع و مضار خود را از هم تشخیص نمی دهند) همسان چهار پایان اند و بلکه سرگشته تر اند (چرا که چهار پایان از سنن فطرت پا فراتر نمی گذارند ولی اینان راه افراط و تقریط را می پویند) اینان واقعاً بی خبر (از صلاح دنیا و آخرت خود) هستند . پس ایشان از قلبهای بادرک و درایت که برای شان اعطای شده بود درست استفاده کرده نتوانستند ، با وجود که همه دلائل بطور واضح و روشن در قرآن کریم برای هدایت و رهنمای بشر بیان شده ، و آنرا تمام قلبهای بادرایت و گوش های شنوا و چشم های بینا درک می کنند ، اما مردمان غفلت پیشه نه چشم ها و نه گوش های

¹ - ابن کثیر ، تفسیر القرآن العظیم ، (202 / 4) .

² - البینة : 5 .

³ - المؤمنون : 115 – 116 .

⁴ - ابن کثیر ، تفسیر القرآن العظیم ، (230 / 3) .

⁵ - الاعراف : 179 .

شان را باز کردند ، که ببینند و بشنوند آیات و نشان های قدرت پروردگار لایزال را ، و نه از تدبیر و تفکر کار گرفتند ، بتحقیق تعطیل کردن این نعمت های بزرگ الهی ، و بهره نگرفتن ازان سخت جفا است در حق خود ، در حقیقت ادامه دادن به زندگی ذلت بار و غفلت آمیز است که ، همسان چهار پایان بلکه حالت این گروه از حیوانات هم بدتر است ، چرا حیوانات به استعدادهای فطری که برایشان داده شده روان هستند ، واز خود و چوچه هایشان حافظت می کنند ، واز دشمن که می ترسند برای شان ضرر می رساند فراموشی کنند ، حیوانات طریقه و روش فطری زندگی شان را شناخته مطابق آن بانظم به پیش می روند ، اما انس و جن برای شان قلب مدبر و بافهم و درک ، چشم بینا و گوش شنوا به قسم تحفه و هدیه داده شده که ازان استفاده درست نمایند ، و از درایت وبصیرت کار بگیرند ، متأسفانه ایشان گمراهی و غفلت را برهدایت و بیداری ترجیح دادند ، واز حیوانات که به استعدادهای فطری شان زندگی می کنند بدتر هستند .¹

و همچنان الله سبحانه و تعالی فرموده است { وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ دُكَرَبَآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ مَاقَدَّمَتْ يَدَاهُ إِنَّا جَعَلْنَا عَلَيْ قُلُوبِهِمْ أَكْنَةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي عَادَانِهِمْ وَفَرَا وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَى فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذَا أَبَدَا }²

ترجمه : چه کسی ظالم تر است از او کسی که بآیات پرور دگارش پند داده شود پس او روى بگرداند و آنچه را که با دستهای خود پیش فرستاده است فراموش کند ما بر دلها آنان پرده افگنده ایم تا آیات را نفهمند و به گوشهای شان سنگینی انداخته ایم تا ندای حق را نشوند و اگر آنان را بسوی هدایت بخوانی هرگز راهیاب نمی شوند .

و همچنان الله متعال فرموده است { أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونُ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا لَا تَعْمَلُ الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَلُ الْفُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ }³

ترجمه : آیا در زمین به سیر و سفر نپرداخته اند تا دلهای داشته باشند با آن فهم کنند و گوشهای داشته باشند که با آن بشنوند چرا که این چشمها نیستند که کورمی گردند ولیکن این دلهای درون سینه ها هستند که نا بینا می شوند . و همچنان الله فرموده متعال فرموده است { أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ إِنْ هُمْ إِلَّا كَا الْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَيِّلًا }⁴

ترجمه : آیا گمان می بری که بیشتر آنان می شنوند یا می فهمند نیستند آنها مگر مانند چهار پایان بلکه از آنها کرده گمراه ترند . و همچنان الله متعال فرموده است { صُمُّ بُكْمٌ عُمْيٌ فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ }⁵ ترجمه : کرانند گنگانند و کورانند پس آنها نمی فهمند عقل ندارند .

و همچنان الله متعال فرموده است { وَلَقَدْ مَكَنَاهُمْ فِيْمَا إِنْ مَكَنَاكُمْ فِيهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَأَبْصَارًا وَأَفْنِدَةً فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَارُهُمْ وَلَا أَفْنِدَتُهُمْ مَنْ شَيْءَ إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ بِآيَاتِ اللهِ وَ حَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ }⁶

ترجمه : به تحقیق ما قوم عادر را از امکاناتی بر خوردار کرده بودیم که چنین امکاناتی را برای شما نداده ایم ما به ایشان گوشها چشمها و دلهای داده بودیم اما گوشها و چشمها و دلهای شان به آنان هیچ سودی نبخشید چرا

¹ - سیدقطب ، تفسیر فی ظلال القرآن ، (401 / 2).

² - الكهف : 57.

³ - الحج : 46

⁴ - الفرقان : 44.

⁵ - البقرة : 171.

⁶ - الاحقاف : 26.

که آیات الله ذوالجلال را تکذیب می کردند و چیزی ایشان را فرا گرفت که مسخره اش می دانستند (عذاب الله ذوالجلال) .

پس قلب در وجود انسان یک عضو حیاتی و روحانی و لطیفی هست که توسط آن تمام اعضای بدن رهبری می شود و از آن دستور کار روز مرد خود را می گیرند ، اگر قلب صحیح و سالم بود همه اعضای بدن صحیح و سالم است و اگر قلب فاسد شد همه اعضای بدن فاسد می شود ، و فضیلت و برتری انسان بر دیگر مخلوقات بر قلب سالم و عقل سليم وی می باشد که توسط آن نیکی را از بدی تفکیک می نماید ،¹ چنانچه در حدیث آمده است عن النعمان بن بشیر (رضی الله عنه) قال سمعت رسول الله (صلی الله عليه وسلم) يقول : « إِنَّ الْحَلَالَ بَيْنَ الْحَرَامِ وَمَنْ وَقَعَ فِي الشُّبُهَاتِ كَرَاعٍ يَرْعَى حَوْلَ الْحُمَّى يُوشَكُ أَنْ يُوَاقِعَةً أَلَا وَإِنَّ لَكُنْ مَلِكَ حَمَّى الْأَلَّا حَمَّى اللَّهِ فِي أَرْضِهِ مَحَارِمَةٌ أَلَا وَإِنَّ فِي الْجَسَدِ مُضْغَةً إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ »²

ترجمه : از حضرت نعمان بن بشیر روایت است گفت شنیدم از رسول گرامی (صلی الله عليه وسلم) فرمود یقیناً حلال و حرام هر کدام واضح و روشن بیان شده و در بین این هردو امور هست که مشتبه است و آنرا بسیار از مردم نمی دانند پس هر کسی که خود را ازین امور مشتبهات حفاظت کرد به تحقیق دین عزت و شرف خود را حفاظت نموده است ، و کسی که در آن واقع شد مانند چوپان هست که در اطراف قرغ (چراگاه منوعه) یک کسی گوسفدانش را می چراند نزدیک است که در آن واقع شود ، خبردار ! برای هر پادشاه یک جای منوعه هست ، خبر دار ! اشیاء منوعه الله سبحانه و تعالی در زمین محارم الهی است ، خبردار ! در جسم یک قطعه گوشت است وقتیکه او سالم باشد همه اعضای بدن صحیح و سالم است وقتیکه او فاسد شود همه اعضای بدن فاسد می شود ، خبردار که او قلب هر انسان است .

مطلوب چهارم - اعراض کردن از ذکر الله متعال : از علائم غفلت اعراض کردن و روی گردانیدن از ذکر الله جلت عظمته است ، چنانچه الله متعال فرموده است { وَمَنْ يَعْشُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُفِيَّضُ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ * وَإِنَّهُمْ لِيَصُدُّونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ * حَتَّىٰ إِذَا جَاءُنَا قَالَ يَالْيَتْ بَيْنِي وَبَيْنِكَ بُعْدَ الْمَشْرِقِينَ فَيُنْسَى الْقَرِينُ }

ترجمه : هر کس از یاد الله متعال غافل و روی گردان شود شیطانی را برای او آماده می سازیم و چنین شیطانی همواره همد و یاور و رفیق وی می گردد * شیاطین این گروه را از ذکر الله جل شانه باز می دارند و گمان می کنند ایشان هدایت یافتنگان حقیقی هستند * تا آنگاه که چنین کسی به پیش ما می آید می گوید کاشکی میان من و تو به اندازه مشرق و مغرب فاصله می بود پس چه همد و همنشین بدی است .

و همچنان الله متعال فرموده است { وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكاً وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى * قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا * قَالَ كَذَالِكَ أَتَثْكَ آيَاثِنَا فَنْسِيَّهَا وَكَذَالِكَ الْيَوْمَ ثُنَسِيَ }

¹ - امام غزالی ، احیاء علوم الدین ، (4 / 3) ، المکتبة التجاریة الکبری ، مصر .

² - صحیح البخاری ، کتاب الایمان ، باب فضل من استبرا لدینه ، (ح ، 52) ، (ص ، 25) .

³ - الزخرف : 38 - 36 .

⁴ - طه : 124 - 126 .

ترجمه : و هر که از باد من روی بگرداند (واز احکام کتابهای آسمانی دوری گزیند) زندگی تنگ (و سخت و گرفته ای) خواهد داشت (چون نه به قسمت ونصیب خدادادی قانع خواهد شد و نه تسلیم قضا و قدر الهی خواهد گشت) و روز قیامت او را نابینا (به عرصه قیامت گسیل و بادیگران در آنجا (حشر خواهیم کرد * گوید پرور دگارا چرا مرا نابینا (بر انگیخته ای و به عرصه قیامت گسیل داشته و در آنجا) حشر کردی من که قبلًا (در دنیا) بینا بوده ام * الله متعال می گوید : همین است(نتیجه نافرمانی) آیات (کتابهای آسمانی ودلایل هدایت جهانی) من بتورسید ، و تو آنها را نادیده گرفتی ؛ همان گونه تو هم امروز نادیده گرفته می شوی (وبی نام و نشان در آتش رها می گردی) .

و همچنان الله متعال فرموده است { وَمَنْ أَظْلَمُ مِنْ ذُكْرِ بِيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنْتَقِمُونَ }^۱ ترجمه : چه کسی ستم گار تر از آن کسی است که به آیات پرور دگارش پند داده می شود و او از آنها روی می گرداند یقیناً ما همه مجرمان را کیفر خواهیم داد .

و همچنان الله متعال فرموده است { وَقَالَ الدِّينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ وَالْغَوَا فِيهِ لَعْلَكُمْ تَغْبُلُونَ }^۲ ترجمه : کافران (به همدیگر) می گویند به این قرآن گوش فرا ندهید و در (هنگام تلاوت آن) یاوه سرائی وجار و جنجال کنید تا (مردمان هم قرآن را نشنوند و مجال اندیشه درباره مفاهیم آن از ایشان گرفته شود و شما پیروز گردید .

مطلوب پنجم - فراموش کردن قیامت و خانه آخرت: درین عصر و زمان یکی از علائم غفلت فراموش کردن قیامت و علامات آنست ، هر گاه که الله متعال گردانیده ظهور این علامات را دلیل واضح و روشن برای آمدن قیامت و محاسبه مخلوقات ، آن روز که هر کس مطابق عملش جزا داده می شود چنانچه الله ذوالجلال فرموده است { إِقْرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غُفْلَةٍ مُّغْرِضُونَ }^۳ ترجمه : زمان محاسبه مردم نزدیک است و آنها در غفلت شان حیران و سرگردانند .

و همچنان الله متعال فرموده است { فَهُنَّ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةُ أَنَّا تِبَيَّنُمْ بَعْتَهُ فَقْدٌ جَاءَ آشْرَاطُهَا فَأَنَّى لَهُمْ إِذَا جَاءَتْهُمْ نِذْرَاهُمْ }^۴

ترجمه : خبردار آنها انتظار قیامت را ندارند که ناگهان بربا می شود هم اکنون عالیم و نشانهای آن ظاهر شده است اما وقتی که قیامت فرا رسید دیگر باور داشتن و اندرز گرفتن چه سودی به حالشان دارد . امام ابن کثیر (رحمه الله) می فرماید ایشان از قیامت غافل هستند در حالیکه علامات و نشانهای آن برای شان بطور واضح و روشن نشان داده شده است ، باز هم مردم بی عقل و ندان و غافل در کارهای نامشروع از قبیل ریا کاری ، شراب نوشی با جمله مسکرات آن ، رقص و پایکوبی و فحشا و منکر روان هستند ، پروابی قیامت و هولناکی های آنرا ندارند ، با دیدن این علامات بزرگ قیامت هیچ نوع تغییر مثبت در وجود ایشان پدیدار نشد ، و برای ایشان فرصت توبه کردن و آماده شدن به خانه آخرت میسر نشد ، بلکه در همان غفلت وسیستی

^۱ - السجدة : 22 .

^۲ - فصلت : 26 .

^۳ - الانبیاء : 1 .

^۴ - محمد : 18 .

وتنبلی بسر بردن تا اینکه مرگ به سراغ شان آمد .^۱ و همچنان الله متعال فرموده است { إِنَّ السَّاعَةَ عَلَيْهَا أَكَادُ أُخْفِيهَا لِشُجْزِي كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَى }^۲

ترجمه : رستاخیز بطورقطع خواهد آمد من می خواهم (موعد) آن را (از بندگان) پنهان دارم تا (مردمان درحالت آمده باش دائم بوده و در ضمن به سبب مخفی بودن قیامت آزادی عمل داشته باشند و سر انجام) هر کسی دربرابر تلاش وکوشش خود جزا وسزا داده می شود . و همچنان الله متعال فرموده است { إِنَّ السَّاعَةَ لَا تِيهَّ لَأَرَيْبَ فِيهَا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ }^۳

ترجمه : روز قیامت قطعاً فرا می رسد وشکی در آن نیست ولی بیشتر مردم تصدق نمی کنند . و همچنان الله متعال فرموده است { يَسْتُلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّيْ لَا يُجَلِّيْهَا لِوْقَتِهَا إِلَّا هُوَ ثَقْلُتُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيْكُمْ إِلَّا بَعْثَةً يَسْتُلُونَكَ كَانَكَ حَفِّيْ عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ }^۴

ترجمه : درباره قیامت از تو می پرسند و می گویند در چه زمانی (دنیا به پایان می رسد و) قیامت رخ میدهد ؟ بگو تنها پروردگارم از آن آگاه است و کسی جز او نمی تواند در وقت خود آن را پیدار سازد (واز پایان این جهان و سرآغاز آن جهان مردمان را آگاهی دهد) ، برای ساکنان آسمانها و زمین سنگین دشوار است (و هرگزدانش ایشان به آن نمی رسد) قیامت ناگهانی به وقوع می پیوندد و بر سرتان می تازد از تو می پرسند گویا تو از شروع قیامت باخبری ؟ بگو اطلاع آن خاص پروردگار یزدان است ولیکن بیشتر مردمان (این مسأله و فلسفة آن را چنان که باید) نمی دانند .

و همچنان الله متعال فرموده است { وَلَإِيمَانُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مِرْيَةٍ مِّنْهُمْ حَتَّىٰ تَأْتِيْهِمُ السَّاعَةُ بَعْثَةً أَوْ يَأْتِيْهُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَقِيمٍ }^۵ ترجمه : کافران همواره در باره آن (یعنی آنچه پیغمبران به خود آورده اند بویژه قرآن عظیم الشأن) در شک و تردید بسر خواهند برد تا اینکه وقت مرگ ایشان ناگهان فرا می رسد و یا عذاب روز عقیم (نازا) آنان را در بر می گیرد (که قیامت است خیر و رحمتی و خوشی و نعمتی برای ایشان به همراه ندارد) . روز آخرت روز دشوار و هو لناکی هست که همه مردم از وحشت و دهشت آن در ترس و هراس می باشند ، برای نجات ازین روز دشوار برای هر مسلمان لازمی و ضروری است که امور دینی اش را از امور دنیوی اش مقدم بدارد ، وسعتی و تلاش بیشتر نماید که خود را از مرض خطرناک غفلت نجات داده و در انجام کارهای صالحه پیشگام و پیشقدم باشد تا که شامل حال رحمت الهی قرار گرفته و مورد عفو و بخشش پروردگار عالمیان قرار گیرد . و همچنان از علام بزرگ غفلت فراموش کردن خانه ابدی اخروی است ، و میل کردن به محبت دنیا وزینت آن و غرق شدن در طلب آن ، و حاصل نمودن سامان و کالای فربینده آن که به عجله حاصل می شود و به شتاب ازین میروند ، چنانچه الله متعال فرموده است { كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ }

^۱ - ابن کثیر ، تفسیر القرآن العظیم ، (151 / 4) .

^۲ - طه : 15 .

^۳ - غافر : 59 .

^۴ - الاعراف : 187 .

^۵ - الحج : 55 .

الْعَاجِلَةُ * وَتَدْرُونَ الْآخِرَةَ } ^۱ ترجمه : نه چنین است اصلاً که شما دنیا زود گذر را دوست می دارید * و آخرت را رها می سازید .

و همچنان الله متعال فرموده است { إِنَّ هُنُّ لَاءُ يُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ وَيَدْرُونَ وَرَاءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا }^۲ ترجمه : این (کافران و مشرکان) زندگی زود گذر دنیا را دوست می دارند و روز سخت و دشوار آخرت را پشت سر می افکنند . این علت نهی از اطاعت ایشان است که چند آیه قبل بیان شد چنانچه الله ذوالجلال

فرموده است { وَلَا تُطِعْ مِنْهُمْ عَاثِمًا أَوْكَفُورًا }^۳ ترجمه : واژهیج کدام از گنهکاران و بی دینانشان فرمانبرداری مکن . چرا که ایشان دنیا را بر آخرت ترجیح دادند ، و به زنده شدن بعد از مرگ ایمان نداشند و آنرا دروغ و فربای پنداشتند ، تا که رمق حیات درین شان بود در غفلت طغیان و سرکشی بسر برندن .^۴

و همچنان الله متعال فرموده است { مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَّلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ تُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلَهَا مَذْمُومًا مَذْهُورًا * وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَى لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأَولَئِكَ كَانُوا سَعْيَهُمْ مَشْكُورًا }^۵

ترجمه : هر کس که دنیای زود گذر(این جهان) را بخواهد (و تنها برای زندگی آن کار کند) آن اندازه خود می خواهیم و به هر کس که صلاح می دانیم هر چه زود تر در دنیا باو عطا خواهیم کرد به دنبال آن دوزخ را بهره او می کنیم که به آتش آن می سوزد در حالیکه (به سبب کارهای که در دنیا کرده است) مورد سرزنش است و (از رحمت خدا) رانده شده است * و هر کس که آخرت را بخواهد و برای آن تلاش سزاوار را از خود نشان دهد درحالی که مؤمن باشد این چنین کسانی تلاش شان بی سپاس بی اجر نمی ماند . و همچنان الله متعال فرموده است { بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا * وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَى }^۶

ترجمه : بلکه (بنا دنیا به سرشت انسانی) زندگی دنیا را (که محسوس و نقد است برزنگی آخرت که نا محسوس و نسیه است) ترجیح میدهید و بر می گزینید * درحالی که آخرت از دنیا بهتر و پایینده تر است (عاقل چرا باید فانی و گذرا را برباقی و پایینده ترجیح میدهد) .

مطلوب ششم - ریاء در لغت ظاهر سازی ، چشم دیدی و ساختگی ظاهری را گویند .^۷ تظاهر به خوبی بدون آنکه حقیقت داشته باشد ، خود نمای چنانچه می گویند(فعل ذالک رئاء) آن را از روی ریا انجام داد بخلاف آنچه که در دل داشت .^۸ و در اصطلاح انجام دادن اعمال صالحه بعرض نشان دادن آن آن به مردم .^۹ بدون شک ریا خطرناک ترین و بد ترین مرضی هست که انسان مسلمان را در غفلت می اندازد ، و او را در دنیا و آخرت خوار و ذلیل می گرداند ، بهمین خاطر الله ذوالجلال بنده گان متقدی و نیکو کارش را ازین مرض مهلک بر حذر داشته ، واز خطرات آن پیامبران را نیز تنبیه نموده است ، واز آن شریعت به نام شرک خفی یاد نموده است ، و مرتكب آن انسان های هستند ، که اعمال شان را برضای الله

^۱ - القيامة : 20 - 21 .

^۲ - الدهر : 27 .

^۳ - الدهر : 24 .

^۴ - ابن عاشور ، محمد بن طاهر ، (ت ، 1284ھ)، التحریر والتنویر ، (12 / 407) ط ، 5 ، دار سخنون ، تونس ، 1417ھ - 1997 م .

^۵ - الاسراء : 18 - 19 .

^۶ - الاعلی: 16 - 17- 18 .

^۷ - دهخدا ، علی اکبر ، فرهنگ دهخدا ، چاپ دوم ، 1377ھ ش ، ناشر ، مؤسسه انتشارات ، مکان نشر ، چاپ دانشگاه تهران .

^۸ - معلوف ، لویس ، المنجد ، (1 / 475) ، مترجم ، مصطفی رحیمی نیا .

^۹ - ذهبي ، الكبار ، (1 / 143) ، مؤسسه دار الندوة الجديد ، بیروت .

جل مجده انجام نمی دهند ، بلکه بخاطر رضایت مردم انجام میدهند . چنانچه الله متعال می فرماید { **فَوَيْلٌ لِّلْمُصَلِّينَ * الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ * الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ** }¹ ترجمه : وای به حال نماز گزارن ! * همان کسانیکه نماز خود را به دست فراموشی می سپارند * همان کسانی که ریا و خود نمایی می کنند * واز دادن وسائل کمکی ناچیز (منزل که معمولاً همسایگان به یک دیگر به عاریت و امامت می دهند) خود داری می کنند و (ازیاری و کمک به مردمان) دریغ می ورزند . در تفسیر آیه مبارکه { **الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ** } دو قول است : 1 – آنانیکه نماز را به غفلت و سستی و تتبی ترک می کنند یا از وقتیش به تأخیر می اندازند

2 – آنانیکه تارک نماز هستند پروائی خواندن یا ناخواندش را ندارند .²

امام قرطبی (رحمه الله) در تفسیر این آیات مبارکه می فرماید : بعض انسانها نماز می خوانند ، به نظر مردم چقدر نماز گذار و نیکو کار هستند ، و عبادت و اطاعت الله جل جلاله را بجامی آورند ، در حالیکه آنها بغرض ریا کاری و نشان دادن خویش به مردم عبادت می کردند ، و حقیقت ریا طلب مقام و منزلت دنیائی در بین مردم ، بواسطه عبادت و اطاعت و فرمان برداری الله جلت عظمته می باشد ، همین جاست که همه اعمال صالحه که انجام داده ضایع و برباد می رود ، و هیچ نفع برایش در قیامت نمی رساند .³ ریا از امراض خطروناکی هست که انسان را تباہ و اعمال صالحه اش را برباد و ضایع می سازد ، در فردای قیامت بجای آنکه به او نفع رساند وبال او میشود .

چنانچه الله ذوالجلال می فرماید { **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُبْطِلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنْ وَالْأَدَى كَلَّذِيْنِ يُنْفِقُ مَالَهُ رِءَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانِ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابْنَ فَتَرَكَهُ صَلَدًا لَا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ** }⁴

ترجمه : ای کسانیکه ایمان آورد ه اید بذل وبخششهای خود را با منت و آزار پوچ و تباہ نسازید ، همانند کسی که دارائی خود را برای نشان دادن به مردم ریا کارانه صرف می کنند ، و به خدا و روز رستاخیز ایمان ندارند ، مثل چنین کسی همچون مثل قطعه سنگ صاف ولغزنده ای است که برآن (قشری از) خاک باشد (و بذر افشاری شود) و باران شدید برآن ببارد (و همه خاکها و بذرها را فرو پاشد) و آن را به صورت سنگ صاف (و خالی از هرچیز) برجای گذارد (چنین ریاکارانی) از کار که انجام داده اند سود و بهره های نمی گیرند و خداوند گروه کفر پیشه را (به سوی خیر و صلاح) رهنمود نمی نماید . و این بهترین مثال برای قلب ریا کار است که در آن ایمان وجود ندارد ، بلکه او سخت و خشن است نه نرم می شود و نه از الله جلت عظمته میترسد ، پس اعمال این قسم شخص نه اصل دارد و نه اساس و نه هدف و مقصد دارد که با آن متوصل شود ، بلکه ضایع و برباد است ، چرا که هدف او نشان دادن خود به مردم و تعریف و توصیف بود که با آن رسید .⁵

¹ - الماعون : 4 - 6 .

² - ابن عطیه ، ابو محمد عبدالحق ، المحرر الوجیز فی تفسیر الكتاب العزيز ، (5 / 527).

³ - قرطبی ، الجامع لاحکام القرآن ، (20 / 144) ، ط 1 ، دار الكتب العلمية ، بیروت .

⁴ - البقرة : 264 .

⁵ - سعدی ، تيسیر الكریم الرحمن فی تفسیر الكلام المنان ، (ص ، 107).

و همچنان الله متعال فرموده است { وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِءَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَكُنْ الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا فَسَاءَ قَرِينًا - وَمَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ آمَنُوا بِاللهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقَهُمُ اللهُ وَكَانَ اللهُ بِهِمْ عَلِيمًا }¹

ترجمه : و آنان کسانی اند که اموال خود را ریا کارانه صرف می کنند و خود نمایانه می بخشنند (تامردم ایشان را ببینند تعريف و تمجید شان کنند) و نه به خدا ایمان و نه به آخرت باوردارند ، (چرا که اژشیطان پیروی کرده و شیطان ایشان را از راه بدر برده است) و هر که شیطان هدم او باشد (چه بد هدمی برگزیده است) و شیطان بدترین هدم و رفیق است - چه می شد اگر آنان به خدا و به روز آخرت ایمان می آورند و (به انگیزه این ایمان خالصانه در راه خدا) از آنچه خدا به ایشان داده است بذل و بخشش می کرند (واجر خود را از او دریافت می داشتند) و خداوند از آنان آگاه است . درین آیه مبارکه الله جلت عظمته بوضاحت تمام بیان فرموده که ، آن ذات پاک از تمام اعمال بندگانش باخبر است ، و ازان ذات کبریائی هیچ چیز مخفی نیست ، آنچه را که ایشان قصد واراده دارند به اتفاق اموال شان ، که آن ریا کاری و سمعه و شنواندن و تعریف وصفت کردن مردم است که به آن رسیدند .² و همچنان در حدیث پیامبر گرامی (صلی الله علیه وسلم) می فرماید عن ابی هریرة (رضی الله عنہ) عن النبی (صلی الله علیه وسلم) آئه قال « إِنَّ أَوَّلَ النَّاسِ يُقْضَى يَوْمُ الْقِيَامَةِ عَلَيْهِ رَجُلٌ أَسْتَشْهَدَهُ، فَأَتَى بِهِ فَعَرَفَهُ نِعْمَةٌ فَعَرَفَهَا، قَالَ : فَمَا عَمِلْتَ فِيهَا قَالَ فَاتَّلَتْ فِيَّ كَحَّى أَسْتَشْهُدُهُ، قَالَ كَذَبْتَ وَلَكِنَّكَ فَاتَّلَتْ لَأَنِّي لَقَالَ جَرِيءٌ فَقَدْ قِيلَ ثُمَّ أَمْرَ بِهِ فَسُحْبَ عَلَى وَجْهِهِ حَتَّى الْقَيْمَى فِي النَّارِ، وَرَجُلٌ تَعْلَمُ الْعِلْمَ وَعَلِمَهُ وَقَرَا الْقُرْآنَ فَأَتَى بِهِ فَعَرَفَهُ نِعْمَةٌ فَعَرَفَهَا، قَالَ : فَمَا عَمِلْتَ فِيهَا ، قَالَ تَعْلَمْتُ الْعِلْمَ وَعَلِمْتُهُ وَقَرَأْتُ فِي الْقُرْآنِ، قَالَ كَذَبْتَ ، وَلَكِنَّكَ تَعْلَمْتُ الْعِلْمَ لِيُقَالَ عَالِمٌ وَقَرَأْتُ الْقُرْآنَ لِيُقَالَ هُوقَارٍ ، فَقَدْ قِيلَ ثُمَّ أَمْرَ بِهِ فَسُحْبَ عَلَى وَجْهِهِ حَتَّى الْقَيْمَى فِي النَّارِ ، وَرَجُلٌ وَسَعَ اللهُ عَلَيْهِ وَأَعْطَاهُ مِنْ أَصْنَافِ الْمَالِ كُلَّهُ فَأَتَى بِهِ فَعَرَفَهُ نِعْمَةٌ فَعَرَفَهَا، قَالَ : فَمَا عَمِلْتَ فِيهَا ، قَالَ مَا تَرَكْتُ مِنْ سَبِيلٍ ثُبَّبْ أَنْ يُنْفَقَ فِيهَا إِلَّا أَنْفَقْتُ فِيهَا لَكَ ، قَالَ : كَذَبْتَ وَلَكِنَّكَ فَعَلْتَ لِيُقَالَ هُوَجَوَادٌ فَقَدْ قِيلَ ثُمَّ أَمْرَ بِهِ فَسُحْبَ عَلَى وَجْهِهِ ثُمَّ الْقَيْمَى فِي النَّارِ »³

ترجمه و مفهوم حدیث : از حضرت ابوهریره روایت است که نبی کریم (صلی الله علیه وسلم) فرمود اولین کسانیکه در روز قیامت در حق شان فیصله صورت می گیرد سه قسم اشخاص می باشد :

1 - شهید را آورده می شود ، از وی سوال می شود بخاطر چه جهاد کردی ؟ می گوید بخاطر رضای تو یا الله ، الله ذوالجلال می فرماید تو دروغ میگوئی ، بخاطر جهاد کردی تا مردم بگوید فلانی شجاع ودلار است ، باز امر کرده میشود بر رویش در جهنم انداخته شود .

2 - شخص عالم یاقاری قرآن کریم را آورده می شود ، از وی سوال می شود تو به علمت چه کردی ، می گوید برای مردم علم را یا قرآن را آموختندم ، الله ذوالجلال می فرماید تو دروغ می گویی ، بخاطر علم را یا قرآن را آموختی که مردم بگوید فلانی بسیار عالم جید است فلانی بسیار قاری نامور است ، باز امر کرده میشود بر رویش در جهنم انداخته شود .

¹ - النساء : 39 .

² - طبری ، جامع البیان ، (88 / 5) .

³ - نیسا بوری ، امام ابی الحسین مسلم بن حجاج بن مسلم قشیری نیسابوری ، صحیح مسلم ، کتاب الامارة ، باب من قاتل للرباء والسمعة استحق النار ، (1513 / 3) ، ط ، 3 ، دارالسلام للنشر والتوزیع ، ریاض ، 1421 هـ - 2000 م .

3 - شخص سخی و مال دار آورده می شود ، از وی سوال می شود به مال و دارائی که برایت داده شد چه کردی ؟ می گوید در راه تو انفاق کردم ، الله جلت عظمته می فرماید دروغ میگویی ، با خاطر خرج کردن تا مردم بگوید فلانی بساز سخی و جوان مرد هست، باز امر کرده می شود بر رویش در جهنم انداده شود . وجه استلال حدیث شریف وقتیکه ریا در نفس انسان ریشه می دواند قلب و ضمیر انسان را فاسد می گرداند ، وضایع کننده اعمال صالحه و قطع کننده خیر و بر کت از شخص مسلمان است ، چرا که او به شرک خفی روی آورده ، هدف و مقصدش در عبادتی که می کند رضایت مردم است ، نه خشنودی خالق یکتا اش میباشد.¹ انسان ریا کار در عملش صادق و پخته نیست ، چنانچه الله ذوالجلال می فرماید { إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كُسَالَى يُرَاءُونَ النَّاسَ وَلَا يُكْرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا }²

ترجمه : بی گمان منافقان (نشانهای ایشان را می نمایانند وکفر خویش را پنهان میدارند و به خیال خام خود) خدا را گول می زنند ! در حالیکه خداوند (دماء و اموال ایشان را در دنیا محفوظ می نماید و در آخرت دوزخ را برای آنان مهیا می دارد و بدین وسیله) ایشان را گول می زند . منافقان هنگامی که برای نماز بر می خیزند ، سست و بی حال به نماز می ایستند و با مردم ریا می کنند (و نماز شان به خاطر مردم است ؛ نه به خاطر خدا) والله متعال را کمتر یاد می کنند و جز اندکی به عبادت او نمی پردازند . با خاطریکه قلب های انسانهای ریا کار مملو از ریا و سمعه و فساد است ، و هدف شان فریب دادن مردم است ، در حقیقت خود را تسلیم به قیادت و فرمان روای غیرش نموده ، و از الله ذوالجلال انکار نموده است .³ همین جاست که الله متعال انسان های ریا کار و فساد پیشه را از اصل وریشه شان هلاک نموده و نیست و نابود می گرداند ، چنانچه الله متعال می فرماید { وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُعْجِبُ كَوْلَهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشَهِّدُ اللَّهَ عَلَى مَا فِي قَلْبِهِ وَهُوَ أَلَّا يَخْصِمُ } * وَإِذَا تَوَلَّى سَعَى فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفَسَادَ }⁴

ترجمه : در میان مردم کسی یافته می شود که سخن او در (با ره امور و اسباب معاش) زندگی دنیا تو را به شکفت می اندازد (و فصاحت و حلاوت کلام او مایه اعجاب تو می شود) و خدا را آنچه در دل خود دارد گواه می گیرد (و ادعا دارد که آنچه می گوید موافق با چیزی است که در درون پنهان می دارد و گفتار و کردارش یکی است) وحال آن که او سرخست نرین دشمنان است * و هنگامی که پشت می کند و می رود (و یا به ریاست و حکومتی می رسد) در زمین به تلاش می افتد تا در آن فساد و تباہی ورزد و زرع و نسل (انسانها و حیوانات) را نابود کند (و با فساد و تباہی خود ، اقوات و اموال وارواح را از میان بیرد) و خداوند فساد و تباہی را دوست نمی دارد .

انسان ریا کار غافل خود را نزد مردم به مسخره گرفته ، چنانچه اصمی صاحب⁵ نقل می کند یک اعرابی نماز می خواند ، دید که مردم متوجه او شدند پس نمازش را طولانی کرد ، و مردم گفتند چقدر نماز خوب وزیبا می خواند ، او گفت در عین حال من چقدر وقت میشود روزه هم دارم ،⁶ و این مرض متأسفانه در بین

¹ - سعدی ، تيسير الكريم الرحمن في تفسير الكلام المنان ، (ص ، 200).

² - النساء: 142.

³ - سعدی ، تيسير الكريم الرحمن في تفسير الكلام المنان ، (ص ، 204) .

⁴ - البقرة: 204 – 206.

⁵ - امام الحافظ العلامه ، حجت الادب ، لسان العرب ، ابوسعید عبدالمطلب بن عاصم (قربی) اصمی ، بصری ، (تولد ، 123هـ ، وفات ، 215هـ) ، سیر اعلام النبلاء ، (10 / 181).

⁶ - ذهبی ، امام شمس الدین ابو عبدالله محمد بن احمد ، سیر اعلام النبلاء ، (181 / 10) ، طبع 2 ، 1424هـ – 2003 م ، مکتبة الصفا ، قاهره .

مسلمانان عام است ، واین یک مصیبت خطر ناک وز هر آگین است در بین جوامع ما ، بجای اینکه مسلمانان بنده گی و عبادت و ذکر ذات کبریائی را انجام دهن ، عبادت و بنده گی غیرش را بجا می آورند ، ذکر الله جلت عظمته را فراموش کردند ، چرا که شیطان برآنها مسلط شده و جلو ایشان در دستش است ، هر طرف که خواسته باشد لجام زده کشش می کند ، و آنها را در غفلت می اندازد همواره فریب آنرا می خورند ، باین فکر هستند که اصل کار را انجام میدهند ، وبهترین مردم روی زمین هستند ، در حالیکه بد ترین مخلوق شیاطین و متبوعین و پیروان آنها هستند .^۱

مبحث دوم اسباب غفلت

مطلوب اول - پیروی از شیطان : شیطان از شطن گرفته شده است بمعنای دوری و شاطئ کسی که از حق دوری اختیارکند ، و هر متمرد و سرکش را شیطان گفته می شود برابراست که جن باشد یا انسان یا حیوان ،^۲ یقیناً پیروی کردن شیطان از کلان ترین اموری هست که انسان را در غفلت می اندازد ، او شیطان که سرسخت ترین دشمن آدم (علیه السلام) و فرزندان وی است ، او کسی که از ابتدای خلقت آدم (علیه السلام) با وی دشمنی کرد و از فرمان الهی سریپیچی کرد ، به وی امرکرده شد به آدم (علیه السلام) سجده کند ، او سجده نه کرد ، همان بود که از رحمت الهی دور کرده شد و به غضب الهی گرفتار شد ، او شیطان به خود عهد بست و به عزة و جلال الله قسم خورد که به هیچ عنوان فرزندان آدم را نخواهم گذاشت و ایشان را گمراه خواهم کرد تا روز قیامت ، مگر بنده گان مخلص تو از ایشان را .^۳ چنانچه الله ذوالجلال فرموده است { إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ * قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَامَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِيَدِيَ أَسْتَكْبَرْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَالَمِينَ * قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ * قَالَ فَأَخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ * وَإِنَّ عَلَيْكَ لِعْنَتِي إِلَيْ يَوْمِ الدِّينِ * قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَيْ يَوْمِ يُبَعْثُرُونَ * قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ * إِلَيْ يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ * قَالَ فَبِعِزْتِكَ لَا عُوِيَّنَّهُمْ أَجْمَعِينَ * إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ * }^۴

ترجمه : جز ابلیس که تکبر ورزید واز کافران گردید * فرمود ای ابلیس چه چیز تو را باز داشت از این که سجده ببری برای چیزی که من آن را مستقیما با قدرت خود آفریده ام آیا تکبر ورزیده ای یا که اصلاً از متکبران بوده ای * گفت من بهتر از او هستم تو مرا از آتش آفریده ای و وی را ازگل * گفت از میان آن فرشتگان بیرون شو چراکه تو مطرود و رانده شده هستی * قطعاً نفرین من تا روز جزا برتو خواهد بود * گفت پروردگارا را حالا که چنین است پس مرا مهلت بده تا روزی که مردمان دوباره زنده می گردند و رستاخیز شروع می شود * فرمود تو از مهلت داده شدگانی * تا روز زمان معین که پایان عمر جهان

^۱- قرطبي ، الجامع لاحكام القرآن ، (48، 11).

^۲- ابن منظور ، لسان العرب ، (238 / 13) .

^۳- رضا ، محمد رشید ، (ت ، 1354 ه) ، تفسیر القرآن الحکیم مشهور به تفسیر منار ، (5 / 427) ، ط ، 2 ، دار المعرفة ، بیروت ،

1366 ه - 1947 م .

^۴- ص : 74 - 83 .

وسر آغاز قیامت است * گفت به عزت و عظمت سوگند که همه آنان را گمراه خواهم کرد * مگرینده گان مخلص تو از ایشان را * . ازین آیات متبرکه دانسته شد که شیطان دشمن ابدی انسان است از هیچ نوع عدوات و دشمنی دریغ نمی کند واز هر راهی ممکن بتواند ، انسانها را گمراه می سازد ، بهمین خاطر الله ذوالجلال انسانها را از پیروی او و منهج کفری اش منع فرموده چنین می فرماید { یا آئیه‌اً الذِّینَ آمُّنُوا لَا تَتَبَعُوا حُطُوطَ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعُ حُطُوطَ الشَّيْطَانِ فَأَنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ مَا زَكَى مِنْكُمْ مِّنْ أَهَدَّ أَبَدًا وَلَكُنَّ اللَّهُ يُرَىٰ مِنْ يَسَاءَ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلَيْهِمْ }¹

ترجمه : ای مؤمنان گام به گام شیطان راه مروید و به دنبال او راه نیفتید چون هر کس گام به گام شیطان راه ببرد و به دنبال او راه بیفتد چرا که شیطان فرا می خواند مردم را به زشتیها و بدیها اگر فضل و مرحمت الهی شامل شما نمی شد هرگز فرد از شما پاک نمی گردید ولی خداوند هر که را بخواهد پاک می گرداند والله متعال شناوری هر سخنی و آگاه از هر عملی است.

و همچنان الله متعال فرموده است { یا آئیه‌اً النَّاسُ كُلُّوْ مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا وَلَا تَتَبَعُوا حُطُوطَ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَذُوْ مُبِينٌ * إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَإِنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَلَا تَعْلَمُونَ }²

ترجمه : ای مردم از آنچه در زمین حلال و پاگیزه است بخورید و گام به گام شیطان راه مروید بی گمان او دشمن آشکار شما است * او تنها شما را به سوی زشتکاری و گناهکاری فرمان می دهد و این که شما آنچه را که نمی دانید به الله ذوالجلال نسبت دهید. با وجود این همه بیم و انذار بعض انسانهای جاہل و ندان خوشی خود را بجز در پیروی شیطان در هیچ چیز دیگر نمی دانند چنانچه الله متعال فرموده است { وَمَنِ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَبَعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَرِيدٍ }³ ترجمه : گروهی از مردم بدون هیچ علم و دانشی (بلکه تنها از تقليد و هوایپرستی) درباره شناخت الله جلت عظمته (و مسالة توحید خداوند منان ، و احياء مردگان ، و رستاخیز همگان به فرمان خالق جهان) به مجادله بر می خیزند (درین امر طبیعی است نه از دانش و منطق بلکه) از هر گونه شیطان (انس و جن) سرکشی پیروی می نمایند (و برابر نقشه و برنامه وحیله و دام همه شیاطین و شیطان صفتان عمل می کنند) . و همچنان الله متعال فرموده است { وَمَنِ النَّاسِ مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَى حِرْفٍ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ إِطْمَانٌ بِهِ وَإِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ اِنْتَلَبَ عَلَى وَجْهِهِ خَسْرَ الدُّنْيَا وَالآخِرَةِ ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ }⁴

ترجمه : بعضی از مردم هم خدا را در حاشیه و کناره می پرستند (و دارای عقیده سنتی هستند ایمان شان بر پایه مصالحشان استوار است ولذا) اگر خیر و خوبی باشان بر سرده به سبب آن شاد و آسوده خاطر و بر دین شان استوار و ماندگار می شوند و اگر بلا و مصیبی باشان بر سرده (به سوی کفر بر می گردند) و عقب گرد می کنند باین ترتیب هم (آرامش ایمان به قضا و قدر و مدد ویاری خداوند را در) دنیا و هم نعمت و سعادت آخرت را از دست میدهند و مسلمان این زیان روشن و آشکاری است (که انسان هم دنیا و هم آخرت ش برباد فنا رود . آن انسان که مردم را به ضلالت و گمراهی دعوت می کند سر کرده کفر و بدعت است ، اصلًا هیچ عقل و منطق ندارد بلکه دنباله روی هوا و هوس و خواهشات نفسانی اش میباشد ، هر کسی که از

¹- التور : 21

²- البقرة : 168 - 169

³- الحج : 3

⁴- الحج : 11

اوامر ونواهی الهی سرپیچی کرده واز گامهای شیطان پیروی می کند به تحقیق او انسان غافل ، خوار وذلیل دنیا وآخرت می گردد ،¹ در مقابل ابلیس تمام توان وقدرت خود را به خرج میدهد که انسان را گمراه کرده به قهقرا بکشاند چنانچه الله ذوالجلال می فرماید { قَالَ أَرَعَيْتَكَ هَذَا الَّذِي كَرَمْتَ عَلَى لَئِنْ أَخْرَتْنَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا حَتَّىَنَ ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَنِيلًا }²

ترجمه : شیطان گفت به من بگو که آیا این همان کسی است که او را برمن ترجیح وگرامی داشته ای اگر مرا تا روز قیامت زنده بداری همه ایشان را جز اندکی شان باگمراهی نابود می گردانم . البته تسلط وغله میابم بر اکثر آنها وایشان را گمراه خواهم کرد .³

با آنهم ابلیس به خود عهد کرده با تمام وسائل و وعده های دور غین اش از هر راهی ممکن بتواند بنده گان الله متعال را از راه هدایت و طریق حق اغوا کرده گمراه سازد .⁴

چنانچه الله ذوالجلال می فرماید { وَلَا ضلَّلَنَّهُمْ وَلَا مُنَيَّنَهُمْ وَلَا مُرَنَّهُمْ فَلَيَعْيَّرُنَّ خَلْقَ اللهِ وَمَنْ يَتَّخِذُ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِنْ دُونِ اللهِ فَقَدْ خَسَرَ خُسْرَانًا مُبِينًا * يَعْدُهُمْ وَيُمَنِّيَهُمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا عُرُورًا }⁵

ترجمه : حتماً آنان را گمراه می کنم و به دنبال آرزوها و خیالات روان شان می گردانم و هرچه را خواستم با ایشان دستور میدهم و آنان اعمال خرافی انجام میدهند از جمله گوشاهای چارپایان شان را قطع می کنند و به ایشان دستور میدهم آفرینش الله متعال را دگرگون می کنند) حتی دین الله متعال را تغیر می دهند و فطرت توحید را به شرک می آیند) و هر که شیطان را به جای الله ذوالجلال دوست ویاور خود بگیرد به راستی زیان آشکاری کرده است * شیطان به آنان وعده ها می دهد و به آرزوها سرگرم شان می کند و شیطان جز وعده های فریب کارانه به ایشان نمی دهد .

شیطان میگوید البته اولاد آدم را گمراه می کنم از راه حق ، و مزین میسازم برای شان ترك توبه را و آرزو های زیاد را برای شان وعده میدهم و نفس هایشان زیر سلطه خود میآورم ، هر امر را دستور دادم بصورت فوری بدون کدام تأخیر انجام میدهند ، و گوش های حیوانات شان را به رسم جاهلیت قطع می کنند ، و علامه و نشانه حیوانات دور جاهلیت را مانند بحیره⁶ سائبه⁷ و صبله⁸ را در دستور العمل کار خویش خویش قرار میدهند ، و کوشش میکنند در دین برحق الله جلت عظمته تغیر بیاورند ،⁹ چنانچه در حدیث آمده است عن ابی هریره (رضی الله عنہ) قَالَ قَالَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ « كُلُّ مَوْلَوٍ يُولَدُ عَلَى الفِطْرَةِ فَإِبْوَاهُ يُهَوَّدَ إِنَّهُ أَوْيَنَصَّارَاهُ أَوْ يُمَجَّسَّانَهُ كَمَثْلِ الْبَهِيمَةِ تَنْتَجُ الْبَهِيمَةَ هَلْ تُرَى فِيهَا جَدَاعَهُ »¹⁰

¹ - ابن کثیر ، تفسیر القرآن العظیم ، (186 / 3) .

² - الاسراء : 62 .

³ - ابن کثیر ، تفسیر القرآن العظیم ، (47 / 3) .

⁴ - شعراوی ، محمد متولی ، (ت ، 1418 هـ) ، المختصر المثار من تفسیر الشعراوی ، (643 / 5) ، ط ، 1 ، دار الروضة .

⁵ - النساء : 119 – 120 .

⁶ - ناقه که در جاهلیت هرگاه پنج بطن می زاد پنجم آنرا می دیدند اگر نر می بود گوشت آنرا مردان می خوردند و بر زنان حرام بود و اگر ماده می بود گوش آنرا شگفاته سر می دادند هر جا که خواهد رود و بچردن .

⁷ - شتر ماده که ده چوچه ماده آورده باشد در زمان جاهلیت به نذر و مانند آن سر بخود رها می کردند و به نام بتها می گذاشتند و شیر آنرا آنرا جز مهمان کسی دیگر نمی خورد .

⁸ - ماده شتر که ده شکم پی یک دیگر زاده باشد و از شیر آن مردان می نوشیدند نه زنان و آنرا به نام بتها ذبح می کردند . تفسیر ابن کثیر (98 / 2) .

⁹ - بیضاوی ، انوا التنزیل واسرار التأویل ، (225 / 2) .

¹⁰ - صحیح البخاری ، کتاب الجنائز ، باب ماقبل فی اولاد المشرکین ، (ح ، 1385) ، (ص ، 256) .

ترجمه : از حضرت ابو هریره روایت است رسول گرامی (صلی الله علیه وسلم) فرمود تمام اطفال به دین فطرت که همانا دین اسلام عزیز است تولد میشود پس والدین هست که دین طفل خود را به دین یهودیت ونصرانیت ومجوسیت تبدیل میکنند ، مانند حیوان که صحیح وسالم از حیوان زاده می شود آیا در آن کدام بریده گی دیده می شود ؟ نه خیر انسان های مال دار هستند گوشاهای حیوانات شان را می برند و به زعم شان نشان می کنند و خود را خوار وذلیل دنیا وآخرت می گردانند ، وایشان به اندازه پست فطرت وغافل شدند که مغلوب شیطان قرار گرفتند چنانچه الله ذوالجلال می فرماید {**إسْتَحْوَدُ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ**} ^۱
سَاهِمْ ذِكْرَ اللَّهِ أُولَئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ إِلَّا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخَاسِرُونَ

ترجمه : شیطان بر آنان چیره گشته است (باوسوسه های خود ایشان را از جاده حق بدر کرده است) ویاد الله جل مجده را از خاطرشن برده است اینان در حزب شیطان هستند ، هان ! قطعاً حزب اهریمن زیانکار وزیانبارند .

در تفسیر این آیه مبارکه امام قرطبی می گوید در قلبها این قسم مردم شیطان غلبه وسلط یافته ، تا اینکه ایشان از ذکر الله جل شأنه فراموش کردند ، همین گروه در بیع شان زیان کردند ، چرا که ایشان جنت را در مقابل جهنم وهدایت را در مقابل ضلالت وگمراهی فروختند ، وهمچنان الله جل جلاله پیامبرش را تکذیب کردند ، ونعمت ها مؤبدی وهمیشه گی را در مقابل نعمت های موقتی از دست دادند ، وخویشتن را به عذاب جهنم حواله کردند .^۲

یقیناً خطرناک ترین امر در زنده گی انسان فرو رفتن آن در گمراهی ، دور ماندن آن از هدایت وپیروی کردن آن از شیطان است که صاحبش را به هلاکت می اندازد ، پس برای انسان لازمی است از هر آنچه که برایش از علم ، حلم وبرد باری ، حکمت ، وعقل و منطق داده شده استفاده نماید ، از راه غفلت وضلالت وگمراهی به توفیق وکمک ذات منان خود را نجات دهد ، همراهی کسی که توفیق الله جلت عظمته باشد هیچ گاهی شیطان او را گمراه کرده نمی تواند بلکه از سر راه او فرار می کند چنانکه از سر راه عمر فاروق (رضی الله عنه) فرار می کرد ، چنانچه درباره ایشان پیامبر گرامی (صلی الله علیه وسلم) می فرماید عن محمدبن سعد بن ابی وقاص عن ابیه قال ... «**وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ مَا لَقِيَ الشَّيْطَانُ سَالِكًا فَجَأَ قَطُّ إِلَّا سَلَكَ فَجَأَ عَيْرُ فَجَّكَ**»^۳

ترجمه : قسم آن ذات که جان من بدست وقبضة اوست ای عمر ، در هیچ راه وکوچه شیطان باتو رو برو نمی شود ، مگر اینکه از ترس و هیبت تو راهی خود را تغیر داده فرار می کند . وکسی که بر شیطانش غلبه یافت ، در جمله متقیان و پرهیزگاران شامل شده کامیاب دنیا وآخرت می گردد . چنانچه الله سبحانه وتعالی فرموده {**إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ * إِنَّمَا سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّنَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ**}

^۴

۱ - المجالله : 19 .

۷ - قرطبی ، الجامع لاحکام القرآن ، (17 / 193) .

^۳ - بخاری ، امام محمد بن اسماعیل بن ابراهیم ، صحیح البخاری ، کتاب فضائل اصحاب النبی (صلی الله علیه وسلم) ، باب مناقب عمر بن الخطاب (رضی الله عنه) ، (ص، 3683) ، ط، 5 ، دارالکتب العلمیة ، بیروت ، لبنان ، 1428 هـ - 2007 م .

^۴ - النحل : 99- 100 .

ترجمه : بی گمان شیطان هیچ گونه تسلطی بر کسانی ندارد که ایمان دارند و به پروردگارشان توکل می نمایند * بلکه تنها تسلط شیطان بر کسانی است که او را به دوستی می گیرند و به واسطه او شرک می ورزند (و خدایان و بتانی را در عبادت شریک خدا می سازند).

در تفسیر این آیه مبارکه امام ثوری (رحمه الله) می گوید : شیطان هیچ نوع تسلط و غلبه بر انسان مؤمن نمی داشته باشد ، چرا که توکل ایشان به پروردگار عالم است ، هر کسی که خود را به رب کائنات تسليم کرد ، او در پناه عصمت الهی بسر می برد ، هیچ شیطان انسی وجودی به او ضرر رسانیده نمی تواند .¹

مطلوب دوم - الفت و محبت گناه و معصیت : یکی از اسباب عده غفلت الفت و محبت گناه و معصیت است چنانچه الله سبحانه و تعالی فرموده است { إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشْيَعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالآخِرَةِ }² ترجمه : بی گمان کسانیکه دوست می دارند گناهان بزرگی (همچون زنا) در میان مؤمنان پخش گردد ، ایشان در دنیا و آخرت ، شکنجه و عذاب درناکی دارند . و همچنان الله متعال می فرماید { كَلَّا بَلْ رَأَنَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ }³ ترجمه : هرگز ! هرگز ! اصلاً کردار وتلاش ایشان دلهایشان را زنگ زده کرده است . وایشان آن قدر غافل هستند که اصلاً سر گناه و طغیان و سرکشی خبری نیستند ، چنانچه رسول گرامی (صلی الله علیه وسلم) فرموده است « إنَّ الْمُؤْمِنَ يَرَى ذُنُوبَهُ كَأَنَّهُ قَاعِدٌ تَحْتَ جَبَلٍ يَخَافُ أَنْ يَقَعَ عَلَيْهِ وَإِنَّ الْفَاجِرَ يَرَى ذُنُوبَهُ كَذَبَابٍ مَرَأَعَلَى آنفِهِ »⁴ ترجمه : یقیناً انسان مؤمن گناهانش را طور می بیند ، گویا که در زیرکوه نشسته است و ترس دارد که بر روی می افتد ، واما انسان فاسق فاجر گناها نش را طور می پنداشد ، که گویا مگسی بر سر بینی او تیر شده باشد . و همچنان پیامبر گرامی فرمودند « كُلُّ أُمَّتٍ مُعَافٌ إِلَّا الْمُجَاهِرِينَ ، وَإِنَّ مِنَ الْمَجَاهِرَةِ أَنْ يَعْمَلَ الرَّجُلُ بِاللَّيْلِ عَمَلاً ، ثُمَّ يُصِبَّحَ وَقَدْ سَرَّهُ اللَّهُ ، فَيَقُولُ : يَا فُلَانُ ، عَمِلْتُ الْبَارَحَةَ كَذَا وَكَذَا ، وَقَدْ بَاتَ يَسْتَرُهُ رَبُّهُ ، وَيُصِبِّحُ يَكْشُفُ سِرَّ اللَّهِ عَنْهُ »⁵ ترجمه : از حضرت ابو هریره روایت است گفت سنیدم از رسول گرامی (صلی الله علیه وسلم) فرمودند : تمام امت من در خیر و عافیت هستند مگر کسی که گناهانش را بر ملا می سازد و واقعاً از دیوانگی است که کسی در شب کاری کرده باشد والله متعال آنرا بروی پوشیده نگه داشته است ، و باز خودش آمده و می گوید یا فلاں من دیشب چنین و چنان کردم ، الله پاک عیش را می پوشد ، و او انسان پست و فرمایه پرده خدا را از خود دور می اندازد . درین حدیث مبارکه تأکید شده انسانها باید به نیکی و ستر و حیا الفت و عادت بگیرند و از گناه و معصیت و بی ستری و بی حیایی دوری اختیار کنند ، چرا که نیکی روشنی می آورد و گناه تاریکی هارا با خود جمع می کند ، چنانچه ابن عباس (رضی الله عنهم) می فرماید : یقیناً نیکی در چهره انسان روشنی و در قلبش نور می افکند ، و در رزق و روزی اش فراخی و در بدنش قوت می بخشد ، و انسان نیکو کار را همه مردم دوست دارند . اما بدی در چهره انسان سیاهی و در

¹ - ابن کثیر ، تفسیر القرآن العظیم ، (505 / 2).

² - النور : 19 .

³ - مطففين: 14 .

⁴ - امام ابو عبدالله محمد بن اسماعیل بن ابراهیم بخاری ، صحیح البخاری ، کتاب الدعوات ، باب التوبه ، (ح ، 6308) ، (ص ، 1154) .

⁵ - صحیح البخاری ، کتاب الادب ، باب ستر المؤمن علی نفسه ، (ح ، 6069) ، (ص ، 1115) .

قبیش تاریکی می افگند ، و در رزق و روزی اش نقصان و بدنیش را ضعیف و سست می سازد ، و انسان بد کردار را همه مردم بد می گویند و قلباً خوش ندارند .¹

با آنهم انسان ها از گناه و معصیت اجتناب ورزند بسوی الله جلت عظمته رجوع کنند ، پروردگار عالم از گناه و بدی های شان درگذری نموده وایشان را جایگاه ارزش مندی عطا می فرماید چنانچه الله سبحانه و تعالی فرموده است { اَنْ تَجْتَبِّوا كَبَائِرَ مَا تُثْهُنَ عَنْهُ ثُكْرٌ عَنْكُمْ سَيَّاتِكُمْ وَنُذِّلْكُمْ مُذْخَلًا كَرِيمًا }² ترجمه : اگر از گناهان کبیره ای بپرهیزید که از آن نهی شده اید گناهان صغیره شما را (بافضل و رحمت خود) از شما می زداییم و (به شرط استغفار از کبائر و عدم اصرار بر صغائر) شما را به جایگاه ارزشمندی (که بهترین بهشت برین است) وارد می گردانیم .

مطلوب سوم - کفر و رزیدن به الله جل مجده : کفر در لغت ناسیپاسی کردن ، انکار کردن و پوشانیدن نعمت خداوند ، سترا و پوشانیدن را گویند مانند (کفر الشیئ) آن چیز را پوشانید .³ و در اصطلاح ناگرویدن به نعمت منعم حقیقی به جحود و انکار یا به عمل مشابه آن مانند مخالفت به اوامر الهی .⁴ بزرگترین سبب غفلت انسان کفر و رزیدن آن به ذات کبریائی است که ، او را تباہ و قبیش را غافل می سازد ، و هر عقوبت که برسر او می آید بسبب آنست ، پس هر قلب که پرده بگیرد و پوشانیده شود بصیرت و بینش خود را از دست میدهد و درک و احساس نمی داشته باشد ، چنانچه الله ذوالجلال فرموده است { فَأَخْتَلَ الْأَحْزَابَ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوْيِنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مَشْهَدِ يَوْمِ عَظِيمٍ * أَسْمَعْ بِهِمْ وَأَبْصِرْ يَوْمَ يَا تُؤْنَتَ لَكِنِ الظَّالِمُونَ الْيَوْمَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ * وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضَى الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غُلْفَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ }⁵

ترجمه : سپس (با وجود این همه تأکید عیسی علیه الصلاة والسلام بر توحید و یکتا پرستی و روشنی کار او) گروه ها (و دسته های یهود و نصرانیان) در میان خود راه های مختلف را در پیش گرفتند (و عقائد گوناگون را در باره مسیح علیه السلام ابراز داشتند) وای برحال کافران (چون ایشان) در هنگامه روز بزرگ (قیامت چه خواهند دید و چه خواهند کشید) * (کافران در این جهان کور کراند ولی) در آن روز که به پیش ما می آیند چه گوش شنوا و چشم بینای پیدا می کنند (اما چه فایده که آن روز کار از کار گذشته است و وقت حساب و کتاب فرا رسیده است) ولیکن ستم کاران امروز (که جهان کسب و عمل و اندوختن است) در گمراهی آشکار بسر می برند * (ای پیغمبر) ظالمان را از روز حسرت (که رستاخیز است بترسان) آن هنگامی که کار از کار می گزند و (همه چیز دنیا پایان می گیرد و وقت حساب و کتاب فرا می رسد و ستم کاران می بینند که) ایشان در غفلت عمر گرانمایه را بسر برده اند و (به قیامت ، بهشت و دوزخ) (ایمان نداشته اند) .

¹ - ابن القیم الجوزی ، الجواب الکافی لمن سأل عن الدواء الشافی ، (ص ، 106).

² - النساء : 31 .

³ - معلوم ، لویس ، المنجد ، (2 / 1355) ، مترجم : مصطفی رحیمی نیا .

⁴ - ابن فارس ، معجم مقابیس اللغة ، (5 / 191) .

⁵ - مریم : 37 - 39 .

و همچنان الله سبحانه و تعالی می فرماید { فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَيَ اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ أُولَئِكَ يَنْأِلُهُمْ نَصِيبُهُمْ مِنَ الْكِتَابِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُتْهُمْ رُسُلُنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْ قَالُوا أَيْنَ مَا كُنْنَمْ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلَّوْا عَنَّا وَشَهَدُوا عَلَى أَنفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ } ¹

ترجمه : آخر چه کسی ستمگارتر از کسانی است که بر خدا دروغ می بندند یا این که آیات او را تکذیب می نمایند نصیب مقدرشان به ایشان می رسد (و درجهان روزگار معین خود را بسر می برند و روزی مشخص خود را می خورند) تا آنگاه که فرستاده گان ما (یعنی فرشتگان قبض ارواح) به سر اغ شان می آیند تاجان شان را بگیرند در این هنگام به ایشان می گویند معبد هائی که جزا الله می پرسنیدید کجا بیند ؟ می گویند از ما نهان و ناپیدا شده اند و به ما ترک گفته اند (و امید نفع و خیری از آنان نداریم در اینجا است که) آنان علیه خود گواهی می دهند و اعتراف می کنند که کافر بوده اند .

پس از لابلای این آیات چنین دانسته می شود که کفرورزیدن انسان ها ، سبب ضلالت و گمراهی وظلم آنها گردید ، ونتیجه آن غفلت و عدم ایمان شان بود واز شدت غفلت وکفر وطغیان وسرکشی شان محو ونابود شدند .

و همچنان الله متعال فرموده است { يَعِرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا وَأَكْثَرُهُمُ الْكَافِرُونَ } ²
ترجمه : می شناسند نعمت الله را باز از آن انکار می کنند و اکثر آنان کافران هستند .

الله متعال به وضاحت بیان می فرماید علت وسبب ذلت ورسوائی این کافران ، ناشناسی وناسپاسی از نعمت های الله سبحانه و تعالی می باشد . و همچنان الله متعال می فرماید { قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ شَهِيدًا يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ } ³

ترجمه : بگو همین بس که خدا میان من وشما گواه است (و می داند که من فرمان او را به شما رسانیده ام ووظیفه خود را انجام داده ام) او می داند آنچه در آسمانها وزمین است (ولذا کارکسی بر او پنهان نمی ماند) کسانی که (معبد های) باطل را باور می دارند (و آنها را پرستش می کنند) و به خد اعتقاد ندارند آنان واقعاً زیانکارند (و سرمایه وجود شان را دربرابر هیچ از دست میدهند) .

وهم چنان الله ذو الجلال می فرماید { هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتاً وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا } ⁴

ترجمه : خدا ذاتی است که شمارا جانشین (گذشتگان) روی زمین کرده است پس هر کس از شما کافر گردد به زیان خود کافرمی گردد وکفر کافران در پیشگاه خدا جز برخشم نمی افزاید و جز زیان چیزی نصیب کافران نمی نماید .

درین آیه مبارکه عتاب شدید آمده بر کسانیکه وجیبه ومسئولیت خویش را نادیده می گیرند و درسه‌هی انگاری و غفلت بسر می برند و خاتمه شان بهمین حالت صورت می گیرد و مورد قهر و خشم الهی قرار می گیرند و واصل جهنم می شوند . ⁵

¹ - الاعراف : 37

² - النحل : 83

³ - العنکبوت : 52

⁴ - فاطر : 39

⁵ - شوکانی ، فتح القدير ، (406 / 4) .

مطلوب چهارم - محبت دنیا و سبب ترجیح دادن آن: قرآن کریم تمام حقائق و اسباب را که انسان را از عمل کردن برای آخرت منع می کند یا ضعیف و غافل می سازد با تفصیل بیان نموده و قرار ذیل است :

الف - طلب دنیا : یک انسان کافر به آخرت که محل ثواب و عقاب است ایمان ندارد ، بلکه انتهای علمش و بزرگترین مقصدش دنیا است چنانچه الله متعال فرموده است **{فَأَعْرِضْ عَمَّنْ تَوَلَّ عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا * ذَالِكَ مَبْلَغُهُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ اهْتَدَى}**^۱ ترجمه : پس روی بگردان از کسی که به قرآن ما پشت می کند و جز زندگی دنیوی نمی خواهد * انتهای دانش ایشان همین است پروردگار تو کسی را که از راه خدا منحرف شده باشد و همچنین کسی را که راهیاب بوده باشد به خوبی می شناسد . و کافران زندگی خویش را خلاصه کردن بر دنیا و هلاکت و مرگ شان را به گردش زمانه نسبت دادند ، چنانچه الله متعال فرموده است **{وَقَالُوا مَا هَيَّ إِلَّا حَيَاةً الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُمْ بِذَالِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُونَ}**^۲ ترجمه : منکران رستاخیز می گویند حیاتی جز همین زندگی دنیایی که در آن بسر می بريم درکار نیست گروهی از ما می میرند و گروهی جان ایشان را می گیرند و جز طبیعت و روزگار مارا هلاک نمی سازد آنان چنین سخنی را از روی یقین و آگاهی نمی گویند بلکه تنها گمان می برند و تخمين می زند .

ب - طلب غنیمت : در حقیقت غنیمت حق مسلم مؤمنان و مسلمانان مجاهدی است که بخاطر اعلای کلمه الله می رزمند ، اما غنیمتی که سبب ضعف ایمان و طلب دنیا شود قبل قبول نیست چنانچه مسلمانان در غزوه احد بهمین ماجرا مواجه شدند والله ذوالجلال ایشان را مورد ابتلا و آزمایش قرار داد .

چنانچه الله متعال فرموده است **{وَلَقَدْ صَدَقُكُمُ اللهُ وَعْدُهُ إِذْ تَحْسُونَهُمْ بِإِذْنِهِ حَتَّىٰ إِذَا فَشَلَّمُ وَتَنَازَّ عَثُمٌ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مَنْ بَعْدِ مَا آرَأْكُمْ مَآتَحِبُّونَ مِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ وَاللهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ}**^۳

ترجمه : و در آن هنگامیکه آنان را با خواست و فرمان او از پا در می آوردید خداوند به وعده خود با شما وفا کرد تا آنگاه که سستی کردید و در امر به کشمکش پرداختید و اختلاف ورزیدید و پس از آن که آنچه را که دوست میداشتید به شما نشان داد نافرمانی کردید دسته ای از شما خواهان کالای دنیا دنیا و دسته ای خواستار آخرت گردید پس شما را از آنان باز داشت و از ایشان منصرف نان گردانید تا شما را بیازماید و شما را بخشید و خداوند دارای لطف و فضل بزرگی بر مؤمنان است .

درین آیه مبارکه بزرگترین احسان الله متعال بر مؤمنان بیان شده که آن عبارت از مورد عفو قرار گرفتن ایشان است ، مؤمنان به طلب دنیا در غزوه احد روی آوردنند از خاطر ضعف بشری و فطرت انسانی بوده ، قصد و نیت شان محبت دنیا نبود ، همین جاست که الله ذوالجلال ایشان را شامل فضل و احسان خویش گردانیده معاف می فرماید .^۴

^۱ - النجم : 29-30.

^۲ - الجاثیة : 24.

^۳ - آل عمران : 152.

^۴ - سید قطب ، تفسیر فی ظلال القرآن ، (۱ / 494).

ج : چشم دوختن به ثروت اغنياء : مثال آنرا قرآن کريم در باره قارون حکایت نموده چنین می فرماید {
 فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا يَالْيَتَ لَنَا مِثْلًا مَا أُوتِيَ قَارُونَ إِنَّهُ لَذُو حَظٍ عَظِيمٍ *
 وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَلْكُمُ ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لَمَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا يُلْقَاهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ }¹

ترجمه : پس با تمام زينت خود در برابر قوم خويش نمايان گردید آنان که طالب زندگی دنيا بودند گفتند اى کاش همان چيز هاي که به قارون داده شده است ما هم می داشتيم واقعاً او داراي بهره بزرگی و شانس سترگی است * وکسانی که دانش و آگاهی داشتند گفتند وای برشما (چه می گويند وسعادت را در چه می جويند) اجر و پاداش الله منان بسي والاتر و بهتر است برای کسانیکه ايمان داشته باشد و کارهای شايسته انجام دهند و اين جز به شكيباييان داده نمي شود .

درین آيات مباركه مردم به دوگروه تقسيم شدند گروه اول : تمبا و آرزوی ثروت و مال و دارائي قارون را کردن آنهم زمانیکه او با تمام مال و دارائي وزیب و زینتش در بين مردم تکبر کان ظاهر شد .
 گروه دوم : اهل علم و فهم و دانش بودند و یقین كامل داشتند که اجر و ثواب شان نزد الله جلت عظمته ازین متع و سامان زود گذر دنيائي به مراتب بهتر است .

وبهترین درس که ازین آيه مباركه گرفته می شود اينست که علم و دانش سبب هدايت و وقايه می گردد ،
 برای انسان مسلمان در مقابل مرض مهلك غفت که بزرگترین عامل آن دنيا طلبی و غرق شدن به مال
 و متع دنيا است .²

د - علاقه داشتن به چيزهاتي که مذمت کرده شده : در حالیکه علاقه داشتن و مشغول شدن به چيز هاي که از طرف شريعت مرح کرده شده و رضا و خوشنوبي الله جل مجده و نصرت دين مبين اسلام در آن نهفته باشد نه تنها هيج ممانعت وجود ندارد ، بلکه به آن تشویق و ترغيب کرده شده است مانند مذاكره و مطالعه علم شرعی ، تشویق به اعمال صالحه و نیک و سبقت جوی در کارهای خير و مغفرت وبخشش الهی چنانچه الله سبحانه و تعالى فرموده است { وَفِي ذَلِكَ فَلَيَتَّافَسِّرُ الْمُتَّنَافِسُونَ }³ ترجمه : مسابقه دهنگان باید برای بدست آوردن اين (چنین شراب و سایر نعمت هاي دیگر بهشت) بایك دیگر مسابقه بدنهند و بريک دیگر پيشي بگيرند .
 و همچنان الله متعال فرموده است { سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مَّنْ رَبِّكُمْ وَجَنَّةٌ عَرْضُهَا كَعْرُضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَعِدَّتْ لِلَّذِينَ آمَنُوا بِاللهِ وَرَسُولِهِ ذَالِكَ فَضْلُنَّهُ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ }⁴

ترجمه : بر يك دیگر پيشي بگيريد برای رسيدن به آمرزش پروردگارтан و بهشتی که پهناي آن همسان پهناي آسمان و زمين است برای کسانی آمده شده است که به خدا و پيغمبرانش ايمان داشته باشد اين عطای خداوند است و به هر کس که بخواهد آنرا ميدهد و خداوند داراي فراوان و بزرگ است .

اما مشغول شدن و علاقه داشتن به مال و متع دنيا و يك دیگر را تشویق کردن به آن و بایك دیگر فخر کردن چيز هائي است که مذمت کرده شده چنانچه الله سبحانه و تعالى می فرماید { الْهَاكُمُ التَّكَاثُرُ * حَتَّىٰ زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ }⁵ ترجمه : مسابقه افزاون طلبی (به مال و منال و خدم وقدرت) شما را به خود مشغول و سرگرم ميدارد *

¹ - القصص : 80-79 .

² - سيد قطب ، تفسير في ظلال القرآن ، (5 / 2713).

³ - المطففين : 26 .

⁴ - الحديد : 21 .

⁵ - التكاثر : 2-1 .

تا به آنجائی که به گورستانها می روید . درین آیات الله ذوالجلال برای انسانها بوضاحت کامل بیان فرموده دنیائی را که به آن دل بسته کرده اید ، بایک دیگر فخر فروشی می کنید و آخرت را فراموش کردید ، بسیار متعال و سامان ناچیز و حقیری است که ارزش آنرا ندارد تو فریفته آن شوی ، و شب و روز دنبال آن بگردی گاهی بدست تو چیزی بباید و گاهی نباید ، قابل یاد آوری است که با فرا رسیدن مرگ زندگی انسان خاتمه پیدا نمی کند بلکه از یک حالت به حالت دیگر انتقال می باید ، در حقیقت زندگی دنیا وسیله رسیدن به نعمت های دائمی و همیشه گی آخرت است .¹ و همچنان کسانی که بخاطر اهل و اولاد شان پشت دنیا می گردند و وقت گرانبهایشان را ضایع می کنند واز ذکر الله جلت عظمت غافل می شوند در حقیقت ایشان زیان کاراند ، چنانچه الله سبحانه و تعالی می فرماید { يَا أَيُّهَا الَّٰٓيَٰٓ إِنَّمَّا لَا تُنْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّٰهِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ }²

ترجمه : ای مؤمنان اموال تان و اولاد تان شما را از یاد الله متعال غافل نکند کسانی که چنین کنند ایشان زیان کاراند . درین آیه مبارکه برای مؤمنان هشدار داده شده است که متحمل چیزهای نشووند که سبب زیان و خسaran ایشان گردد مانند دنیا و نعمت های زود گذر آن در مقابل آخرت و نعمت های آن که قائم و ثابت و پایدار است .³

مطلوب پنجم - کبر و غرور: کبر در لغت بمعانی متعدد آمده : خود را بر دیگران برتر نشان دادن ، غرور و خود بینی کردن ، گردن کشی و گستاخی کردن ، مردم را در مقابل خود ناچیز و بیمقدار پنداشتن .⁴ تکبر و بزرگی کردن .⁵ تکبر در اصطلاح : پامال کردن حق و مردم را حقیر شمردن ، تکبر و خود نمائی و خود پسندی از امراض قلب است ، و شرعاً قبیح و مذموم شمرده شده است ، و انسان غافل و متکبر مورد قهر و خشم الهی قرار می گیرد ،⁶ واولین کسی که به مرض تکبر گرفتار شد ابلیس بود و بطور همیش از رحمت رحمت الهی رانده شد چنانچه الله ذوالجلال فرموده است { وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِأَدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى وَإِسْتَكَبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ }⁷

ترجمه : و هنگامی را یاد آوری کن که به فرشتگان گفتیم برای آدم سجدہ ببرید همگی سجدہ برند جز ابلیس که سر باز زد و تکبر ورزید و به خاطر نافرمانی و تکبر از زمرة کافران شد . درین آیه مبارکه کرامت و شرافت و عظمت و بزرگی آدم علیه الصلاة والسلام وذریة ایشان بیان می شود که الله سبحانه و تعالی بدست بلاکیف خود او را آفرید واز روحش در او دمید وملائک را به سجدہ نمودن به وی امرنمود ، همان بود که ملائک امر پروردگارشان را بجا آورند ، اما ابلیس تکبر کرد وابا ورزید و بطور همیش از رحمت الهی رانده شد و مورد قهر و خشم و غضب الهی قرار گرفت ، ابن عباس (رضی الله عنهم) می فرماید : او در حالی که

¹ - ابن عاشور ، محمد بن طاهر ، التحریر والتوبیر ، (30 / 522) ، ط ، 5 ، دار سحنون للنشر والتوزيع ، تونس ، 1417 هـ - 1997 م .

² - المناقون : 9 .

³ - سعید ، تفسیر الکریم الرحمن فی تفسیر الكلام المنان ، (ص ، 864) .

⁴ - ذهیی ، امام شمس الدین ابو عبدالله محمد بن احمد ، (ت ، 748 هـ) ، الکبائر ، (ص ، 78) ، دارالندوة الجديدة ، بیروت . علی اکبر ، فرهنگ دهخدا ، ناشر ، مؤسسه انتشارات ، تهران .

⁵ - معلوف ، لویس ، المندج ، (2 / 1314) ، مترجم : مصطفی رحیمی نیا .

⁶ - صنعاوی ، محمد بن اسماعیل بن صالح بن محمد حسنی ، (ت ، 1182 هـ) سبل السلام ، (4 / 200-201) ، ط ، 1 ، دارالحدیث ، مصر ، 1416 هـ - 1996 م .

⁷ - الفرقه: 34 .

نzd پروردگار عالم از جایگاه و منزلت خاص برخوردار بود ، چرا که او بسیار عبادت گذار و عالم برجسته بود ، والله ذو الجلال او را بخاطر مقاتله با جنها به زمین فرستاد ، واوجنها را به جزیرها و اطراف کوه ها فرار داد ، و با نفس غرور کرده گفت کار را که من انجام داده ام هیچ کسی انجام نداده است ، بخاطر همین صفات ویژگی هایش به تکر روى آورد و پیش خود فکر نمود ، من از آتش آفریده شدم و دارای این صفات می باشم ، چطور به آدم که از گل بدبودار آفریده شده سجده کنم ، این قیاس واستدلال بی موردش بود که او را بطور همیش از درگاه الهی محروم ساخت ،¹ بناءً برای هرانسان ضروری است که ازین قسم خود کامگی خود را نجات داده و از عواقب بدی آن ترس و حذر داشته باشد ، از همین خاطر بوده که الله جلت عظمته انسانها را از مرض مهلك تکر منع فرمود ، چنانچه الله سبحانه و تعالی می فرماید {وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّ لَنْ تَخْرُقَ الْأَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا} ² ترجمه : و در زمین به خرامان و تکر راه مرو یقیناً هرگز تونه زمین را پاره و شگاف کرده می توانی و نه هم به بلندی کوه ها رسیده می توانی .

ابن کثیر (رحمه الله) : در تفسیر این آیه مبارکه می فرماید الله جلت عظمته بندگانش را از تکر و خود نمای منع فرموده و راه رفتن به قسم طاغیان و سرکشان ، و خود را بطرف راست و چپ میل کردن و دور دادن به قصد خود پسندی ، این قسم مردم به عذاب سخت الهی گرفتار خواهند شد قسمیکه در حدیث صحیح آمده است عن ابی هریرة (رضی الله عنه) قَالَ قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) «بَيْنَمَا رَجُلٌ يَمْشِي فِي حَلَّةٍ تُعْجِبُهُ نَفْسُهُ مُرَجِّلٌ جُمَتَةً إِذْ خَسَفَ اللَّهُ بِهِ فَهُوَ يَتَجَلَّجُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ» ترجمه : در زمان قبل از شما مردی بود که جامه ای مجل و زیبای خود را به تن کرده بود و موهایش را بقسم جمه (موهای درازکه تا برابر تکمه گوش باشد) افسان کرده و با تکر و خرامان راه می رفت که نا گاهان در زمین فرو رفت پس او شخص تاروز قیامت در زمین فروبرده می شود . «حله» بمعنای جامه ای نو یا جامه ای که همه بدن را بپوشاند . «جمة» بمعنای بیشین هر چیز ، مجتمع موی سر . اینست جزای متکران و فخر فروشان که در روی زمین به قصد فساد و تکر راه می روند .³ و همچنان در حدیث آمده است عن عبد الله بن مسعود (رضی الله عنه) عن النبی (صلی الله عليه وسلم) قال «لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ مِنْ كِبِيرٍ قَالَ رَجُلٌ إِنَّ الرَّجُلَ يُحِبُّ أَنْ يَكُونَ ثَوْبَهُ حَسَنًا وَتَعْلُهُ حَسَنَةٌ قَالَ إِنَّ اللَّهَ جَمِيلٌ يُحِبُّ الْجَمَالَ الْكِبِيرُ بَطْرُ الْحَقِّ وَغَمْطُ النَّاسِ» ⁴ ترجمه : از عبد الله بن مسعود (رضی الله عنه) روایت است نبی کریم (صلی الله عليه وسلم) فرمود هر کسی که در قلبش به مانند ذره کبر داشته باشد داخل جنت نمی شود ، مردی از رسول گرامی (صلی الله عليه وسلم) سوال نمود یک کسی هست که لباس خوب و پاپوش زیبا را دوست دارد رسول الله (صلی الله عليه وسلم) فرمود یقیناً الله متعال ذات حسین و جمیل وزیبا است حسن زیبائی را در همه امور خیردوست میدارد ، کبر بمعنای نپذیرفتن حق و حقیر شمردن مردم است . در شریعت اسلامی نظیف بودن و نظافت را در محیط و منطقه خود مراعات کردن و زیبا پوشیدن که عاری از تکر باشد نه تنها اشکال ندارد ، بلکه موجب رضا و خوشنودی پروردگار عالم می گردد .

امام شوکانی (رحمه الله) در شرح این حدیث می فرماید : کبر مانع رفتن به جنت می گردد گرچه انسان متکر برای رسیدن به هدف خویش به قله ای کوه بالا شده باشد ، باین معنا که یگانه راه رسیدن به جنت پاک

¹ - ابن کثیر ، تفسیر القرآن العظيم ، (1 / 82- 83) .

² - اسراء : 37 .

³ - صحیح البخاری ، کتاب الباس ، باب من جر ثوبه خیلاء ، (ح ، 5789) ، (ص،1075).

⁴ - نیسابوری ، امام ابوالحسین مسلم بن حاج بن مسلم قشیری ، صحیح مسلم ، کتاب الایمان ، باب تحريم الكبر و بیانه ، (ح ، 147) ، (1 / 93) ، ط 3 ، 1421 هـ – 2000 م ، دارالسلام للنشر والتوزیع .

بودن قلب از کبر است .¹ از همین خاطر تهدید و توبیخ شدید در قرآن کریم در باره متکبرین در آیات متعدد بیان شده چنانچه الله ذوالجلال می فرماید { وَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَ اسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا حَالِذُونَ }² ترجمه : و کسانیکه آیات مرا تکذیب کنند واز (پیروی آیات و دریافت رهنمود از) آنها خویشتن را فراتر گیرند و سرپیچی کنند آنان دوزخیانند و جاویدانه و همیشه در آن می مانند .

و هم چنان الله سبحانه و تعالی می فرماید { الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلطَانٍ أَتَاهُمْ كَبُرْ مَقْتاً عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ آمَنُوا كَذَّالِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى كُلِّ قُلْبٍ مُتَكَبِّرٍ جَبَارٍ }³

ترجمه : آنان کسانی اند که بدون هیچ دلیلی که (از عقل یانقل) داشته باشند در برابر آیات الهی (موضعگیری می کنند و) به ستیز و کشمکش می پردازند (چنین جمال بی اساس و نادرستی با آیات الهی) موجب خشم عظیم خدا و کسانی خواهد شد که ایمان آورده باشند این گونه خداوند بر هر دلی که خود بزرگ بین وزورگو باشد مهر می نهد (و حس تشخیص را از آن می گیرد) .

درین آیات و عید سخت و زجر و توبیخ شدید است برکسانیکه تکبر می کنند ، و تکبر باعث می شود انسان بر کفر اصرار ورزد و احکام شریعت را خفیف و سبک شمرده مطابق آن عمل نکند .⁴

وبعضی سلف می گویند (لاینال العلم حیی ولا مستکبر) ترجمه : دو قسم شخص علم را آموخته نمی تواند 1 - کسی که شرم و حیای بی جای داشت 2 - شخص متکبر .⁵

و همچنان الله متعال فرموده است { وَ كَائِنٌ مِنْ قَرْيَةٍ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَ زُسْلِهِ فَحَاسِبَتَاهَا حِسَابًا شَدِيدًا وَ عَدَّبَتَاهَا عَدَابًا نُكْرًا * فَدَاقَتْ وَ بَالَّأَمْرِهَا وَ كَانَ عَاقِبَةً أَمْرِهَا خُسْرًا }⁶

ترجمه : چه بسا مردمان شهرها و آبادی های که از فرمان پروردگار شان و دستور پیغمبران او سرپیچی و سرکشی کرده اند و در نتیجه ما سخت به حساب شان رسیده ایم و به مجازات ناگوار و کیفرناخوشایند شان رسانیده ایم * و عقوبت اعمال شان را چشیده اند و عاقبت کار و بار شان زیان و خسaran بوده است .

درین آیه مبارکه الله ذوالجلال از عذاب شدید و سخت که بر مردمان متکبر و طاغی و سرکش امت های گذشته فرود آورد و در آخرت عذاب شدید تر خواهند شد حکایت نموده ، درین آیه صیغه های ماضی به مستقبل تعبیر شده بخاطر تحقق بیشتر آن ،⁷ باز الله متعال بیان فرموده جزا می بینند مطابق آنچه که به دست هایشان کمائی کردن ، میوه آنچه را به دست خود غرس کردن جمع می کنند ، اگر شیرین باشد شیرین می چشند و اگر تلخ باشد تلخ می چشند ، قسمیکه ضرب المثل است از خار انگور چیده نمی شود بلکه از تاک انگور گرفته می شود ، پس عاقبة انسانهای طاغی و سرکش و غافل خواری و ذلت و رسوانی دارین است .⁸

¹ - شوکانی ، نیل الاوطار ، (109- 110 / 2) ، ط ، 1 ، دارالحدیث ، مصر ، 1413 هـ - 1993 م .

² - الاعراف : 36 .

³ - غافر: 35 .

⁴ - بقاعی ، نظم الدرر فی تناسب آیات السور ، 3 / 112 .

⁵ - ابن کثیر ، تفسیر القرآن العظیم ، (2 / 248) .

⁶ - الطلاق : 8- 9 .

⁷ - مراغی ، محمد مصطفی ، (ت ، 1364 هـ) ، تفسیر المراغی ، (28 / 149) ، ط ، 1 ، مطبعة مصطفی حلبي ، مصر 1365 هـ - 1946 م .

⁸ - زمخشri ، المستقصی فی امثال العرب ، (1 / 416) ، ط ، 2 ، دارالکتب العلمیة ، بیروت ، لبنان ، 1407 هـ - 1987 م .

امام ابن قیم (رحمه الله) ^۱ به این آفت اشاره نموده می فرماید : از انسان متکبر در زمین بجز آثار بد و عواقب ناگوار هیچ چیزی باقی نمی ماند ، بر قلب انسان متکبر الله ذو الجلال مهر نهاده که او تفکیک بین حق و باطل کرده نمی تواند ، و همیشه برترجوی خود خواهی کرده خود را به پرتگاه هلاکت می رساند . واهل غفلت آنقدر احسان فراموش هستند که بمجرد یک لغزش همه نیکی ها از یاد شان می رود ، و دنبال نقص و عیب می گردند . تأثیر این همه بدیختی در این نهفته است که پروردگارش را به حق معرفتش نشناخته ، اگر او میخواهد پروردگارش را به حقانیت بشناسد ، برای او نگرستن به آثار قدرت و عجائب صنعت او تعالی بسنه است ، برای او عظمت و بزرگی ذات کبیرائی هویدا می گردد ، واورک می کند که برآ ناپسند روان بوده ، همین جاست که بسوی مولای حقیقی اش رجوع کرده توبه می نماید بجای تکر و بلند نمائی عاجزی و انکساری را به خود عادت می دهد و ان شاء الله مورد عفو و بخشش پروردگار لایزال قرار می گیرد . ^۲ رابطه و علاقه تکبر با غفلت در این هست که قسمی که متکبرین در باره حق تدبیر و تأمل ندارند ، همین قسم غافلین هم تدبیر و تأمل نمی کنند ، و عین جزائی که برای متکبرین است عین جزا برای غافلین می باشد .^۳

مطلوب ششم - جهل و ندانی : جهل - جهلاً وجهالة : احمق و بدخوی شد ، خود را ندان نشان داد ، تظاهر به ندانی کرد . ^۴ بزرگترین سبب غفلت جهالت و ندانی و فرو رفتن در معیشت زنده گی دنیا است ، تا اندازه که انسانهای غافل به احکام ابتدای و ضروری دینی علم ندارند ، چنانچه الله جلت عظمته می فرماید { يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَافِلُونَ – أَوْلَمْ يَتَكَبَّرُوا فِي أَنفُسِهِمْ مَّا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنُهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجِلٌ مُسَمَّى وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ بِلِقَاءَ رَبِّهِمْ لَكَافِرُونَ }^۵

ترجمه : وسائل واسباب زنده گی دنیا را خوب میدانند اما از آخرت شان آنها غافل هستند – آیا با خود نمی اندیشند که خداوند آسمانها و زمین و چیزهای که در میان آن دو است ، جز به حق و برای مدت زمان معینی نیافریده است ؟ (بلی ! آفرینش کائنات برای حکمت عالیه است و پیام مشخصی دارد ، و هر کس آن درود عاقبت کار که کشت) بسیاری از مردم به ملاقات با خدا (در روز قیامت ، برای حساب و کتاب و سزا و جزا باور ندارند . در تفسیر این آیه مبارکه این کثیر می گوید : انسانها در کار و بار دنیا ، از تمامی حالات و کوائف آن معلومات کافی دارند ، اما از آخرت و حساب و کتاب خبری ندارند و گاهی اوقات نماز می خوانند روزه می گیرند تزکیه نفس می کنند ، و ادعای انجام بسیار کارهای نیک دیگر را دارند ، اما در واقعیت امر ایشان غافل و بی پروا هستند ، هیچ توجه و باورمندی و اخلاص در اعمال شان وجود ندارد . بلکه همیشه در فکر و غم دنیا هستند که چگونه از کدام طریق کمایی کنند ، و در دنیا طور مشغول هستند ، که گویا که به آخرت مشغول باشند ، و این کار شان کفرآمیز است ، چرا که مطلوب و مقصد یک مسلمان آخرت است نه

^۱ - ابو عبد الله شمس الدين محمد بن ابی بکر بن ایوب بن سعد الزرعی ، (سنّه تولد 691 هـ- وفات 751 هـ) ، معروف به ابن قیم الجوزیه یا ابن القیم جوزی ، ایشان فقهی ، محدث ، مفسر ، مجتهد بود ، در نصف قرن 8 هجری ، ویکی از شاگردان خاص امام این تیمیه بود که تقریبا 17 سال در ملازمت ایشان قرار داشت ، طبقات الحنابلة ، این رجب (2 / 447).

^۲ - ابن قیم الجوزی ، مدارج السالکین ، (1 / 360) ، ط ، 1 ، مکتبة الایمان ، منصوريه ، 1419 هـ 1999 م.

^۳ - قرطی ، الجامع لاحکام القرآن ، (342 / 7).

^۴ - لویس ، معلوم ، المنجد ، (1 / 205) ، مترجم : مصطفی رحیمی نیا .

^۵ - الرؤم : 6-7 .

دنیا ، بلکه زنده گی دنیا و سیله و سبب است به هدف آخرت .^۱ و همچنان در تفسیر این آیه مبارکه حضرت ابن عباس (رضی الله عنہ) عکرمه وقتاده (رحمہما اللہ) می فرمایند : اکثر مردم در بارہ امور دینی و آخری شان نہ تنها اندک ترین معلومات ندارند ، بلکه در غفلت همه جا نبھ بسر می برند ، اما در بارہ دنیا و کسب و کمائی آن بسیار مهارت دارند . و حسن بصری (رحمہ اللہ) می فرماید : قسم به اللہ هر یکی آنها در بارہ دنیائی شان آنقدر مهارت دارند ، که به ناخن شان در هم را پست وبالا کرده برایت خبر می دهند ، اصل است یا بدل چقدر وزن دارد ، اما طریقہ نماز خواند ش را صحیح یاد ندارد ،^۲ قسمیکه درین عصر و زمان از این قسم مردم زیاد حکایت می شود ، خصوصاً اکثر کسانیکه در رأس دولتهای اسلامی قرار دارند .

مطلوب هفتم - مشغول شدن به لهو ولعب : در زندگی امروز معاصر ما اکثر مردم از طریق لهو ولعب در غفلت و بی پرواپی بسر می برند ، چنانچه اللہ متعال فرموده است { وَذُرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِيْنَهُمْ لَعِبًا وَلَهْوًا وَغَرَّهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا }^۳

ترجمه : کسانی را ترک کن که دین خود را به بازی و شوخی گرفته اند و زندگی دنیا آنان را فریب داده است . چنانچه رسول الله (صلی الله علیہ وسلم) از بعضی مشغولیت هائی که سبب غفلت انسان مسلمان می گردد بر حذر داشته منع فرموده است عن ابن عباس (رضی الله عنہما) عن النبی (صلی الله علیہ وسلم) قال «مَن سَكَنَ الْبَادِيَةَ جَفَّا وَمَنْ أَتَبَعَ الصَّيْدَ غَلَّ وَمَنْ أَتَى أَبْوَابَ السُّلْطَانِ أَفْتَنَ»^۴ ترجمه : از ابن عباس روایت است از نبی کریم (صلی الله علیہ وسلم) روایت نموده فرمود کسی که در کوه و دهات زندگی می کند قلب سخت و درشت میداشته باشد و کسی که دنبال شکار میروند در غفلت است و کسی که به دروازه های بادشاھان میروند گرفتار فتنه می شود .

حافظ ابن حجر (رحمہ اللہ) می فرماید: در صورتی که به این عملها مواظبت شود انسان را از تمام مصالح دینی اش خارج می کند ، و کسی که همیشه در فکر و هوش آن لهو ولعب از جمله ورزش باشد زود است که قلب آن غلاف و پرده می گیرد از نماز ، روزه ، ذکر الله جل مجده ، اطاعت و فرمان برداری و لزوم جماعت وغیره کارهای نیک غافل می شود ، وقتیکه شکار کردن با وجود فوائد زیاد که دارد از جمله جسم و بدن انسان را چست وقوی می سازد ، انسان را هوشیار و بیدار می سازد و بر جهاد علیه کفر او را کمک می کند به غفلت می کشاند ، پس درباره مشغولیت های مانند قمار و شترنج که آنها را اللہ متعال حرام گردانیده ، بطريق اولی انسان را از ذکر الله جل مجده محروم می سازد وبغض وعداوت و دشمنی را در بین مردم عام می کند ،^۵ و همچنان بازی های الکترونیک مانند انترنت و امثال آن که اکثر مردم در عصر ما ازین طریق در غفلت بسرمی برند ، چرا که کلان ترین مصروفیت اکثر مردم در انترنت است و قلب ایشان را بطور همیش در گرو خود قرار داده و شب و روزش تیر است اصلا هیچ خسته و مانده نمی شود ، در حالیکه عمر

^۱ - ابن کثیر ، تفسیر القرآن العظیم ، (375 / 3) .

^۲ - فرقی ، الجامع لاحکام القرآن ، (9 / 14) .

^۳ - الانعام : 70 .

^۴ - سنن ابی داود ، کتاب الصید ، باب فی اتباع الصید ، (ح ، 2859) ، (ص ، 507) ، این حدیث را امام البانی صحیح گفتہ .

^۵ - عسقلانی ، امام حافظ ابو الفضل احمد بن علی ابن حجر ، (ت ، 852) ، فتح الباری ، (662 / 9) ، ط ، 3 ، دارالمنار ، قاهره ، مصر ، ۱۴۱۹ هـ - 1999 م .

عزیزش و وقت گرانمایه اش به هدر می رود اما خیر ندارد در ک نمی کند ، و همچنان سریال های خان مان سوز در هرخانه مسلمان توسط چینلها مخالف به اذهان عامه رسانیده می شود ، قسمی بالای مردم تأثیر نموده که هر فرد از خانواده سریال علاحده میداشته باشد تا ناوقت های شب به این قسم مبتذلیات ساعات خود را تیر می کند ، همین جاست که از نماز جماعت محروم می شوند ، خیر و برکت خانه شان از بین میرود .

مطلوب هشتم - ظلم و ستم : ظلم در لغت وضع شیئ در غیر جای آن و قراردادن چیزی در غیر جای خوش را گویند^۱ و در اصطلاح تعدی و تجاوز کردن از حق بسوی باطل می باشد .^۲ ظلم مرض بد و عاقبت دشواری دارد و آن منبع همه بد بختها و شرارتها است ، چنانچه الله ذوالجلال فرموده است { **ذالِكَ أَنْ لَمْ يَكُنْ رَبِّكَ مُهْلِكَ الْقُرْيَ بِظُلْمٍ وَآهُلُهَا عَافِلُونَ * وَلِكُلِّ دَرَجَاتٍ مَمَاعِلُونَ وَمَا رَبِّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْلَمُونَ }**^۳

ترجمه : این (ارسال رسول) به خاطر آنست که پروردگار特 هیچ گاه مردمان شهرها و آبادیها را بسبب ستم هایشان هلاک نمی کند در حالیکه اهل آنجا غافل و بی خبر باشند * و هریک از نیکوکاران و بدکاران دارای درجاتی (و در کاتی از پاداش و عزت و ذلت در جهان دیگر) برطبق اعمال خود هستند و پروردگارت هیچ گاه از کارهای که مردمان می کنند غافل و بی خبر نیست . و سبب هلاکت و تباہی ایشان غفلت و بی تفاوی در برابر فرامین الهی بوده است . هر گاه ظلم در امت عام شود ، و دامن گیر قریه ها و شهرها شود آنها را هلاک و نیست و نابود می گردد ، چنانچه الله سبحانه و تعالی می فرماید { **وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخْذَ الْقُرْيَ وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخْذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ** }^۴ ترجمه : عقاب پروردگار تو این چنین است (که درباره قوم نوح و عاد و ثمود و مدين و غيره گذشت) هرگاه که (براثر کفر و فساد اهالی) شهرها و آبادیهای را عقاب کند که ستمکار باشند به راستی عقاب خدا در دنک و سخت است . ظلم و فساد هر دو مستلزم یک دیگر است ، هر دو عامل تباہی و بر بادی خانه ها و کاشانه ها می شود ، ظلم مرض خطر ناک هست که با بسیاری از خصلت های ناپسند و کارهای نا مشروع همخوانی و سازگاری دارد ، و همه کارهای ممنوعه و قبیح و بد از ظلم سرچشمه می گیرد ، و بزرگترین سبب آن غفلت است .^۵ و ظلم به طرق مختلف صورت می گیرد :

- 1- خوردن مال مردم بطريقه باطل .
- 2- ضرب و شتم مردم بدون موجب .
- 3- ظلم تجاوز بر ضعیفان .^۶

چنانچه در بسیار آیات قرآن عظیم الشأن الله جلت عظمته ظالمان را نکوهش نموده می فرماید { **وَلَا تَحْسِنَ اللَّهُ عَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ إِنَّمَا يُؤَخْرُهُمْ لِيَوْمٍ شَتْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ** }^۷

^۱ - معرف ، لویس ، المنجد ، (۱ / ۹۳۸) مترجم : مصطفی رحیمی نیا .

^۲ - جرجانی ، التعريفات ، (ص ، ۱۴۸)

^۳ - الانعام : ۱۳۲-۱۳۱ .

^۴ - هود : ۱۰۲ .

^۵ - طبری ، جامع البيان ، (۸ / ۳۷)

^۶ - ابن الجوزی ، زاد المسیر ، (۳ / ۱۲۶)

^۷ - ابراهیم : ۴۲ .

ترجمه : مپندر اللہ ذو الجلال را از آنچه که ظالمان انجام مید هند غافل بی خبر جز اینست که آنها را مهلت میدهد بروزی که در آن نمایان می شود چشم ها .

و همچنان الله متعال فرموده است { وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَإِذَا هِيَ شَاصَةٌ أَبْصَارُ الدِّينِ كَفَرُوا يَا وَيْلَنَا فَدْكُنًا فِي عَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ } ^۱

ترجمه : قریب و نزدیک است و عده ذات حق پس ناگهان چشم های آنانیکه کافر شدند از حیرانی باز می ماند بر حال خود افسوس می کنند که ازین وعده حق غافل بودیم . بلکه در ظلم و ستم بسر می بردیم ، باین معنی که ظالمان به مشاهده کردن میدان محشر ، و هولناکی ها و سختی ها و زلزله های آن افسوس و حسرت می کشند ، که ما در دنیا در غفلت و بی پرواپی بسر می بردیم ، اما هیچ سود برای شان نمی دهد .^۲

و همچنان الله متعال می فرماید { قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْرُكُ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يَكْدِبُونَكَ وَلَكِنَ الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ } ^۳ ترجمه : (ای پیغمبر) ما می دانیم که آنچه (کفار مکه) می گویند تو را غمگین می سازد سازد (ناراحت مباش) چرا که آنان (از ته دل به صدق تو ایمان دارند و در حقیقت) تورا تکذیب نمی کنند بلکه ستمکاران (چون ایشان از روی عناد) آیات خدا را انکار می نمایند .

در حدیث پیامبر گرامی (صلی الله علیه وسلم) امت را از ظلم کردن منع فرموده است ، عن جابر بن عبد الله (رضی الله عنہ) قال قال رسول الله (صلی الله علیه وسلم) « اتَّقُوا الظُّلْمَ فَإِنَّ الظُّلْمَاتِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَاتَّقُوا الشَّحَّ فَإِنَّ الشَّحَّ أَهْلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلُكُمْ حَمَلُهُمْ عَلَى أَنْ سَفَكُوا دِمَائِهِمْ وَاسْتَخْلُوا مَحَارِمَهُمْ » ^۴

ترجمه : از حضرت جابر بن عبد الله روایت است نبی کریم (صلی الله علیه وسلم) فرمود از ظلم کردن بترسید ، یقینا ظلم تاریکها در روز قیامت است ، واز بخل بپرهیزید یقینا بخل ، مردمان قبل از شما را هلاک نمود ، و واداشت آنها را به ریزاندن خون های شان ، و حلال شمردن محارم شان .

مطلب نهم : هوا پرستی : هوی ، (ج ، اهوء) در لغت بمعنای (میل النفس الى ماتشتھیه) گرایش نفس بسوی چیزی که لذت بخش باشد ، مراد و خواهش خواه پسندیده یا ناپسند باشد و بیشتر در مورد خواسته ناپسند بکار می رود و می گویند (فلان اتبع هواء) فلانی متابعت خواهش نفسش را کرد .^۵ و در اصطلاح (میلان النفس الى ما تستلذه من الشهوات من غير داعية الشرع) ^۶ میل کردن و پیروی نمودن نفس باانچه که خواهشات نفسانی لذت میبرد بدون آنکه مورد قبول و پذیرش شریعت بوده باشد . و یکی از اسباب غفت همین خواهشات نفسانی و شهوانی است که شامل لهو و لعب ، و هر آنچه که نفس به آن میل می کند و خوشش می آید ولذت می برد میباشد ، تأثیر این همه غفت و بی پرواپی و فراموشی از ذکر الله جل شأنه و حساب و کتاب است . چنانچه الله جلت عظمته می فرماید { افْتَرَبَ لِنَاسٍ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي عَفْلَةٍ مُّغَرِّضُونَ * مَا يَأْنَبُونَ } ^{*}

^۱ - الانبیاء : 97 .

^۲ - ابن کثیر ، تفسیر القرآن العظیم ، (۳ / ۱۷۶) .

^۳ - الانعام : 33 .

^۴ - نیسابوری ، امام ابوالحسین مسلم بن حاج بن مسلم قشیری ، صحیح مسلم ، کتاب البر والصلة والادب ، باب تحریم الظلم ، (ص ، 1129) ، (ح ، 6576) .

^۵ - معلوم بلویس ، المنجد ، (2 / 1738) ، مترجم : مصطفی رحیمی نیا .

^۶ - قلعجی ، محمد رواسی ، معجم لغة الفقهاء ، (ص ، 467) ، ط ، 2 ، دار النفائس ، عمان ، 1416 هـ - 1996 م .

**تَبْيَهُمْ مِنْ ذِكْرِ مَنْ رَبَّهُمْ مُحَدِّثٌ لَا اسْتَمْعُوهُ وَهُمْ يَلْعَبُونَ * لَا هِيَةَ قُلُوبُهُمْ وَأَسْرُوا النَّجْوَى الَّذِينَ ظَلَمُوا هُنَّ هَذَا
إِلَّا بَشَرٌ مَّثُلُكُمْ أَفَتَأْتُونَ السَّحْرَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ {¹}**

ترجمه : زمان محاسبه مردمان نزديک است در حالیکه آنان غافل و روی گردان میباشد * هیچ بخش تازه از قرآن و اندرز جدیدی از سوی پروردگارشان به ایشان نمی رسد مگر اینکه آن را به شوخی می شنوند و به بازی می گیرند * آنان در حالیکه دلهای شان غافل است از اندیشیدن درباره آن چنین ستم پیشگانی گفتگوهای در گوشی خود را که برای توطئه علیه پیغمبر و قرآن انجام می دادند پنهان می داشتند و به همیگر می گفتند مگر این شخص که ادعای پیغمبری می کند انسانی همچون شما نیست ؟ آیا به سراغ جادو می روید و آن را می پذیرید گرچه می بینید که جادو است .

ابن کثیر (رحمه الله) : در تفسیر این آیات مبارکه می فرماید که الله عز وجل تنبيه شدید فرموده از قریب بودن قیامت که بسیار نزدیک است ، اما مردم ازان آنقدر غافل هستند که هیچ نوع آماده گی ندارند ، بلکه در دنیا مشغول هستند از آخرت کاملاً فراموش کرده اند ، در حالیکه الله متعال در آیات متعدد درباره قریب بودن قیامت ارشادات فرموده چنانچه الله سبحانه و تعالی فرموده است { آتَى أَمْرُ اللهِ فَلَا تَسْتَعِظُوهُ }²

ترجمه : آنچه خدا به شما در روز قیامت و عده داده است چون حتمی و قریب الوقوع است هم اینک برای وقوع آن فرمان خدا رسیده است پس مسخره کنان آنرا به شتاب مخواهید .

و همچنان الله متعال فرموده است { إِقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَ الْقَمَرُ * وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُغْرِضُونَ ... * }³

ترجمه : قیامت هرچه زودتر فرامی رسد و در آن مهتاب به دو نیم گردید * واگر مشرکان معجزه بزرگی را بینند ازان روی گردان می گردند و به آن ایمان نمی آورند . با آنهم اکثر مردمان در غفلت و تنبی و کاهی بسر می برنند ، هیچ اعتنای به آخرت ندارند .⁴

و همچنان الله متعال پیامبر را مخاطب قرار داده از اتباع و پیروی غافلان منع کرده فرموده است { وَلَا
طَغَّ مَنْ أَغْفَلَنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَأَتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ أَمْرُهُ فُرُطًا }⁵ ترجمه : پیروی نه کن از کسیکه قلب او از ذکر ما غافل است و دنباله روی خواهشات است و در تمام کارهایش کوتاهی کرده است . درین آیه مبارکه بیم و حذر داده شده که به هیچ وجه انسان دنبال خواهشات نفسانی اش نرود ، بخاطریکه هوا و هوس تأثیری بسزائی دارد بالای نفس ، همینجاست که باطل را بر حق و شرک را بر توحید ترجیح میدهد و از آن پیروی می نماید ، و خوار و ذلیل دنیا و آخرت می گردد ، چرا که الله ذو الجلال در قلب هایشان مهر نهاده و آن قلب ها در غلاف و پرده است هیچ حرکت ندارد و حیران و پریشان است ، وکسی که دنبال خواهشات نفسانی اش گردیده است .⁶ چنانچه الله سبحانه و تعالی می فرماید { فَإِنْ لَمْ
يَسْتَحْيِبُوا لَكَ فَاعْلُمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَانَهُمْ وَمَنْ أَضْلَلَ مِنْ أَنَّمَا يَتَّبِعُ هَوَاهُ بِغَيْرِهِدَى مَنْ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظَّالِمِينَ }⁷

¹ الانبیاء : 3-1 .

² النحل : 1 .

³ القمر : 2-1 .

⁴ ابن کثیر ، تفسیر القرآن العظیم ، (154 / 3) .

⁵ الكهف : 28 .

⁶ قرطبي ، الجامع لاحکام القرآن ، (392 / 10) . شوکانی ، فتح القدير ، (282 / 2) .

⁷ القصص : 50 .

ترجمه : پس اگر پاسخت نگرفتند بدان که ایشان فقط از هواها و هوشهای خود پیروی میکنند آخر چه کسی گمراه تر و سرگشته تر از آن کسی است که در دین از هوی و هوس خود پیروی کند بدون اینکه رهنمودی از جانب خدا به آن شده باشد مسلمًا خداوند مردمان ستم پیشه را هدایت نمی نماید (چرا کسی که به دنبال باطل رود به حق راهیاب نمی شود) .

در تفسیر این آیه مبارکه ابن عاشور(رحمه الله) می فرماید: اتباع و پیروی از خواهشات نه تنها تمام راه های خیر و فلاح و رستگاری را بر روی انسان می بندد ، بلکه در پرتوگاه ضلالت و گمراهی عمیق می افگند .^۱ هوی و هوس آن قدر خطرناک است که انسان را به شیوه های مختلف به بیراهم می کشاند و او را تباہ و برباد می سازد ، چنانچه حضرت ابوذرداء (رضی الله عنه)^۲ می فرماید : وقتیکه انسان صبح می کند خواهشات و عملش نزد او جمع می شود پس اگر عملش تابع خواهشاتش باشد پس آنروز چه روز بدی بر وی خواهد بود و اگر خواهشاتش تابع عملش باشد پس آنروز چه روز نیکی بروی خواهد بود .

ابن عطا می گوید : هر انسان که خواهشات وی بر عقلش و بی صبری آن بر صبر و شکیباتی وی غالب شد آن انسان رسای دنیا و آخرت می گردد .^۳

انسان هوایپرست همیشه در فکر منافع شخصی اش می باشد ، و به خاطر رسیدن به آن هدف هرنوع بدعت را که خواسته باشد انجام میدهد ، چنانچه رسول گرامی (صلی الله عليه وسلم) در تمام خطبه های جمعه مردم را ازین مرض خطرناک بر حذر داشته می فرمود اما بعد : عن جابر (رضی الله عنه) قالَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ... «فَإِنَّ خَيْرَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ وَخَيْرَ الْهَدِيَّ هَدِيُّ مُحَمَّدٍ (صلی الله عليه وسلم) وَشَرَّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا وَكُلُّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ وَكُلُّ ضَلَالٍ نَارٌ»^۴ : یقیناً بهترین سخن کتاب الله (قرآن عظیم الشأن) است و بهترین هدیه و تحفه هدیه و تحفه حضرت محمد مصطفی (صلی الله عليه وسلم) حدیث نبوی است ، و بدترین امور نوپیدا وجید است و هر چیز نوپیدا سبب ضلالت و گمراهی است و ضلالت و گمراهی سبب دخول در جهنم است . زمانیکه یک شخص دنبال خواهشات نفسانی اش می رود هر آنچه که از دستش بباید انجام میدهد تا آنجای که هوی و هوس خود را معبودش قرار میدهد چنانچه الله سبحانه و تعالى می فرماید { أَفَرَءَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِ وَقَبِيلٍ وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِ غُشاوةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ }^۵ ترجمه : هیچ دیده ای کسی را که هوی و هوس خود را به خدای خود گرفته است ، و با وجود آگاهی (از حق و باطل ، آرزو پرستی کرده است و) خدا او را گمراه ساخته است ، و برگوش ودل او مهر گذاشته است و بر چشم پرده ای انداخته است ؟ پس چه کسی جز خدا (و خدا هم از وی رویگردان است) می تواند اورا رهنمای کند ؟ آیا پند نمی گیرید و بیدار نمی شوید ؟ .

^۱ - ابن عاشور ، محمد بن طاهر ، التحریر والتلویر ، (ت ، 1284 هـ ، 141 / 20) ، ط ، 5 ، دار سخنون للنشر والتوزيع ، تونس ، 1417 هـ - 1997 م .

^۲ - ابوذرداء عویمر بن زید بن قیس ، صحابی رسول ، امام پیشوای حکیم امت و قاضی دمشق ، از رسول گرامی (صلی الله عليه وسلم) چند احادیث روایت نموده ، در غزوه بدر به اسلام مشرف شد و در غزوه احد از خود قهرمانی بی نظیر نشان داد ، پیامبر اکرم (صلی الله عليه وسلم) او را امر نمود مشرکین را که در سر کوه قرار دارند عقب زده شوند ایشان به تنها عقب شان زد ، در سنّه (31) هـ ق وفات نمود . سیر الاعلام النبلاء ، ذهبي ، (338 / 2) .

^۳ - ابن الجوزی ، ذم الهوى ، (ص ، 25) ، ط ، دار الكتاب العربي ، بيروت ، 1424 هـ - 2004 م .

^۴ - صحيح مسلم ، كتاب الجمعة ، باب تخفيف الصلاة والخطبة ، (ح ، 867) ، (3 / 593) .

^۵ - الجاشیة : 23 .

مطلوب دهم - تقلید کور کرانه از کفار: یکی از عوامل درد آور و خطرناک غفلت تقلید کور کرانه از کفار و مشرکین است قسمیکه اکثر دیده می شود مسلمانان در قضاوتها ، فیصله ها ، سیاستها و معاملات شان پیروی از دولت های کفری والحادی می کنند ، و همچنان در لباسها و قیافه و رنگ و صورت شان ، یک کسی خود را به قسم مخت جور می کند ، دیگری ریش خود را به قسم فرانسوی و استایل های رنگارنگ دیگر می سازد ، یک مرد هست که شباهت به زن می کند وزن هست که شباهت به مرد می کند ، حتا در فکر و اندیشه و اخلاق شان کوشش می کنند از آنها پیروی کنند ، و همیشه تلاش دارند به یک طریق از یک انسان بی دین و ملحده شرقی و یا هم از یک انسان مکار فریب باز غربی تقلید نمایند ، همین جاست که نلت و خواری دامن گیرشان می شود و رسوای دنیا و آخرت می شوند ، این در حالیست که الله ذوالجلال به صراحت از دوستی و رفاقت با آنها بر حذر داشته منع فرموده است ، چنانچه الله متعال فرموده است { یا آئُهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى أُولَيَاءَ بَعْضُهُمْ أُولَيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَأُنَّهُمْ مُنَاهَمُ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهِدِ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ } ^۱ ترجمه : ای مؤمنان یهود یا مسیحیان را به دوستی نگیرید ایشان برخی دوست برخی دیگرند هر کس از شما با ایشان دوستی ورزد بی گمان او از زمره ایشان است و شک نیست که خداوند افراد ستمگر را هدایت نمی کند . و چنانچه در حدیث آمده است عن ابی سعید الخدری (رضی الله عنه) ان رسول الله (صلی الله علیه وسلم) قال « لَتَتَّبَعُنَ سُنَّةَ مِنْ قَبْلِكُمْ شَبِيرًا بِذِرَاعٍ حَتَّى لَوْ دَخَلُوا جُحَرَضَ لَتَبْعَثُمُوهُمْ فَيَلْيَأْسُولُ اللَّهُ الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى قَلْ فَمَنْ ؟ » ^۲ ترجمه : از حضرت ابی سعید خدری (رضی الله عنه) روایت است که رسول گرامی (صلی الله علیه وسلم) می فرماید البته شما پیروی می کنید طرق و روش های مردمان قبل از خود تان را بلست بلست و گز گز حتا اگر آنها داخل سوراخ سوسмар شده باشند شما هم داخل آن می شوید گفته شد ای پیامبر الله هدف تان یهود و نصاری است فرمود دیگر کی بوده می تواند ؟ .

مطلوب یازدهم - ترك نماز جمعه و خفيف شمردن آن : یکی از عوامل غفلت ترك نماز نماز جمعه و خفيف شمردن آن است ، چنانچه پیامبر گرامی در حدیث می فرماید عن عبد الله بن عمر وابی هریره (رضی الله عنہما) انہما سمعا رسول الله (صلی الله علیه وسلم) یقول .. « لَيَتَّهِيَنَّ أَقْوَامٌ عَنْ وَدِعَهُمُ الْجُمُعَاتِ أَوْ لَيَخِتَّمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ ثُمَّ لَيَكُونَنَّ مِنَ الْغَافِلِينَ » ^۳ ترجمه : از حضرت عبد الله بن عمر و حضرت ابو هریره روایت است ، هر دوی آنها شنیدند از رسول گرامی (صلی الله علیه وسلم) فرمودند : البته که مردم از ترك نمودن پیاپی نماز جمعه پر هیزند ، یا اینکه الله ذوالجلال بر قلبها شان مهر می نهد ، سپس ایشان از جمله غافلان می شوند . و همچنان پیامبر اکرم (صلی الله علیه وسلم) در حدیث فرمودند عن ابی جعد الصمری (رضی الله عنہ) ان رسول الله (صلی الله علیه وسلم) قال : « مَنْ تَرَكَ ثَلَاثَ جُمُعٍ تَهَاوَنَ بِهَا »

^۱ - المائدة : 51 .

^۲ - صحيح البخاری ، کتاب الاعتصام ، باب قول النبي (صلی الله علیه وسلم) ، لتبیعن سنن من کان قبلکم ، (ح ، 7319) ، (ص ، 1325) .

^۳ - صحيح مسلم ، کتاب الجمعة ، باب التغليظ في ترك الجمعة ، (ح ، 865) ، (4 / 355) .

طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قَلْبِهِ ^۱ ترجمه: کسی که سه نماز جمه را به غفلت و سستی و تنبلی ترک می کند ، الله جل شأنه بر قلب او مهر می نهد .

این در حالیست که الله جلت عظمته مؤمنان را به نماز جمعه تشویق نموده می فرماید { يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِي لِلصَّلَاةِ مِن يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَالِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ – فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَأَنْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَإِذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ – وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا أَنْفَضُوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَاتِمًا قُلْ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِّنَ اللَّهِ وَمِنَ التِّجَارَةِ وَاللَّهُ خَيْرُ الرَّازِقِينَ } ^۲ ترجمه: ای مؤمنان ! هنگامی که روز جمعه برای نماز جمعه اذان گفته شد ، به سوی ذکر و عبادت خدا بشتابید و داد و ستد را رها سازید . این (چیزی که بآن دستور داده می شوید) برای شما بهتر و سودمند تر است اگر بدانید و متوجه شوید – آن گاه که نماز خوانده شد در زمین پراکنده گردید و به دنبال رزق و روزی خدا بروید و خدای را (بادل وزبان) بسیار یاد کنید تا اینکه رستگار شوید – (برخی از اصحاب ، دریکی از جمعه ها) هنگامیکه تجارت و یا سرگرمی ای را دیدند از پیرامون تو پراکنده شدند ، و تو را ایستاده (بر منبر در حال خطبه) رها کردند ! بگو : آنچه در پیش خدا (از فضل و ثواب) است ، بهتر از سرگرمی و بازارگانی است ، خدا بهترین روزی رسان است .

مطلوب دوازدهم: توجه به مظاهر زندگی : بزرگترین عامل غفلت محبت دنیا و توجه به مظاهر آن است، خصوصاً زمانیکه محبت دنیا در قلب انسان داخل شود ، و متعاع و سامان آن در فکرش جای گزین شود ، پس هیچ چاره ندارد که او انسان در لهو و لعب و طلب دنیا واقع می شود ، واز هیچ نوع تلاش باخاطر بست آوردن آن دریغ نمی ورزد ، چنانچه الله ذوالجلال فرموده است { ذَالِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحْبُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ * أُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَسَمِعُهُمْ وَأَبْصَارِهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ } ^۳ ترجمه: این (خشم خدا و عذاب بزرگ) بآن خاطر است که آنان زندگی دنیا را برزنگی آخرت ترجیح میدهند و گرامی ترش می دارند و خداوند گروه کافران را (به سوی بهشت) رهنمود نمی گرداند * آنان کسانی اند که الله متعال بر دلها و گوش و چشمانشان مهر نهاده است (و به سبب رشتهای شان دریچه عقلشان را به روی همه حقایق بسته است و حس تشخیص و قدرت تمیز را از ایشان گرفته است) و چنین افرادی (با آویزان بودن پرده های غفلت و بی خبری به دل و چشم و گوششان که ابزار شناخت انسانند) غافلان واقعی می باشند . در تفسیر این آیات مبارکه مفسرین کرام در رأس شان امام ابن جریر (رحمه الله) می فرمایند: مطلق خوش داشتن دنیا و میل داشتن به آن سبب غفلت از آیات الله متعال می گردد ، اما محبت دنیا و ترجیح دادن آن به آخرت کفر است ، ^۴ باز در آنوقت است که چه از راه ظلم باشد یا تکرار یا انکار حق به تلاش خود ادامه میدهد ، قسمیکه امت های سابقه هم بهمین مرض گرفتار بودند و به انواع عذاب الهی گرفتار شده نیست و نایبود و هلاک و برباد شدند . ^۵ چنانچه الله

^۱ سنن ابو داود ، کتاب الصلاة ، باب التشديد في ترك الجمعة ، (ح ، 1054) ، (1 / 470) ، شیخ البانی این حدیث را حسن و صحیح گفته .

^۲ الجمعة : 9- 11 .

^۳ - النحل : 107- 108 .

^۴ طبری ، جامع البيان ، (488 / 14) .

^۵ ابن کثیر ، تفسیر القرآن العظیم ، (3 / 202) .

ذو الحال فرموده است { فَكَيْنُ مَنْ فِرْيَةٌ أَهْلَكَنَا هَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشَهَا وَبِئْرٌ مَعْطَلَةٌ وَقَصْرٌ مَشِيدٌ }^۱

ترجمه : چه بسیار شهرها و آبادیهایی که آنجاها را نابود کرده ایم و به سبب ستم گری ساکنانشان فروتپیده و برهم ریخته است و چاهائی که بی استقاده رها گشته است و کاخهای برافراشته واستواری که بی صاحب متروک مانده اند .

و هم چنان الله متعال فرموده است { إِعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعْبٌ وَلَهُوَ زِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بِئْكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأُولَادِ كَمَثْلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ بِنَاتُهُ ثُمَّ يَهْبِطُ فَتَاهُ مُصْفَرًا ثُمَّ يَكُونُ حُطَاماً وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مَنْ اللَّهُ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ }^۲

ترجمه : بدانید که زندگی دنیا تنها بازی ، سرگرمی ، آرایش و پیرایش ، نازش درمیان همدیگر و مسابقه در افزایش اموال و اولاد است و بس . دنیا همچون بارانی است که گیاهان آن کشاورزان را به شگفت می آورد سپس گیاهان رشد و نمو می کنند و بعد گیاهان را زرد و پژمرده خواهی دید و آن گاه خرد و پرپر می گردند در آخرت عذاب شدیدی (برای دنیا پرستان) و آمرزش و خوشنودی خدا (برای خدا پرستان) است . اصلاً زنده گی دنیا چیزی جز کالای فربیب نیست . پس چگونه انسان مسلمان زنده گی دنیای فانی و زود گذر را به زنده گانی جاویدان و پایدار ، و پر از ناز و نعمت آخرت ترجیح میدهد ، و شب و روز در طلب دنیا سنت و از آخرت غافل است ، با وجود آنکه می دارد تلاش شبانه روزی اش عبت و بی فایده است ، و آینده ندارد مانند کسی که خواب می بیند بسیار چیز هارا دوست داشتنی وزیبائی را که چقدر خوشش می آید در همین وقت است که بیدار کرده می شود می بیند که موت به سراغش آمد ه اما هیچ آماده گی ندارد ،^۳ پس باید انسان مسلمان ازین دنیای که پر از خدمعه و فربیب است و خوشی های آن آمیخته باغم هاست و روشنی آن آمیخته باتاریکی است ، آن قدر بی ارزش می باشد که نزد الله ذوالجلال باندازه بال پشه اهمیت ندارد اما انسان مغدور غافل فکر می کند که این دنیا برای همیش باقی است ، اگر پرور دگار عالم ازان خبر ندهد ومثال برای آن بیان نکند همه در خواب غفلت بسر می برند .

مطلوب سیزدهم - هم نشینی با انسانهای بد : یکی از اسباب مهم غفلت رفاقت و اندیوالی کردن بالانسانهای غافل و بیکار است ، هم صحبت شدن بالانسانهای غافل و بد کار نه تنها خیر را بیار نمی آورد بلکه انسان صادق و راستکار را تابع و پیرو خود می سازد ، امام بستی می فرماید طبیعت انسانی طوری هست که با انسان خوب نشست نیکو کار می شود ، با انسان بد نشست بد کار می شود ، پس مثال دوست و رفاقت مانند ابری هست که سایه آن فرا گیرست ، بناءً اگر هم صحبت انسانهای غافل بودی مثل آن غافل میشوی .^۴ چنانچه الله ذوالجلال فرموده است { وَيَوْمَ يَعْصُ الظَّالِمُ عَلَى يَدِيهِ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا * يَا وَيْلَتَيَ لَيْتَنِي لَمْ اتَّخِذْ فُلَانًا خَلِيلًا * لَقَدْ أَضَلَنِي عَنِ الدُّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِإِلْأَسْنَانِ حَذُولًا }^۵

^۱ - الحج : 45 .

^۲ - الحدید : 20 .

^۳ - ابن القیم الجوزی ، عدة الصابرين وذخيرة الشاكرين ، (ص ، 190) ، ط ، 1 ، مكتبة الایمان ، منصوره ، 1415 هـ – 1994 م .
8 - بستی ، ابو سلیمان حمد بن ابراهیم خطابی ، (ت ، 388 هـ) ، العزلة ، (47 / 1) ، ط ، 2 ، المطبعة السلفية ، قاهره ، 1399 هـ – 1979 م .

5- الفرقان : 29 – 27 .

ترجمه : و در آن روز ستمکار کفر پیشه هردو دست خویش را (از شدت حسرت وندامت) به دندان می گزد و می گوید ای کاش با رسول خدا راه را برمی گزیدم * ای وای برمن کاش فلانی را به دوستی نمی گرفتم * بعد از آن که قرآن (برای بیداری و آگاهی) به دستم رسیده بود مرا گمراه کرد آری اینچنین شیطان انسان را به رسولائی می کشد و خوار و ذلیلش می گرداند .

در آیات متعدد الله جلت عظمته پیامبر گرامی (صلی الله علیه وسلم) را از صحبت با انسانهای غافل منع فرموده چنین می فرماید { وَاصْبِرْتُفَسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاءِ وَالْعَشَىٰ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَا تَطْعِمُ مَنْ أَعْفَلْنَا قَبْلَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ أَمْرُهُ فُرُطًا }¹

ترجمه : باکسانی باش که صباحگاهان و شامگاهان پروردگار خود را می پرستند و تنها رضای ذات اورا می طلبند و چشمانست از ایشان برای جستن زینت حیات دنیوی برنگردد و از کسی فرمان مبر که دل او را ازیاد خود غافل ساخته ایم وا به دنبال آرزوی خود روان گشته است و کار و بارش همه افراط و تقریط بوده است . و همچنان الله متعال فرموده است { وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنفُسَهُمْ أُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ }²

ترجمه : و مانند کسانی نباشید که الله متعال را از یاد بردن و الله ذو الجلال هم خود شان را از یاد خود شان برد آنان بیرون روندگان از حدود شرائع الهی و خارج شوندگان از دائره ایمان هستند . چنانچه سعدی صاحب در تفسیر این آیه مبارکه می فرماید این یک محرومیت همه جانبه است که یک انسان مسلمان در غفلت باشد و مشابهت اختیارکند باقومی که الله متعال را فراموش کردن و از ذکر الله جلت عظمته غافل شدند و متوجه خواهشات نفسانی شان گشتد و حق را نپذیرفتند ، این گروه فاسقان و فاجران هستند ، در مقابل کسانیکه تقوی و پرهیزگاری را اختیار نمودند و زنگی شان را مطابق شریعت عیار کردن ایشان کامیابان و رستگاران هستند ،³

و همچنان الله ذو الجلال پیامبرش را و ادار ساخته که هیچ گاهی بخاطر سرداران و بزرگان قریش اصحاب فقیر شان را از نزد خویش دور نسازد چنانچه می فرماید { وَلَا تَطْرُدُ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاءِ وَالْعَشَىٰ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ مَاعِلِيَّكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدُهُمْ فَتَكُونُ مِنَ الظَّالِمِينَ }⁴

ترجمه : کسانی را از پیش خود مران که سحرگاهان و شامگاهان الله متعال را پرستش می کنند و منظور شان تنها رضایت او است نه حساب ایشان برتو است و نه حساب تو برآنان است و هر کس درگرو عمل خویش است چه شاه باشد چه درویش اگر به حرف مشرکان گوش دهی و آنان را از خود برانی از زمرة ستمگران خواهی بود . از حضرت عبد الله بن مسعود (رضی الله عنہ) روایت است ، گروهی از سرداران قریش از نزد رسول کریم (صلی الله علیه وسلم) نیز شدند و متوجه شدند که گروهی از ضعفا مسلمانان از جمله صهیب ، بلل ، عمار ، خباب و غیره در اطراف پیامبر گرامی (صلی الله علیه وسلم) نشته هستند ، ایشان گفتند ای محمد آیا با اینها راضی هستی نسبت به قوم خود ؟ آیا اینها کسانی هستند که الله متعال ازین ما برایشان احسان نموده ؟ آیا ما ازین گروه اتباع و پیروی کنیم ؟ پس ایشان را از اطرافت دورکن شاید بادرکردن آنها از پهلویت ما از تو پیروی کنیم ، در همین موقع این آیه مبارکه شرف نزول می یابد

4- الكهف : 28

2- الحشر : 19

3 - سعدی ، تيسير الكريم الرحمن في تفسير كلام المنان ، (ص ، 853) .

4 - الانعام : 52 .

وپیامبر گرامی (صلی الله علیه وسلم) از همنشینی و پیروی از کفار منع می شود .¹ چنانچه در حدیث آمده است عن ابی موسی (رضی الله عنہ) قالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) « مَثُلُ الْجَلِيلُ الصَّالِحُ وَالْجَلِيلُ السُّوءُ كَحَامِلِ الْمِسْكِ وَنَافِخُ الْكَيْرِ فَحَامِلُ الْمِسْكِ إِمَّا أَنْ يُحْذِيَكَ وَإِمَّا أَنْ تُبْتَاعَ مِنْهُ وَإِمَّا أَنْ تَجْدَ مِنْهُ رِيحًا طَيِّبَةً وَنَافِخُ الْكَيْرِ إِمَّا أَنْ يُحْرِقَ ثِيَابَكَ وَإِمَّا أَنْ تَجْدَ مِنْهُ رِيحًا خَبِيثَةً »²

ترجمه : از ابوموسی (رضی الله عنہ) روایت است رسول گرامی (صلی الله علیه وسلم) فرمود مثل و داستان همنشین خوب و همنشین بد مانند بردارنده مشک (عطرفروش) و پف کننده کوره آهنگری است پس مثل عطرفروش طوری هست که یا از برابر او تیر می شوی یا از او خریداری می کنی یا اینکه خوشبوئی آن به مشام تو می رسد و داستان دمه آهنگری قسمی هست که یا لباس راحریق می کند یا اینکه بوی بدی او به مشام تو خواهد رسید . و همچنان در حدیث دیگری آمده است عن ابی هریره (رضی الله عنہ) قالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) « الْرَّجُلُ عَلَى دِينِ خَلِيلِهِ فَلَيَنْظُرْ أَحَدُكُمْ مَنْ يُخَالِلُ »³

ترجمه : از ابوهریره (رضی الله عنہ) روایت است رسول الله علیه الصلاة والسلام فرمود مردم بردين و روش دوست و رفیق خود می باشد پس باید فکر کند هریک از شما باچه کسی دوستی می کند ، همچنان برای انسانهای نیکوکار لازمی و ضروری است که سر زمین و منطقه که در آن مردمان بدکار و فاسق و فاجر و غافل زندگی می کنند آنجا را ترک کنند مبادا که این شخص صالح و نیکو کار از آنها متاثر شود و به فسق و فجور و غفلت رو آورده آینده خویش را خراب کند .⁴

چنانچه حضرت علی کرم الله وجهه مردی را نصیحت کرده در قالب شعر چنین می فرماید :

لا تصحب اخا الجهل واياك و اياه

ترجمه : ای مرد هیچ گاهی با انسان جاهم و ندان دوستی و رفاقت نداشته باش خودرا از او دور دار و او ر از خود .

فکم من رجل اردی حلیما حین آخاه
چقدر مردمان حلیم و بردار با برادری و دوستی با این قسم مردم خود را در مشقت و هلاکت انداختند .

یقاس المرء بالمرء اذا ما المرء ما شاء
مرد با دوست و رفیقش قیاس کرده میشود اگرچه آن چیز را که او بخواهد این نخواسته باشد .

والشئ من الشئ مقایيس و اشباه
چرا که یک چیز را با چیز دیگر همسان و قیاس کرده می شود .

والقلب من القلب دلیل حین یلقاه
قلب که با قلب ملاقات داشت دلالت محبت آنرا می کند .⁵

¹ - ابن کثیر ، تفسیر القرآن العظیم ، (2 / 121).

² - صحیح البخاری ، کتاب البيوع ، باب فی العطار و بيع المسك ، (ح ، 2101) ، (ص ، 396) .

³ - سنن ابی داود ، کتاب الادب ، باب من یئومر ان یجالس ، (ح ، 4833) ، (ص ، 876) ، محمد ناصر الدین البانی ، این حدیث را حسن گفته ، مکتبة المعارف للنشر والتوزیع ، ریاض .

⁴ - بستی ، ابوسلیمان حمد بن ابراهیم خطابی (ت ، 388 هـ) ، العزلة ، (1 / 50) ، ط ، 2 ، المطبعة السلفیة ، قاهره ، 1399 هـ - 1979 م .

⁵ - سلمی ، ابو عبد الرحمن ، آداب الصحیحة ، (ص ، 43) ، ط ، 1 ، دار الصحابة للتراث ، مصر ، 1410 هـ ق - 1990 م .

مطلوب چهاردهم : آرزوهای طولانی - یکی از عوامل عمدۀ غفلت انسان آرزو های دور و دراز و طولانی اش میباشد ، و همیشه در فکر وتلاش دنیا و چوکی وقدرت است که از کدام طریق بتواند دنیا را حاصل کند، و چگونه به چوکی وقدرت دست یابد ، این درحالی است که بسیار از مردم به آرزو هایشان نخواهد رسید، و آرمان هایشان را به گور خواهند برد ، بهتر است که انسان در فکر آخرتش باشد چرا که دنیا خانه فریب وزود گذر است و آخرت خانه همیشه گی و پایدار می باشد ، دنیا خانه عمل است و آخرت خانه جزا و پاداش می باشد ، هست اکثر مردمان جاہل که دنیا را بر آخرت ترجیح میدهند، چرا که نعمت های دنیا ملموس است و نفس انسانی به آن آرام می گیرد، اما آخرت از امور غیبی است و حالات وکواف و نعمتهاي آن پوشیده و پنهان می باشد تا وقت ظاهر شدن آن .¹ چنانچه الله سبحانه وتعالی می فرماید { دَرْهُمٌ يَأْكُلُوا وَيَتَمَّتَّعُوا وَيُلِّهُمُ الْأَمْلَفَ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ }² ترجمه : آنان را بگذار تا بخورند و بهره ور شوند و آرزو آنان را غافل سازد . بالآخره خواهند دانست (که چه کاری بدی کرده اند این که تنها به دنیا پرداخته اند و آخرت را فراموش نموده اند) . چنانچه حضرت علی کرم الله وجهه چه خوب و زیبا می فرماید : ارتحلت الدنيا مدبرة ، وارتحلت الآخرة قبلة ، ولكل واحد منها بنون ، فكونوا من ابناء الآخرة ، ولا تكونوا من ابناء الدنيا ، فان اليوم عمل ولا حساب ، وغداً حساب ولا عمل .³ ترجمه : کوچ کرد دنیا پشت کرده به سرعت میگذرد و آخرت به عجله و شتاب آینده است ، و برای هر کدام شان فرزندان است ، پس شما فرزندان آخرت شوید نه فرزندان دنیا ، چرا که امروز وقت عمل است نه حساب ، فردا روز حساب است نه عمل .

امام ابن قیم (رحمه الله) می فرماید : بزرگترین انسان جفا کار در حق خود کسی است که فریب مال و متعاجز دنیا را میخورد و به نعمت های زود گذر آن دل می بندد ، و به سر و سامان و زندگی آن در عوض آخرت راضی می شود ، حتا بعضی انسانهای جاہل واحمق باین نظر هستند که نعمت ها و خوش گذرانی های دنیوی واقعی و دائمی و همیشه ماندگار است ، و نعمت های آخرت مشکوک وغیر واقعی می باشد ، بناءً به زعم خودشان می گویند ما شک را که آخرت است در مقابل یقین که دنیا می باشد ترک می کنیم ، امام ابن قیم (رحمه الله) : در جواب این قسم مردمان ابله و ندان اهل فهم می فرماید چطور امکان فروپاشی آن وقطع و دانش به دنیای فانی و زود گذر یقین و باور داشته باشند ، در حالیکه هر لحظه امکان فروپاشی آن شدن نعمت های آن می رود ، به آن دل بسته و علاقمند آن بوده باشند ، در مقابل آخرت را که خانه همیشه گی و پر از نعمت های جاویدان است فراموش کرد ، باز هم اگر کسی شک دارد به آیات و نشان های پروردگارش تأمل و تفکر کند که همه دلالت کننده است ، بر وجود وحدانیت ویگانگی آن ذات پاک ، و به قدرت ومشیئه او تعالى همه عالم باتمام عجائب و مناظر ش براي رهنمائی و خدمت بشر آفریده شدند ، و انسانها ! صاحب اختیار گذاشته شدند که خانه آخرت شان را آباد می کنند یا دنیائی شان را ، اگر اولی را انتخاب کردند فبها ونعم چقدر خوب و زیبا ، ایشان کامیابان و رستگاران واقعی هستند ،⁴ اگر زندگی دنیا را ترجیح دادند الله ذوالجلال در باره ایشان می فرماید { إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَأَطْمَأْنُوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ آيَاتِنَا غَافِلُونَ - أُولَئِكَ مَا وَاهَمُ النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ }⁵

¹ - ابن القیم الجوزی ، الجواب الكافی ، (21 / 1) ، ط ، 1 ، دار المعرفة ، المغرب ، 1418 هـ - 1997 م .

² - الحجر : 3

³ - صحیح البخاری ، کتاب الرفق ، باب فی الامل و طوله ، (ص ، 1172).

⁴ - ابن القیم الجوزی ، الجواب الكافی ، (1 / 22 - 23) ،

⁵ - یونس : 7 - 8 .

ترجمه : یقینا کسانیکه (به روز رستاخیز وزندگی دوباره ایمان ندارند) و دیدار ما را انتظار نمی کشند و به زندگی دنیوی بسنه گی می کنند (و گمان می برند که جهان دیگری پس از این جهان وجود ندارد) و به این جهان دل می بندند و برای جهان دیگری تلاش نمی نمایند و از آیات قرآنی و نشانه های جهانی ما غافل و بی توجه می مانند - چنین کسانی جایگاه شان دوزخ است به سبب کارهای که می کنند . و هچنان الله سبحانه و تعالی می فرماید { رُّبُّ النَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَاتِلِيْرِ الْمُقْتَطَرَةِ مِنَ الدَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحُرْثِ ذَالِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدُهُ حُسْنُ الْمَآبِ }¹

ترجمه : برای انسان محبت شهوت و دل بستگی به امور مادی مزین کرده شده است از قبیل عشق به زنان و فرزندان و ثروت هنگفت از طلا و نقره و اسپ های نشاندار و چار پایان و کشت و زرع و اینها همه کالای پستی دنیائی است و سر انجام خوب کارهای نیک در پیشگاه الله جلت عظمته است . در عین حال الله ذوالجلال دنیا را بسیار زیبا و شیرین آفریده است ، و آنرا باشهوات و خواهشات آراسته نموده است ، چنانچه لفظ (رُّبُّ) به صیغه مجھول ذکر شده بیان گر آنست که داخل شدن شهوت در نفس ها وجای گرفتن آن در قلب ها یک امر مطلوب بشری است ، اما اهتمام کردن شخص مسلمان به دنیا از نگاه شرعی هیچ ممانعت ندارد ، در صورت قبیح و بد است که انسان مسلمان آخرت را فراموش کرده به دنیا حرص می ورزد و آن را به آخرت ترجیح میدهد ،² این در حالی است که هیچ گاهی دنیا به آخرت قیاس کرده نمی شود ، چرا که دنیا با تمام متعاق و سامانش نزد الله ذوالجلال هیچ ارزش ندارد . چنانچه الله متعال فرموده است { قُلْ مَتَاعُ الدُّنْيَا قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِمَنِ اتَّقَى وَلَا تُظْلِمُونَ فَإِنَّا لَمَّا

ترجمه : بگو کالای دنیا اندک است و آخرت برای کسی که پرهیزگار باشد بهتر است (وجزا و پاداش شما داده شود) و کم ترین ستم برای شما نمی شود .

و همچنان پیامبر گرامی (صلی الله عليه وسلم) در حدیث فرموده است عن سهل بن سعد (رضی الله عنه) قال قال رسول الله (صلی الله عليه وسلم) «لَوْ كَانَتِ الدُّنْيَا تَعْدِلُ عِنْدَ اللَّهِ جَنَاحَ بَعْوَضَةٍ مَاسَقَى كَافِرًا مِنْهَا شُرَبَةً مَاءً»⁴ ترجمه : اگر دنیا نزد الله ذوالجلال به اندازه یک بال پشه اهمیت و ارزش میداشت هیچ گاهی کافر را از آن یک شرب (جرعه) آب نمی داد .

و همچنان فرمودند عن انس (رضی الله عنه) قال قال رسول الله (صلی الله عليه وسلم) «يَهْرُمُ ابْنُ آدَمَ وَتَشَبَّهُ مِنْهُ إِثْنَانِ الْحِرْصُ عَلَى الْمَالِ وَالْحِرْصُ عَلَى الْعُمُرِ»⁵ ترجمه : رسول گرامی (صلی الله عليه وسلم) فرمودند وقتیکه فرزند آدم پیر می شود دوچیز در آن جوان می شود اول حرص به مال دوم حرص به عمر زیاد . این دو خصلت حیثیت گرگ درنده را دارد و صاحبش را چیره و پاره کرده نیست و نابودش می کند که در حقیقت این دو خصلت سبب غفلت انسان می گردد و او را به بیراوه می کشاند و سر انجام تباہ و برپادش می سازد . از همین جا دانسته می شود که محبت دنیا آرزوهای طولانی را در نفس انسان می کارد و به این باور می شود که دنیا همیشه باقی و پاینده است ، برای حاصل نمودن آن تلاش شبانه روزی اش را

¹- آل عمران : 14 .

²- مرغینی ، محمد صالح ، عبد الله ، الابتلاء واثره في حياة المؤمن ، (ص ، 64) ، دار الاعتصام ، رياض .

³- النساء : 77 .

⁴- ترمذی ، امام ابو عیسی محمد بن عیسی بن سوره بن موسی ، (ت ، 279هـ) ، سنن ترمذی ، کتاب الزهد ، باب ماجاء في هوان الدنيا على الله عزوجل ، (ح ، 2320هـ) ، (4 / 560هـ) ، ط ، 3 ، 1421هـ - 2000م ، دار السلام للنشر و التوزيع ، ابو عیسی گفت این حدیث صحیح و غریب است ازین وجه .

⁵- صحیح مسلم ، کتاب الزکاة ، باب کراهیة الحرص على الدنيا ، (ح ، 47) ، (10 / 2) .

ادامه میدهد و آخرت را کاملاً فراموش می کند ، و بزرگترین سبب آرزو های طولانی در دوچیز نهفته است : اول - محبت دنیا و انس گرفتن و دل بستن به آن و دوم - فراموش کردن مرگ و کراحت داشتن آن . از همین رو محبت دنیا در رأس همه بلاها قرار دارد .¹

چنانچه امام بستی می گوید :

زيادة المرء فى دنياه نقصان وربه غير محض الخير خسران
ترجمه : به هر اندازه ایکه انسان در دنیا زیاد تلاش کند به همان اندازه نقصان می کند و فایده که در غیر کار خیر باشد ذلت و رسائی را به بار می آورد .

ياعمرا لخراب الدار مجتها با الله هل لخراب العمر عمران

ای آباد کننده خانه مخربه دنیا تو را به الله سوگند آیا برای خرابی عمر آبادی هست .²

برای یک شخص مؤمن و مسلمان بهترین و مؤثرترین علاج غفلت قطع کردن محبت دنیا از قلبش است ، وقتیکه این کار را انجام داد ترک دنیا برایش آسان می گردد و شوق و علاقه مندی اش به خانه آخرت زیاد می شود ، و همیشه سعی و تلاش می کند رضا و خوشنودی رب کائنات را حاصل نماید ، ترک کردن محبت دنیا آسان نیست مگر به شروط ذیل :

1 - آباد کردن قلب با اخلاص و تقوی و پرهیز گاری .

2 - به کثرت توبه کردن و صلاح و پاکی را اختیار نمودن .

3 - تکبر و غرور را ترک نمودن و به عاجزی و انکساری عادت گرفتن .

4 - قطع کردن آرزو های طولانی و دور و دراز .

با عملی نمودن این شروط کامیاب و رستگار دنیا و آخرت می گردد ، و از غفلت سستی و تنبی و کاهلی نجات پیدا می کند .³

چنانچه ابن قیم (رحمه الله) : دنیا و غفلت را به معرفی گرفته در قالب شعر چنین سروده است .

حكم المنية في البرية جاري ما هذه الدنيا بدار قرار

ترجمه : حکم مرگ بر تمام مخلوقات جاری و فرمان روا است این دنیا خانه بود و باش همیشه گی نیست که تو به آن دل بسته کرده ای .

اقضوا مأربكم سرعا انما اعماركم سفر من الاسفار

بسیار باعجله و شتاب نیازمندی هایتان را ادا کنید به انجام برسانید یقیناً عمرهای شما یک سفری از سفرها است .

وترکضوا خيل السباقي وبادروا ان تسترد فانهن عوارى

با یک دیگر در مسابقه اسب دوانی بتازید و پیشی گیرید اگرچه آن پیاپی هم باشد باز هم عاریت است بطور همیش نیست .

ودعوا اقامه ظل زائل انتم على سفر بهذا الدار

¹- حلاق ، محمد جمال الدين بن محمد سعيد بن قاسم ، (ت ، 1332 هـ) ، موعظة المؤمنين من احياء علوم الدين ، (1 / 473) ، دار الكتب العلمية ، بيروت ، 1415 هـ – 1995 م .

²- بستی ، ابو سليمان حمد بن ابراهیم ، (ت ، 388 هـ) ، قصيدة عنوان الحكم ، (35/1) ، تحقيق : عبدالفتاح ابوغدة ، ط ، 1 ، مکتبة مطبوعات الاسلامية ، حلب ، سوریه ، 1404 هـ – 1984 م .

³- محاسبی ، ابو عبد الله حارث بن اسید ، (ت ، 243 هـ) ، آداب النفوس ، (1 / 163) ، تحقيق : عبد القادر احمد عطا ، ط ، 1 ، دار الجبل ، بيروت .

بگذارید اقامت و بود باش کردن را در سایه که رو به زوال است چرا که شما در این دنیا به قسم مسافر هستید .

من يرجو طيب العيش فيها فاما بيني الرجاء على شفير هار
کسی که درین دنیا امیدوار عیش و نوش خوب است بدون شک امید و آرزو اش را بر کنار از دوزخ قرار
داده است (ومنتظر افتادن در آن است) .

والعيش كل العيش بعد فراغها فى دار اهل السبق اكرم دار
عیش و عشرت واقعی وپایدار بعد از فراق وجدائی دنیا حاصل می گردد در خانه آخرت که برای سبقت
کننده گان کار خیر داده می شود و باعزت و شرف در خانه های ابدی شان که عبارت از جنت است خوش
و خندان زندگی می نمایند .¹

وآن ویژه مؤمنان نیکوکار و راه یافتگان به جهان انسانیت است چنانچه الله جلت عظمته فرموده است
{ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مَّنْ ذَكَرَ أَوْ أُثْنَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيهِ حَيَاةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ }² ترجمه : هرکس از مرد یازن کار شائسته کند ومؤمن باشد قطعاً او را بازندگی پاکیزه ای

حیات حقیقی بخشیم و مسلماً به آنان بهتر از آنچه انجام می دادند پاداش خواهیم داد .

قرآن بمقایسه این دوزندگی یکی را بازیچه و سرگرمی زود گذر خوانده که مقدمه است و دیگری را حیات
واقعی وپایدار که هدف نهانی است چنانچه الله ذوالجلال فرموده است { وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهُوَ وَلَعِبْ
وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ لَهُيَ الْحَيَاةُ الْوَكَانُوا يَعْلَمُونَ }³

ترجمه : زندگی این دنیا جز سرگرمی و بازیچه نیست وزندگی سرای آخرت زندگی است اگر فهم و شعور
داشته باشند (چرا که به دنبال زندگی جهان مرگ است ولی آخرت جاودانگی است) .

¹- ابن قیم الجوزیة ، عدة الصابرين وذخیرة الشاکرین ، (1 / 206) ، تحقیق : زکریا علی یوسف ، دار الكتب العلمیة ، بیروت .

²- النحل : 97 .

³- العنکبوت : 64 .

مبحث سوم : عقوبات غفلت

مطلوب اول - عقوبت شدید الله متعال برکسانیکه غافل هستند : درین شک نیست امت ها به انواع گوناگون مورد ابتلاء و آزمایش قرار می گیرند بعضی ها از طریق مال و ثروت و قدرت و چوکی که برای شان داده می شود چه درسطح کشورها ، دولت ها و عام مردم بوده باشد مورد امتحان الهی قرار دارند ، در مقابل این نعمت ها شکر الله را بجا آورده ادای مسؤولیت می کنند یا درخواب غفلت بسر می برنند ، با تأسف اکثر این قسم مردم در غفلت هستند ، وبعض مردم های دیگر از طریق مصیبت ، نا امنی ، فقر و بیکاری وقتل و قتل مورد ابتلاء و آزمایش الهی قرار می گیرند ، درین نوع آزمایش اکثر جوامع اسلامی شامل هستند ، و این خالی از حکمت نبوده ، و علت این همه نابسامنهای و مشکلات در داخل خود مسلمانان یکی پیهم وجود دارد در حالیکه الله جلت عظمته بازنمودن گری همه این مشکلات را در قرآن عظیم الشأن بوضاحت کامل بیان فرموده ، وبطور صریح مردم را از غفلت و بی پروائی بیم و انذار فرموده است ، فقط تأمل و تفکر و عقل سليم کار است که خود را متوجه آن ساخته مدیریت نمائیم ، چنانچه الله سبحانه و تعالی میفرماید { لِئَنْذِرَ قَوْمًا مَا أُنْذِرَ عَابَارُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ * لَقَدْ حَقَ الْقُولُ عَلَيْكُمْ أَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ }¹

ترجمه : (آن را برای تو فرستاده است) تاقومی را بیم بدھی که پداران و نیکان (نزدیک) ایشان (توسط پیامبران) بیم داده نشده اند ، و بهمین علت است که غافل و بی خبر (از قانون آسمانی نسبت به الله متعال و خود و مردمان) هستند * (ایشان مستحق عذاب گشته اند و) سخن(خدمابنی برپرکردن جهنم از چنین افرادی) درباره بیشتر آنان به حقیقت پیوسته است ، و آنان دیگر ایمان نمی آورند .

درین آیات مبارکه بطور واضح و روشن از غفلت برحدرا داده شده است ، و مشکلات که امروز امت مسلمه بآن دست به گریبان استند ، از خاطر غفلت بوده که قرار ذیل بیان می گردد :

1 - به حقائق و مزایای اسلام عزیز نخواستیم آشنا شویم که چگونه یک دین مهربان با نظم و سلیقه است و همه مسائل و احکام آن به قسم آفتاب روشن می باشد .

2 - غفلت وسیتی و تنبی را بجای بیداری و نشاطی و هوشیاری عادت خویش قرار دادیم و این ظلم نا بخشودنی را در حق خود روا دانستیم .

3 - اختلاف و انشقاق و بعض عداوت و دشمنی را بجای اتحاد و اتفاق و دوستی و محبت و صمیمیت عوض کردیم همین جاست که آل دشمنان لجام گسیخته خویش قرار گرفتیم .

در رأس این همه نا هنجاریها و نابسامینها مرض کشنه غفلت است که صاحبش را به پرتگاه هلاکت می رساند و هر قدر پشمیمانی بکشد جائی را نخواهد گرفت ، با تأسف این مرض از قرون مت마다 بر قلبهای امت اسلامی جای گرفته ، و این باعث شده که مسلمانان پیشرفته نداشته باشند و وسائل جنگی قوی نداشته باشند و همیشه محتاج کفار باشند ، و آن قدر بی تفاوت شدند که وجیهه و مسؤولیت شان را فراموش کردند تا آنجائی که دریک سردر گومی تمام عیار بسر می برنند .

و همچنان الله متعال فرموده است { إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَأَطْمَأَنُوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ * أُولَئِكَ مَا وَاهَمُ النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ }²

¹ - یاسین : 6-7 .

² - یونس : 7-8 .

ترجمه : یقیناً کسانیکه ملاقات و دیدار ما را انتظار نمی کشند و به زندگی دنیوی بسنه گی می کنند و به این جهان دل می بندند و از آیات ما غافل و بی توجه می مانند* چنین کسانی جایگاه شان دوزخ است به سبب کارهائی که می کنند .

در تفسیر این آیات متبرکه ابن کثیر (رحمه الله) می فرماید : الله ذوالجلال از حالت شقی ترین و بدبوترین انسانها خبر داده می فرماید آناییکه کفر و رزیدن از ملاقات و دیدار الله جلت عظمته در روز قیامت محروم هستند ، و تمامی امید و آرزوی شان زندگی دنیا بود که راضی شدند و به آن دل بستند علت این همه بدبوختی غفلت ایشان از آیات الله ذوالجلال است ، حسن بصری (رحمه الله) می فرماید : قسم به الله ایشان زمانی به دنیا رو آوردن که به زیب و زینت مؤقتی آن دل بستند و این نعمت ها را مؤبدی فکر کردند ، سرانجام از آیات واضح و روشن الله جلت عظمته غافل شدند و به نشانها و منظرهای قدرت الهی فکر نکردند و آنچه را که شریعت امر نمود مطابق آن عمل نکردند ، جای این قسم مردم جهنم است که برای شان و عده داده شده بود بسبب آنچه که کمایی کردند از اعمال رشت و قبیح و ناپسند .¹

و همچنان الله سبحانه و تعالی عقوبت شدید را برکسانی که از آیات الله ذوالجلال غافل هستند بیان فرموده ولاشہ سرکش ترین و شقی ترین انسان (فرعون را) از امواج دریا نجات داد ، بخاطریکه پند و عبرت شود برای طاغیان و سرکشان فرعون صفتان که امروز هم درگوش و کنار زمین ، بالای هم نوعان خود ظلم و ستم و بیدادگری را روا میدارند ، چنانچه الله ذوالجلال فرموده است { فَالْيَوْمَ نُنْجِيَنَّكُمْ بِذَنْكِ لِتَكُونُ لِمَنْ خَلَقَ عَلَيْهِ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ عَنْ عَيَّاتِنَا لَغَافِلُونَ }²

ترجمه : ما امروز لاشه تو را (از امواج دریا و پیش ماهیها) می رهانیم (و آن را به ساحل می رسانیم و به پیش کسانی گسیل می داریم که تورا خدا می دانستند) تا برای کسانیکه اینجا نیستند و برای آیندگان درس عبرتی باشی ، بی گمان بسیار از مردمان از آیات (خواندنی قرآن و دیدنی جهان) ما غافل و بی خبرند (وبانها چنان که باید و شاید نمی نگرد) .

مطلوب دوم - غفلت دروازه های خیر را بر انسان می بندد : غفلت باندازه مرض خطرناک است که انسان را از کارهای خیر باز میدارد چنانچه الله فرموده است { مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ وَقُلْبُهُ مُطْمَئِنٌ بِالإِيمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ عَذَابٌ أَعَظَمٌ * ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ إِسْتَحْبُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ * أُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَسَمَعَهُمْ وَأَبْصَارُهُمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ * لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْخَاسِرُونَ }³

ترجمه : کسانیکه پس از ایمان آوردن شان کافر می شوند به جز آناییکه تحت فشار واجبار و ادار به اظهار کفر می گردند و در همان حال دلهایشان ثابت بر ایمان است آری چنین کسانیکه سینه خود را برای پذیرش مجدد کفر گشاده می دارند قهر و خشم الهی در دنیا گریبان گیر شان می شود و در آخرت عذاب بزرگی برای شان می باشد * این خشم الله متعال و عذاب بزرگ باین خاطر است که آنان زندگی دنیا را بر زندگی آخرت ترجیح میدهند و گرامی ترش می دارند و یقیناً الله ذوالجلال هدایت نمی کند گروه کافران را * آنان کسانی

¹ - ابن کثیر ، تفسیر القرآن العظیم ، (350 / 2) .

² - یونس : 92 .

³ - النحل : 106 – 109 .

هستند که الله متعال بر دلها وگوشها و چشمانشان مهر نهاده است و چنین افرادی غافلان واقعی می باشند * بدون شک در آخرت تنها آنان زیان کار اند * در تفسیر این آیات مبارکه ابن کثیر (رحمه الله) می فرماید: الله ذو الجلال خبرداده در باره کسیکه بعد از نعمت ایمان وبصیرت سینه ای خود را به کفر گشاده نموده و آنرا پسندیده به تحقیق آن انسان به قهر و خشم الهی در دنیا گرفتار شده و در آخرت مستحق عذاب بزرگ خواهد شد چرا که آنها زندگی فانی دنیا را به زندگی جاویدان آخرت ترجیح دادند و هر آن عمل زشت که از دست شان آمد در دنیا انجام دادند ، به فکر اینکه حساب و کتاب خواهد بود واز ایشان سوال و پرسان خواهد شد ، سر انجام هدایت را نپذیرفتند والله ذو الجلال بر قلبها وگوشها و چشمانشان مهر نهاد که نه چیزی را درک کرده می توانند که از آن نفع برند و نه هم از عذاب الهی خود را نجات داده می توانند بلکه ایشان در مصیبت کلان غفلت گیر ماندند که هیچ راه بیرون رفت ندارند .¹

چنانچه امام ابن القیم (رحمه الله می فرماید : (الغفلة تتولد عن المعصية كما يتولد الزرع عن الماء والحرارة عن النار وجلاءه بالذكر ، وان القلب سيمرض كما يمرض البدن ويعرى كما يعرى الجسم وزينته التقوى ، ويجوع ويظمأ كما يجوع البدن وطعمه وشرابه المعرفة والمحبة والتوكيل والانابة). ترجمه : ابن قیم می فرماید : غفلت از عصیان ونافرمانی بوجود می آید قسمیکه زراعت از آب و حرارت وگرمی از آتش بوجود می آید و روشن کردن آن توسط ذکر الله جل شأنه است ، و بقیناً قلب مریض می شود قسمیکه بدن مریض می شود و شفا آن به توبه نمودن و اصلاح کردن آنست ، وزنگ می گیرد قسمیکه شیشه زنگ می گیرد و پاک نمودن آن توسط ذکر الله جل شأنه است ، و بر همه می شود قسمیکه جسم بر همه می شود وزینت آن تقوى است ، و گرسنه و تشنہ می شود قسمیکه بدن گرسنه و تشنہ می شود و خوردن و نوشیدن آن معرفت و محبت و توكل ورجوع والتجا کردن بسوی الله جلت عظمته است . (و ايضاً قال خراب القلب من الامن والغفلة وعمارته من الخشية والذكر) ترجمه : وهمچنان فرموده خرابی وفساد قلب در بیکاری وغفلت آنست وآبادی آن در خشیت وترس و ذکر الله جلت عظمته می باشد .²

مطلوب سوم – تهدید و توبیخ غافلان : غفلت در نوع خود مرض المناک و در دنک هست که الله ذو الجلال انسان را از واقع شدن در آن تهدید و توبیخ نموده ، از زمانیکه سر به دنیا می گذارد تا د مرگ از آن برحدر باشد چنانچه الله متعال فرموده است { وَجَاءَتْ سُكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ * وَنُفُخَ فِي الصُّورِ ذَلِكَ يَوْمُ الْوَعِيدِ * وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّعَهَا سَاقِقٌ وَ شَهِيدٌ * لَفَدْ كُنْتَ فِي غَلَةٍ مِّنْ هَذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ }³

ترجمه : سر انجام به انسان غافل و تکذیب کننده آیات الله متعال و سکرات مرگ فرا می رسد و واقعیت را به همراه می آورد (و دریچه قیامت را بر روی تان باز می کند وحوادث و صحنه های دنیا جدید را کم و بیش نشان تان خواهد داد در این هنگام انسان را فریاد می زند که) این همان چیزی است که از آن کناره می گرفتی و می گریختی * و سر انجام برای دو مین بار در صور دمیده می شود آن روز تحقق و پیاده شدن

¹ - ابن کثیر ، تفسیر القرآن العظیم ، (506 / 2) .

² - ابن القیم الجوزی ، الفوائد ، (ص 98 - 99) ط 2 ، دار الكتب العلمیة ، بیروت ، 1393 هـ - 1973 م .

³ - ق : 19 - 22

بیم دادن الهی به کافران است * در آن روز هر انسان (اعم از نیکوکار و بدکار به میدان محشر) می آید همراه با رهنمای (که او را رهبری و رهنمود می کند) و همراه با گواهی (که به پندر و گفتار کردار او شهادت می دهد) * (سپس به انسان بی باور خطاب می شود) تو ازین (دادگاه بزرگ و چیزهای که می بینی و خواهی دید) غافل بودی و ما پرده را از جلو چشمان تو به کنار زده ایم و امروز چشمانت کاملاً تیزبین شده اند .

و همچنان انسانهای غافل آنقدر پست و ذلیل هستند که الله ذوالجلال دعای قلب غافل را نمی پذیرد چنانچه در حدیث آمده است عن ابی هریرة (رضی الله عنہ) قال قال رسول الله (صلی الله علیہ وسلم) « أَدْعُوا اللَّهَ وَأَنْتُمْ مُؤْمِنُونَ بِالإِجَابَةِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَجِيبُ دُعَاءَ مِنْ قَلْبٍ غَافِلٍ لَاهِ »^۱

ترجمه : از حضرت ابوهریره (رضی الله عنہ) روایت است رسول گرامی (صلی الله علیہ وسلم) فرمود بسوی الله جلت عظمته دعا کنید درحالیکه شما به اجابت و قبولیت آن یقین کامل داشته باشید ، و بدانید که الله سبحانه و تعالی هیچ دعای را از قلب غافل و بی پروا نمی پذیرد .

و همچنان انسانهای غافل و بی پروا از فضل و رحمت الله جلت عظمته محروم هستند چنانچه در حدیث آمده است عن یسیرة^۲ (رضی الله عنہ) قالت قال لنا رسول الله (صلی الله علیہ وسلم) « عَلَيْكُنَّ بِالْتَّسْبِيحِ وَالْتَّهَلِيلِ وَالْقَدِيسِ وَاعْدُنَنَّ بِالآتَامِ فَإِنَّهُنَّ مَسْؤُلَاتٌ مُسْتَطْفَاتٌ وَلَا تَعْلَمُنَّ فَتْسِينَ الرَّحْمَةِ »^۳

ترجمه : از حضرت یسیره (رضی الله عنہ) روایت است گفت پیامبر گرامی (صلی الله علیہ وسلم) برای ما گروه زنان ارشاد فرمودند که لازم بگیرید تسبیح (سبحان الله) گفتن و تهلیل (لا اله الا الله) گفتن و تقدیس (سبحان و قدوس) گفتن را ، و با سران انگشت تان ذکر کنید چرا که در روز قیامت از اینها باز جوی می شود ، و آنها پاسخگو هستند ، و هیچ گاهی غفلت مکنید که از رحمت الله جلت عظمته محروم می شوید ، ورسوای دنیا و آخرت می گردید .

مطلوب چهارم - اهل غفلت در روز قیامت پشیمان می شوند : اهل غفلت مردمانی هستند که به نعمت های الله متعال فهم و شعور ندارند ، و رضا و خوشنودی آن ذات کبریائی را حاصل نکردند همین جاست که پشیمانی می کشند اما هیچ سودی برای شان نمی دهد ، چنانچه الله ذوالجلال فرموده است { وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحُسْنَةِ إِذْ قُضَى الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غُلْفَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ }^۴

ترجمه : (ای پیغمبر) ظلمان را از روز حسرت (که رستاخیز است بتراس) آن هنگامیکه کار از کار می گذرد و (همه چیز دنیا پایان می گیرد و وقت حساب و کتاب فرا می رسد و ستم کاران می بینند که) ایشان در غفلت عمر گرامیه شان را بسر برده اند و (قیامت ، جنت و دوزخ) ایمان نداشته اند . (الانذار) معنای بیم دادن همراه با ترس و رعب از روز حسرت را گویند ، و آن هول ناکترین و خطرناک ترین

^۱ - سنن ترمذی ، کتاب الدعوات ، باب ماجاء فی فضل التسبیح والتکبیر والتهلیل والتحمید ، (ح ، 3479) ، (571/5) ، امام ابو عیسی این حدیث را حسن گفته است .

^۲ - وی یکی از صحابیات مهاجر بود ایشان با پیامبر گرامی (صلی الله علیہ وسلم) بیعت کرد ، و همین یک حدیث را روایت نموده است ، الطبقات الکبری (310 / 8) .

^۳ - سنن ترمذی ، کتاب الدعوات ، باب ماجاء فی فضل التسبیح والتکبیر والتقدیس ، (ح ، 3583) ، (517/5) شیخ البانی این حدیث را حسن گفته

^۴ - مریم: 39

روز برای بندۀ گان است ، آن روز که سرنوشت انسانها تعیین می گردد ، و همه مردم در میدان محشر جمع کرده می شوند واز ایشان حساب وکتاب گرفته می شود ، و هر کسی که به الله واحد ولاشريك ايمان داشت واز پيامبران شان اتباع وپيروي کرده بودند ، و عمل نامه به دست راست شان داده شد ، خوشبخت ترين مردم هستند هيج گاهی بدبختی به سراغ شان نخواهد آمد ، و هر کسی که بدبخت شد هيج گاهی خوشبختی نصیب شان نخواهد شد ، همین جاست که ذلت ورسوای دائمی دامن گیر شان می شود ، و هر قدر حسرت وپیمانی هم بکشند سود شان نخواهد داد ، ازین کرده کدام حسرت وپیمانی درد ناکتر است ، برای یک انسان که نتواند رضا و خوشبودی الله جل شأنه و جنتش را حاصل نماید ، و مستحق دوزخ وناخوشبودی پروردگار بزرگ قرار گیرد ، آنهم در صورتیکه تمام شانس ها يش را از دست داده وامکان بازگشت دوباره به دنيا و عمل کردن به آخرت را نداشته باشد .¹

و همچنان در صحیح حدیث آمده است عن ابن عمر (رضی الله عنہما) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهُ قَالَ «إِذَا صَارَ أَهْلُ الْجَنَّةِ إِلَى الْجَنَّةِ وَأَهْلُ النَّارِ إِلَى النَّارِ جِئِيَ بِالْمَوْتِ حَتَّى يُجْعَلَ بَيْنَ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ ثُمَّ يُدْبَحُ ثُمَّ يُنَادَى مُنَادِيَ أَهْلَ الْجَنَّةِ لِأَمْوَاتَ وَيَا أَهْلَ النَّارِ لَا موتَ فَيَزَادُ أَهْلُ الْجَنَّةِ فَرَحاً وَيَزَادُ أَهْلُ النَّارِ حُزْنًا إِلَى حُزْنِهِمْ»²

ترجمه : از ابن عمر (رضی الله عنہما) روایت است نبی اکرم (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فرمود وقتیکه اهل جنت به جنت واهل دوزخ به دوزخ برد شود ، موت آورده می شود درین جنت دوزخ ذبح کرده می شود، باز فریاد زننده فریاد می زند ای اهل جنت همیشه درجنت باشید دیگر موت به سراغ شما نمی آید، وای اهل دوزخ بطور همیش در دوزخ باشید دیگر موت به سراغ شما نمی آید ، همان است که به خوشی ها و خوشبختی های اهل جنت افزوده می شود ، واهل دوزخ را غم ها وپریشانی های فروان دامن گیر شان می شود . در همین جاست که اهل غفلت پیمانی می کشند اما هیچ سود برای شان نمی دهد .

امام ابن قیم (رحمه الله) بعض ضرر های غفلت را به تصویر کشیده می فرماید :

- 1 - اهل غفلت پروردگار رحمان را ناراض ناخوشبود نموده ، جلب و حمایت شیطان را بدست می آورند.
- 2 - قلب های شان پر از غم واندوه است ، ومسرت ها و خوشی ها از ایشان رخت سفرمی بندد .
- 3 - بغض وعدوات را به میراث می گیرند ، حیا و وقارشان از بین می رود .
- 4 - ذهن های شان خسته و درمانده است ، و دروازه معرفت بر روی شان بسته می شود .
- 5 - بطور مداوم در وسوسه و شک بسر می برد .
- 6 - از رحمت الله متعال دور می شوند ، و به معصیت و طغیان و سرکشی روی می آورند .³

¹ - سعدی ، تيسير الكريم الرحمن في تفسير كلام المنان ، (ص ، 493).

² - صحيح البخاري ، كتاب الرفاق ، باب صفة الجنة والنار ، (ح ، 6548)، (ص ، 1192). صحيح مسلم ، كتاب الجنة ، باب النار يدخلها الجبارون والجنة يدخلها الضعفاء (ح ، 2849)، (2188) .

³ - ابن قیم الجوزیه، الوابل الصیب من الکلم الصیب، (ص ، 65)، ط ، 1، دار ابن رجب ، منصوره ، 1423 هـ - 2003 م .

فصل سوم

وقایه و علاج غفلت

مبحث اول : وقايه از غفلت

مطلوب اول – ايمان به الله متعال وديگر مؤمن بها : بعد ازین که از بيان علامات واسباب غفلت باشرح وتوضیح آن فارغ شدم ، شروع می نمایم بر راه ها وروش های وقايه غفلت ، چگونه بتوانیم ازین مرض مهلك وخطيرناک نجات يابیم ، وسبب فلاح ورستگاري مامسلمانان دردنيا وآخرت گردد، بهترین ومؤثرترین راه وقايه از غفلت ايمان به الله جلت عظمته وغبره مؤمن بها است ، بدون شک الله جل شأنه بر بنده گانش بسیار زياد مهرباني کرده ايشان را به راه حق هدایت نموده واضح ساخته که حق روشنی می آورد وباطل تاریکی ها را دورخود جمع می کند ، اینجاست که انسان عقلمند و هوشیار میان حق وباطل تفکیک قائل میشود حق را می پذیرد وباطل را رها می کند ، وايشان را به راه توحید رهنماي نموده فقط ذاتی که لایق عبادت وپرستش است الله واحد لاشريك می باشد ، وهمچنان ايمان به پیامبران عليهم الصلاة والسلام که ايشان بندگان خاص وبرگزیده الله جل شأنه هستند بخاطر دعوت وتبليغ دين الله جلت عظمته فرستاده شدند ، چنانچه الله متعال فرموده است { يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلَّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَةَ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ }¹

ترجمه : اي پیامبر (صلی الله عليه وسلم) هر آنچه از سوی پروردگارت بسوی توانازل شده است به مردم برسان واگر چنین نکنی رسالت الله جل شأنه را نرسانیده اي وخداؤند تو را از مردمان محفوظ می دارد وخداؤند گروه کافران را هدایت نمی نماید . ايمان به الله ذوالجلال راه نجات انسان از غفلت واز دشواری ها و هولنراکی ها وسختی های قیامت است ، مانند قوله تعالى { إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِرُونَ وَالنَّصَارَى مِنْ أَمْنٍ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمَل صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْرَثُونَ }²

ترجمه : بي گمان کسانی از مسلمانان ويهودیان وبي دینان ومسیحیان خوف وهراسی وغم اندوهی ندارند آنان که به الله جلت عظمته وقيامت ايمان داشته باشند وکار شايسته انجام دهند .

وقوله تعالى { ثُمَّ نَجْنِي رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا كَذَالِكَ حَقًا عَلَيْنَا نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ }³

¹ . المائدة : 67

² . المائدة : 69

³ . بونس : 103

ترجمه : پس از آن پیغیران خود و مؤمنان را می رهانیم همین طور ایمان آور دگان را نجات خواهیم داد و این حقی است بر ما . در تفسیر این آیه مبارکه سعدی صاحب می فرماید اللہ ذوالجلال پیامبران و مؤمنان را از سختی ها و مشکلات دنیا و آخرت در پناه عصمت خود نگهمیدارد وایشان به حسب ایمان و اعمال شان از مشقت ها نجات داده می شود ، و این وعده الهی حق و ثابت و قابل اجرا است بر پیامبران و مؤمنان ، قسمی که در بسیار اوقات شامل حال شان گردیده است ، و چنانچه فرموده ما ایشان را نجات دادیم از شدائ و سختیهای آن ما بر نفس خود واجب گردانیدیم ، و این را از مؤمنان دفع کردیم ، یقینا اللہ متعال دفع می کند تکالیف و مشقت را از بندگان مؤمنش ،¹ مؤمن حقیقی کسی هست که بدعوت پروردگارش لبیک می گوید و بسوی او می شتابد و ایمان و دین خویش را مخلصانه برای آن ذات پاک فدا می کند ، مانند قوله تعالی { یا آیه‌ا
الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَحْيِبُوا لِلَّهِ وَلِرَسُولِهِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحِبِّيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقُلْبِهِ وَإِنَّهُ إِلَيْهِ
خُشَرُونَ }²

ترجمه : ای مؤمنان فرمان الله ذوالجلال را بپذیرید و دستور پیغمبر او را قبول کنید هنگامیکه شما را به چیزی دعوت کند که به شما زندگی بخشد و بدانید که خداوند میان انسان و دل او جدای می اندازد و بدانید که همه گی در پیشگاه خداوند سبحان گرد آورده می شوید .
و همچنان الله متعال فرموده است { وَيَسْتَحِبُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَيَرِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَالْكَافِرُونَ
لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ }³

ترجمه : و دعا و درخواست کسانی را اجابت می کند که ایمان آورده اند و کار های شایسته کرده اند و از فضل خود به ایشان بیشتر عطا می کند اما کافران عذاب شدید و سختی دارند .
چرا که او درک می کند ایمان به الله متعال وسیله نجات او از عذاب الهی در دنیا و آخرت است ، و وسیله فلاخ و رستگاری وی در روز قیامت می باشد ، و قوله تعالی { لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمُ الْحُسْنَى وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا
لَهُ لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَا فَتَدُوا بِهِ أُولَئِكَ لَهُمْ سُوءُ الْحِسَابِ وَمَا وَاهْمَ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ
الْمِهَادُ }⁴

ترجمه : کسانی که به دعوت پروردگار خود پاسخ می گویند سر انجام نیک دارند و کسانی که دعوت پروردگار خود را پاسخ نمی گویند عاقبت بسیار بد و دردنگی دارند اگر همه چیز های که در زمین است و همانند آن از ایشان باشد و همه گی را برای رهای خود از عذاب دوزخ پرداخت کنند پذیرفته نمی شود آنان حساب بد حال کننده ای دارند و جایگاه ایشان دوزخ است و چه بد جایگاهی است .

و همچنان الله متعال فرموده است { آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ رِبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلُّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ
وَكُنْتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا عُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ }⁵

ترجمه : فرستاده الله متعال معتقد است بآنچه از سوی پروردگارش بر او نازل شده است و مؤمنان نیز بآن باور دارند همگی به الله جلت عظمته و فرشتگان او وکتابهای وی و پیغمبرانش ایمان داشته و میان هیچ یک از پیغمبران او فرق نمی گذاریم و می گویند شنیدیم و اطاعت کردیم پروردگارا آمرزش تو را خواهانیم و باز

¹ - سعدی ، تیسیر الکریم الرحمن فی تفسیر الكلم المنان ، (ص ، 374) .

² - الانفال : 24 .

³ - الشوری : 26 .

⁴ - الرعد : 18 .

⁵ - البقرة : 285 .

گشت بسوی تو است . درین آیه مبارکه الله جل شأنه با نص صريح بر عظمت و صحت ايمان پيامبر گرامي (صلی الله عليه وسلم) تاکيد نموده می فرماید که ايشان در کارهای دعوت خويش موفق بوده و با قاطعیت عمل نمودند ، وهیچ نوع شک و تردیدی را در راستای دعوت شان نشان ندادند ، از همين رو ايشان توانستند بسيار در وقت کم تحول بسيار عظيمی را در روی کره خاکی بوجود آورند که همه بشر منون احسان وی قرار گرفتند ، وامت را طوری تعليم و تربيه نمودند که ايشان به اوامر الهی به سر و جان مطیع و فرمان بردار شدند .¹ مراد از ايمان در اينجا ايمان تفصيلي است تعلق می گيرد به تمام آنچه که در شرائع واحکام مربوط میشود ، نکته که قابل بحث است بيان زيادت شرف ايمان مؤمنان است که با پيامبر شان يكجا از طرف الله جل شأنه مورد مدح قرار گرفتند ، آنانيکه به الله واحد لاشريك ايمان دارند ، با تغيير نظم وسبک گرامي وزيباني که به ماقبلش دارد بيان گر اين است که ايمان ايشان بمانند ايمان پيامبر شان استوار بر اساس حجت وبرهان وبطور مشاهده وعياني واضح و روشن بوده ، ايمان به ملائک ، ايشان از نور آفريده شده اند و بندگان مكرم ومطهر پاک الله سبحانه وتعالى هستند ، هیچ گاه نافرمانی وی را نمی کنند و همیشه در اطاعت و عبادت الله جل شأنه بسر می برند² چنانچه الله متعال فرموده است { لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمْرَهُمْ وَيَقْطَعُونَ مَا يُؤْمِنُونَ }³

ترجمه : از طرف الله جلت عظمته در آنچه بايشان دستور داده است نافرمانی نمی کنند و همان چيزی را انجام میدهند که باآن مأمور شده اند .

وایمان به كتابها و پيامبران الله متعال وآنچه که برای ايشان مشروع شده از جانب شريعت ، به اوامر ونواهي ، بخاطر ارشاد ورهنمای بشر فرستاده شدند ، وقوله تعالى { وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا } اين آية حکایة می کند به امثال عمل کرد ايشان بعد از ايمان آوردن شان به تمام انبیاء کرام عليهم الصلاة والسلام پس گفتند شنیديم به گوشاهی قلب مان ودانستيم صحت آنرا ويقين کردیم هر حکم که بواسطه پيامبرگرامي (صلی الله عليه وسلم) از جانب الله ذوالجلال بما رسیده حق است ، واطاعت کردیم امر وفرمان تو را وآنرا باخوشي تمام پذيرفتيم ، واز نواهي تو اجتناب نموده پرهيز کردیم ، ما از تو طلب عفو وبخشش می خواهيم ، باز گشت همه ما بعد از مرگ بسوی توست نه بسوی غير تو يا الله مهربان .⁴ وقوله تعالى { فَإِنَّمَا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُذْكَرُهُمْ رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ ذَالِكَ هُوَ الْفُوزُ الْمُبِينُ }

ترجمه : پس اماکنسانيکه ايمان آوردن وکارهای شايسته کردن پروردگارشان ايشان را غرق نعمت خويش می گرداند اين است رستگاري وکاميابي آشكار .

درین آیه مبارکه الله متعال از حکم وفیصله خويش در باره مخلوقات در روز قیامت خبر میدهد يعني کنسانيکه به الله جلت عظمته قبلًا ايمان آوردن واعمال صالحه را مطابق شريعت انجام دادند ، پس ايشان را الله جل شأنه به رحمت خويش به جنت داخل می نماید ، درحقیقت اين يك کاميابي واضح وروشن است ، هر کسی را الله جلت عظمته خواسته باشد به رحمت خويش معاف می کند او خوشحال می گردد همراه انسان

¹- المنصورى ، علامه مصطفى الخيرى ، المقططف من عيون التفسير ، (1 / 295) ، تحقيق : محمد على صابونى ، ط ، 1 ، دار السلام ، قاهره ،

²- 1417 هـ - 1996 م .

³- عمادى ، ابو السعود ، ارشاد العقل السليم الى مزايا الكتاب الكريم ، (1 / 478)

⁴- التريم : 6 .

⁵- المنصورى ، المقططف من عيون التفسير ، (1 / 296)

⁵- الجاثية : 30 :

های پاک حشر میشود و چهره های شان مانند مهتاب شب چهارده پر از نور در خشان می گردد .¹ چنانچه در حدیث آمده است عن ابی هریرة (رضی الله عنہ) قال قال رسول الله (صلی الله علیہ وسلم) « فَقَالَ لِلنَّارِ أَنْتَ عَذَابِي أَنْتِقُمْ بِكَ مِمَّنْ شِئْتُ وَقَالَ لِلْجَنَّةِ أَنْتِ رَحْمَتِي أَرْحَمْ بِكَ مَنْ شِئْتُ »²

ترجمه : از حضرت ابو هریره روایت است که گفت رسول الله (صلی الله علیہ وسلم) فرمود الله ذو الجلال برای دوزخ توعذاب من هستی هر کسی را خواسته باشم توسط تو او را عذاب می کنم و فرمود برای جنت تو رحمت من هستی هر کی را خواسته باشم توسط تو بر او رحم می نمایم .

وقوله تعالی { إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامِ أَمِينٍ * فِي جَنَّاتٍ وَّعِيُونٍ * يَلْبَسُونَ مِنْ سُدُّسٍ وَإِسْتَبْرَقَ مُتَّقَابِلِينَ * كَذَالِكَ وَرَوَّجَنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ * يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ أَمِينٍ * لَا يَدْعُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمُوْتَةُ الْأُولَى وَوَقَاهُمْ عَذَابُ الْجَحِيمِ * فَضْلًا مِنْ رَبِّكَ ذَالِكَ هُوَ الْفُورُ الْعَظِيمُ * }³

ترجمه : پرهیزگاران در جایگاه امن و امانی هستند * در میان باغها و چشم سارها * آنان لباسهای از حریر و ابریشم نازک و ضخیم می پوشند و در مقابل یک دیگر می نشینند * بهشتیان این چنین هستند وزنان بهشتی سیاه چشم با چشم انداخته اند را نیز به همسری آنان در می آوریم * آنان هرمیوه ای را که بخواهند می طلبند و از هر نظر در امانند * آنان هرگز در آنجا مرگی جز همان مرگ نخستین نخواهند چشید و خداوند آنان را از عذاب دوزخ به دور و محفوظ داشته است * همه ای اینها فضل و بخششی از سوی پروردگار توست * الله جلت عظمته اعمال بندگانش را به فضل و کرم و مهربانی اش مورد رضا و قبولش قرار میدهد، و ایشان را بدون هیچ نوع کمی و کوتاهی اجر و پاداش شان را پوره پوره عطا می فرماید ، و به بلند ترین آرزوی شان که فلاح و رستگاری و نائل شدن به بهشت برین است می رساند ، مانند قوله تعالی { إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا }⁴

ترجمه : مگر آن کسانی که توبه کنند و ایمان بیاورند و کارهای شایسته کنند اینچنین کسانی وارد بهشت می شوند و کمترین ستمی به آنان نخواهد شد .

و همچنان الله متعال فرموده است: { تُؤْمِنُونَ بِاللهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللهِ بِاَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَالِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ * يَغْرِلُكُمْ ذُنُوبُكُمْ وَيُدْخِلُكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسَاكِينٌ طَيِّبَةٌ فِي جَنَّاتٍ عَذْنِ ذَالِكَ الْفُورُ الْعَظِيمُ * }⁵

ترجمه : به الله و پیامبر ایمان می آورید و در راه خدا با مال و جان تلاش و جهاد می کنید اگر بدانید این برای شما بهتر است * گناهاتتان را می بخاید و شما را به باغهای بهشتی داخل می گرداند که از زیر آن جو بیمارها روان است و شما را در منازل و خانه های خوبی جای میدهد که در باغ های بهشت جاویدان ماندگار واقع شده اند این است کامیابی و رستگاری بزرگ .

در این دو آیه مبارکه الله جلت عظمته برای مؤمنان تجارت پر منفعت را نوید و بشارت میدهد که آن عبارت اند از ایمان به الله جل شانه و پیامبر گرامی (صلی الله علیہ وسلم) و جهاد بامال و جان شان در راه الله جل

¹ - کلیی ، التسهیل لعلوم التنزیل ، (1 / 133) .

² - سنن ترمذی ، کتاب صفة الجنۃ عن رسول الله ، باب ما جاء في احتجاج الجنۃ والنار ، (ص 2561 ، 1909) ، ابو عیسی گفت این حدیث حسن صحیح است .

³ - الدخان : 52 – 57 .

⁴ - مریم : 60 .

⁵ - الصف : 11 – 12 .

ذکر ه ، و برای ایشان در مرحله اول گناهان شان بخشیده میشود و داخل جنات میشوند و جای بود باش شان قصر های بلند و مجلل و زیبا می باشد ، اینست سعادت و خوشبختی و کامیابی بزرگ به اسرع وقت به انسان های نیکو کار داده می شود .¹

**مَنْدِ قولِهِ تَعَالَى } وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُكَفَّرْ عَنْهُ سَيِّاتِهِ وَيُدْخَلْهُ جَنَّاتِ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ }²**

ترجمه : وکسانی که به الله ایمان بیاورند و کار های شایسته بکنند خداوند بدیهای ایشان را می زداید و آنان را به باغ های بهشتی داخل می گرداند که از زیر آن رود بارها جاری است و در آنجا برای همیشه جاودانه می مانند این است رستگاری سترگ و کامیابی بزرگ .

از مادر مؤمنان حضرت ام سلمه (رضی الله عنها) روایت است ، گفت من از رسول گرامی (صلی الله علیه وسلم) سوال کردم کدام آیتی در باره هجرت ما گروه زنان مسلمان نازل نشده ، همان بود که آیه مبارکه **{ فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنَّى لَا أُضِيقُ عَمَلَ مِنْكُمْ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَى بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ فَالَّذِينَ هَاجَرُوا
وَأَخْرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُوذُوا فِي سَبِيلِي وَقَاتَلُوا لَا كُفَرَنَ عَنْهُمْ سِيَّا تِهْمَ وَلَا دُخْلَنَهُمْ جَنَّاتِ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِنْ عِنْدِ اللهِ وَاللهِ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوابِ }**³ شرف نزول یافت ،

وزنان انصار گفتند ایشان اولین زن هودج نشین (کجاوه نشین) بود که نزد ما هجرت نمود .⁴ ترجمه : آن گاه پرور دگار شان دعای ایشان را پذیرفت و پاسخ شان داد که من عمل هیچ کسی از شما را که به کارنیک پرداخته باشد خواه زن باشد یا مرد ضایع نخواهم کرد پاره از شما از پاره دیگر هستید (وهمگی همنوع و همجنس و همانند یک دیگرید) آنان که هجرت کردن و از خانه های خود رانده شدند و در راه من اذیت و آذار شان رساندند و جنگیدند و کشته شدند هر آینه گناهانشان را می بخشم و به بهشت شان در می آورم بهشتی که رود خانه ها در زیر درختان آن روان است این پاداشی از سوی خدا برای ایشان است و پاداش نیکو تنها نزد خدا است .

و همچنان الله متعال فرموده است **{ لِيُدْخِلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتِ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
وَيُكَفَّرَ عَنْهُمْ سَيِّاتِهِمْ وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللهِ فَوْزًا عَظِيمًا }**⁵

ترجمه : مردان وزنان مؤمن را به باغهای بهشتی در آوریم که در زیر آن رود بارها روان است و جاودانه در آن بسر می برند و تا اینکه گناهان و بدیهای ایشان را بزداید و ببخشاید و این در پیشگاه الله ذوالجلال رستگاری بزرگی است .

از همین جا دانسته میشود کامیابان و رستگاران واقعی در دنیا و آخرت کسان هستند که به الله متعال و آنچه که نازل شده به پیامبر گرامی (صلی الله علیه وسلم) ایمان دارند و از حق اطاعت و پیروی می کنند و دنباله روی راه روش طریقه هدایت هستند ، این گروه بازچه که از جانب پرور دگارشان امر شدند عمل می کنند و از آنچه

¹ - سید قطب ، تفسیر فی ظلال القرآن ، (3559 / 6).

² - التغابن : 9 .

³ - آل عمران : 195 .

⁴ - ابن کثیر ، تفسیر قرآن العظیم ، (389 / 1).

⁵ - الفتح : 5 .

که نهی کرده شدند منع میشوند چنانچه الله متعال فرموده است { وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقَنُونَ * أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ *} .¹

ترجمه : آن کسانی که باور می دارند به آنچه به تو نازل گشته و به آنچه پیش از تو فرود آمده و به روز رستاخیز اطمینان دارند * اینچنین کسانی هدایت و رهنمودی پروردگار خویش را دریافت کرده و حتما رستگارند .

درین آیات مبارکه بیان مؤمنان است کسانیکه به پیامبر گرامی (صلی الله علیه وسلم) به قرآن کریم به کتب آسمانی قبل از آن و به خانه آخرت ایمان دارند ، وهمچنان به تمام آنچه که به نص صریح و به طور متواتر بیان شده مانند ایمان به حساب وکتاب ، میزان وجنت و دوزخ ایمان دارند ،² ذکر حرف (علی) در کلمه (عَلَى هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ) دلالت می کند به ممکن شدن وجای گرفتن واستقرار یافتن ایمان در قلوب ایشان ، تشییه داده شده حال ایشان با حال کسانیکه تمسک جویند بر یک چیزی ، و آنرا با تمام معنا قبول نموده بپذیرند ، و مطابق احکام آن خود را آماده سازند ، وایشان رستگار شدند با آنچه که ایمان و باورداشتند و مطابق آن عمل نمودند ، (فلاح) بمعنای درک نمودن هدف ، مراد از (المُفْلِحُونَ) کسانی هستند که بعد از سعی وتلاش فروان به فلاح و کامیابی بفضل و احسان الهی نائل شدند .³ وهمچنان الله متعال فرموده است { فَإِمَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَعَسَى أَنْ يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ }⁴

ترجمه : پس اما کسانیکه توبه کرده و ایمان آورده و کارهای شایسته انجام داده باشند امید است که از زمره ای رستگاران گردند . درین آیه مبارکه الله متعال در باره کسی خبر میدهد که توبه می کند و به الله جلت عظمته ایمان می آورد و به کثرت اعمال صالحه را انجام میدهد و منتظر و امیدوار فلاح و رستگاری فردای محشر می باشد .⁵

مطلوب دوم - تحقق و تثبت ایمان : یکی از راه های وقایه از غفلت دور تحقق و تثبت ایمان می چرخد، و این در حقیقت حیثیت یک اصول و قاعده کامل را دارد که در نظام اجتماعی برای مسلمانان حیات بخش است، به تحقیق الله جلت عظمته ظاهر و باطن ایمان را منحصر کرده به التزام و عمل کردن آن چنانچه الله متعال می فرماید { إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ * الَّذِينَ يُقْيِمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ * أُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًا لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ }

ترجمه : مؤمنان تنها کسانی هستند که هر وقت نام الله متعال برده شود دلهایشان هراسان می گردد (و در انجام نیکیها و خوبیها بیشتر می کوشند) و هنگامی که آیات او بر آنان خوانده شود بر ایمانشان می افزاید و بر پروردگار خود توکل می کند (و خویشن را در پناه او می دارند و هستی خویش را باو میسپارند * آنان کسانی اند که نماز را چنانی که باید بخوانند برایا می دارند و از آنچه بایشان عطا کرده ایم انفاق می کنند * آنان واقعاً مؤمن هستند و دارای درجات عالی معرفت الهی و روزی پاک و فراوان در پیشگاه پروردگار شان می باشند . پس ایمان چیزی است که زیبا و دلنشیں بوده و احکام آن باطیعت بشر سازگاری و همخوانی دارد،

¹ - البقرة : 4-5 .

² - تفسیر المراغی ، (1 / 67) .

³ - حوى ، سعيد ، الاساس فى التفسير ، (68 / 1) ، ط ، 1 ، دارالسلام ، قاهره ، 1405 هـ - 1985 م .

⁴ - القصص : 67 .

⁵ - سید قطب ، تفسیر فی ظلال القرآن ، (2706 / 5) .

⁶ - الانفال : 2-4 .

از همین رو پروردگار منان بنده گانش را به التزام و امتنال آن امر نموده است ، تا که مسلمانان در زندگی خود ایمان را تحقق و ثبات بخشیده و سبب فلاح و رستگاری شان در فردای قیامت و عامل نجات همه ما از آتش جهنم گردد .¹

و همچنان الله متعال مؤمنان را صفت نموده فرموده است { إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا دُكَرُوا بِهَا حَرُّوا سُجَّدُوا وَسَبَحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ * تَنَجَّافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَذْعُونَ رَبَّهُمْ حَوْفًا وَطَمَعاً وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ * فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَا أَخْفَى لَهُمْ مِنْ فُرَّةٍ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ }²

ترجمه : تنها کسانی به آیات ما ایمان دارند که هر وقت به آنها پند داده شود به سجده می افتد و ستایش گرانه به تسبیح پروردگارشان می پردازند و تکبر نمی ورزند * پهلوهایشان از بستر هایشان دور میشود پروردگار خود را با بیم و امید به فریاد می خوانند و از چیزهای که به ایشان داده ایم اتفاق می کنند * هیچ کس نمی دارد برایر کارهای که انجام می دهدن چه چیزهای شادی آفرین و مسرت بخشی برای ایشان پنهان شده است ایمان کامل ایمان را گویند که شامل تمام مؤمن بها باشد ، ایمان به الله جلت عظمته ، ملائک ها ، کتب آسمانی ، پیامبران ، روز آخرت ، قضاء و قدر ، ایمان به غیب ، زنده شدن بعد از مرگ و حساب و کتاب) . چنانچه در حدیث صحیح بیان شده است عن ابن عباس (رضی الله عنه) قال إِنَّ وَفَدَ عَبْدَالْقَيْسَ « أَمْرَهُمُ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِأَرْبَعِ وَنَهَاهُمْ عَنِ أَرْبَعِ أَمْرَهُمُ بِالإِيمَانِ بِاللَّهِ وَحْدَهُ قَالَ أَتَدْرُونَ مَا الْإِيمَانُ بِاللَّهِ وَحْدَهُ قَالُوا اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ قَالَ شَهَادَةُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ وَإِقَامَةُ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءُ الزَّكَاةِ وَصِيَامُ رَمَضَانَ وَأَنْ تُعْطُوا مِنَ الْمَقْمِ الخَمْسَ »³ ترجمه : از ابن عباس (رضی الله عنه) روایت است گفت زمانیکه وفد عبد القیس آمد پیامبر گرامی (صلی الله علیه وسلم) آنها را به چهار چیز امر نمود و از چهار چیز منع فرمود ، ایشان را امر فرمود به ایمان آوردن به الله واحد ویگانه ، باز فرمود آیا شما می دانید ایمان به الله واحد لاشریک چگونه است ؟ گفتند الله ورسولش بهتر می دارد ، باز فرمود گواهی دادن به اینکه نیست هیچ معبدی بر حق بجز الله ذوالجلال و اینکه حضرت محمد (صلی الله علیه وسلم) فرستاده الله جل شانه است و پرپاداشتن نماز و دادن زکات و روزه گرفتن ماه مبارک رمضان و عطا کردن خمس غنیمت .

و همچنان الله متعال فرموده است { لَيْسَ الْبَرُّ أَنْ تُؤْلِوْا وُجُوهَكُمْ قِبْلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلِكُنَّ الْبَرَّ مِنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّنَ وَآتَى الْمَالَ عَلَىٰ حُبَّهِ ذُوِّي الْقُرْبَىِ وَالْيَتَامَىِ وَالْمَسَاكِينَ وَآتَى السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرَّقَابِ وَآتَى الْزَكَاةَ وَآتَى الْمُؤْفَقُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالصَّرَاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُنْتَقِفُونَ }⁴

ترجمه : نیکی تنها این نیست که به هنگام نماز خواندن چهره هایتان را به جانب مشرق و مغرب کنید بلکه نیک کردار کسی است که به الله متعال و روز و اپسین و فرشتگان و کتاب آسمانی و پیامبران ایمان آورده باشد و مال خود را با وجود علاقه که بآن دارد به خویشاوندان و یتیمان و درماندگان و مسافران و گدايان دهد و در راه آزاد سازی برگان صرف کند و نماز را برپا دارد و زکات را بپردازد و وفاکنندگان به پیمان خود بوده

¹ - ابن کثیر ، تفسیر القرآن العظیم ، (402 / 3) .

² - السجدة : 15 - 17 .

³ - صحيح البخاری ، کتاب ایمان ، باب اداء الخمس من الایمان ، (ح ، 53) ، (ص ، 6) .

⁴ - البقرة : 177 .

هنگامی که پیمان بینند و در برابر فقر و بیماری و به هنگام نبرد شکیبا بند و اینان کسانی هستند که راست می گویند و به راستی ایشان پرهیز گار اند .

بس ایمان از خود فرائض و شرائع دارد هر کس آنرا تکمیل کرد ایمانش مکمل است و هر کسی که تکمیل نکرد ایمانش ناقص است ،^۱ و تمام اعمال صالحه به قسم میوه های رنگ خوش طعم و خوش ذائقه برای توحید است ، و توحید بدو معنا آمده : ۱- بمعنای عقدی که سبب فلاح و رستگاری، سعادت همیشگی ، اساس قبول اعمال صالحه و وسیله مغفرت گناهان است .

۲- بمعنای عام است که شرط اساسی پیشرفت و کامیابی یک انسان مسلمان در عقیده توحید است و این دلالت به نظم دهی و اهمیت ویژه دارد ، بطور مثال یک پرنده که در هوا پرواز می کند اگر هردو بال و هردو پای خود را یکی بازو بسته نکند خطر افتادن و سقوط آنست ،^۲

همین قسم در آسمان و زمین بجز معبد حقیقی واحد ولاشیک معبد دیگری باشد خطر سقوط آن و در هم بر هم شدن و بی نظم شدن همه کائنات است ، چنانچه الله ذوالجلال فرموده است { لَوْكَانَ فِيهِمَا إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا فَسْبُحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ }^۳ ترجمه : اگر در آسمانها و زمین غیر از الله ذوالجلال معبدوها و خدایانی می بودند قطعاً آسمانها و زمین تباہ می گردید لذا تنها الله جلت عظمته صاحب سلطنت جهان است پاک و منزه است از آن چیز هائی که ایشان بر زبان می راند . هر کسی را که ایمان در قلبش تحقق و ثبات پیدا کرد شوق و علاقه مندی آن به اعمال صالحه بیشتر می شود در نتیجه اجر و ثواب آن برایش بطور کامل داده می شود ، چنانچه الله متعال فرموده است { إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالنَّصَارَى وَالصَّابِئِينَ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرٌ هُمْ عِنْ دَرَبِ رَبِّهِمْ وَلَا حُوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْرُثُونَ }^۴ ترجمه : کسانی که ایمان داشتند و بیهودیان و مسیحیان و بی دینان هر که به الله متعال و روز قیامت ایمان داشته و کردار نیک انجام داده باشد چنین افرادی پاداش شان در پیشگاه الله ذوالجلال محفوظ بوده و ترسی بر آنان نیست و غم و اندوهی به ایشان دست نخواهد داد .

از حضرت انس بن مالک (رضی الله عنہ) روایت است گفت زمانیکه پیامبر گرامی (صلی الله عليه وسلم) از حدیبیه بسوی مدینه منوره در حال بازگشت بودند آیه مبارکه { لِيغْفِرَكُ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأْخَرَ }^۵ ترجمه : هدف این بود که خداوند گناهان پیشین و پسین تو را ببخشید . شرف نزول یافت ، پیامبر اکرم (صلی الله عليه وسلم) فرمود امشب برمن آیه مبارکه نازل شده که برایم از آنچه که در روی زمین است محبوب تر و زیباتر می باشد ، باز این مبارکه را بر اصحاب شان تلاوت نمودند ، همه به یک صدا گفتند گوارا و خوشحالی باد به شما ای پیامبر گرامی (صلی الله عليه وسلم) ، الله ذوالجلال برای شما لطف و کرم نموده واضح و روشن ساخت باشما چه می کند ! اما با ما چه خواهد شد ؟ همان بود که آیه مبارکه { لِيُذْخِلَنَ

^۱ - حافظ حکمی بن احمد بن علی ، معارج القبیل بشرح سلم الوصول الى علم الاصول ، (ت ، 1377ھ ق) ، (600-597 / 2) ، ط ، ۱ ، دار ابن القیم ، الدمام ۱410 - ۱990 م .

^۲ - تنان ، عبد الکریم و محمد کیلانی ، شرح جوهرة التوحید فی عقیدة اهل السنۃ والجماعۃ ، (1 / 121) ، ط ، ۱ ، دار البشائر ، دمشق ، 1415 هـ 1994 م .

^۳ - الانبیاء : 22 .

^۴ - البقرة : 62 .

^۵ - الفتح : 3 .

الْمُؤْمِنُ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَيُكَفَّرُ عَنْهُمْ سَيَّاتُهُمْ وَكَانَ ذَالِكَ عِنْدَ اللَّهِ فَوْزًا عَظِيمًا^۱ { شرف نزول یافت^۲

ترجمه : تا مردان و زنان مؤمن را به باغ های بهشتی در آورد که در زیر آن رود بارها روان است و جاودانه در آن بسر می برند و تا اینکه گناهان و بدی هایشان را بزداید و بخساید و این در پیشگاه الله جلت عظمته رستگاری بزرگی است .

و همچنان الله متعال فرموده است { وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلُّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِّزْقًا قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلٍ وَأَتُوا بِهِ مُتَشَابِهًَا وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُّظَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا حَالِدُونَ }^۳

ترجمه : مژده بده به کسانی که ایمان آورده اند و کردار نیکو انجام داده اند این که ایشان را است باغهای در زیر درختان آن رود ها روان است هرگاه بعضی از میوه های آن به ایشان عطا شود گویند پیشتر این نصیب مان گشته بود و مشابه و همسان آنرا آورده اند و در آنجا همسران پاک و بی عیبی داشته و در آنجا جاویدان خواهند ماند .

مطلوب سوم - مداومت بر اعمال صالحه : انسانهایی که در روی زمین زندگی می کنند بطور عموم دو نوع اعمال را انجام می دهند : ۱ - اعمال صالحه ۲ - اعمال سیئه ، انسان در روز قیامت ازین دو نوع اعمال محاسبه می شوند ، چنانچه الله متعال فرموده است { مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلَنْفَسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا وَمَا رَبُّكَ بِظَلَامٍ لِلْعَبْدِ }^۴ ترجمه : هر کس که کارنیک بکند به نفع خود می کند و هر کس که کار بد کند به زیان خود می کند و پروردگار تو کم ترین ستم به بندگان نمی کند . یقیناً نفع و سود آن بسوی شخصی که عمل نیک را مطابق شریعت با اخلاص کامل و بانشاطی و بیداری انجام داده باز می گردد نه به کسی دیگر ، و همچنان کسی که عمل زشت و بد را از روی غفلت و بی پروائی انجام میدهد وبال و ضرر ش برخود اوست ، الله ذو الجلال هیچ کسی را عقاب و عذاب نمی دهد مگر بعد از ارسال رسول و اتمام حجت بر بنده گانash البته که عذاب او بسیار سخت و شدید است .^۵

وقوله تعالی { مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلَنْفَسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ثُمَّ إِلَى رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ }^۶

ترجمه : هر کس که کار نیک بکند به سود خود او است و هر کس کار بد بکند به زیان خود او است سپس همه ای شما به سوی پروردگار تان باز گردانده می شوید .

هیچ گاه برابر نیست کسانی که اعمال صالحه و نیک را انجام میدهند با کسانی که بزهکار و بدکار هستند ، چنانچه الله متعال فرموده است { أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءٌ مَحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ }^۱

^۱ - الفتح : ۵ .

^۲ - ابن کثیر ، تفسیر القرآن العظیم ، (156 / 4) .

^۳ - البقرة : 25 .

^۴ - فصلت : 46 .

^۵ - ابن کثیر ، تفسیر القرآن العظیم ، (4 / 88) .

^۶ - الجاثیة : 15 .

ترجمه : آیا کسانی که مرتكب گناهان و بدیها می شوند گمان می برند که ما آنان را همچون کسانی به شمار می آوریم که ایمان می آورند و کارهای پسندیده و خوب انجام می دهند و حیات و ممات و دنیا و آخرت شان یکسان می باشد چه بد قضاوت و داوری می کنند .

برای هر مسلمان ضروری است وقتیکه میخواهد کار نیک را انجام دهد هدف و مقصدهش رضا و خوشنوی الله جلت عظمته باشد ، در غیر آن عمل نیک وی قبول درگاه حق نمی شود چنانچه در حدیث آمده است عن ابی هریرة (رضی الله عنہ) قال قال رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) «مَنْ تَعْلَمَ عِلْمًا يَبْتَغِيهِ وَجْهَ اللَّهِ لَا يَتَعْلَمُ إِلَّا لِيُصِيبَ بِهِ عَرْضًا مَّنِ الدُّنْيَا لَمْ يَجِدْ عُرْفَ الْجَنَّةِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَعْنِي رِيحَهَا»² ترجمه : رسول گرامی (صلی الله علیہ وسلم) می فرماید کسی که می آموزد علمی را که باخاطر رضا الله جل شأنه آموخته میشود ، نمی آموزد آنرا مگر باخاطر اینکه حاصل شود برایش عرض و متاع دنیا هرگز نمی یابد در روز قیامت بوی جنت را . البته انسان متقی و پرهیزگار سعی و تلاش و هدف و مقصد وی رضا و خشنودی الله جل مجده است ، برابر است که عبادات باشد یا معاملات یا اخلاقیات یا افعال که وسیله ای قرب الهی باشد ، و این کار سبب فلاح و رستگاری انسان مؤمن میشود در دنیا و آخرت .

چنانچه الله متعال فرموده است { فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُنْخَلُمُ رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ }³

ترجمه : پس اما کسانیکه ایمان می آورند و کارهای شایسته می کنند پروردگارشان ایشان را غرق نعمت خویش می گرداند رستگاری و کامیابی آشکار همین است .

وقوله تعالی { فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوْفِيهِمْ أُجُورَهُمْ وَيَرِيدُهُمْ مِّنْ فَضْلِهِ }⁴ ترجمه : پس اما کسانیکه ایمان بیاورند و کارهای شایسته انجام دهند خداوند پاداش ایشان را به تمام و کمال خواهد داد و از فضل خود بر پاداش آنان خواهد افزود .

وقوله تعالی { فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ فَسَيُنْذَلُّهُمْ فِي رَحْمَةِ مَنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ إِلَيْهِ صِرَاطًا مُّسْتَقِيمًا }⁵

ترجمه : کسانیکه به الله ایمان بیاورند و به آن (قرآن) چنگ زنند ایشان را به رحمت و فضل عظیم خود وارد بهشت خواهد ساخت و در راه راستی به سوی خود رهنمود شان خواهد کرد .

وقوله تعالی { وَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوْفِيهِمْ أُجُورَهُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ }⁶

ترجمه : واما کسانی که ایمان می آورند و کارهای شایسته انجام می دهند خداوند پاداش آنان را به طور کامل خواهد داد و خداوند ستمکاران را دوست نمی دارد .

¹ - الجاثیة: 21

² - سنن ابی داود ، کتاب العلم ، باب فی طلب العلم لغير الله تعالى ، (ح ، 3664) ، (ص ، 554) ، امام البانی این حدیث را صحیح گفته است .

³ - الجاثیة : 30 .

⁴ - النساء : 173 .

⁵ - النساء : 175 .

⁶ - آل عمران : 57 .

مطلوب چهارم - خلوص قلب و نیت پاک : نزد الله متعال ایمان معتبر است که در اطاعت و عبادت و گفتار وکردار آن اخلاص تحقق یابد ، چنانچه الله متعال فرموده است { وَمَا أُمِرْوْا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ }¹ ترجمه : در حالیکه جز این به ایشان دستور داده نشده است که مخلسانه و حق گرایانه الله جلت عظمته را بپرستند و تنها شریعت او را آئین خود بدانند .

و همچنان در چندین آیات سوره زمر تأکید به اخلاص در گفتار وکردار بیان شده است چنانچه الله متعال فرموده است { فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ }² ترجمه : پس الله را عبادت کن و پرستش خود را خاصه او بگردان .

وقوله تعالی { قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ }³ ترجمه : بگو به من فرمان داده شده است که الله را عبادت کنم و پرستش را خاص او نمایم .

وقوله تعالی { قُلِ اللَّهُ أَعْبُدُ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينِ }⁴ ترجمه : بگو تنها الله را می پرستم و بس وطاعت را خاص او می کنم . الله جلت عظمته بندگانش را بطور متداوم به اخلاص امر فرموده که عمل بدون اخلاص و نیت پاک مورد قبول درگاه حق نمی باشد ، نیت درحقیقت رکن اساسی هر عمل هست چنانچه در حدیث آمده است عن عمر بن الخطاب (رضی الله عنه) قال سمعت رسول الله (صلی الله علیه وسلم) يقول « إنما الأعمال بالنيات »⁵ ترجمه : از حضرت عمر بن خطاب روایت است گفت شنیدم از رسول گرامی (صلی الله علیه وسلم) فرمودند جز این نیست که دار و مدار اعمال به نیات است . پس هر کسی که نیت خود را پاک و صاف کرد رستگار و کامیاب است او در حفظ و پناه الله ذوالجلال قرار می گیرد ، شیطان بر او غالب شده نمی تواند چنانچه الله متعال فرموده است { إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَى بِرَبِّكَ وَكِيلًا }⁶ ترجمه : بی گمان تو سلطه ای بر بندگان مخلص و مؤمن من نخواهی داشت و همین کافی است که پروردگارت حافظ و پشتیبان اینچنین بندگان است .

و اعتراف شیطان به این امر که او از هیچ نوع عداوت و دشمنی با فرزندان آدم عقب نشین نخواهد کرد چنانچه الله متعال از شیطان حکایت کرده فرموده است { قَالَ فَيُعَزِّزُكَ لَا عُوْنَيْهُمْ أَجْمَعِينَ * إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ }⁷ ترجمه : گفت به عزت و عظمت سوگند که همه ای آنان را گمراه خواهم کرد * مگر بندگان مخلص تو از ایشان را .

و همچنان الله متعال فرموده است { إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَأَعْصَمُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِهِ فَأُولَئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ يُؤْتَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا }⁸

ترجمه : مگر کسانی که توبه کنند و برگردند و به اصلاح بپردازند و به الله متول شوند و آئین خویش را خالسانه از آن الله کنند پس آنان را از زمرة ای مؤمنان خواهد بود و خداوند به مؤمنان پاداش بزرگی خواهد بود . باوجود این قدر تأکید در باب اخلاص شائبه های مکرر و مختلف کننده از طرق متفاوت در کار است

¹ - البینة : 5 .

² - الزمر : 2 .

³ - الزمر : 11 .

⁴ - الزمر : 14 .

⁵ - صحيح البخاری ، کتاب بدء الوحی ، باب بدء الوحی ، (ح ، 1) ، (ص ، 1)

⁶ - الاسراء : 65 .

⁷ - ص : 81 – 82 .

⁸ - النساء : 146 .

از قبیل ریا کاری و غیره که نفس امارة بالسوء در عملی کردن آن نقش بسزائی دارد ، در این صورت بسیار دشوار است نجات قلب ازین قسم مرضهای مهلک و خطرناک ، با آنهم هدف هر انسان مسلمان مخلص تقرب جستن بسوی الله سبحانه و تعالی است ، و هر مسلمان که در عمر خود یک لحظه هم خالصانه عمل را با خاطر رضای الله جلت عظمته انجام داده باشد او شامل رحمت الهی قرار می گیرد ، و هر کسی که اخلاص کامل و نیت پاک نداشت او انسان خوار و ذلیل دنیا و آخرت است ،¹ برای هر انسان لازمی و ضروری است در امور زندگی شان هر کار خیر را که انجام میدهدن با اخلاص کامل و نیت پاک انجام دهدن ، تا اینکه به فلاح و رستگاری حقیقی نائل شوند و مستحق اجر و ثواب عظیمی گردند ، چنانچه الله متعال فرموده است {
فَاتِّ ذَا الْقُرْبَى حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ ذَالِكَ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ وَأَوْلَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ }²
 ترجمه : پس حق نزدیکان و حق مستمندان و واماندگان در راه را بدء این برای کسانی که ذات الله را می جویند بهتر و آنان که قطعاً رستگارند .

خطاب در این آیه مبارکه پیامبر گرامی (صلی الله علیه وسلم) است اما حکم آن برای امت عام است ، چنانچه الله متعال امر فرموده پیامبر گرامی اسلام را وکسانی را که از ایشان تابع داری و پیروی می کنند به خویشاوندان واقارب شان صله رحم ، عطوفت و مهربانی داشته باشند با ایشان مساعدت و همکاری نمایند و همچنان با مساکین و مسافرین کمک و همدردی نموده با ایشان عطوفت و مهر بانی داشته باشند ، این است اخلاق اسلامی و تأکید اسلام عزیز به پیروانش که مواهات و برادری و همیگر پذیری داشته باشند ، تا بتوانند مسلمانان یک جامعه مرفه و توأم‌مند باعزم و باشرفت باشند ، همه اشاره‌جامعة در زیر چتر آن با آبرو باعزم باسلامتی در امان و امان دور از هر نوع خشونت و عداوت و دشمنی زندگی کنند ، و این خیر و فلاح و رستگاری با اخلاص کامل و نیت پاک و تقرب جستن به رضا و خوشنودی الله جلت عظمته حاصل می گردد .³

مطلوب پنجم - ثبات واستقامت در دین : استقامت در دین مبین اسلام دارای دو جزء می باشد :

1 - جانب نظری که عبارت از ایمان به الله واحد لا شریک است هرگاه در قلب انسان مسلمان استقرار یابد ، دنیا و آنچه را که در آن است در مقابل ایمان به الله جلت عظمته هیچ میداند .

2 - جانب عملی که عبارت از تنفيذ احکام الهی می باشد . استقامت و ثبات در دین به معنا انجام دادن هر نوع اعمال صالحه با اخلاص کامل و با منهج روش که الله جلت عظمته در قرآن عظیم الشأن بیان فرموده ، مثل جانب نظری چنانچه الله متعال فرموده است { إِنَّ الَّذِينَ قَلُّوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَنَزَّلَ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَا تَخَافُوا وَلَا تُخْرِجُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ * نَحْنُ أَوْلَيَاءُ كُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا شَتَّهْتُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدَعُونَ * نُزُلاً مِنْ عَفْوِ رَحِيمٍ }⁴

ترجمه : کسانی که می گویند تنها پرور دگار ما الله است و سپس پا بر جا و ماندگار می مانند فرشتگان به پیش ایشان می آیند و به آنان مژده می دهند که نترسید و غمگین نباشید و شما را بشرط باد به بهشت که به شما

¹ - مراد ، د . مصطفی ، منهاج المؤمن ، (ص ، 350) ، ط ، 2 ، دار الفجر للتراث ، قاهره ، 1425 هـ - 2004 م .

² - الروم : 38 .

³ - نیسیلوری ، نظام الدین حسن بن محمد بن حسین ، (ت ، 728 هـ) ، غرائب القرآن و رغائب الفرقان علی مصحف التهجد ، (2691 / 21) ، ط ، 1 ، دار الصفوہ ، 1416 هـ - 1995 م .

⁴ - فصلت : 30 - 32 .

و عده داده شده بود * مایاران و یاوران شما در زندگی دنیا و در آخرت هستیم و در آخرت برای شما هرچه آرزو کنید هست و هرچه بخواهید برای تان در آنجا فراهم است .

وقوله تعالیٰ { إِنَّ الدِّيْنَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا فَلَا خُوفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ * أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ * } ^۱

ترجمه : کسانی که می گویند پروردگار ما تنها الله است سپس ماندگار می مانند نه ترسی برآنان است و نه غمگین می گردند * آنان به پاداش کارهای که می کنند ساکنان بهشت بوده و جاودانه درآن می مانند . درین آیات مبارکه بوضاحت کامل استقامت و پای مردی مؤمنان با تمام حالات خوب و زیبای شان در دنیا و آخرت و جدا و پاداش آنچه را که انجام دادند به بحث گرفته شده .

ومفسرین کرام استقامت را به په پنج وجه تقسیر نمودند :

1 - قول ابوبکر صدیق (رضی الله عنہ) و امام مجاهد : استقامت به وحدانیت الله واحد ولاشريك، نه تنها شرك نکردن بلکه اندک ترین توجه به معبدان باطله نداشتند مراد است .

2 - قول عمر فاروق ، ابن عباس (رضی الله عنہما) و حسن وقتاده : استقامت به اطاعت و عبادت ذات اقدس الهی و ثبات و پای مردی به فرائض الهی .

3 - قول ابوالعالیه و سدی: با اخلاص کامل ثابت قدم ماندن به دین اسلام عزیزو عمل کردن به آن تا دم مرگ .

4 - قول ابن عباس و عکرمه : استقامت به کلمه توحید ، ثابت قدم ماندن در افعال شان قسمیکه استقامت کردن در اقوال شان .

5 - قول حسن و علی بن ابی طلحه : ثابت قدم ماندن در حالت پنهانی و پوشیده قسمیکه استقامت کردن در حالت ظاهر و آشکار ^۲.

برای این قسم مردم الله جلت عظمته اجر و پاداش فروان عطا می فرماید ، امام مجاهد وزید بن اسلم می گویند ملائک به استقبال گرم شان فرود می آیند وایشان را در انجام کارهای نیک و پسندیده کمک و همکاری می نمایند ، و در امور دینی و دنیوی شان که ضيق و تنگی باشد وسعت و فراخی می آورند ، واز ایشان بطريق الهم خوف و ترس و غم و اندوه شان دفع میشود ، و برای شان گفته میشود درباره آنچه که پیش روی تان است و آنچه که پشت سرتان است غم مخورید ، الله متعال از ایشان خوف و ترس غم و اندوه را دور می کند ، و برای شان بشارت داده می شود به جنت که و عده داده شده بودند ، و ملائک از درکرامت و شرافت با ایشان روبرو می شوند ، و برای شان هرآنچه را که خوش دارند و آرزو می کنند آماده هست ، وایشان بطور جاویدان در نعمت ها و خوشی ها در جنت ها بسر می برند . ^۳ و همچنان عمل نمودن به طریقه و روش سنت مطهر و معطر پیامبر گرامی (صلی الله علیه وسلم) که بطور واضح و روشن بیان نموده اند ، چنانچه یکی از اصحاب از رسول گرامی (صلی الله علیه وسلم) سوال نمود عن ابی عمرة (سفیان بن عبد الله) رضی الله عنه قال قلت يا رسول الله « قل لی قوّلًا فی الإِسْلَامِ لَاَسْأَلُ عَنْهُ عَيْرَکَ فَیَقُولُ قُلْ آمَنْتُ بِاللهِ ثُمَّ اسْتَقَمْ » ^۴ ترجمه : ای پیامبر گرامی (صلی الله علیه وسلم) برای من در باب اسلام عزیز سخن را ایراد فرماید که

^۱ - الاحقاف : 13-14 .

^۲ - ابن كثير ، تفسیر القرآن العظيم ، (84 / 4) . ماوردي ، النكت والعيون ، (179 / 5) .

^۳ - اللوسي ، روح المعانی ، (13 / 186) . ماوردي ، النكت والعيون ، (5 / 180) .

^۴ - ابن حنبل ، امام ابوعبدالله احمدبن حنبل ، (ت ، 241 هـ) ، مسند احمد ، (ح ، 15417)، (ص ، 24 / 142) ، امام شعیب ارنؤوط گفت اسناد این حدیث صحیح است .

غیر از شما از کسی دیگر سوال نکنم پیامبر(صلی الله علیه وسلم) فرمود بگو ایمان آوردم به الله جلت عظمته باز استقامت و پای مردی را اختیار کن.

مثال جانب عملی استقامت فی الدین چنانچه الله متعال در آیات متعدد مسلمانان رابه ثبات واستقامت فی الدین امر نموده چنین می فرماید {فَإِسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْعُوا إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ} ^۱
ترجمه : بنا برین همان گونه که فرمان یافته ای استقامت کن همراهی کسانی که با تو برگشته اند وتجاوز نکنید چرا که الله ذو الجلال می بیند چیزی را که می کنید.

وقوله تعالی { قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْكُمْ يُوحَى إِلَيَّ إِنَّمَا الْهُكْمُ لِللهِ وَاحِدٌ فَإِسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوهُ وَوَيْلٌ لِلْمُشْرِكِينَ * الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ * إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مُمْنَوْنٍ *} ^۲

ترجمه : بگو من فقط و فقط انسانی مثل شما هستم و به من و حی میشود که معبد شما معبدی یکه ویگانه می باشد پس راست و مستقیم بسوی او روید و اعمال خود را محض به رضای الله انجام دهید واز او آمرزش بخواهید وای به حال مشرکان * مشرکانی که به پاکسازی خود نمی پردازند و آنان به آخرت هم ایمان نمی آورند * مسلما کسانی که ایمان می آورند وکارهای شایسته و بایسته انجام می دهند اجر و پاداش ناکسیختی دارند .

وقوله تعالی { فَذِلَّكَ فَلَدْعُ وَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَلَا تَتَبَعْ أَهْوَانَهُمْ وَقُلْ آمَنْتُ بِمَا أُنْزِلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ وَأُمِرْتُ لَا عِدْلٌ بَيْنَكُمُ اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ لَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ لَا حُجَّةٌ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ اللَّهُ يَجْمِعُ بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ } ^۳

ترجمه : تو نیز مردمان را به سوی آن (آئین الهی دعوت کن که اسلام است) و آن گونه که به تو فرمان داده شده است (بردعوت مردمان به دین یزدان ماندگار باش و در این راه) ایستادگی کن واز خواستها و هوشهای ایشان پیروی مکن و بگو من به هر کتابی که از سوی الله جلت عظمته نازل شده باشد ایمان دارم ، و به من دستور داده شده است در میان شما عدالت کنم الله پروردگار ما و پروردگار شما است اعمال ما از آن ما است (نه از آن شما) و اعمال شما از آن شما است (نه از آن ما و هر جسی در مقابل کارهایش مسئول است) میان ما و شما خصومت و مجادله ای نیست (چرا که حق را بیان و آشکار کردم و ازین به بعد نیازی به جدال واستدلال نمی باشد) خداوند (سر انجام در قیامت دریکجا) ما را جمع خواهد کرد و باز گشت (همه در آن روزبرای داوری و کساب و کتاب) بسوی او است (و هر کسی درود عقوبت کار که کشت .

پس بر مؤمنان لازمی هست که از فرامین الله ذو الجلال اطاعت و فرمان برداری نموده استقامت و پای مردی را در دین شان استوار بخشنده تا اینکه به اجر و ثواب و فلاح و رستگاری ابدی دنیا و آخرت نائل شوند .

^۱ - هود : ۱۱۲ .

^۲ - فصلت : ۸ - ۶ .

^۳ - الشوری : ۱۵ .

مطلوب ششم - اطاعت الله تعالى وپیامبر اکرم (صلی الله علیه وسلم) : الله ذوالجلال بندہ گانش را امر فرموده به اطاعت وعبادتش که عبارت از التزام اوامر آن ذات پاک واجتناب از نواهی آن ذات کبریائی میباشد، وهمچنان امر نموده به اطاعت پیامبرش بلکه ملزم گردانیده اطاعت خودش را به اطاعت پیامبرش چرا که پیامبران بودند که رسالت وپیام الله جلت عظمته را به بندگانش رسانیدند ، چنانچه الله تعالى می فرماید { وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنَعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِّنَ النَّبِيِّينَ وَالصَّدِيقِينَ وَالشَّهِداءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسْنُ أُولَئِكَ رَفِيقًا }¹

ترجمه : وکسی که از الله جل ذکر وپیامبر اطاعت کند همنشین کسانی خواهد بود که خداوند به ایشان نعمت داده است از پیغمبران و راستگویان و شهیدان و نیکوکاران و آنان چه اندازه دوستان خوبی هستند .

وقوله تعالی { مَنْ يُطِعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّ فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا }²

ترجمه : هر که از پیغمبر اطاعت کند در حقیقت از الله جل شانه اطاعت کرده است و هر که پشت کند ما شما را به عنوان مراقب و نگهبانان آنان نفرستاده ایم .

وقوله تعالی { وَمَا آتَكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا }³

ترجمه : چیزهای را که پیغمبر برای شما آورده است اجرا کنید واز چیزهای که شمارا باز داشته است دست بکشید .

وقوله تعالی { وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا }⁴

ترجمه : اصلا هر که از الله جلت عظمته وپیامبرش فرمان برداری کند قطعا به پیروزی و کامیابی بزرگی دست می یابد .

وقوله تعالی { تُلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلُهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ حَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ }⁵

ترجمه : این حدود خداوند است هر کس از الله جل ذکر وپیغمبرش اطاعت کند خداوند او را به باعهای وارد می کند که در آن رود بارها روان است و جاویدانه در آن می مانند و این پیروزی بزرگی است . درین آیه مبارکه اشاره شده به احکامی که در آیات قبلی ذکر شده آن تعلق می گیرد به احوال یتیمان ، زنان ، وصیت و میراث که این همه شرائع حدود است برای کسانی که مخالف می باشد واز حد آن تعدی وتجاوز کرده نمی توانند ، بلکه مطابق آنچه الله جل جلاله وپیامبر گرامی (صلی الله علیه وسلم) امر نمود خود را عیار می سازند ، و این امر باعث می شود که ایشان داخل بهشت شوند واز نعمت های فروان و زیبای آن بهره مند شوند ،⁶ اینست کامیابی و رستگاری واقعی و همیشه گی که نصیب شان گردید .⁷

¹ - النساء: 69 .

² - النساء: 80 .

³ - الحشر: 7 .

⁴ - الاحزاب: 71 .

⁵ - النساء: 13 .

⁶ - اندلسی ، ابوحیان محمد بن یوسف ، (ت ، 745ھ) ، البحر المحيط فی التفسیر ، (3 / 550) ، تحقیق: شیخ زهیر جعید ، طبع جدید ، دار الفکر ، بیروت ، لبنان ، 1412ھ - 1992م .

⁷ - مراغی ، محمد مصطفی ، تفسیر المراغی ، (2 / 2031) ، ط ، 1 ، مطبعة مصطفی حلی ، مصر ، 1365ھ - 1946 .

وقوله تعالى { إِنَّمَا كَانَ قَوْلُ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمْ بَيْنَهُمْ أَن يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ * وَمَنْ يُطِعَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَخْشَى اللَّهَ وَيَتَّقَهُ وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ } ¹

ترجمه : مؤمنان هنگامی که به سوی الله جل وعلا ویغمبرش فرا خوانده شود تا میان آنان داوری کند سخشنان تنها این است که می گویند شنیدیم واطاعت کردیم ورستگاران واقعی ایشانند * وهرکس از الله جلت عظمته ویغمبرش اطاعت کند واز الله جل شأنه برتسد واز او بپرهیزد این چنین کسانی به مقصود خود رسیدگانند .

مطلوب هفتم - تقوی و پرهیزگاری : التقوی بمعنای پرهیزگاری ، ترس از خدا و عمل به فرامین او . ² تقوی آنقدر مرتبه بلند دارد که انسان مسلمان را به اوامر الله جل جلاله ونواهی آن ملزم می سازد ، ودر تمام افعال وگفتار شان ذات اقدس الهی را مراقب ومحافظ اعمال خویش می دانند ، این تقوی درحقیقت کشتی نجات هست که حاملین اش را در دنیا به فلاخ ورستگاری سوق میدهد ودر آخرت از خیر عظیم وگرامی برخوردار میشوند ، واین باعث میشود که انسان مؤمن ومسلمان از تمام گناهان وبدیها محفوظ ومصیون بمانند ، وضامن سعادت وخوشبختی کامل وهمه جانبه در دنیا وآخرت گردد ، در واقعیت امر تقوی حیثیت تکت سبز رنگ هست که صاحبیش را به رضا وخوشنودی الله جل مجده وجنت آن ذات کبریایی می رساند ، ³ چنانچه الله متعال فرموده { إِلَّا إِنَّ أُولَيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْرُجُونَ * الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ * لَهُمُ الْبُشْرَى فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا تَبْدِيلٌ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ } ⁴

ترجمه : هان بی گمان دوستان خداوند سبحان ترسی برآنان (ازخواری دردنیا وعذاب درآخرت) نیست وغمگین نمی گردد * آنان کسانی اند که ایمان آورده اند وتقوا پیشه کرده اند * برای آنان دردنیا به هنگام مرگ ودرآخرت به هنگام رستاخیز بشارت است سخنان خداوند (یعنی وعده هائی که خدا به پیغمبرانش مبني بر پیروزی وسعادت دوجهان داده است) تخلف ناپذیر است این رستگاری وکامیابی بزرگی است. الله ذوالجلال بندگان متقد ومحبوب خویش را از هر نوع مصائب ومشکلات در پناه عصمت خود نگه میدارد ، وایشان را در مقابل دشمنان ومخالفان شان کمک وهمکاری می نماید ، ⁵ واسباب فلاخ ورستگاری را برای شان آسان می گرداند وایشان را از وسائل نزدیک به لغزشها وگناهان محفوظ ومصیون میدارد چنانچه الله متعال فرموده { إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ } ⁶ ترجمه : بی گمان مرحمت و معونت خداوند همراه کسانی است که تقوا پیشه کنند (با دوری از نواهی خود را از خشم خدا به دور دارند) وبا کسانی است که نیکو کار باشند .

ومقربین ومکرم ترین مردم نزد الله ذوالجلال با تقوی ترین ایشان است چنانچه الله متعال فرموده است { إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتَّقَاكُمْ } ⁷ ترجمه : بی گمان گرامی ترین شما نزد الله جلت عظمته متقد ترین شما است

¹ - النور : 51 – 52 .

² - معلوم ، لویس ، المنجد ، (2 / 1813) ، مترجم: مصطفی رحیمی نیا .

- عفیفی ، طه ، مفاتیح الجنۃ من الكتاب والسنۃ ، (ص ، 30) دار الاعتصام ، قاهره .

⁴ - یونس : 62 – 64 .

⁵ - ابن کثیر ، تفسیر القرآن العظیم ، (363 / 2) .

⁶ - النحل : 128 .

⁷ - الحجرات : 13 .

است . پس برای هر انسان مؤمن و مسلمان لازمی است در تنفيذ اوامر الله جلت عظمته مسارعت و عجله نماید ، در رأس همه کار های شان تقوی را قرار دهنده نور و روشنای می آورد ، وایشان را به جنات که وعده داده شده اند می رساند ، ^۱ چنانچه الله جلت عظمته فرموده { وَسَارِعُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَقِيْنَ * الَّذِينَ يُنْفَقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَاءِ وَالْكَاظِمِينَ الْغَيْظَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ * وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللهُ فَاسْتَغْفِرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَعْفُرُ الذُّنُوبَ إِلَّا اللهُ وَلَمْ يُصْرِفُوا عَلَى مَأْفَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ * أُولَئِكَ جَزَاهُمْ مَغْفِرَةٌ مِّنْ رَّبِّهِمْ وَجَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ حَالِدِينَ فِيهَا وَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ } ^۲

ترجمه : وبه سوي آمرزش پرور دگار تان وبهشت بشتابيد وبر هميگر پيشي گيريد بهاي آن همچون آسمانها وزمين است و چنین چيزى با ارزشى برای پرهيزگاران تهييه داده شده است * آن کسانى که در حال خوشى و ناخوشى و ثروت مندى و تنگستى به احسان و بذل و بخشش انفاق مى نمایند و خشم خود را فرو مى خورند و از مردم گذشت مى کنند والله جل شأنه نيكو کاران دوست ميدارد * وکسانى که چون دچار گناه شدند يا برخويشتن ستم کردند به ياد الله سبحانه و تعالى مى افتدند و آمرزش گناهانشان را خواستار مى شوند - و بجز خدا گيست که گناهان را بيامزد ؟ - و با علم و آگاهى برچيزى که انجام داده اند پا فشارى نمى کنند * آن چنان پرهيز گاراني که پاد ش ايشان و آمرزش گناهان شان از سوي پرور دگار شان است و باغهای بهشتى است که در زير درختان آن جوي بارها روان است و جاودانه در آنجاها ماندگارند و اين چه پاداشی نيكى است که بهره اي کسانى مى گردد که اهل عملند .

وقوله تعالى { لَكُنَ الَّذِينَ اتَّقُوا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ حَالِدِينَ فِيهَا تُرَلَّا مِنْ عِنْدِ اللهِ وَمَا عِنْدَ اللهِ خَيْرٌ لِلْأَبْرَارِ } ^۳

ترجمه : ولی آنان که از (خشم) پرور دگار شان (با انجام طاعات و ترك منهيات) مى پرهيزند بهشت از آن ايشان است که در زير درختان آن رودخانه ها روان است و جاودانه در آن مى مانند و اين به عنوان مهمانی و پذيرائي نخستين از جانب الله جلت عظمته است و آنچه (از لذائذ روحاني والطاف بيکران صمداني) در پيشگاه الله جل جلاله برای نيكوکاران است .

از خلال اين نصوص قرآنی دانسته مى شود بعد ازين که دروازه هاي جنت باز مى شود اولين کسانىکه داخل جنت مى شوند متقيان هستند .

^۱ - عفيفي ، طه ، مفاتيح الجنة من الكتاب والسنة ، (ص ، 33) دار الاعتصام ، قاهره .

^۲ - آل عمران : 133 - 136 .

^۳ - آل عمران : 198 .

مطلوب هشتم - صبر و شکیبای : الصَّابِرُ (مص) بمعنای پایداری و بردازی . ^۱الله سبحانه و تعالی در باب

صابران می فرماید { يَا آيُهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِنُوْا بِالصَّابِرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ } ^۲

ترجمه : ای کسانیکه ایمان آورده اید از شکیبائی و نماز کمک بگیرید یقینا الله متعال با صبر کننده گان است (ویار و یاور ایشان است) . الله جلت عظمته ایشان را کمک می نماید در انجام کارهای خیر و به آنچه که در امور زندگی شان مواجه میشوند و پوره پوره میدهد ایشان را جزا و پاداش شان را ، چنانچه الله متعال فرموده است { وَلَنَجْزِيَنَّ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ بِإِحْسَنٍ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ } ^۳

ترجمه : وما پاداش زیباترین اعمال شکیبایان را می دهیم (که ایستادگی برپیمان ووفای به عهداست) . شخص مؤمن و مسلمان اوامر الله جل شانه را قبول دارد و مطابق آن عمل می نماید ، در مقابل هرآنچه که باو می رسد صبر و شکیبای را اختیار می کند ، الله جلت عظمته برای ایشان اجر و پاداش بزرگ عنایت می فرماید ، وایشان مستحق نوید و بشارت قرار می گیرند از جانب پروردگارشان چنانچه می فرماید وَبَشِّرُ الصَّابِرِينَ } ^۴ ترجمه : ومژده بدہ به صبر کننده گان .

وقوله تعالی { وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ } ^۵ ترجمه : واگر شکیبائی پیشه ساختید حتما صبر و شکیبای برای صبر کننده گان بهتر خواهد بود .

و همچنان الله سبحانه و تعالی صابران دوست میدارد چنانچه فرموده است { وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ } ^۶ ترجمه : و خداوند شکیبایان را دوست میدارد . الله جلت عظمته برای ایشان اجر و پاداش چندین برابر را و عده نموده چنین می فرماید { أُولَئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُمْ مَرَّاتٍ بِمَا صَبَرُوا } ^۷ ترجمه : آنان کسانی اند که دوبار اجر و پاداش شان داده میشود .

و همچنان الله جل ذکره بوضاحت تمام بیان فرموده که اجر و پاداشی که برای صابران عطا میشود حد و اندازه ندارد و غیر محدود است ، بلکه آن موقول به فضل و احسان الهی است که هیچ حدود قیود ندارد ، چنانچه الله متعال فرموده است { إِنَّمَا يُؤْفَى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ } ^۸

ترجمه : قطعا به شکیبایان اجر و پاداششان به تمام و کمال و بدون حساب داده می شود .

وقوله تعالی { إِنِّي جَرِيْثُمُ الْيَوْمِ بِمَا صَبَرُوا أَنَّهُمْ هُمُ الْفَائزُونَ } ^۹

ترجمه : من امروز بخاطر صبری که کرده اند و پایمردی واستقامتی که نشان داده اند و پاداششان داده ام و آنان به مقصود رسیدگان و رستگارانند .

^۱ - معرفه ، لویس ، المنجد ، (۱ / ۸۰۷) مترجم : مصطفی رحیمی نیا .

^۲ - البقرة : ۱۵۳ .

^۳ - النحل : ۹۶ .

^۴ - البقرة : ۱۵۵ .

^۵ - النحل : ۱۲۶ .

^۶ - آل عمران : ۱۴۶ .

^۷ - القصص : ۵۴ .

^۸ - الزمر : ۱۰ .

^۹ - المؤمنون : ۱۱۱ .

وقوله تعالیٰ { يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَا بِطْوَا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ }^۱

ترجمه: اى کسانی که ایمان آورده اید شکیبائی ورزید واستقامت و پایداری کنید و مراقبت به عمل آورید و از الله بترسید تا اینکه رستگار شوید.

الله سبحانه وتعالی درین آیات مبارکه مؤمنان را تشویق می نماید به کلمه { وَصَابِرُوا } بآنچه که ایشان را به فلاح و رستگاری و کامیابی و سعادت می رساند که آن عبارت از لزوم صبر است در تمام ادوار زندگی ، صبر بمعنای حبس و کنترول کردن نفس از چیزهایی که کراحت دارد و خوشش نمی آید مانند ترک کردن معاصی و نافرمانی ، صبر بر مصیبتها و تکالیف ، صبر بر اطاعت و عبادت الله جل مجده ، و عمل کردن به این اوامر بر نفس انسانی بسیار ثقل و سنگین است ، و طبیعت انسانی سهولت ها و سرگرمی ها را زیاد خوش دارد ، و در عین زمان برای کسانی که حقیقت امور معلوم شود دنباله روی نفس (أَمَارَةً بِالسُّوءِ) خوبیش نخواهد رفت ، بلکه خود را مطابق امر الله جلت عظمته آماده می سازد و از صبر و شکیبائی تمام کار می گیرد ، در نتیجه سعادت و شرافت و کرامت نصیب این قسم مردم نشیط و بیدار و با صبر و با حوصله می شود، از همه مهم ترا ایشان به رضا و خوشنودی الله جلت عظمته نائل می شوند.^۲

مطلوب نهم : امر بالمعروف ونهی عن المنكر : المعروف بمعنای خیر ، احسان ، رزق و روزی . منکر (ج منکرات و مناکر) بمعنای چیزی که رضای خدا در آن نباشد .^۳ از همین خاطر الله ذوالجلال امت مسلمه را با تمام قوت و حکمت امر فرموده به هر اسلوب که می توانند مردم را امر به معروف ونهی از منکر کنند ، چنانچه تمام انبیاء کرام صلوات الله وسلامه علیهم امت شان را با کلام نیکو و نرم و ملایم دعوت و تبلیغ نمودند و با اسلوب نیک امر بالمعروف ونهی عن المنکر کردند ، تا که تأثیری به سزا ای داشته باشد و در قلبهای ایشان تاثیرگذار باشد ،^۴ چنانچه الله متعال فرموده است { الَّذِينَ يَتَبَعَّونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأَمَّى الَّذِي يَجْدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْهُمْ فِي التَّوْرَاةِ وَالْإِنْجِيلِ يَا مُرْهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحَلِّ لَهُمُ الطَّيَّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَابَاتِ وَيَضْعُغُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَعْلَالُ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ }^۵

ترجمه: به ویژه رحمت الله سبحانه وتعالی اختصاص می یابد به کسانی که پیروی می کنند از فرستاده ای خدا محمد مصطفی پیغمبر امی که در تورات و انجیل نگاشته می یابند او آنان را به کار نیک دستور میدهد و از کار رشت باز میدارد و پاگیزه ها را برایشان حلال می کند و تاپاک هارا بر آنان حرام می گرداند و از ایشان بار گران تکالیف دشوار شان را فرو می اندازد و زنجیر ها و بندها و یوگ هارا از (دست و پا و گردن) ایشان به در می آورد که به آنها گرفتار بوده اند پس کسانی که به او ایمان بیاورند و از او حمایت کنند و وی را پاری دهن و از نوری پیروی کنند که به همراه او نازل شده است بی گمان آنان کامیاب و رستگارند.

^۱ آل عمران: 200 .

^۲ اندلسی ، ابو حیان محمد بن یوسف ، البحر المحیط ، (485 / 3) .

^۳ معرف ، لویس ، المنجد ، (1651/2) ، مترجم: مصطفی رحیمی نیا .

^۴ حجازی ، دکتور محمد محمود ، (ت ، 1413 هـ) ، التفسیر الواضح ، (4 / 41) ، ط ، 3 ، مطبعة الاستقلال الكبرى ، مصر ، 1396 هـ - 1979 م .

^۵ الاعراف: 157 .

الله ذو الحال امت محمدی را یک امت بیدار گر توصیف نموده چنین می فرماید { كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أَخْرَجْتُ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَاوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ آمَنَ أَهْلُ الْكِتَابَ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ مِنْهُمْ الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ }¹

ترجمه : شما بهترین امتی هستید که به سود انسان ها پیدار شده اید مادامیکه امر به معروف ونهی از منکرمی نمایید و به الله سبحانه وتعالی ایمان دارید واگر اهل کتاب ایمان بیاورند برای ایشان بهتر است بعض از آنان با ایمانند و بیشتر ایشان فاسق هستند .

پس باید مؤمنان به این امر بسیار نشیط و بیدار باشند و باشوق و علاقه این مسئولیت بزرگ را ادا نمایند تا اینکه یک اصلاحات عمومی در سرتاسر جهان اسلام قائم و دائم ثابت شود ، و مسلمانان با فکر آرام عبادت و اطاعت پروردگارشان را بجا آورده و به تمام احکام شرعی بوجه احسن عمل نمایند . چنانچه الله متعال فرموده است { وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمُ أَوْلَيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقْيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطْبِعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أَوْلَئِكَ سَيِّرَ حُمُّهُمُ اللَّهُ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ }²

ترجمه : مردان و زنان مؤمن برخی دوستان و یاوران برخی دیگرند همیگر را به کار نیک می خوانند و از کار بد باز میدارند و نماز را چنان که باید می گزارند و زکات را می پردازند و از خدا و پیغمبر ش فرمانبرداری می کنند ایشان کسانی اند که خداوند به زودی ایشان را مشمول رحمت خود می گرداند یقیناً الله جلت عظمته غالب با حکمت است .

پس هر کسی که شاهد یک منکر باشد و آن را منع نکند یا سکوت اختیار کند در حقیقت او شخص شریک همان منکر است ، بناءً با خاطر نجات از هر نوع بلاها و مصیبت ها و مشکلات باید ما مسلمانان به این فریضه ای مهم عمل نمائیم ، و به اجر و ثواب که در آخرت برای ما و عده داده شده نائل شویم و به فلاح و رستگاری همیشه گی برسیم ، ³ چنانچه الله فرموده است { وَلَتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَذْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَوْلَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ }⁴

ترجمه : باید از میان شما گروهی باشند که دعوت به نیکی کنند و امر به معروف ونهی از منکر نمایند و آنان خود رستگارند .

تفسیر کرام این آیه مبارکه را دو تفسیر نمودند :

1 - بعض مفسرین می گویند حرف (مِنْ) که درین آیه بیان شده بمعنای بیان است و این امر شامل میشود تمام امت مسلمه را که امر به معروف ونهی از منکر کنند .

2 - جمهور مفسرین باین نظر هستند که حرف (مِنْ) تبعیضیه است ، اگر بعض افراد امت امر به معروف ونهی از منکر کنند از ذمه ای دیگران ساقط میشود ، و این مسأله تعلق می گیرد به فرض کفایی ، الله ذو الحال امت مسلمه را به اسلوب صريح مخاطب قرار داده فرموده شما یک امت بانظم باوقار ، بامحت وصمیمی ، و متحد و متفق باشید از هیچ کسی هراس نداشته باشید و از هیچ چیزی نترسید . ⁵ و این قسم مردم

¹ - آل عمران : 110 .

² - التوبه : 71 .

³ - حوى ، سعید ، الاساس في التفسير ، (848 / 2) .

⁴ - آل عمران : 104 .

⁵ - حوى ، سعید ، الاساس في التفسير ، (849 / 2) .

می تواند دعوت الی الخیر وامر به معروف ونهی از منکر کنند ، و در در در ورنج امت را مداوا نمایند و بیرق حق وعدالت را به اهتزاز در آورند ، دعوت الی الخیر دعوت بسوی کتاب و سنت نمایند .

دکتور حجازی معروف و منکر را چه خوب تفسیر نموده : معروف چیزی هست که شریعت آنرا خوب و زیبا و مستحسن بداند ، یا آنچه که موافق کتاب و سنت باشد ، یا اطاعت و فرمانبرداری از احکام الهی ، یا عمل کردن بآنچه که فرض ، واجب ، سنت ، مندوب و مباح است .

منکر آنچه که از دید گاه شریعت قبیح و بد باشد ، یا آنچه که مخالف کتاب و سنت باشد ، یا آنچه که مکروه و حرام باشد ، کسانی که به این صفات ذمیمه و رذیله مبتلا شد خود را خوار و ذلیل دنیا و آخرت می گرداند ، اما کسانی که ازین صفات قبیح و بد دوری اختیار کرند ، پس این گروه در دنیا و آخرت از زمره ای کامیابان و رستگاران هستند و سعادت و نیک بختی همیشه گی نصیب ایشان خواهد شد .¹

مطلوب دهم- اجتناب از شرک : شرک فضیع ترین و بدترین عمل هست که بشر به آن گرفتار می باشد ، شرک بمعنای دادن حق خالق حقیقی را به غیرش و اعطای حق ربویت را به کسی که مستحق آن نیست و تقدیم انواع عبادات را به چیزهایی که اهلیت آنرا ندارند ، باین طریق باپیروی کردن از مجتمع حلقات انحرافی گمراه کن قلب خویش را پریشان کرده و به هر طرف بخارطه معموش روان است و در تلاش انواع معیودان می باشد مانند سنگ ، درخت ، انسان وغیره ، نه به آنها نفع می رساند و نه زیان ،² رُوی این فجایع هست که الله ذوالجلال انسانها را شدیداً از واقع شدن در شرک منع فرموده و ایشان را تشویق به توحید و یکتا پرستی نموده چنین می فرماید { وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئاً وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَاناً وَبِذِي الْقُرْبَى وَالْيَتَامَى وَالْمَسَاكِينِ وَالْجَارِذِى الْقُرْبَى وَالْجَارِ الْجَنْبُ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنْبِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالاً فَخُورًا }³

ترجمه : تنها الله جل شأنه را عبادت کنید و هیچ چیزی را شریک او مکنید و نیکی کنید به والدین خویشاوندان ، یتیمان ، درماندگان ، همسایگان خویشاوند ، همسایگان بی کانه ، مسافران ، غلامان و کنیزان یقیناً الله متعال دوست نمی دارد کسی را که خودخواه و فخر فروش باشد .

وقوله تعالی { فَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ أَنْدَاداً وَأَنْثُمْ تَعْلَمُونَ }⁴

ترجمه : پس شرکاء و همانندهایی برای الله جلت عظمته به وجود نیاورید در حالی که شما می دانید .

وقوله تعالی { قُلْ إِنَّمَا أَمْرَتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا أُشْرِكَ بِهِ إِلَيْهِ أَدْعُو وَإِلَيْهِ مَأْبِ }⁵

ترجمه : بگو من تنها و تنها مامورم که الله سبحانه و تعالى را بپرستم و شریکی برای او نسازم من مردم را بسوی او می خوانم و باز گشت من بسوی اوست .

وکسی که به الله جلت عظمته شریک مقرر می کند به تحقیق گمراه شده دور و دراز چنانچه الله متعال می فرماید { إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرِكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَأْدُونَ ذَالِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ صَلَالًا بَعِيدًا }¹

¹- حجازی ، التفسیر الواضح ، (11 / 4).

²- حوى ، سعيد ، المستخلص في تذكرة النفوس ، (ص ، 188) ط ، 1 ، دار الارقم ، عمان ، 1403 هـ - 1983 م .

³- النساء : 36 .

⁴- البقرة : 22 .

⁵- الرعد : 36 .

ترجمه : بی گمان خداوند شرک ورزیدن به خود را نمی آمرزد و بلکه پایین تر از آن را از هر کسی که بخواهد می بخشد هر که برای خداوند انباز بگیرد به راستی گمراه دور دراز گشته است .

وقوله تعالی { إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكُ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَمَ اللَّهَ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَاوَاهُ النَّارُ وَمَا لِظَّالِمٍ مِنْ أَنْصَارٍ }²

ترجمه : بی گمان هر کس به الله جل جلاله شریک قرار دهد الله جلت عظمته بهشت را بر او حرام کرده است و جایگاه او آتش دوزخ است و ستمکاران یار و یاور ندارند .

وصیت لقمان حکیم درباره شرک به پسرش وقتیکه او را اندرز می داد قوله تعالی { يَا بُنَيَّ لَا تُشْرِكُ بِاللَّهِ إِنَّ الشَّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ }³

ترجمه : پسر عزیزم به الله جل شأنه شریک مقرر مکن واقعا شرک ستم بزرگی است .
وقوله تعالی { وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ لَا يَسْتَحِبُّ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَنْ دُعَائِهِمْ غَافِلُونَ }⁴

ترجمه : چه کسی گمراه تر از کسی است که افرادی را به فریاد بخواند و پرسش کند که تا روز قیامت پاسخ نمی گوید و اصلاً آنان از پرسش گران و به فریاد کننده گان غافل و بی خبرند .

و در فردای قیامت از عبادت ایشان کاملاً برایت بیزاری می جویند چنانچه الله سبحانه و تعالی فرموده است { فَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا بِيَتَنَا وَبَيْتُكُمْ إِنْ كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لَغَافِلِينَ }⁵

ترجمه : همین بس که خدا میان ما و شما گواه است که ما بدون شک از عبادت شما بی خبر بوده ایم .
و هم چنان الله متعال فرموده است { قُلْ إِنِّي نَهِيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الدِّيْنَ تَذَعُّونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِي الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّيْ وَأَمْرَتُ أَنْ أُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ }⁶

ترجمه : بگو من باز داشته شده ام از این که معبد های را به جز الله بپرستم که شما آنها را به فریاد می خوانید از آن زمانی که آیات روشن و دلایل آشکاری از جانب پروردگار برایم آمده است و به من فرمان داده شده است که خاشعانه و خاضعانه تسلیم پروردگار جهانیان گردم .

و همچنان پیامبر گرامی (صلی الله علیه وسلم) امت را از شرک بر حذر داشته می فرماید عن ابی موسی الاشعربی (رضی الله عنه) قَالَ قَالَ النَّبِيُّ (صلی الله علیه وسلم) « إِنَّمَا الشَّرْكَ فَإِنَّهُ أَخْفَى مِنْ دَبِيبِ النَّمَلِ فَقِيلَ لَهُ كَيْفَ تَنْقِيهِ وَهُوَ أَخْفَى مِنْ دَبِيبِ النَّمَلِ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَقَالَ قَوْلُوا أَلَّهُمَّ إِنَا نَعُوذُ بِكَ أَنْ تُشْرِكَ بِكَ شَيْئًا نَعْلَمُهُ وَنَسْتَغْفِرُكَ لِمَا لَا نَعْلَمُهُ »⁷

ترجمه : پیامبر گرامی (صلی الله علیه وسلم) می فرماید بترسیم از شرک که او مخفی تر و پوشیده تر است از مورچه کوچک که در تاریکی شب راه می رود ، گفته شد چگونه از او نجات پیدا کنیم ، وقتیکه او این قدر مخفی بوده باشد یا رسول الله فرمودند این دعا را بخوانید ،

یا الله ما پناه می بریم به کمک تو و طلب آمرزش می خواهیم از تو اینکه چیزی را به تو دانسته یاندanstه شریک مقرر کنیم . و همچنان شرک از بزرگترین گناهان کبیره است چنانچه در حدیث آمده است

¹ - النساء : 116 .

² - المائدۃ : 72 .

³ - لقمان : 13 .

⁴ - الاحقاف : 5 .

⁵ - یونس : 29 .

⁶ - غافر : 66 .

⁷ - مسند احمد ، (ح ، 16606) ، (3 / 3) ، امام شعب ارنووط گفت این حدیث صحیح است .

عن عبدالرحمن بن ابی بکرہ عن ابیه رضی اللہ عنہ قال قال رسول اللہ (صلی اللہ علیہ وسلم) «**اَلَا اُنْبِئُكُمْ بِأَكْبَرِ الْكَبَائِرِ ؟ فَلَنَا بَلَى يَارَسُولَ اللَّهِ قَالَ اَلَا شَرَكُ بِاللَّهِ ، وَعُقُوقُ الْوَالِدَيْنِ ...»**^۱ ترجمه : از حضرت عبد الرحمن بن ابی بکرہ روایت است از پدرش روایت کرده که رسول گرامی (صلی اللہ علیہ وسلم) فرمود آیا شما را خبر ندهم به بزرگترین گناهان؟ گفته‌یم چرا نه! فرمود بزرگترین گناه شرک نمودن به اللہ جل شانه، و نافرمانی والدین است. نبی اکرم (صلی اللہ علیہ وسلم) شرک را از کلان ترین گناهان کبیره شمرده چرا که شرک عواقب خطرناک و ترسناک و تاریکی های متراکم و پرده های متلاطم دارد که بعضی آن بالای بعضش قرار دارد، و بنده را مخلوق بندۀ می‌سازد و حتاً بعضی اشیاء را معبد خود قرار میدهند که انسان از گرفتن نام آن شرم و حیا اش می‌آید چه جای که آنها را معبد خود قرار بدهند، این همه بدختیها و نابسامانیها سرچشمۀ می‌گیرد از غفلت که مادر همه مرضها می‌باشد، و انسان را از داشتن عقیده راسخ به پرور دگارش واز انعام اعمال صالحه باز میدارد،^۲ چنانچه اللہ متعال فرموده است {**فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقاءَ رَبِّهِ فَلَيَعْمَلْ عَمَلاً صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا**}^۳ ترجمه : پس هر کس که خواهان دیدار پرور دگارخویش است باید که کار شایسته کند و در پرستش پروردگارش هیچ کسی را شریک نسازد.

تفسرین کرام در شأن نزول این آیه مبارکه روایات متعدد را بیان فرمودند.

۱ - ابن عباس (رضی اللہ عنہما) فرمودند: این آیه مبارکه در باره جنبد بن زهیر عامری نازل شده، او نزد رسول گرامی (صلی اللہ علیہ وسلم) آمد و عرض کرد من باخاطر رضای اللہ جل ذکرہ کارهای خیر را انجام میدهم، اما وقتیکه مردم ازان باخبر شوند مرا تعریف نمایند من را بسیار خوشحال می‌سازد، در جوابش رسول معظم اسلام فرمودند «**إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى طَيِّبٌ لَا يَقْبَلُ إِلَّا طَيِّبًا وَلَا يَقْبَلُ مَا رُوَيَّ فِيهِ**

^۴ ترجمه : یقیناً اللہ متعال ذات پاک است قبول نمی‌کند مگر عمل پاک را و هرگز قبول نمی‌کند عمل را که در آن ریا و سمعه وجود داشته باشد.

۲ - طاوس بن کیسان (رحمه اللہ) می فرماید: ^۵ مردی نزد رسول اکرم (صلی اللہ علیہ وسلم) آمد عرض کرد، من جهاد در راه اللہ جل و علا را دوست دارم اما خوش دارم مردم من را صفت کند و مکان و منزالت من در دنیا بی برایم داده شود، آیه مبارکه فوق درباره آن شخص نازل شد.

۳ - مجاهد بن جبر (رحمه اللہ) می فرماید: شخصی نزد رسول گرامی (صلی اللہ علیہ وسلم) آمد و گفت من صدقه و خیرات می‌کنم و با خویش و اقارب خود از راه نیکو و صله رحم پیش می‌آیم همه این کارها را باخاطر رضای اللہ جلت عظمتۀ انجام میدهم، اما وقتیکه در سر زبانها از من یاد کرده می‌شود بسیار خوشحال می‌شوم و شگفت زده می‌گردم، پیامبر گرامی (صلی اللہ علیہ وسلم) سکوت را اختیار نمودند تا اینکه این آیه مبارکه فوق شرف نزول یافت.^۶

^۱ - صحیح البخاری ، کتاب الادب ، باب عقوب الوالدين من الكبائر (ح ، 5976) ، (ص ، 1102) .

^۲ - الحاج ، شیخ خالد محمدعلی ، مصرع الشرک والخرافات ، (ص ، 174) ، ط ، 1 ، مطبوعات اداره الشیون الدینیة ، قطر ، 1398 هـ - 1978 .

^۳ - الکھف : 110 .

^۴ - سنن ترمذی ، (ح، 2989)، (5 / 220)، شیخ البانی این حدیث را حسن گفته.

^۵ - ابو عبد الرحمن طاوس بن کیسان یمانی ، حمیری ، فارسی ، و اسم پدر شان ذکوان هم گفته شده ، یکی از موالی بود، و ایشان فقیه، فاضل بود و در ودر سنۀ 106 وفات نموده است، تقریب التهذیب ، (ص ، 281) .

^۶ - سیوطی ، لیاب النقول فی اسباب النزول ، (ص ، 287) ، نیسابوری ، اسباب النزول ، (ص ، 230) .

درین آیه مبارکه الله جلت عظمته پیامبر گرامی (صلی الله عليه وسلم) را امر نموده برای مردم بگوید بعد ازین که واضح شد که پیامبر (صلی الله عليه وسلم) بشر بوده وادعای احاطه کلمات الله جل شأنه را ندارد ، بلکه ازین کلمات الهی بسوی ایشان وحی کرده میشود توسط جبرئیل امین ، و این در حقیقت جواب دندان شکن بر کسانی هست که می گویند پیامبر از نور آفریده شده و از علم غیب آگاهی دارد ، این در حالیست که پیامبر گرامی (صلی الله عليه وسلم) دستور داده شده اند به مردم خبر دهد که یگانه ذات که لایق عبادت و پرستش است الله جلت عظمته می باشد ، آن ذات که در تمام اوامر و احکام الوهیت خویش هیچ شریک وهم مثل وهم مانند ندارد ، پس هر کسی که امیدوار ملاقات و دیدار رحمت پروردگارش است ، پس با اخلاص کامل اعمال صالحه ای را انجام دهد که از هر نوع شرکیات دور بوده باشد ، چنانچه سعید بن جبیر می فرماید هر کسی که امید اجر و ثواب دارد پس به الله جل شأنه هیچ چیز را شریک مقرر نکند برابر است که شرک جلی باشد یا شرک خفی .¹

مطلوب یازدهم - اجتناب از ظلم : ظلم سبب تاریکی های روز قیامت است ، بهمین خاطر الله ذوالجلال ظلم را حرام گردانیده و مسلمانان را از واقع شدن در آن بطور قطع و جزم منع فرموده و انسان ظالم و ستم گار را به عذاب شدید در دنیا و آخرت و عید نموده است ، چنانچه الله متعال می فرماید : { وَلَا تَحْسِبَنَّ اللَّهَ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ إِنَّمَا يُوَحِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَسْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ * مُهْطِعِينَ مُقْتَعِينَ رُعْوَسِهِمْ لَأَيْرَثُهُمْ طَرْفُهُمْ وَأَفْنِدُهُمْ هَوَاءُمْ * وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا رَبَّنَا أَخْرَنَا إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ نُحْبُ دَعْوَتَكَ وَتَنَبَّعَ الرُّسُلُ أَوْلَمْ تَكُونُوا أَقْسَمُهُنَّ مِنْ قَبْلِ مَالَكُمْ مِنْ زَوَالٍ *} ²

ترجمه : (ای پیغمبر) گمان مبر که خداوند از کارهائی که ستمگران می کنند بی خبر است (نه ، بلکه مجازات آنان را به روزی مهلت میدهد که چشمها در آن (از خوف هراس چیز های که می بینند) باز می ماند *) ستم گران همچون اسیران از هراس (سرهای خود را بالا گرفته ویک راست (به سوی ندا دهنده) می شتابند و چشمانشان (از مشاهده این همه عذاب هراسناک) فروپسته نمی شود و دلهایشان (فرومی تپد و از عقل وفهم اندیشه) تهی می گردد * و مردمان را بترسان از روزی که عذاب به سراغ شان می آید و ستم کاران (وظالمانی که با کفر و معصیت به خود و دیگران ظلم نموده اند) می گویند پروردگارا ! (ما را به دنیا بر گردان و اندک روز گاری به ما مهلت ده تا دعوت (به یکتا پرستی) تو را پاسخ گفته و از پیغمبرانت پیروی نمائیم (و جبران ما فات بنماییم اما کار از کار گذشته و دیگر برگشتی به دنیا نیست و پاسخ می شنوند که) مگر شما قبلاً در جهان سوگند نخوردید که (دنیا را پایانی و) شما را زوالی نیست . و قوله تعالی { وَلَمَنْ انتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ سَيِّئَاتٍ * إِنَّمَا السَّيِّئَاتُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ } ³

ترجمه : برکسانی که پس ازستمی که برآنان شده است انتقام می گیرند عتاب و عقاب نیست * بلکه عتاب و عقاب متوجه کسانی است که به مردم ستم می کنند و در زمین به ناحق سرکشی می نمایند چنین کسانی دارای عذاب در آور و در دنگی هستند .

¹ - سمر قدی ، بحر العلوم ، (315 / 2) . منصوری ، المقططف من عيون التفسیر ، (287 / 3) .

² - ابراهیم : 44-42 .

³ - الشوری : 41-42 .

وقوله تعالیٰ { ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا دُوْقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ هُنَّ تُجْزَوْنَ إِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ }^۱

ترجمه : سپس به ستمکاران میگویند عذاب جاوید و همیشه گی را بچشید آیا جز دربرابر چیزهایی که کرده اید کیفر داده می شوید .

و همچنان رسول گرامی (صلی الله علیه وسلم) در حدیثی مردم را از دعای مظلوم بر حذر داشته می فرماید عن ابن عباس (رضی الله عنهم) آن النبی (صلی الله علیه وسلم) بعث معاذًا إلی الیمن فقال « اتّقِ دعوةَ المظلوم فاتّها لَیسَ بَینَهَا وَبَینَ اللَّهِ حِجَابُ »^۲

ترجمه : از ابن عباس روایت است که نبی کریم (صلی الله علیه وسلم) معاذ (رضی الله عنه) را به یمن فرستاد و برایش توصیه فرمود که از دعای شخص مظلوم ترس و هراس داشته باشد چرا که بین اجابت دعای او و بین الله ذوالجلال هیچ پرده و مانع وجود ندارد .

همه ای این آیات و احادیث دلالت می کند به و خیم بودن عاقبت ظلم و آثار خراب کارانه ای آن ، پس باید هر انسان مؤمن و مسلمان در برابر ظلم ایستاده شود و خود را ازان محفوظ بدارد ، اگر شخص مرتکب ظلم و ستم گردد باز به الله جلت عظمته رجوع می کند الله جل شأنه ذات مهربان است توبه ای بنده اش را می پذیرید چنانچه الله متعال فرموده است { فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَاصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوَبُ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ }^۳ ترجمه : اما کسی که پس از ارتکاب ستم پشیمان شود و توبه کند و به اصلاح پردازد خداوند توبه او را می پذیرد بی گمان خداوند بس آمرزنده و مهربان است .

و همچنان الله جلت عظمته و عده ای دفاع و کمک نموده برای کسانیکه مورد ظلم و ستم قرار گرفتند و مظلوم واقع شدند و ایشان از صبر و شکیبای کار گرفتند چنانچه می فرماید { إِنَّ اللَّهَ يُدَافِعُ عَنِ الدِّينَ أَمْنُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ حَوَانٍ كَفُورٍ * أَذْنَ لِلَّذِينَ يُقَاتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَى نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ }^۴ ترجمه : خداوند دفاع می کند از مؤمنان چرا که مسلمان خداوند خیانت پیشگان کافر را دوست نمی دارد * اجازه به کسانی داده میشود که به آنان جنگ تحمل می گردد چرا که به ایشان ستم شده است و خداوند توانا است براین که ایشان را پیروز گرداند .

وقوله تعالیٰ { وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا لَنُبَوِّنَّهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَلَا جُرْأَةُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ }^۵

ترجمه : کسانی که برای الله جل شأنه هجرت کردند پس از آن که مورد ظلم و ستم قرار گرفتند در این دنیا جایگاه و پایگاه خوبی به آنان میدهیم و پاداش اخروی شان بزرگتر است اگر بدانند .

الله سبحانه و تعالیٰ درین آیه مبارکه خبر میدهد از فضل و مقام مؤمنان که در راه الله جل شأنه هجرت کردند و مورد ابتلا و آزمایش قرار گرفتند چنانچه فرموده است { مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا } بعد ازینکه ایشان از طرف قوم شان مورد ظلم و ستم و شکنجه قرار گرفتند بخاطریکه دین میین اسلام را رهایی کرده به شرک و کفر باز گردند ، اما ایشان بخاطر حافظت از دین شان وطن و خانه و کاشانه خویش را ترک نمودند ، تا که رضا و خوشنوی

^۱ - یونس : 52 .

^۲ - صحيح البخاری ، کتاب المظالم والغصب ، باب الإنقاء والحرز من دعوة المظلوم ، (ح ، 2448) ، (ص ، 442).

^۳ - المائدہ : 39 .

^۴ - الحج : 38 – 39 .

^۵ - النحل : 41 .

پروردگار شان را حاصل نمایند ،¹ همین جاست که الله جلت عظمته برای ایشان دو اجر و ثواب و عده فرموده است : ۱ - اجر و ثواب عاجل که در دنیا برای شان داده میشود چنانچه الله متعال فرموده است { لَتُبَوَّنَّهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً } اجر و پاداش نیکوی که برای مؤمنان مهاجر داده میشود عیش وزندگی خوب و مرفه است و غنائم بی شمار نصیب شان می گردد، و همچنان ایشان کمک کرده میشوند بر علیه مشرکان و باطل پرستان و کسانیکه باخاطر تضعیف دین کار می کنند . ۲ - اجر و ثواب که در آخرت برای شان داده میشود چنانچه فرموده است { وَلَا جُرْأًا لِآخِرَةٍ أَكْبَرُ } البته اجر و پاداش آخرت کلانتر و بزرگتر است چراکه برای ایشان انواع نعمت ها و خوشیها داده میشود که بطور مؤبدی و همیشه گی است ، از بستانها شروع تا دیدار ذات اقدس الهی ، و این همه دلالت می کند به فضیلت و جایگاه عظیم و بزرگ که نزد پروردگارشان دارد .²

مطلوب دوازدهم - اجتناب از فساد : یقینا فساد جرم عظیم و بزرگ و خطرناکی هست که الله ذو الجلال انسان را بطور قاطع ازان منع فرموده چنین می فرماید { وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ }³

ترجمه : در زمین بعد از اصلاح آن فساد و تباہی مکنید والله جل مجده را بیمناکانه و امیدوارانه به فریاد بخوانید بی گمان رحمت الله جل مجده به نیکو کاران نزدیک است .

وقوله تعالی { وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ * الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ }⁴

ترجمه : واژفرمان اسراف کننده گان فرمان برداری مکنید * آن کسانی که در زمین تباہی می نمایند و اصلاح نمی کنند . فساد در حقیقت صفات منافقین است کسانیکه در ظاهر خود را اصلاح کننده می دانند اما در باطن فساد پیشه گان واقعی ایشان هستند ، چنانچه الله متعال فرموده است { وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ * لَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِنْ لَا يَشْعُرُونَ }⁵

ترجمه : هنگامیکه به ایشان گفته شود در زمین فساد و تباہی نکنید گویند ما اصلاحگران بیش نیستیم * هان ایشان بی گمان فسادکنندگان و تباہی پیشگانند ولیکن پی نمی برند .

وقوله تعالی { كُلُّمَا أَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ وَيَسِّعُونَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا وَاللهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ }⁶

ترجمه : آنان هر زمانیکه آتش جنگی افروخته باشند خداوند آنرا خاموش ساخته است آنان باخاطر ایجاد فساد در زمین می کوشند و خداوند مفسدان و تباہکاران را دوست نمی دارد .

وقوله تعالی { وَلَا تَبْغُ الْفَسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ }⁷

ترجمه : و در زمین تباہی مجوی که خداوند تباہکاران را دوست نمی دارد .

وقوله تعالی { تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجَعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلَوًا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ }⁸

¹ - سعدی ، تفسیر الکریم الرحمن فی تفسیر الكلم المنان ، (ص ، 419) .
² - ابن کثیر ، تفسیر القرآن العظیم ، (491 / 2) .

³ - الاعراف : 56 .

⁴ - الشعراء : 152 – 151 .

⁵ - البقرة : 11 – 12 .

⁶ - المائدۃ : 64 .

⁷ - القصص : 77 .

⁸ - القصص : 83 .

ترجمه : ما آن سرای آخرت را تنها بهره کسانی می گردانیم که در زمین خواهان تکر و استکبار نیستند و فساد و تباہی نمی جویند و عاقبت از آن پرهیزگاران است .

این آیه مبارکه را حضرت علی (رضی الله عنہ) تفسیر عملی نمودند ، که ایشان به تنها بیهوده بازار می رفتند گمشده ای را رهنمائی می کردند وضعفا را کمک می نمودند ، و به دست فروشان و دکان داران مرور می کردند و قرآن کریم را باز نموده به ایشان این آیه مبارکه را قرائت می نمودند ، و می گفتند این آیه مبارکه در باره ای کسانی نازل شده که اصل عدل و انصاف و تواضع و عاجزی را با زیر دست شان با وجود قدرت و توانائی که دارند مراعات می نمایند ، ^۱ و همچنان حضرت علی کرم الله وجهه می فرماید : در تحت فساد و تکبر شامل است کسانی که به قصد تکر و غرور در مقابل برادرش لباس های زیبا و بوت های قیمتی می پوشد ، اما انسانهای متقدی و پرهیز گارخود را ازین قسم صفات ذمیمه نگهیدارند و ایشان از هر قسم تکبر و فساد اجتناب می ورزند ، و از هر نوع اعمال که سبب ناخوشنودی الله جلت عظمته می شود پرهیز می نمایند .

^۲

این بود اسباب وقایه از غفلت که بطور مفصل ، واضح و روشن بیان شد امید است که برای همه سودمند و نفع مند واقع شود .

مبحث دوم : علاج غفلت

مطلوب اول - تلاوت قرآن عظیم الشأن با تدبیر : نزول قرآن مجید بخاطر هدایت و بیان و رحمت و شفا برای قبلهای مردم است ، و همچنان رهنمائی می کند به طرق و راه هائی که نور و روشنائی می آورد برای علاج غفلت ، چنانچه الله متعال فرموده است }**فُنْ هُوَ لِلّٰهِيْنَ آمُنْوَا هُدًى وَشِفَاعًّ**{ . ^۳ ترجمه : بگو قرآن برای مؤمنان مایه ای رهنمای و بهبودی و شفا است .

وقوله تعالی {**يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَتُكُمْ مُّوَعِظَةٌ مِّنْ رَبِّكُمْ وَشِفَاعَ لِمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِلْمُؤْمِنِينَ**{ ^۴ ترجمه : ای مردمان از سوی پروردگاری شما اندرزی و درمانی برای چیز هائی که در سینه ها است آمده است و هدایت و رحمت برای مؤمنان است .

وقوله تعالی {**وَنَزَّلْنَا مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاعَ وَرَحْمَةً لِلْمُؤْمِنِينَ**{ ^۵

ترجمه : ما آیاتی از قرآن را فرو می فرماییم که مایه بهبودی و رحمت برای مؤمنان است . امام ابن کثیر (رحمه الله) و جمهور مفسرین می گویند که حرف (من) درین آیه مبارکه برای بیان جنس آمده ، باین معنا که قرآن کریم شفا است برای تمام امراض چه مرض روحی باشد یا مرض جسمی ، قسمی که

^۱ - سیوطی ، امام جلال الدین عبد الرحمن بن ابی بکر ، (ت ، 911 ه) ، الدرر المنثور فی التفسیر المأثور ، (6 / 444) ، ط ، 2 ، دار الفکر ، بیروت ، لبنان ، 1414 ه - 1993 م .

^۲ - خلوتی ، شیخ اسماعیل بن حقی بن مصطفی ، (ت ، 1127 ه) ، روح البیان فی تفسیر القرآن ، (6 / 467) ، ط ، 1 ، دار الكتب العلمية ، بیروت ، لبنان ، 1424 ه - 2003 م .

^۳ - فصلت : 44 .

^۴ - یونس : 57 .

^۵ - الاسراء: 82 .

در آیات قلی هم بیان شد ، قرآن کریم کتاب مبارکی هست که بر تمام انواع مرضها شفا است چه مرض شک و تردید باشد چه مرض جهل و ندانی باشد چه مرض شقاق و نفاق و کفروریا و غفلت بوده باشد ، الله سبحانه و تعالیٰ کتاب مقدس و بابرکت را برای هدایت و رهنمائی بشر از آسمان نازل فرموده که برای علاج غفلت بسیار مؤثر بوده و بشر را ازین مرض مهلك و خطرناک نجات داده ، و راه و طریق سعادت و بیداری را برایش هموار می سازد ، تا بتواند ازین گودال بدبختی صحیح و سالم بدر آید ، ^۱ اولین مرحله که انسان به غفلت روی می آورد از طریق نسیان و فراموشی هست ، بدون اینکه آگاه شود از آن عبور می کند و گام اولی خود را در بام غفلت می گذارد و در پرتوگاه هلاکت خود را می اندازد ، ^۲ وبهترین و مؤثرترین علاج آن تلاوت قرآن عظیم الشأن با تدبیر است چنانچه الله متعال فرموده است { كِتَابٌ أَنزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِّيَدَبَّرُوا
آیَاتِهِ وَلِيَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ } ^۳

ترجمه : کتاب پر خیر و برکتی است که آنرا برای تو فرو فرستاده ایم تا در باره آیه هایش بیندیشند و خرد مندانه پند گیرند . درین آیه مبارکه کلمه (لیدبَرُوا) بیان شده ، از ماده (دبر) گرفته شده است بمعنای انتها و آخر و حقیقت یک شی را گویند ، تدبیر و قصد نمودن به عواقب امور محولة که بدوش انسان گذاشته شده است ، ^۴ در قرآن کریم (تَدْبِرُ) افاده دو معنی را می کند :

۱ - تأمل کردن دلالت تفصیلی آیات بر مقاصد و ارشادات آن .

۲ - تأمل نمودن به بلاغت قرآن کریم که او از نزد الله جلت عظمته می باشد . ^۵

وقوله تعالیٰ { أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْكَانَ مِنْ عِنْدِ عَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا } ^۶

ترجمه : آیا درباره قرآن نمی اندیشند و اگر از سوی غیر خدا می بود در آن تناقضات و اختلافات فروانی پیدا می کردند .

وقوله تعالیٰ { أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَفْعَالُهَا } ^۷

ترجمه : آیا در باره قرآن نمی اندیشند) و مطالب و نکات آنرا بررسی و وارسی نمی کنند) یا اینکه بر دلهای ایشان قلهای ویژه زده شده است . درین آیه مبارکه الله جلت عظمته بندۀ گانش را به تدبیر و فهم قرآن کریم امر و دستور میدهد و از اعراض کردن آن منع می فرماید ، چرا که قلهای که قفل زده شده باشد بر آن هیچ تأثیری ندارد ، در حالیکه معانی قرآن عظیم الشأن آن قدر سلیس و آسان و شرین هست که بمانند ابری که بارانش همه جا را فرا گرفته باشد ، چنانچه از حضرت هشام بن عروه عن ابیه (رضی الله عنہما) روایت است یک روز رسول گرامی (صلی الله علیه وسلم) آیه مبارکه { أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَفْعَالُهَا } ^۸ را تلاوت نمودند ، یک نوجوان از اهل یمن گفت ! بلکه آنان کسانی هستند که بر قلهایشان قفل زده شده باشد ، تا اینکه الله ذوالجلال بر آن قبلهای فراخی آورده و آنها را بگشاید ، و این نوجوان همیشه در قلب سیدنا عمر

^۱ - ابن کثیر ، تفسیر القرآن العظیم ، (۵۶ / ۳) .

^۲ - ابن القیم الجوزی ، الجواب الکافی ، (ص ، ۲۱).

^۳ - ص : ۲۹ .

^۴ - فیروز آبادی ، القاموس المحيط ، (ص ، ۳۵۱) .

^۵ - ابن عاشور ، التحریر والتغیر ، (۵ / ۱۳۷) .

^۶ - النساء : ۸۲ .

^۷ - محمد : ۲۴ .

^۸ - محمد : ۲۴ .

فاروق (رضی الله عنہ) قرار داشت ، تا اینکه در زمان خلافت شان وی را یکی از والیان خویش تعین کردند و از خدمات و کارنامه ها یش راضی بودند .¹

مطلوب دوم - علم و معرفت : علم در لغت ضد جهل است بمعنای درک نمودن و معرفت حاصل کردن به یک چیز بطور قطع و جزم² و در اصطلاح صفتی هست که مطلوب بطور کامل انکشاف می نماید ، و مقصود آن معرفت الله جل شأنه و پیامبران و شناخت دین مبین اسلام با دلائل واضح و روشن است ، اهمیت علم و جایگاه آن در راستای اصلاح قلبها و زدودن غفلت بسیار مهم و ضروری است ، هرگاه الله ذوالجلال پیامبر گرامی (صلی الله علیه وسلم) را مخاطب قرار داده فرموده بگو برای کسانیکه اهل علم و خرد هستند و در اطاعت و عبادت پروردگار شان و در طلب علم بسر می برند ، نزد الله ذوالجلال دارای درجات رفیع و بلندی هستند و اما کسانیکه عصیان و نافرمانی می کنند سخت عذاب می شوند ، البته به آیات و نشانهای الله جلت عظمته کسانی پند و اندرز می گیرند که دارای علم و عقل و فهم و درک هستند نه آنایک جاهل و غافل هستند ،³ چنانچه الله متعال فرموده است { قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَنْذَكِرُ أُولُو الْأَلْبَابِ }⁴ ترجمه : بگو آیا کسانی که می دانند با کسانی که نمی دانند برابر و یکسانند ؟ هرگز . تنها خردمندان پند و اندرز می گیرند . این آیه مبارکه دلالت می کند به پند گرفتن آن کسی که شرک را از توحید و جهالت را از درایت و غفلت را از نشاطی و بیداری تفکیک می نماید و صاحب عقل سليم و درک سالم است ،⁵ قابل ذکر است الفاظ (تَذَكَّرُ وَذَكَرُ) هردو نقیض و ضد نسیان و فراموشی و غفلت می باشد ، و بمعنای ضبط و حفظ امور می آید که برای انسان انجام دادن آن واجبی و ضروری است ، مراد از علم درین آیه مبارکه علوم شرعی و جزائی می باشد با اسرار و حکمت های که در آن نهفته است ، با صراحة تمام الله ذوالجلال فرموده کسانیکه جاهل و غافل هستند هیچ گاهی با اهل علم و خرد برابر نیستند چنانچه که شب و روز ، روشی و تاریکی ، آب و آتش برابر نیستند .⁶ و همچنان الله ذوالجلال انسان جاهل و غافل را با کور تشبيه داده است چنین فرموده است { أَفَمُنْ يَعْلَمُ إِنَّمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحُقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْمَى إِنَّمَا يَنْذَكِرُ أُولُو الْأَلْبَابِ }⁷ ترجمه : پس آیا کسی که می داند که آنچه از طرف پروردگارت نازل شده است حق است همانند کسی خواهد بود که نایبنا است ؟ تنها خردمندان درک می کنند .

و همچنان الله متعال بلند کرده درجات آن مؤمنان را که علم داده شدند چنانچه فرموده است { يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أَوْتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ حَمِيرٌ }⁸ ترجمه : اگر چنین کنید خداوند به کسانی که از شما ایمان آورده اند و بهره از علم دارند درجات بزرگی می بخشد خداوند از آنچه می کنید بس آگاه و باخبر است .

¹ - ابن کثیر ، تفسیر القرآن العظیم ، (4 / 153).

² - معلوم ، لویس ، المندج ، (1 / 1031) ، مترجم : مصطفی رحیمی نیا .

³ - الجزائری ابویکر جابر، ایسر التفاسیر لکلام الطی الكبير، ط ، 2 ، المکتبة العصریة ، بیروت ، 1422 هـ - 2001 م .

⁴ - الزمر : 9 .

⁵ - ابن کثیر ، تفسیر القرآن العظیم ، (4 / 42).

⁶ - سعدی ، تفسیر الکریم الرحمن فی تفسیر کلام المنان ، (1 / 720) .

⁷ - الرعد : 19 .

⁸ - المحاذلة : 11 .

و همچنان الله متعال خیر کثیر را نصیب آنان می گرداند که فقاہت در دین حاصل نمایند چنانچه در حدیث آمده است عن معاویة (رضی الله عنہ) عن النبی (صلی الله علیہ وسلم) آئه قال «مَنْ يُرِدُ اللَّهَ بِهِ خَيْرًا يُفْقِهُ فِي الدِّينِ»^۱ ترجمه: از حضرت معاویه روایت است از نبی کریم (صلی الله علیہ وسلم) روایت کرده که فرمود برای کسی که الله سبحانه و تعالی خیر را بخواهد او را فقیه در دین می گرداند . و همچنان درباره فضیلت علم و اهمیت آن آثار زیاد بیان شده چنانچه در حدیث پیامبر گرامی (صلی الله علیہ وسلم) فرموده است عن ابی الدرداء (رضی الله عنہ) قال «مَنْ سَلَكَ طَرِيقًا يَلْتَمِسُ فِيهِ عِلْمًا سَلَكَ اللَّهُ بِهِ طَرِيقًا إِلَى الْجَنَّةِ وَإِنَّ الْمَلَائِكَةَ لَنَضَعُ أَجْنَحَّهَا لِطَالِبِ الْعِلْمِ وَإِنَّهُ لَيَسْتَغْفِرُ لِلْعَالَمِ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ حَتَّى الْحَيَّاتَانَ فِي الْمَاءِ وَفَضْلُ الْعَالَمِ عَلَى الْعَابِدِ كَفَضْلِ الْقَمَرِ عَلَى سَائِرِ الْكَوَاكِبِ وَإِنَّ الْعُلَمَاءَ هُمْ وَرَثَةُ الْإِنْبِيَاءِ لَمْ يَرِثُوا دِينًا وَلَا دِرَهًا وَإِنَّمَا وَرَثُوا الْعِلْمَ فَمَنْ أَخْذَ بِحَظِّ وَافِرٍ»^۲

ترجمه: از حضرت ابودرداء روایت است رسول گرامی (صلی الله علیہ وسلم) فرمود کسی که به راه و طریق می رود که علم را طلب می نماید الله ذو الجلال راه و طریق جنت را برای او آسان می گرداند و ملائک بالاها خود را در زیر قدم های طالب علم هموار می کنند و برای طالب علم تمام مخلوقات که در آسمان ها و زمین است استغفار طلب می کنند حتا ماهی ها در داخل آب و فضیلت عالم دین بر عابد مانند فضیلت مهتاب بر تمام ستاره گان است و یقینا علماء و ارثین انبیاء هستند و ایشان کدام دینار و درهم به میراث نگذاشتند بلکه علم را به میراث مانند پس آنرا به شوق و علاقه تمام حاصل نمائند .

اهمیت علم آنقدر بلند هست که صاحبش را به سعادت دنیا و آخرت و فلاح و رستگاری می رساند ، و وسیله بلندی درجات و قرب الهی می گردد ، هرگاه فضیلت و شرف و شرینی هر چیز به شرف و شرینی ثمره و میوه آنست ، آنگاه که دانستی ثمره علم سبب قرب و نزدیکی پروردگار جهانیان است و نائل شدن به درجه ملائک و ملا اعلی هست ،^۳ برای هر انسان لازمی هست که این را درک نماید علم فقط دانستن شئ مجھول نیست بلکه هدف معرفت بلند و عالی هست که انسان را به مراتب ملکوتی و رضا و خوشنودی الله جل مجده می رساند ،^۴ و این را باید بداند که علوم شرعی حیثیت مروارید های قیمتی را دارد ، و حاصل نمودن آن با اخلاص کامل ، با شوق و محبت ، وکوشش فروان و عمل کردن به آن بدست می آید ، چنانچه سلف الصالحین به درجات بلند و مقام عالی نائل شدند از برکت اخلاص و تقوی و عمل شان بوده ،^۵ اگر علم بدون عمل مفید واقع میشد هیچ گاه الله ذو الجلال اخبار یهود را لعنت و مذمت نمی کرد ، و اگر عمل بدون اخلاص سودمند واقع می شد هیچ گاه منافقین مذمت کرده نمی شدند ، بناء برای هر متعلم علوم دینی لازمی هست که تفکیک نماید ، علم را بخارتر شهرت و منافع دنیوی حاصل می کند ، یا به خاطر رضای الله جل شأنه ،^۶ و همچنان الله سبحانه و تعالی علمائی را صفت نموده که ایشان از الله جلت عظمته خوف و هراس و ترس دارند چنانچه فرموده است {إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِ الْعُلَمَاءِ} ^۷ ترجمه: تنها بندگان دانا و دانشمند از خدا ترس آمیخته

^۱- صحيح البخاری ، کتاب العلم ، باب من يرد الله به خيرا يفقه في الدين ، (ح، 71،) ، (ص، 39).

²- مسنـد احمد ، (ح / 26) ، (ح / 3 / 21763) ، شعیب ارنووط گفت این حدیث حسن لغیره است و اسناد آن ضعیف می باشد .

³- غزالی ، ابوحامد ، احیاء علوم الدین ، (26 / 3) ، المکتبة التجاریة الكبرى ، مصر .

⁴- عسکری،ابوهلال ، الحث على طلب العلم والاجتهاد فى جمعه ، (ص، 47).

⁵- ابن القیم ، الفوائد ، (31 / 1).

⁶- بغدادی ، احمد بن ثابت خطیب ، (ت ، 463 ه) ، اقتضاء العلم والعمل ، (1 / 15 - 16) ، تحقیق محمد ناصر الدین البانی ، ط ، 4 ، المکتب الاسلامی ، بیروت ، لبنان ، 1397 ه - 1977 .

⁷- الفاطر : 28.

با تعظیم دارند . و همچنان الله سبحانه وتعالی علماء و احبار یهود را که به علم شان عمل ندارند به مرکب تشبيه داده فرموده است } مَثَلُ الَّذِينَ حَمَلُوا التُّورَةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا {^۱} ترجمه : کسانی که تورات به ایشان واگذار گردید ولی به آن عمل نکردند و حق آنرا ادا ننمودند به دراز گوشی (خر) می مانند که کتاب های را بر میدارند . گرچه در این آیه مبارکه این مثال برای علماء یهود است ، اما تمام علماء سوء را شامل می شود ، آناینکه به علم شان عمل ندارند وقاریان که قرآن مجید را حفظ نمودند وحق آنرا ادا نکردند مطابق آن عمل ننمودند حلال آنرا حلال وحرام آنرا حرام ندانیستند .^۲

مطلوب سوم - اهتمام به وقت : یکی از مؤثرترین علاج غفلت مبذول داشتن توجه انسانی به وقت از مسئولیت های بزرگی ایمانی و وجودانی یک شخص مسلمان است ، از طرف دیگر تأکید پروردگار عالم به اهمیت وقت موضوع را برجسته تر می سازد ، چنانچه الله متعال فرموده است } وَالْعَصْرِ * إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي حُسْرٍ * إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّابَرِ {^۳}

ترجمه : سوگند به زمانه (که سرمایه زندگی انسان و فرصت تلاش او برای نیل به سعادت دوجهان است) *تحقیق انسانها همه زیان مندند (آنان که با عمر طلای خود با شیطان معامله می کنند) * مگر کسانی که ایمان می آورند و کارهای شایسته و بایسته انجام می دهند و همیگر را به تمکن به حق (در عقیده و قول و عمل) سفارش می کنند و یک دیگر را به شکیبانی (در تحمل سختیها و دشواریها و دردها و رنجهای) توصیه می نمایند (که موجب رضای خدا می گردد)

درین آیه مبارکه الله ذوالجلال به زمانه قسم یاد کرده واضح فرموده که یقیناً انسان در زیان و خوار وذلت است ، صرف کردن عمر شان در کارهای بی هود و بی معنا که در امور اخروی شان هیچ سود و فایده ندارد ،^۴ پس برای هر انسان لازمی هست که قدر و شرف وقت و زمان را بداند ، و یک ساعت و یک دقیقه و یک لحظه آنرا بدون اطاعت و عبادت و قرب الهی سپری ننماید ،^۵ چرا که وقت حیثیت شمشیر تیز را دارد ، اگر از آن استفاده صحیح و خوب کرده بخیر و منفعت تو خواهد بود ، گویا که آن را قطع کرده با شی در غیر آن تو را قطع خواهد کرد و تو را خواهد برید در حقیقت ضیاع وقت از مرگ کرده شدید تر و سخت تر واندوهگین تر است ،^۶ و ضیاع وقت باعث می شود که انسان از ذکر الله جل مجده و یاد خانه آخرت قطع رابطه کند ، قسمیکه موت ارتباط یک شخص را با دنیا و اهل آن و خویش و اقارب و خانواده اش قطع می کند ، از همین خاطرست که اسلام عزیز به اهمیت وقت تأکید زیادی نموده ، و این را باید هر انسان مسلمان درک نماید که از هر ساعت و هر دقیقه و هر ثانیه عمر آن محاسبه می شود ، و در اکثر محافل و مجالس ما سخن که سر زبانها جاری می باشد عبارت از وقت کشی است .

چنانچه ابن الجوزی در قالب شعر چنین سروده است
ایها السکران بالآمال قد حان الرحيل

ترجمه : ای مست و مدهوش غرق در آرزوها طولانی - وقت کوچ کردن نزدیک است

^۱ - الجمعة : ۵ .

^۲ - ابن القیم الجوزی ، اعلام الموقعين عن رب العالمین ، (۱ / ۲۸۷) .

^۳ - العصر : ۱ - ۲ .

^۴ - اللوysi ، روح المعانى ، (30 / 228) .

^۵ - ابن الجوزی ، صيدالخاطر ، (ص ، 24) ، تحقیق : حامد احمد طاهر ، ط ، ۱ ، دارالفجر ، قاهره ، 1424 هـ - 2003 م .

^۶ - ابن القیم الجوزی ، الفوائد ، (۱ / 31) .

و مشیب الرأس والفودين للموت دليل
 در حالیکه شق و کناره پیشانی و سرش سفید گشته – دلالت می کند به موت و مرگ وی
 فا نتبه من رقدة الغفلة فالعمر قلیل
 پس بیدار شو از خواب غفلت - که عمر و زمان وقت بسیار اندک است .
 واطرح سوف و حتى فهمما داء دخیل

بگذار حرف های زود است که انجام خواهم داد و تا اینکه انجام میدهم را - و این دو سخن مرمز
 و خطرناکی هست که پای انسان را به خواب غفلت می کشاند .¹

و همچنان وزیر یحیی بن هبیره شعر سروده²
 الوقت انفس معنیت بحفظه واراه اسهله ما علیک یضیع
 ترجمه : وقت بساقیمتی و با ارزش هست که تو برای حفاظت و نگهداری آن توجه و اعتمای نداری –
 در حالیکه ضایع کردن آن برای تو بسیار آسان و معمولی است .

پس برای هر انسان مسلمان لازمی هست که علم نافع و عمل صالح را از هر فرصتی وقت که دارد کمائی
 نماید ، چرا وقت و زمان زود گذر است و چیزیکه امدمی هست به اسرع وقت بسرمی رسد ، باید کار امروز
 به فردا گذاشته نشود ممکن فردا کاری مهم تری از دیروز پیدا شود ، و انجام چند کار برای انسان مشکل
 و سنگین تمام می شود ، پس امروز کشت و زراعت کن تا فردایش دروغ کنی در غیر آن سخت پشمیان می شوی
 حسرت و پشمیانی ات هیچ سودوفایده برایت نخواهد داشت، بناءً ضایع وقت و به تأخیر انداختن کارها از وقت
 و زمان آن بعض آفات را در قبال دارد که قرار ذیل است:

1 - تا فردا کسی ضامن و حافظ زندگی خود نیست .

2 - اگر تا فردا زندگی نصیبیش بود از حوادث و بلایا در امان نخواهد ماند یا مریضی عائد حالت میشود یا
 مصروفیت دیگری پیدا میشود .

3 - از همه مهم تر برای هر روز کاری به انجام دادن می باشد ، و برای هر وقت و زمان وجیبه و مسئولیت
 هست که باید انجام داده شود . پس از همین لحظه هست که انسان مسلمان هیچ وقت و فرصت ندارد که به
 کارهای بیهوده مصروف باشد ، وقتیکه از یک کار فارغ شد شروع میکند به کار دیگر ،³ وقتیکه عملی را
 با خاطر دینش انجام داد شروع میکند به کار وبار دنیا ، وقتیکه از کار وبار دنیا فارغ شد شروع میکند به
 عمل آخرت ، وقتی حاجت و ضرورت جسم و بدنی خویش را پوره کرد شروع میکند به ضرورت و غذای
 عقل و روحی خویش ، وقتیکه فارغ شد از کار شخصی خود شروع میکند به خدمت خانواده اش بهمین ترتیب
 مشغول می باشد به خدمت عام مردم چه بطور انفرادی باشد یا بطور اجتماعی ، همان است که هیچ وقت
 و فرصت باقی نمی ماند که وقت انسان ضایع شود ،⁴ از همه مهم تر وقت گرانبها ترین اشیا و از اهمیت
 و ارزش خاص برخوردار می باشد چنانچه در حدیث آمده است عن ابی هریرة (رضی الله عنہ) قال قال

¹ ابن الجوزی ، التبصرة ، (1 / 96) تحقیق: د. مصطفی عبد الواحد ، ط ، 1 ، دارالكتاب المصرى ، مصر ، 1390 هـ - 1970 م .

² ابو المظفر عون الدین یحیی بن هبیرة بن محمد بن هبیرة ذهلي شیبانی ، در سنه 499 هـ ق تولد شدند ودر 560 هـ ق وفات نمود ، یکی از وزیران ارشد دور عباسی ، عالم ، فقیه ، مؤذن ، او یکی از شعراء دور فاطمی بود . اعلام ، زرکلی ، (175 / 8).

³ - قرضاوی ، دکتر یوسف ، الوقت فی حیات المسلم ، (ص ، 66) ، ط ، 4 ، مکتبة وهبة ، قاهره ، 1424 هـ - 2004 م .

⁴ - دراز ، محمد عبد الله ، (ت ، 1958 هـ) ، زاد المسلم للدين والحيات ، (ص ، 198 - 199) ، ط ، 2 ، دار القلم ، قاهره ، 1429 هـ - 2008 م .

رسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) «مِنْ حُسْنِ إِسْلَامِ الْمَرءِ تَرْكُهُ مَالًا يَعْنِيهِ وَمَنْ تَرَكَ مَالًا يَعْنِيهِ اشْتَغَلَ بِمَا يَعْنِيهِ»^۱

ترجمه: بهترین مسلمان کسی هست که چیزهای بی معنا و بی مفهوم را ترک می کند و کسیکه چیزهای بی معنا و بیهوده را ترک نمود او انجام میدهد کارهای درست و پسندیده را ، این قسم شخص مورد الطاف الهی قرار می گیرد .

و همچنان پیامبر گرامی (صلی الله علیه وسلم) امت خویش را تشویق و ترغیب نموده اند به غنیمت شمردن وقت در حدیث فرمودند عن عبدالله بن مسعود (رضی الله عنہ فَلَمْ يَأْتِهِ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) «لَا تَرُوْلُنَّ قَدَّمًا عَبِدِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حَتَّىٰ يُسَأَلَّ عَنْ عُمْرِهِ فِيمَ أَفْعَاهَ وَعَنْ عِلْمِهِ فِيمَ فَعَلَ وَعَنْ مَالِهِ مِنْ أَيَّنِ اِكْتَسَبَهُ وَفِيمَ أَنْفَقَهُ وَعَنْ جِسْمِهِ فِيمَ أَبْلَاهُ»^۲

ترجمه: هیچ بندۀ در روز قیامت توان حرکت کردن و قدم زدن را ندارد تا که این سوالات را پاسخ وجواب دهد .

۱- از عمر عزیزش واز وقت گرانبها یش سوال کرده می شود در کجا سپری کرده بود .

۲- از علم که آموخته چقدر خودش عمل کرده و چقدر ادای مسئولیت نموده بود .

۳- مال را از کدام طریق کمائی نموده ودر کجا به مصرف رسانیده .

۴- از جسم اش چگونه عمل کرده آیا کارهای نیک را انجام داده یا کارهای بد را اگر کارهای خوب را انجام داده باشد فبها ونعم چقدر خوب وزیبا واگر کارهای بد را کرده باشد ذلت ورسوائی دامن گیرش می شود تا ابد ذلیل ورسوا خواهد ماند .

و این تشویق و ترغیب باعث می شود که انسانهای غافل و سست وتنبل به اطاعت و عبادت پرورده گارشان روی آورده ، مورد الطاف و رحمت الهی قرار گیرند ، مطلوب این نیست که انسان هیچ فراغت و تفریح نداشته باشد ، بلکه از اوقات و فرسته های فارغ که دارد استفاده درست و معقول صورت گیرد تا در آینده باعث حسرت و پیشیمان وی نگردد .

مطلوب چهارم - پایبندی به عبادات : هدف خلقت انسان عبادت پروردگار عالم بوده چنانچه الله متعال فرموده است { وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّةَ وَالْإِنْسَانَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ }^۳ ترجمه: من جن ها و انسانها را جز برای پرستش خود نیا فریده ام . در تفسیر این آیه مبارکه ابن عباس (رضی الله عنهم) می فرماید : به عبادت پرور دگار شان اقرار می نمایند چه باختیار و خوشی باشد یا به اکراه و جبر ، بناءً آفرینش انسان و جن با خاطر عبادت و بندگی و معرفت پروردگار بوده ، نه با خاطر احتیاجت و ضرورت ذات کبریائی .

وقوله تعالی { يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ }^۴

^۱- قزوینی ، امام ابو عبد الله محمد بن بزید ، (ت ، 273 ه) ، سنن ابن ماجه ، کتاب الفتن ، باب کف اللسان ، (ح ، 3976) ، 315 / 2) ، ط ، 1 ، مکتبة المعارف للنشر والتوزيع ، رياض ، شیخ البانی گفت ، این حدیث صحیح است .

^۲- سنن ترمذی ، کتاب القيمة والرفاق والورع ، باب فی شأن الحساب والقصاص ، (ح ، 2417) ، (4 / 4) ، (612) . امام ترمذی گفت این حدیث حسن صحیح است .

^۳- الذاريات : 56 .

^۴- البقرة : 21 .

ترجمه : ای مردم خدای خود را بپرستید آن که شما را وکسانی را آفریده است که پیش از شما بوده اند تا (خود را باین وسیله پاک سازید) و راه پرهیزگاری پیش گیرید .

الف : ادای نماز باحضور قلب : نماز بزرگترین عبادت بدنی وکلان ترین شعائر الله جل مجده است ، نماز ستون دین است ، در دین که نماز نباشد هیچ خیری وجود ندارد ، از همین خاطر الله ذوالجلال در بسیار جاهای قرآن عظیم الشأن تأکید به ادای نماز باحضور قلب نموده چنانچه فرموده است { **الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ** }¹

ترجمه : آن کسانی که به دنیای نادیده باور می دارند و نماز را به گونه شایسته می خوانند و از آنچه بهره آنان ساخته ایم می بخشنند . ابن عباس (رضی الله عنه) می فرماید مؤمنان برپا میدارند نماز را با تمام فرائضش باخشوش و خضوع کامل و اتمام رکوع و سجود وتلاوت آن .² و قوله تعالی { **وَاسْتَعِنُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاصِيْعِ** * **الَّذِينَ يَطُنُونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُوا رَبِّهِمْ وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ** }³

ترجمه : واز شکیبانی (و واداشتن نفس برآنچه دوست ندارد از جمله روزه) و نماز (که دل را پاگیزه و انسان را از گناهان و پلیدها بدور میدارد) یاری جویید و نماز سخت دشوار و گران است مگر برای فروتنان (دوست دار طاعت و عبادت) .

نماز که با اخلاص و باحضور قلب خوانده شود انسان را از بی حیائی و فحشا و منکر باز میدارد چنانچه الله متعال فرموده است { **وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفُحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ** }⁴

ترجمه : و نماز را چنان که باید برپا دار مسلمان نماز انسان را از گناهان بزرگ واز کارهای ناپسند باز میدارد .

ب - مداومت به نمازهای باجماعت : خواندن نمازهای پنج وقت با جماعت فوائد زیاد دارد من جمله وحدت و یکپارچگی مسلمانان را نشان میدهد ، و مسلمانان از احوال یک دیگر باخبر می شوند ، وکسانیکه به کمک ضرورت داشتند با آنها همکاری می کنند ، وکسانیکه مریض با شند از آنها عیادت می نمایند..... و از همه مهم تر انسان مسلمان با پا ییندی به نماز های جماعت از خطر غفلت که اکثر مسلمانان به آن مشغول هستند رهائی می یابد ، و به حیث یک شخص نشیط و چابک و بیدار در جامعه اسلامی تقدیم میشود خیر و منفعت او به خودش و به جامعه اسلامی می رسد ، و جامعه امروزی ما بهمین قسم اشخاص بیدار و بیدار گر اشد ضرورت دارد ، بناءً در قدم نخست شخص مسلمان نظم و اصلاحات را از خود شروع کند چرا که مصلح خود تأثیری فوق العاده در اجتماع دارد ، برای هرچه نظم و قانون و اصلاح بیشتر به نماز جماعت مداومت نماید ، همان است که جامعه اسلامی ازین گودال بدیختی که روان است ، در رأس همه اینها بی نظمی و بی قانونی واختلاف و انشقاق است نجات پیدا می کند ، بزرگترین رمز جماعت تغییر مثبت زود هنگام در طبیعت انسانی و دقت عمل هست که در یک شبانه و روز پنج بار با پروردگارش تجدید پیمان میکند و این سبب میشود

¹ - البقرة : 3 .

² - ابن کثیر ، تفسیر القرآن العظیم ، (55 / 1).

³ - البقرة : 45 - 46 .

⁴ - العنكبوت : 45 .

که شخص مسلمان در دینش استوار و ثابت قدم می‌ماند.^۱ چنانچه الله متعال فرموده است { وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَاتُّو الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ }^۲ ترجمه: ونماز را بربپا دارید وزکات را بپردازید وبا نماز گزاران (به صورت جماعت) نماز بخوانید. در تفسیر این آیه ابن کثیر (رحمه الله) می‌فرماید نماز با اخلاص کامل وبا جماعت ادا گردد.^۳

وقوله تعالیٰ { فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا }^۴ ترجمه: نماز را (به تمام وکمال ودر وقت مشخص) برپادارید بی‌گمان نماز برمؤمنان فرض ودارای اوقات معلوم ومعین است.

پیامبر بزرگ اسلام درباره فوائد نماز های جماعت در حدیث فرموده است عن ابی هریرة (رضی الله عنہ) قال قال رسول الله (صلی الله علیہ وسلم) «مَنْ حَفَظَ عَلَى هُوَلَاءِ الصَّلَواتِ الْمَكْتُوبَاتِ لَمْ يُكَتَبْ مِنَ الْغَافِلِينَ»^۵ ترجمه: از حضرت ابو هریره روایت است رسول گرامی (صلی الله علیہ وسلم) فرمود کسیکه به نماز های پنج گانه محافظت و مداومت می‌کند او از جمله غافلین نوشته نمی‌شود. وهمچنان در حدیث فرموده است و عن عبد الله بن عمر(رضی الله عنہ)عن النبی (صلی الله علیہ وسلم) «أَنَّهُ ذُكْرُ الصَّلَاةِ يَوْمًا فَقَالَ مَنْ حَفَظَ عَلَيْهَا كَانَتْ لَهُ نُورًا وَبُرْهَانًا وَنَجَاهًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمَنْ لَمْ يُحَافِظْ عَلَيْهَا لَمْ يَكُنْ لَهُ نُورٌ وَبُرْهَانٌ وَلَنَجَاهًا وَكَانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ مَعَ قَارُونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَأَبْيَ بْنَ خَلْفَ»^۶ ترجمه: از حضرت عبدالله پسر عمر روایت است از نبی کریم (صلی الله علیہ وسلم) روایت نموده که یک روز در نزد پیامبر گرامی (صلی الله علیہ وسلم) از نماز یاد شد رسول اکرم (صلی الله علیہ وسلم) فرمودند کسیکه به نماز های پنج وقت با جماعت محافظت و مداومت می‌کند در حقیقت آن نماز برای او در روز قیامت نور و روشنائی می‌آورد و دلیل و برهان و سبب نجات او از آتش جهنم و از سختی های میدان محشر می‌شود و کسیکه پاییندی نمی‌کند به نماز های پنج وقت در روز قیامت نه برای او نور و روشنی هست نه حجت و دلیل دارد و نه وسیله واسباب دارد که او را از آتش دوزخ نجات دهد بلکه سرمایه داران غافل با قارون و بادشاهان غافل با فرعون و وزیران غافل با هامان و انسان های متکبر و طاغی و سرکش با ابی بن خلف حشر می‌شوند.

^۱ - ابن القیم ، الفوائد ، (ص، 90)

^۲ - البقرة : 43 .

^۳ - ابن کثیر ، تفسیر القرآن العظیم ، (90 / 1) .

^۴ - النساء : 103 .

^۵ - ابن خزیمه ، امام ابوبکر محمد بن اسحاق ، (ت ، 311ھ) ، صحیح ابن خزیمه ، باب ذکر فضیلۃ مائۃ آیۃ فی صلاۃ ، (ح ، 1142) ، (ص ، 566) ، ط ، مکتب الاسلامی ، بیروت ، این حدیث را شیخ البانی صحیح گفته .

^۶ - مسند احمد ، (ح ، 6576) ، (11 / 141) ، این حدیث را امام احمد به اسناد جید روایت نموده است . منذری ، ترغیب و ترهیب ، (1 / 440).

ج - خواندن نماز تهجد : الله ذو الجلال کسانی را که نماز تهجد می خواند صفت نموده فرموده است { وَالَّذِينَ يَبْيَثُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا }¹ ترجمه : وکسانی اند که (بخش قابل ملاحظه ای از شب وگاهی تمام شب را با سجده و قیام به حضور پروردگارشان سپری می نمایند .

وقوله تعالی { تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَذْعُونَ رَبَّهُمْ حَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ * فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَا أَخْفَى لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ }²

ترجمه : پهلوهایش از بسترها به دور می شود (وخواب شرین را ترک گفته و به عبادت پروردگارشان می پردازند) و پروردگار خود را با بیم و امید به فریاد می خوانند و از چیزهایی که به ایشان داده ایم می بخشنند* هیچ کس نمی داند در برابر کارهای که انجام میدهدن چه چیزهای شادی آفرین و مسرت بخشی برای ایشان پنهان شده است .

و همچنان الله متعال متقیان را صفت نموده فرموده است { إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَغَيْرِهِنَّ * آخِذُهُمْ مَا آتَاهُمْ رَبُّهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُحْسِنِينَ * كَانُوا قَلِيلًا مِنَ الْيَوْمِ مَا يَهْجِحُونَ * وَبِالْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ }³

ترجمه : پرهیزگاران درمیان باغهای بهشت و چشمۀ ساران خواهند بود * دریافت می دارند چیزهای را که پروردگار شان به ایشان مرحمت فرموده باشد چرا که آنان پیش از آن از زمرة نیکوکاران بوده اند* آنان اندکی از شب می خفتد * و آنان در سحرگاهان درخواست آمرزش می کنند .

و همچنان پیامبر گرامی (صلی الله علیه وسلم) در حدیث فرموده است عن عبدالله بن عمرو بن العاص (رضی الله عنهم) عن رسول الله (صلی الله علیه وسلم) آنّه قَالَ « مَنْ قَامَ بِعِشْرِ آيَاتٍ لَمْ يُكَتَّبْ مِنَ الْغَافِلِينَ وَمَنْ قَامَ بِعِمَانَةٍ آيَةٍ كُتِبَ مِنَ الْقَانِتِينَ وَمَنْ قَامَ بِالْفِ آيَةٍ كُتِبَ مِنَ الْمُقْنَاطِرِينَ »⁴

ترجمه : از حضرت عبدالله بن عمرو روایت است از رسول گرامی (صلی الله علیه وسلم) روایت کرده که رسول اکرم فرمودند کسیکه به ده آیت قرآن عظیم الشأن قیام اللیل (نمازشب) می خواند او از جمله غافلین محسوب نمی شود ، و کسیکه به صد آیت قیام اللیل می کند او از زمرة بندگان فرمان بردار الله جلت عظمته محسوب می شود و کسیکه به هزار آیت نماز تهجد می خواند او از جمله کسانی هست که اجر و ثواب فراوانی را در صحیفة اعمالش زخیره نموده است .

¹ - الفرقان : 64 .

² - السجدة : 17- 16 .

³ - الذاريات : 15 - 17 .

⁴ - سنن ابو داود ، کتاب الصوم ، باب تحزیب القرآن ، (ح ، 1398) ، (ص ، 241) . ابن حیث را امام البانی صحیح گفته .

د - روزه گرفتن : روزه بزرگترین وقایه وسیه در برابر شیطان و بهترین علاج برای زدودن غفلت است ، روزه در حقیقت حیثیت قلعه مستحکم را دارد که در مقابل همه دشمنان قرار دارد ، شهوت غرائز انسانی را میشکاند و تحرکات نفس (آمّارَةُ بِالسُّوءِ) را می کاهد و شیاطین را از وسوسه کردن باز میدارد ،^۱ و انسان را متقد و پرهیز گار می سازد ، چنانچه الله سبحانه و تعالی فرموده است { يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ }^۲

ترجمه : ای کسانی که ایمان آورده اید برشما روزه واجب شده است همان گونه که برکسانی که پیش از شما بوده اند واجب بوده است تا باشد که پرهیز گار شوید . رسول گرامی (صلی الله علیه وسلم) اکثر اوقات روزه می گرفتن و اصحاب را به روزه گرفتن تشویق می نمودند چنانچه در حدیث آمده است عن عائشه (رضی الله عنها) قالت « لَمْ يَكُنْ النَّبِيُّ (صلی الله علیه وسلم) يَصُومُ شَهْرًا أَكْثَرَ مِنْ شَعْبَانَ فَإِنَّهُ كَانَ يَصُومُ شَعْبَانَ كُلَّهُ... »^۳

ترجمه : از حضرت عائشه روایت است گفت در هیچ ماهی پیامبر اکرم (صلی الله علیه وسلم) از ماهی شعبان کرده بیشتر روزه نمی گرفت بتحقیق بودند تمام شعبان را روزه می گرفتند .

و عن اسامه بن زید (رضی الله عنه) قَالَ قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ (صلی الله علیه وسلم) لَمْ أَرَكَ تَصُومُ شَهْرًا مِنَ الشَّهُورِ مَا تَصُومُ مِنْ شَعْبَانَ قَالَ « ذَاكَ شَهْرٌ يَغْفَلُ النَّاسُ عَنْهُ بَيْنَ رَجَبٍ وَرَمَضَانَ وَهُوَ شَهْرٌ ثُرْفَعٌ فِيهِ الْأَعْمَالُ إِلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ فَاحْبُّ أَنْ يُرَفَعَ عَمَلِي وَأَنَا صَائمٌ »^۴

ترجمه : از حضرت اسامه روایت است گفت گفتم ای رسول گرامی (صلی الله علیه وسلم) من اکثراً شما را میبینم به اندازه که در ماه شعبان روزه می گیرید در دیگر ماه های روزه نمی گیرید فرمودند این ماه در مابین ماه رجب و رمضان قرار دارد و اکثر مردم از آن غافل هستند ، و این ماهی است که اعمال انسان ها به حضور پروردگار عالمیان پیش کرده می شود پس من دوست دارم اعمالم به حضور پروردگارم به حالت روزه پیش کرده شود .

و همچنان پیامبر گرامی (صلی الله علیه وسلم) در حدیث درباره روزه عرفه فرمودند عن ابی قتادة (رضی الله عنه) قَالَ سُئِلَ رَسُولُ اللَّهِ (صلی الله علیه وسلم) عَنْ صَوْمِ يَوْمِ عَرَفَةَ؟ « قَالَ يُكَفِّرُ السَّنَةُ الْمَاضِيَةُ وَالْبَاقِيَةُ »^۵

ترجمه : از ابو قتاده روایت است گفت از رسول گرامی (صلی الله علیه وسلم) در باره روزه روز عرفه سوال کرده شد فرمود یک سال قبل و یک سال آینده گناهان را محو می کند .

درباره روزه عاشورا در حدیث فرمودند و عن ابی قتادة (رضی الله عنه) آن رسول الله (صلی الله علیه وسلم) سُئِلَ عَنْ صِيَامِ يَوْمِ عَاشُورَاءِ « فَقَالَ يُكَفِّرُ السَّنَةُ الْمَاضِيَةُ »^۶

ترجمه : از ابو قتاده روایت است که از رسول اکرم (صلی الله علیه وسلم) در باره روزه عاشورا (دهم محرم) سوال کرده شد فرمود یک سال گناهان گذشته را محو می کند .

^۱ - ابن کثیر ، تفسیر القرآن العظیم ، (2 / 197).

^۲ - البقرة : 184 .

^۳ - صحیح البخاری ، کتاب الصوم ، باب صوم شعبان ، (ح ، 1970) ، (ص ، 356) .

^۴ - سنن نسائی ، کتاب الصیام ، باب صوم النبی ، (ح ، 2360) ، (4 / 202) این حدیث را امام البانی حسن گفته .

^۵ - صحیح مسلم مکتاب الصوم ، باب استحباب صوم یوم عرفه ، (ح ، 1977) ، (6 / 56).

^۶ - صحیح مسلم ، کتاب الصوم ، باب استحباب صوم عاشوراء ، (ح ، 1978) ، (6 / 56).

و همچنان مستحب است روزه گرفتن شش روز ماه شوال ، روزهای دوشنبه و پنج شنبه در هر ماه سه روز بیض (روشن) آن ، چنانچه پیامبر گرامی (صلی الله علیه وسلم) درباره روزه شش روز شوال در حدیث فرموده است عن ابی ایوب (رضی الله عنہ) آن رسول الله (صلی الله علیه وسلم) قَالَ «مَنْ صَامَ رَمَضَانَ ثُمَّ أَتَبَعَهُ سِتًا مِنْ شَوَّالٍ كَانَ كَصِيَامَ الدَّهْرِ»^۱

ترجمه : از حضرت ابی ایوب روایت است که رسول اکرم (صلی الله علیه وسلم) فرمود هر کسی که ماه مبارک رمضان را روزه می گیرد به تعقیب آن شش روز شوال را گویا که مکمل زمانه را روزه گرفته . درباره روزه روزهای دوشنبه و پنج شنبه فرمودند و عن ابی هریره (رضی الله عنہ) عن رسول الله (صلی الله علیه وسلم) قَالَ «تُعَرَّضُ الْأَعْمَالُ يَوْمَ الْإِثْنَيْنِ وَالْخَمِيسِ فَأَحِبُّ أَنْ يُعَرَّضَ عَمَلِي وَأَنَا صَائِمٌ»^۲ از حضرت ابو هریره روایت است رسول اکرم (صلی الله علیه وسلم) فرمود تمام اعمالی که انسان انجام میدهد در طول هفته در روزهای دوشنبه و پنج شنبه به حضور پروردگار عالم پیش کرده می شود پس من دوست دارم که اعمال من به حالت روزه بحضور پروردگارم تقدیم کرده شود .

درباره روزه ایام بیض در حدیث فرمودند و عن عبدالله بن عمرو بن العاص (رضی الله عنہما) قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلی الله علیه وسلم) «صَوْمُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ مِنْ كُلِّ شَهْرٍ صَوْمُ الدَّهْرِ كُلُّهُ»^۳

ترجمه : از حضرت عبدالله بن عمرو روایت است گفت فرمود رسول گرامی (صلی الله علیه وسلم) سه روز روزه گرفتن در هر ماہ برابر روزه گرفتن مکمل زمانه است . روزه عبادت بلند مقام و بلند درجه هست که وثواب آن بی حد و بی اندازه است . چنانچه در حدیث قدسی پیامبر بزرگ اسلام فرمودند عن ابی هریره (رضی الله عنہ) قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلی الله علیه وسلم) «كُلُّ عَمَلٍ لَهُ إِلَّا الصِّيَامُ فَإِنَّهُ لِي وَأَنَا أَجْزِي بِهِ وَالصِّيَامُ جُنَاحٌ وَإِذَا كَانَ يَوْمُ صَوْمٍ أَحَدُكُمْ فَلَا يَرْفَثُ وَلَا يَصْبَحُ فَإِنْ سَابَةَ أَحَدٍ أَوْ قَاتَلَهُ فَيَقُولُ إِنِّي صَائِمٌ . وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَخُلُوفُ فِيمِ الصَّائِمِ أَطْيَبُ عِنْدَ اللَّهِ مِنْ رِيحِ الْمِسْكِ . لِلصَّائِمِ فَرَحَّاتٌ يَقْرَبُهُمَا إِذَا أَفْطَرَ فَرَحٌ وَإِذَا لَقِيَ رَبَّهُ فَرَحٌ بِصَوْمِهِ»^۴

ترجمه : از ابو هریره روایت است رسول اکرم (صلی الله علیه وسلم) فرمود الله عزوجل می فرماید هر عملی را که پسر آدم علیه السلام انجام میدهد برای اوست از خود یک نام و نشانی دارد مگر روزه که برای من است واجر و پاداش آنرا خودم می دهم چرا که آن بسیار پوشیده و خالصانه می باشد و دور از ریا و سمعه است روزه در حقیقت سپهرآهین و محکمی است در مقابل گناهان پس وقتیکه یکی از شما روزه داشته باشد کارهای بد و سخنان بیهوده نگوید اگر کسی او را دشنام بدهد یا با او جنگ کند پس بگوید من روزه دار هستم قسم به ذات که جان محمد (صلی الله علیه وسلم) بدست وقبضه اوست شخص روزه دار نزد الله متعال آن قدر مقام و منزلت دارد که خوشبوئی دهن آن از خوشبوئی مشک کرده نزد الله متعال خوشبوتر و زیباتر است برای شخص روزه دار دو خوشی نصیب می گردد یکی آن در وقت روزه افطار نمودن و دیگر آن در وقت ملاقات با پروردگارش .

ازین آیات و احادیث شریف دانسته شد که روزه آسان ترین وسیله نجات از غفلت و سستی و تنبلی و کاهی است و بهترین وسیله تقوی ، اخلاص ، تزکیه نفس و بیدار و بیدارگری یک شخص مسلمان میباشد .

^۱ - صحیح مسلم ، کتاب الصوم ، باب استحباب صوم ستة ایام من شوال اتباعاً لرمضان ، (ح ، 1984) ، (6 / 66).

^۲ - سنن ترمذی ، کتاب الصوم ، باب صوم يوم الاثنين والخميس ، (ح ، 7472) ، (3 / 122). شیخ البانی این حدیث را حسن و صحیح گفته است .

^۳ - صحیح مسلم ، کتاب الصوم ، باب استحباب صیام ثلاثة ایام من كل شهر ، (ح ، 1982) ، (6 / 52).

^۴ - صحیح البخاری ، کتاب الصوم ، باب هل يقول انی صائم اذا شتم ، (ح ، 1904) ، (ص ، 345) .

مطلوب پنجم - دعا و تضرع : دعا در لغت معنای کمک خواستن، فریاد کشیدن و صدا زدن، و طلب کردن .¹ و در اصطلاح عبارت از تضرع وزاری کردن به پیشگاه الله تبارک و تعالی با سوال و رغبت و علاقه نشان دادن به نعمت ها و خوبی های که نزد او تعالی است و تضرع و حرکت کردن به سوی آن ذات پاک مقدس جهت تحقق بخشنیدن هدف و رسیدن به امر مطلوب و به دست اوردن آنچه آرزو و خواسته ای انسانی است .² همین جاست که یکی از مؤثرترین وسیله علاج غفلت دعا و تضرع است ، در حقیقت دعا سلاح انسان مؤمن می باشد در مقابل منکرات و وسوسات شیطان و زدودن غفلت که به قسم یک مردم خطرناک مزمن در قلبهای مسلمانان جای گرفته ،³ واژه دعا در قرآن کریم بمعنای متعددی بیان شده است از جمله عبادت و پرسش چنانچه الله عزوجل فرموده است { وَلَا تَدْعُ مِنْ ذُؤْنِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ }⁴ ترجمه : و به جای خدا کسی و چیزی را پرسش مکن و به فریاد مخوان که به تو نه سودی می رساند و نه زیانی . و همچنان بمعنای مسئلت کردن آمده ، چنانچه الله جلت عظمته فرموده است { أَذْعُونَيْ أَسْتَحْبُ لَكُمْ }⁵ ترجمه : مرا به فریاد خوانید تا بپذیریم . و دعا عبادتی هست که انسان مسلمان را به پروردگار عالم نزدیک می سازد چنانچه الله متعال فرموده است { وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادٍ عَنِّيْ فَإِنَّى قَرِيبٌ أَحِبُّ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلَيْسَتْ حِبْبًا لِيْ وَلَيُوْمِنُوا بِيْ لَعَلَّهُمْ يَرْشَدُونَ }⁶

ترجمه : و هنگامی که بندگانم از تو درباره من بپرسند (که من نزدیکم یا دور . بگو) من نزدیکم و دعای دعا کننده را هنگامی که مرا بخواند پاسخ می گویم (و نیاز او را بر آورده می سازم) پس آنان هم دعوت مرا (با ایمان و عباداتی همچون نماز و روزه و زکات) بپذیرند و به من ایمان بیاورند تا آنان راه یابند (و با نور ایمان به مقصد برسند)

وقوله تعالی { وَقَالَ رَبُّكُمْ أَذْعُونَيْ أَسْتَحْبُ لَكُمْ إِنَّ الَّدِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنِ عِبَادَتِنِي سَيَدُّخْلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِيْنَ }⁷ ترجمه : پروردگار شما می گوید مرا به فریاد خوانید تا بپذیرم کسانی که خود را بزرگتر از آن می دانند که مرا به فریاد خوانند خوار و پست داخل دوزخ خواهند گشت .

سفیان ثوری (رحمه الله) می فرماید : محبوب ترین بندۀ گان الله سبحانه و تعالی کسانی هست که او را به کثرت سؤال می کنند و الله جلت عظمته از سؤال ایشان خوشنود می شود . و بدترین و مبغوض ترین بندۀ گان کسانی هست که از الله ذوالجلال سؤال نمی کنند بلکه از غیرش سؤال می کنند . چنانچه شاعری چه خوب زیبا می فرماید : الله یغضب ان ترکت سؤاله و بنی آدم حين یسأل یغضب

ترجمه : اگر از الله سبحانه و تعالی سؤال نکنی ناراض و ناخوشنود می شود . و اگر از انسانها سؤال کرده شود قهر و ناراض می شود .⁸

وقوله تعالی { أَذْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعَتَدِلِينَ }⁹

¹ - معرف ، لویس ، المندج ، (1 / 73) ، مترجم : مصطفی رحیمی نیا .

² - ابن قیم الجوزیه ، بداع الفوائد ، (2 / 3) ، دارالكتاب العربي ، بیروت ، لبنان .

³ - ابن کثیر ، تفسیر القرآن العظیم ، (73 / 4).

⁴ - یونس : 106 .

⁵ - غافر : 60 .

⁶ - البقرة : 186 .

⁷ - غافر : 60 .

⁸ - ابن کثیر ، تفسیر القرآن العظیم ، (73 / 4).

⁹ - الاعراف : 55 .

ترجمه : پروردگار خود را فروتنانه و پنهانی به کمک بخواهید (و در دعا با بلند گردانیدن صداها درخواست چیزی نا روا از حد اعتدال تجاوز مکنید که) او تجاوز کاران را دوست نمی دارد .

وقوله تعالی { أَمَّنْ يُحِبُّ الْمُضطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْسِفُ السُّوءَ }¹

ترجمه : (آیا بتها بهترند) یا کسی که به فریاد درمانده می رسد و بلا و گرفتاری را برطرف می کند هرگاه او را به کمک طلب .

و عن عبادة بن صامت (رضی الله عنه) آنَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ « مَا عَلَى مُسْلِمٍ يَدْعُو اللَّهَ بِدُعَوَةٍ إِلَّا أَعْطَاهُ بِهَا إِحْدَى ثَلَاثٍ إِمَّا أَتَاهُ اللَّهُ أَيَّاهُ أَوْ صَرَفَ عَنْهُ مِنَ السُّوءِ مِثْلًا مَالَمْ يَدْعُ بِإِثْمٍ أَوْ قَطْعَةٍ رَحِيمٍ فَقَالَ رَجُلٌ مِّنَ الْقَوْمِ إِذَا نَكْثَرَ قَالَ اللَّهُ أَكْثَرُ »²

ترجمه : از حضرت عباده بن صامت روایت است که رسول کریم (صلی الله علیه وسلم) فرمود نیست مسلمانی دعا می کند به دعای که در آن گناه وقطع صله رحم نباشد مگر اینکه الله جلت عظمته دعای او را قبول می فرماید یا مصیبت و تکلیف و مشقت را از او دفع می کند .

مردی از صحابه گفت درین صورت ماهم زیاد دعا می کنیم پیامبر (صلی الله علیه وسلم) فرمود الله جل شأنه بیشتر و بیشتر میدهد . لذا بندۀ باید به روح بندگی که همانا دعا است ادامه بدهد و یقین کند که پروردگار مصلحت او را از خود او بهتر میداند ، در طول تاریخ بشری بندگان خاص خداوند به دعا و تضرع اهمیت زیاد قابل بوده اند خداوند متعال در قرآن مجید در باره انبیا علیهم السلام می فرماید { إِنَّهُمْ كَانُوا يُسَارِ عُنْقَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَا رَغْبًا وَرَهْبًا وَكَانُوا لَنَا حَاشِئِينَ }³

ترجمه : آنان در انجام کارهای نیک بریک دیگر سرعت می گرفند و در حالی که چیزی می خواستند یا از چیزی می ترسیدند ما را به فریاد می خوانند (و در وقت نیازمندی و بی نیازی و بیماری و سلامت و خوشی و ناخوشی رو به آستانه ما می کردند و میان خوف و رجا می زیستند) و همواره خاشع و خاضع ما بودند . به همین دلیل خداوند دوستان و مقربان خود را امتحان می کند تا آنها بیشتر شکسته شوند و بسوی خداوند متوجه گردند ، بهترین راه مبارزه با مشکلات و مصائب دعا و تضرع به درگاه حق است . هرگاه توفیق دعا یافتنیم بدانیم که کمک ویاری پروردگار حتماً شامل حال ما خواهد گشت و ازین مرض مزمن و خطرناک غفلت که تقریباً اکثر مردم ما به آن دچار هستند رهانی خواهیم یافت .

مطلوب ششم - طلب استغفار : یکی از مهم ترین راه های علاج غفلت به کثرت استغفار نمودن است

چنانچه الله متعال فرموده است { وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أُوْيَظِلُّ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرَ اللَّهُ يَجْدُ اللَّهُ عَفْوًا رَحِيمًا }⁴

ترجمه : هرکسی که کار بدی بکند یا (با ارتکاب معاصی) برخود ستم کند سپس (دست دعا به سوی خدا بردارد و) از الله جل مجده آمرزش بطلب (از آنجا که درگاه توبه همیشه باز است) الله جل شأنه را آمرزند (گناهان خویش) و مهربان (در حق خود) خواهد یافت . هرکسی که مرتکب گناهی می شود یا برنفس خود ظلم می کند باز به حضور الله جل شأنه رجوع نموده طلب استغفار می کند و کار نیک را انجام میدهد که سبب

¹ - النمل : 62 .

² - سنن ترمذی ، کتاب الدعوات ، باب فی انتظار الفرج وغير ذلك ، (ح،3573) ، (566/5) . شیخ البانی این حدیث را صحیح گفته است .

³ - الانبیاء : 90 .

⁴ - النساء : 110 .

رضا و خوشنودی الله جل مجدہ می شود هماناست کہ الله جلت عظمته تمام گناهان وی را معاف می کند او را از عذاب دوزخ نجات میدهد .¹ و همچنان تمام پیامبران الهی امتنانشان را به طلب مغفرت تشویق نمودند چنانچه نوح عليه الصلاة والسلام برای قومش فرمود ، قوله تعالى { فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوكَ رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ عَفَارًا }² ترجمه : به ایشان گفته ام از پروردگار خویش طلب آمرزش کنید او بسیار آمرزنده است .

و همچنان هود عليه الصلاة والسلام برای قوم خود فرمود ، قوله تعالى { وَيَأْقُومُ اسْتَغْفِرُوكَ رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ }³ ترجمه : ای قوم من از پروردگار تان آمرزش را بطلبید و به سوی او بر گردید . و صالح عليه الصلاة والسلام برای قوم خود فرمود ، قوله تعالى { فَاسْتَغْفِرُوكَ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبَّيْ قَرِيبٌ مُّحِبِّ }⁴ ترجمه : پس از او طلب آمرزش را بنمایید و به سوی او بر گردید بی گمان پروردگارمن نزدیک و پذیرنده دعای کسانی است که او را مخلصانه به زاری می خوانند . و شعیب عليه الصلاة والسلام برای قوم خویش فرمود قوله تعالى { وَاسْتَغْفِرُوكَ رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبَّيْ رَحِيمٌ وَّدَوْدٌ }⁵ ترجمه : از پروردگار تان آمرزش بخواهید وبعد (از هرگناه ولغشی که در زندگی مرتكب می شوید پشیمان شوید و) به سوی او بر گردید بی گمان پروردگار من بسیار مهربان و دوست دار (مؤمنان توبه کار) است .

و همچنان الله تعالى پیامبر گرامی (صلی الله علیه وسلم) را امر فرموده برای امتش بگوید از رحمت پروردگار شان نا امید نباشد ، قوله تعالى { قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوكُمْ عَلَى أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللهِ إِنَّ اللهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ }⁶

ترجمه : از قول الله جل شأنه به مردمان بگو : ای بندگانم ای آنانی که در معاصی زیاده روی هم کرده اید از لطف و مرحومت الله جلت عظمته مأیوس ونا امید نگردید قطعاً خداوند همه گناهان را می آمرزد چرا که او بسیار آمرزگار و بسیار مهربان است .

بناءً برای هر مسلمان لازمی و ضروری است که استغفار را ورد و وظیفه خود قرار دهد تا اینکه بتواند از مرض خطرناک غفلت نجات پیدا کند ، وبهترین راه نجات امت مسلمه از غفلت که سبب هلاکت دسته جمعی می شود همانا به کثرت استغفار نمودن است ، پس انسان مؤمن و عقل مند و هوشیار ازین وعده بزرگ الهی استفاده اعظمی نموده خود را مورد عفو و مغفرت الهی قرار میدهد و برایمان شان ثابت واستوار باقی می ماند ، و در همه اوقات به کثرت استغفار طلب می کنند ، درنتیجه کسی که به استغفار مداومت و همیشه گی می کند شامل این فرمان گهربار رسول گرامی (صلی الله علیه وسلم) قرار می گیرد . و عن ابن عباس (رضی الله عنهم) قال قَالَ رَسُولُ اللهِ (صلی الله علیه وسلم) « مَنْ لَزِمَ الْإِسْتِغْفَارَ جَعَلَ اللهُ مِنْ كُلِّ ضَيْقٍ مَخْرَجًا وَمِنْ كُلِّ هَمٍ فَرْجًا وَرِزْقًا مِنْ حِيثُ لَا يَحْتَسِبُ »⁷ ترجمه : از حضرت ابن عباس (رضی الله عنهم) روایت است گفت فرمود رسول گرامی (صلی الله علیه وسلم) هر کسی که به استغفار ملازمت و مداومت می

¹ - ابن کثیر ، تفسیر القرآن العظیم ، (1 / 484).

² - نوح : 10 .

³ - هود : 52 .

⁴ - هود : 61 .

⁵ - هود : 90 .

⁶ - الزمر : 53 .

⁷ - سنن ابی داود ، کتاب الصلاة ، باب الاستغفار ، (4 / 314) ، (1297) ، شیخ البانی این حدیث را ضعیف گفته .

کند الله ذو الجلال برای او از هر تنگی و مشکل راه بیرون رفت واز هر غم و اندوه کشادگی و فراخی می آورد و برایش از جای رزق و روزی میدهد که گمانش را ندارد .

مطلوب هفتم – ذکر کردن به طریقه مسنون آن : ذکر بهترین و مؤثرترین علاج برای غفلت است ، ذکر الله ذو الجلال از همه چیز بزرگتر است چنانچه الله جلت عظمته فرموده است { وَلِذِكْرِ اللَّهِ أَكْبَرُ }^۱ ترجمه : وقعاً ذکر خدا و یاد الله از هر چیز دیگری والا تر و بزرگتر است .

و ذکر سه درجه دارد : ۱ - ذکر ظاهری که شامل حمد و ثنا و صفت الله جل شانه و دعا و تسبيح و تهليل و بهترین ذکر تلاوت قرآن عظيم الشأن است .

۲ - ذکر خفی و پوشیده که باعث خلاصی و نجات انسان از غفلت و تنبی و کاھلی میشود .

۳ - ذکر حقیقی که همه کائنات و مخلوقات گواهی و شاهدی میدهدن به ذکر حق تعالی ،^۲ و همه مخلوقات به زبان حال و قال شان ذکر و تسبيح الله جلت عظمته را بجا می آورند چنانچه الله سبحانه و تعالی میفرماید { تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَاوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مَنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْهُمُونَ شَبِيهَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا }^۳

ترجمه : آسمانهای هفت گانه و زمین و کسانی که در آنها هستند همگی تسبيح خدا را می گوید(باتنزیه و تقدیش رضای او می جویند اصلاً نه تنها آسمانهای هفت گانه و زمین) بلکه هیچ موجودی نیست مگر اینکه (به زبان حال یاقال) حمد و ثنای وی را می گویند ولی شما تسبيح آنها را نمی فهمید (چرا که زبانشان را نمی دانید و از ساختار اسرار آمیز عالم هستی و نظام پیچیده جهان آفرینش چندان مطلع نیستید پس هماهنگ با سراسر جهان هستی به یکتاپرستی بپردازید و از راستای جملگی کنار نروید و دورنشوید درهای توبه و برگشت به سوی پروردگار جهان به روی همگان باز است) بی گمان الله متعال بس بربار و امرزنده است (و در کیفر رسانیدن شتاب نمی ورزد و فرصت آشناei با توحید و رها کردن شرک را به مردمان می دهد و در برابر بیداری از خواب غفلت شان مغفرت خود را شامل شان می سازد) .

و همچنان الله جلت عظمته در بسیار جاهای قرآن عظيم الشأن بندگانش را به ذکر گفتن امر فرموده است { يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا }^۴

ترجمه : ای مؤمنان بسیار الله جلت عظمته را یاد کنید (و هرگز او را فراموش ننمایید) .

وقوله تعالی { إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ ... وَالدَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالدَّاكِرَاتِ أَعَدَ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَاجْرًا عَظِيمًا }^۵ ترجمه : مردان مسلمان وزنان مسلمان ... و مردانی که بسیار خدا را یاد می کنند وزنانی که خدا را بسیار یاد می کنند خداوند برای همه آنان آمرزش و پاداش بزرگی را فراهم ساخته است .

وقوله تعالی { وَادْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ }^۶

^۱ - العنكبوت : 45 .

^۲ - هروی، خواجه عبد الله انصاری ، (ت ، 481 هـ) ، منازل السائرين ، (1 / 71)، ط ، 1 ، دار الكتب العلمية ، بيروت ، 1408 هـ - 1988 م .

^۳ - اسراء : 44 .

^۴ - الاحزاب : 41 .

^۵ - الاحزاب : 35 .

^۶ - الجمعة : 10 .

ترجمه : والله متعال را به دل و جان یاد کنید تا این که رستگار شوید .

اهمیت ذکر آنقدر بلند هست که به عنوان قاعدة اساسی دین مبین اسلام شمرده شده است و ذکر حیثیت قلعه مستحکم واستوار را دارد که شیطان انسی و جنی از هیچ راه و طریق بر آن داخل شده نمی تواند چنانچه امام ابن قیم می فرماید بنا و اساس دین بر دو قاعدة ثابت واستوار است یکی آن ذکر و دوم آن شکر می باشد .¹

چنانچه الله متعال فرموده است { فَإِذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَأَشْكُرْكُمْ وَلَا تَكُفُّرُونِ }² ترجمه : پس مرا یاد کنید (با طاعت و عبادت و دوری از معاصری به دل وزبان و قلم و قدم و سیر در آفاق و انفس جهت کشف و عظمت و قدرت من) تا من نیز شما را یاد کنم (با اعطای ثواب و گشایش ابواب سعادت و خیرات و ادامه پیروزی و قدرت و نعمت) واز من سپاس گزاری کنید (و با گفتار و کردار شکر گزار انعام و احسان من باشید) واز من ناسیپاسی مکنید (ونعمت های مرا نادیده مگیرید) . و همچنان پیامبر بزرگ اسلام احادیث زیاد را در باره اهمیت ذکر بیان فرمودند عن ابی موسی الاعشری (رضی الله عنہ) عن النبی (صلی الله علیہ وسلم) قال « مَثْلُ الدِّى يَذْكُرُ رَبَّهُ وَالَّذِى لَا يَذْكُرُ رَبَّهُ مَثْلُ الْحَىٰ وَالْمَيِّتِ »³

ترجمه : از حضرت ابی موسی الاعشری روایت است نبی کریم (صلی الله علیہ وسلم) فرمود مثال و داستان کسی که پروردگارش را نکر می کند و کسی که ذکر نمی کند مثال شخص زنده و مرده است در حقیقت کسی که ذکر الله جل شانه را می کند او زنده دل و ترو تازه وبا اطمینان و آرامش میباشد چنانچه الله ذوالجلال فرموده است { آلا يَذْكُرُ اللَّهِ تَعْمَلُنَ الْقُلُوبُ }⁴ ترجمه : هان دلها با یاد خدا آرام می کیرند (واز تذکر عظمت و قدرت خدا و انجام عبادت و کسب رضای الله جل مجدہ اطمینان پیدا می کنند .

وکسی که ذکر الله جل مجدہ را نمی کند او همیشه دل تنگ و پریشان حال و سخت دل می باشد چنانچه الله جل ذکره فرموده است { فَوَيْلٌ لِّلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ مَنْ ذَكَرَ اللَّهَ }⁵ ترجمه : وای برکسانی که دلهای سنگینی دارند و یاد خدا به آنها راه نمی یابد (و قرآن یزدان در آنها اثر نمی گذارد !) . و عن معاویه (رضی الله عنہ) قال آن رسول الله (صلی الله علیہ وسلم) « خَرَجَ عَلَىٰ حَلْقَةٍ مِّنْ أَصْحَابِهِ فَقَالَ مَا أَجْلَسْكُمْ؟ قَالُوا جَلَسْنَا نَذْكُرُ اللَّهَ وَنَحْمَدُهُ عَلَىٰ مَا هَدَانَا لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ بِهِ عَلَيْنَا قَالَ اللَّهُ مَا أَجْلَسْكُمْ إِلَّا ذَاكَ؟ قَالُوا وَاللَّهِ مَا أَجْلَسْنَا إِلَّا ذَاكَ قَالَ أَمَّا أَنِّي لَمْ أَسْتَحِلْفُكُمْ ثُمَّهُ لَكُمْ وَلِكُنَّهُ أَتَانِي جِبْرِيلٌ فَأَخْبَرَنِي أَنَّ اللَّهَ يُبَاهِي بِكُمُ الْمَلَائِكَةَ »⁶ ترجمه : از حضرت معاویه روایت است که رسول گرامی(صلی الله علیہ وسلم) بر حلقه از اصحاب شان مرور کردند که دور هم نشته بودند فرمود چه باعث شده که شما اینجا نشته اید ؟ گفتند با خاطر ذکر الله جلت عظمته و حمد و ثنا و صفت او تعالی دور و هم نشته ایم واز انعامات و احساناتی که برای ما عطا فرموده و ما را به بهترین نعمتش اسلام عزیز است هدایت فرموده یاد آوری نمودیم ، فرمودند آیا شما بهمین خاطر حلقه دائر نمودید ؟ گفتد دور هم جمع شدن ما به همین خاطر است فرمود امامن به این حلقه شما اهتمام زیاد نداشتم ولیکن جبرئیل نزد من آمد برای من خبر داد الله جل ذکره به این حلقه شما نزد ملائک یاد آوری نموده اظهار خوشنوی می نماید .

¹ - ابن القیم ، الفوائد ، (1 / 128) .

² - البقرة : 152 .

³ - صحيح البخاری ، کتاب الدعوات ، باب فضل الذکر الله عزوجل (ح ، 6407) ، (ص ، 1170) .

⁴ - الرعد : 28 .

⁵ - الزمر : 22 .

⁶ - صحيح مسلم ، کتاب الذکر والدعاء ، باب فضل الاجتماع على ثلاثة القرآن وعلى الذکر ، (ح ، 2701) ، (4 / 257) .

بهترین حالت ذکر آنست که قلب وزبان باهم موافقت داشته باشد ، همین جاست که قلب معرفت و عظمت الهی را به ثمر می آورد ، عشق و محبت ذات کبریائی را تزویز می سازد ، خوف و ترس و خشیت الهی و مراقبت آن ذات پاک در قلب انسانی به اوج کمالش می رسد ، و انسان مسلمان در اطاعت و عبادت پروردگارش تقصیر و کوتاهی نمی کند و ترک عصیان و نافرمانی می کند .

بعضی آداب که در وقت ذکر الله جل ذکره مراجعات شود :

- 1- خالی بودن قلب از هرنوع آلایش ظاهری و باطنی دنیوی در وقت ذکر الله جل ذکره .
- 2- عظیم و بزرگ دانستن آن ذات کبریائی که قصد ذکر آنرا دارد .
- 3- به بهترین وجه و با فراغت کامل ذکر پروردگار لایزال را انعام دادن .
- 4- حلقه ای که در آن ذکر می شود با سکون و اطمینان و آرامش باشد .

5- متوجه حالت خود باشد چگونه ذکر می کند و قلب آن رقیق و نرم باشد و در وقت ذکر از سخن های بی معنا واز کارهای بیهوده اجتناب کند .¹

پس اگر کسی این شرایط را مراجعات نمود او از جمله ذاکرین محسوب می شود ، واز شر غفلت مصنوع و محفوظ می ماند .

وبهترین راه پیش گرانه از غفلت ذکر مداوم پرور دگار لایزال است چنانچه الله ذوالجلال پیامبر بزرگ اسلام را از غفلت برحدز داشته می فرماید { وَأَذْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضْرِعًا وَخِيفَةً وَذُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْفَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالآصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ }²

ترجمه : پروردگارت را در دل خود با فروتنی و آهسته و آرام باترس و هراس از او ، صبح گاهان و شام گاهان یاد کن واز زمرة غافلان مباش .

درین آیه مبارکه الله سبحانه و تعالی بندگانش را به اذکار صبح و شام تشویق نموده ، همچنان که در همین دو وقت به عبادش امر فرموده چنین می فرماید { وَسَبَّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ }³

ترجمه : وستایش وسپاس پروردگارت را پیش از طلوع آفتاب و قبل از غروب آن به جای آور (چرا که عبادت در آن اوقات بزرگ و اندیشمند است) . و این در حالی هست که این آیه مبارکه مکی است ، و نزول آن قبل از فرضیت پنج وقت نماز در شب معراج است . بناء درینجا (بالغدو) بیان شده ، بمعنای اول روز ، (والآصال) جمع اصیل است قسمی که ایمان جمع یمین است ، بمعنای اخیر روز . و این دلالت می کند بر اینکه هر کسی که یک چیز را زیاد دوست داشته باشد او را به کثیرت یاد می کند و قدر و عظمت آنرا بیشتر میداند ، پس ذات اقدس الهی از همه چیز کرده محبوب تر و صاحب عظمت و شرف و بزرگی میباشد ، بهمین خاطر الله متعال فرموده { تَضَرِّعًا وَخِيفَةً } (تَضَرِّع) بمعنای خشوع و تواضع و عاجزی (وَخِيفَةً) بمعنای برحدز بودن و ترس داشتن از عذاب الله جل مجده ، یاد کردن پروردگار باشوق و رغبت و محبت همراه با خوف و ترس نه به صدای بلند چرا که ذکر بطور خفیه و پوشیده احسن و مستحب است و در آن اخلاص کامل تر و فکر خوب تر و آرام تر می باشد .⁴ و این فرموده الله جلت عظمته { وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ } براین دلالت

¹ - ابن الجوزی ، التذكرة في الوعظ ، (119 / 1) ،

² - الاعراف : 205 .

³ - ق : 39 .

⁴ - ابن کثیر ، تفسیر القرآن العظیم ، (246 / 2) .

می نماید که انسان ذکر الله جل ذکره بادوام بطور همیش انجام دهد و یک لحظه هم غافل نباشد، چرا که علاقه که بین روح و جسم است ارتباط عجیب و شگفت انگیزی هست هر نوع اثر که در جوهر روح بوجود بی آید در جسم هم تأثیری بسزائی دارد و هر حالتی که در جسم پدیدار شود در روح هم نمایان می شود، در عین حال هر عمل را که انسان بار بار انجام دهد در جوهر نفس ملکه قوی و مضبوط می شود ، و کسانی که به ذکر الله جل ذکره هستند همیشه قلب ها و ذهن های شان نشیط و بیدار می باشد ، و هیچ گاهی غفلت در قلب های ایشان راه پیدا کرده نمی تواند واز عصیان و نافرمانی دور نگهداشته میشوند اما انسانهای غافل ، در عصیان و نافرمانی بسر می برند واز راه و طریق شریعت دوری اختیار می کنند و مجالس و محافل خیر و نیکی را دوست ندارند ، اگر ایشان را به راه تعلیم و تربیة اسلامی دعوت نمایی ، در جواب می گویند ما همه چیز را از طریق رسانه های صوتی و تصویری فرا گرفتیم ، اما با تأسف اکثر رسانه ها غیر از برنامه های مبتذل و سریال های خان مان سوز دیگر هیچ برنامه ندارند ، و اکثر مردم هم آنرا خوش دارند ، نکته جالب اینست که در کشور عزیز ما تعداد رسانه های صوتی و تصویری اسلامی بسیار محدود و انگشت شمار است و شونده و بینندهایش بسیار کم مردم است ، بناءً بهترین راه نجات از غفلت و راه های شیطانی دیگر مداومت بر ذکر الله جل ذکره است ، چنانچه امام ابن قیم (رحمه الله) می فرماید : یقیناً مجالس و محافل ذکر مجالس ملائک است که ایشان همیشه در تسییح و تقدیس الله عز وجل مشغول هستند ، و مجالس بیهوده گوئی و غفلت مجالس شیطانی هست که همیشه دوستانش را در غفلت و کاهله و بیهوده گوی سرگرم نگهداشته، پس برای هر کس این دو نوع مجلس هر کدامش پسند و خوش آمد اختیار کند پس او در دنیا و آخرت همراه اهل و خانواده اش در آن محفل که دوست دارد یکجا می باشد .¹

با تأسف درین زمان که ما زندگی میکنیم مجالس شیطانی و غفلت پیشه گان گرم تر و منظم تر به پیش میرود، واز امکانات بالا ومصارف گراف و مشوقین بسیار زیاد ، واز حمایت داخلی و خارجی برخوردار هستند ، اما مجالس ذکر و دعوتی و اصلاحی بسیار محدود و انگشت شمار واز امکانات کم ومصارف ناچیز برخوردار هستند ، و بجای آنکه حمایت شوند به بهانه های مختلف مورد ظلم و ستم قرار می گیرند یا اینکه روانه زندان می شوند .

¹ - ابن القیم الجوزی ، الوابل الصیب ، (ص ، 65) ، تحقیق: مصطفی بن العدوی ، ط ، 1 ، دار ابن رجب ، منصوره ، 1423 هـ - 2003 م.

مطلوب هشتم - بیداری و حذر داشتن از غفلت

الف - بیداری و بیداری گری : بیداری و ایستادگی در مقابل باطل پرستی و غفلت گرائی و جیبیه هر فردی از امت اسلامی است ، هر انسان مسلمان مسؤولیت دارد که از مرض مرموز و درد آور غفلت بپرهیزد و این را در فکرش جای دهد که حتماً نزد پروردگارش رفتی هست و جوابگوی همه گفтарها و کردارهایی که در دنیا انجام داده می باشد ، چنانچه الله متعال فرموده است { قُلْ إِنَّمَا أَعْظَمُكُمْ بِوَاحِدَةٍ أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مَثْنَى وَفَرَادَى ثُمَّ تَنَفَّرُوا }¹

ترجمه : بگو من شما را تنها یک نصیحت می کنم و آن اینست که خالصانه برای خدا دونفر دونفر ، ویا یک نفر یک نفر برخیزید (واندیشه های خفته را زنده کنید) سپس (درباره محمد که سالها با او بسر برده اید فکر خود را به کار گیرید) بیندیشید (تا پاکی و امانت داری وسلامتی جسمانی و روحانی او در خاطره ها مجسم شود) . هر نوع حرکت و ایستادگی با خاطر رضای الله جل مجده و بیداری از خواب غفلت و برخاستن از راه های نامعلوم که سبب ضعف و شکست انسان می شود ستونی و قابل تمجید است ، اولین مرحله بیداری از خواب غفلت و آرامش قلب انسانی عبادت و بندگی خالصانه الله جلت عظمته می باشد ، اینجاست که این شخصیت بیدار و بیدار گر دست بکار می شود و دیگران را از خواب غفلت بیدار می کند و به فلاح و رستگاری نائل می گردد ، وقتیکه انسان از خواب غفلت بیدار شد فکر بیدار گری برایش پیدا می شود و قلب غافل که داشت به حرکت می آید و مطلوب گم کرده خویش را همانا بیداری و آرامش قلب است حاصل می کند ، وقتیکه انسان استقلال فکری صحیح پیدا کرد بصیرت و بیان صحیح پیدا می کند و با نور قلبش حقائق را می بیند² و بیداری سه حالت دارد :

1- بیداری و شناخت از نعمت های که قلب مأیوس و نا امید شده بود .

2- آگاهی از جرمها و خطرات عدم بیداری و خود را حافظت کردن و گردن خود را از آن خلاص کردن .

3- یاد آوری روزهای که در آن زیاد روی ، وکم و کوتاهی ، وضیاع وقت و غفلت که صورت گرفته و جبران کردن آن به طریقی که لازم باشد .³

بارزترین علائم غفلت اینست که انسان غافل همیشه در غم و اندوه و پریشانی بسر می برد و برای زندگی بعد از مرگش هیچ آماده گی ندارد .

ب - آگاهی و یادآوری نعمات الله جل مجده : بهترین راه علاج و بیداری از غفلت یادآوری نعمات الهی است ، برای کسی که تفکر کند و درک نماید که انواع نعمت های الله سبحانه و تعالی برایش اعطای شده ، واو را اشرف مخلوقات آفریده و همه کائنات را با خاطر منافع او به حرکت درآورده است ، چنانچه الله سبحانه و تعالی می فرماید { اللَّمَّا تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً }

¹ - سپا : 46

² - ابن القیم ، مدارج السالکین ، (1 / 23) .

³ - هروی ، خواجه عبدالله انصاری ، منازل السالکین ، (12 / 1) .

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّنِيرٍ} ^۱ ترجمه: آیا ندیده اید که خداوند آنچه را که در آسمانها وزمین است مسخر شما کرده است (و در مسیر منافع شما به حرکت اندخته است) و نعمت های خود را - چه نعمتهاي ظاهر و چه نعمتهاي باطن - بر شما گسترد و افزوون ساخته است؟ برخى از مردم بدون هیچ گونه دانش و هدایت و کتاب روشن و روشنگری ، در باره (شناخت و یکتای) خدا راه سبیز و جدال را پیش می گیرند . « أَسْبَغَ »: فراوان و فراخ کرده است ، اتمام بخشیده است و فراگیر نموده است .. « ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً » : آشکارا و پنهان . نعمتهاي ظاهر ، همچون : صحت ، دارای ، فرزندان خوب . نعمتهاي باطن ، همچون ايمان ، عقل ، حسن تدبیر ، اطمینان قلب . ^۲ همچنان الله سبحانه و تعالى فرموده است { وَإِنْ تَعْدُوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تُحْصُوْهَا إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ } ^۳ ترجمه: (خداوند جز اينها داراي نعمت های فروان ديگري است) واگر بخواهيد نعمتهاي خدا را بر شماريد ، نمي توانيد آنها را سر شماري کنيد . بي گمان خداوند داراي مغفرت و مرحومت فروان است (واگر از پرستش بتهاي بي جان و انسانهاي ناتوان دست بر داري و به پرستش خدai رحمان برگرديد ، مشمول گذشت و مهر يزدان می گردید) . و همچنان الله جلت عظمته فرموده است { وَآتَاكُمْ مِّنْ كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهَا وَإِنْ تَعْدُوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تُحْصُوْهَا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ } ^۴ ترجمه: واز هرچه خواسته ايد به شما داده است ، واگر بخواهيد نعمتهاي خدا را بشماريد (از بس که زياد اند) نمي توانيد آنها را شمارش کنيد . واقعاً انسان ستمگر ناسپاس است (اگر نعمت های خدا را نادide بگيرد و به جاي پرستش دهنده نعمتها چيز ديگري را پرستش بكند و سر از خط فرمان آفريديگار برتابد) . بدون شک اين قسم انسانها خوار و ذليل دنيا و آخرت هستند ، و در خواب غفلت بسر می برنند ، پس برای هر انسان لازمي است ، نعمات بي شماري را که الله جلت عظمته بر ايش ارزاني فرموده است مانند صحت و سلامتی ، عقل و منطق ، عزت و شرف ، استعداد و تواناي ، ثروت وزندگی ... قدر و منزلت اين نعمات را دانسته بسوی پروردگار منان رجوع کند ، و به فرامين او تعالي تسليم شود ، واز خواب غفت بيدار شود ، تا که سعادت و فلاح و رستگاري نصيب حالت گردد .

ج - حذر داشتن از غفلت: حذر بمعنای اجتناب کردن از چيز و ترس و هراس داشتن از واقع شدن در آن:

- 1- حذر داشتن از الله سبحانه و تعالی: برای هر انسان مسلمان لازمی است که در تمام امور زندگی اش از الله ذوالجلال ترس و هراس داشته باشد چنانچه الله ذوالجلال فرموده است { وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ تَعْلَمُهُ وَإِلَيْهِ الْمُصِيرُ } ^۵ ترجمه: و خداوند شما را از نافرمانی خود بر حذر میدارد و بازگشت همگان به سوی او است . درین آیه مبارکه الله جلت عظمته انسان ها را از ذات کبریاچی خویش میترساند و بر حذر میدارد که مرتکب معصیت و نافرمانی نشوند و با دشمنان او دوستی نکنند یقیناً باز گشت همه بسوی الله جل مجده است ، واز تمام کارهای که انسانها انجام داده اند در روز محشر از نزد شان باز جوی و پرسان می شود ، هر کس که اعمال نیک را

^۱ - لقمان: 20 .

^۲ - خرم دل ، داکتر مصطفی ، تفسیر نور ، (ص ، 866).

^۳ - النحل: 18 .

^۴ - ابراهیم: 34 .

^۵ - آل عمران: 28 .

انجام داده باشد پاداش نیک برای شان داده می شود و هر کس اعمال بد را انجام داده باشد جزا و عتاش را خواهد دید .¹

2 - حذر داشتن از نفس : چرا که نفس امارة انسانی خطرناکترین غریزه هست که انسان را به گناه و معصیت می کشاند چنانچه الله ذوالجلال فرموده است { إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَارَةٌ بِالسُّوءِ }²
ترجمه : یقیناً نفس (سرکش طبیعتاً به شهوات می گراید و زشتیها را تزیین می نماید و مردمان را) به بدیها و نابکاریها می خواند . یقیناً نفس بشری میل کننده به شهوات و خواهشات نفسانی است ، پس برای انسان لازمی هست که خود را ازین قسم نفس سرکش نجات دهد و از شر آن در غفلت نباشد چرا که انسان اکثراً ازین طریق مورد اغوا قرار می گیرد ، همین جاست که الله ذوالجلال بنده گان مؤمنش را با تأکید امر نموده در تمام امور شان با جدیت و قاطعیت عمل نمایند اندک ترین سستی و تنبی و غفلت را به خود راه ندهند ، و هر کار را که انعام میدهند به خیر و صلاح دین و دنیای شان بوده باشد .³

3 - حذر داشتن از فتنه زن و فرزند : یکی از راه های واقع شدن در غفلت زن و فرزند می باشد چنانچه الله جلت عظمته فرموده است { يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ وَأُولَادِكُمْ عَدُوًا لَكُمْ فَاحذِرُوهُمْ }⁴
ترجمه : ای مؤمنان قطعاً بعضی از همسران و فرزندانتان دشمنان شما هستند (شما را از راه خدا باز میدارد و در عبادت و طاعت سست می گردانند) پس از ایشان خویشتن را بر حذر دارید .

وقوله تعالی { إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأُولَادُكُمْ فِتْنَةٌ }⁵ ترجمه : قطعاً اموالتان و اولادتان و سیله آزمایش شما می باشد .
درین دوایه مبارکه الله متعال مسلمانان را سخت تنبیه نموده و بر حذر داشته که از خاطر زن و فرزند و مال و دارائی شان در فتنه واقع نشوند ، چرا که ایشان و سیله ابتلا و آزمایش هستند که در مقابل این نعمت ها سپاس و شکران الله جل مجده را بجا می آورند یا ناسیپاسی و ناشکری می کنند .⁶

4 - حذر داشتن از آخرت : یکی از راه های علاج غفلت حذر داشتن از آخرت است . چنانچه الله متعال فرموده است { أَمَنْ هُوَقَاتِتْ أَنَاءَ الَّيلِ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذِرُ الْآخِرَةَ وَيَرْجُو رَحْمَةَ رَبِّهِ }⁷ ترجمه : (آیا چنین شخص مشرک که بیان کردیم بهتر است) یاکسی که در اوقات شب سجده کنن و ایستاده به طاعت و عبادت مشغول می شود و خویشتن را از عذاب آخرت به دور میدارد و رحمت پروردگار خود را خواستار می گردد . درین آیه مبارکه الله سبحانه و تعالی فرموده است هیچ گاه انسان مؤمن و مخلص و موحد با انسان مشرک و منافق برابر نیست ، چنانچه حضرت عبد الله بن مسعود (رضی الله عنہ) فرموده صفت انسان مؤمن اینست که او همیشه و در همه حالت منقاد و فرمانبردار الله عزوجل و رسول گرامی (صلی الله علیه وسلم) است ، و در ساعت های شب اول وسط و آخر آن در عبادت پروردگار عز و جل مشغول می باشد ، و طور عبادت می کند که درین خوف و رجاء قرار داشته باشد ، تا وقت زنده بودنش در حالت خوف بسر می برد

¹ - طبری ، جامع البیان عن تأویل آی القرآن ، (3 / 230).

² - یوسف : 53 .

³ - آلوسی ، روح المعانی ، (2 / 13).

⁴ - التغابن : 14 .

⁵ - التغابن : 15 .

⁶ - ابن العربي ، ابوبکر محمد بن عبدالله ، (ت ، 543 ه) ، احکام القرآن ، (4 / 266) ، تحقیق : محمد عبد القادر عطا ، دار الفکر ، لبنان

⁷ - الزمر : 9 .

و در وقت احتضار مرگ امیدوار رحمت پروردگارش است . بهمین ترتیب انسان مؤمن و مسلمان خود را از خطر مزمن غفلت نجات میدهد ، و به فلاح و رستگار همیشه گی نائل می شود .¹

مطلوب نهم : تزکیه وزبون ساختن نفس :

الف - تزکیه نفس : تزکیه بمعنای نیکوکار و صالح شدن ، وارسته و شایسته شدن ، پاک گردانیدن نفس از گناه و معصیت ، پاکیزه گردانیدن .² بهترین و مؤثرترین علاج غفلت تزکیه نفس می باشد ، چنانچه الله سبحانه و تعالی در بسیار جاهای قرآن عظیم الشأن بآن تأ کید نموده می فرماید { وَمَنْ تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِ وَإِلَيْهِ الْمَصْبِيرُ }³ ترجمه : هر کس پاکی پیشه کند (وخوبیشتن را از کثافات معاصی پاکیزه دارد) (پاکی او برای خودش است و (خود از آن سود می برد به هر حال) باز گشت (همگان ، اعم از کافران و مؤمنان) به سوی خدا است (وسر انجام به حساب عاصی و مطیع خواهد رسید) . و همچنان الله سبحانه و تعالی می فرماید { قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّىٰ - وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى }⁴ ترجمه : قطعاً رستگار می گردد کسی که خوبیشتن را (از کثافات کفر و معاصی) پاکیزه دارد - و نام پروردگار خود را ببرد و نماز بگزارد و فروتنی کند . و همچنان الله جلت عظمته می فرماید { قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا - وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا }⁵ ترجمه : (قسم به همه اینها) کسی رستگار و کامیاب می گردد که نفس خوبیشتن را (با انجام طاعات و عبادات ، و ترک معاصی و منهیات) پاکیزه میدارد (و آن را باهوشا ساختن هویت انسانی رشد دهد و بالا برد - و کسی نا امید و ناکام می گردد که نفس خوبیشتن (و فضایل و مزایای انسانیت خود را درمیان کفر و شرک و معصیت) پنهان بدارد و بپوشاند و (به معاصی) بیالاید . و بهترین اجر و پاداش که عبارت از جنات است برای مؤمنان که تزکیه ای نفس می کنند داده می شود چنانچه الله سبحانه و تعالی می فرماید { وَمَنْ يَاتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَىٰ - جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكَّىٰ }⁶ ترجمه : و هر که بالایمان و عمل صلاح به پیش پروردگارش رود ، چنین کسانی دارای مراتب والا و منازل بالایند - (آن منازل و مراتب) باغهای (بهشت جاویدانی) است که جای ماندگار است ، و در زیر (قصرها و درخت های) آن رود بارها جاری است ، و جاودانه در آنجا می مانند ، و این چنین چیزبا ارزش) پاداش کسی است که (با ایمان و انجام طاعت) خوبیشتن را پاک و پاکیزه (از کثافات کفر و معاصی) کند .

¹ - ابن کثیر ، تفسیر القرآن العظیم ، (42 / 4).

² - معلوم ، لویس ، المنجد ، (1 / 600) ، مترجم: مصطفی رحیمی نیا .

³ - الفاطر : 18 .

⁴ - الاعلی : 15 - 14 .

⁵ - الشمس : 10 - 9 .

⁶ - طه : 76 - 75 .

ب - مراقبت نفس : مراقبت از فعل (رَاقِبَ) گرفته شده است و حروف اصلی آن (ر، ق، ب) می باشد ، در لغت مرااعات کردن و حفاظت نمودن یک شی را گویند ،¹ و در اصطلاح "استدامة علم العبد باطلاع الرب عليه فی جميع احواله " ترجمه : الله سبحانه وتعالى با علم كامل که دارد بطور مداوم از تمام حالات وکوائف بندۀ گانش اطلاع دارد و باخبر است .²

برای هر انسان لازمی است که قبل از انجام دادن هر عمل و در اثنای آن متوجه و مراقب خود باشد که الله ذوالجلال از تمام حالات و اعمال ایشان باخبر است وزیر نظارت شدید الهی قرار دارند³ چنانچه الله جلت عظمته فرموده است { إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا }⁴ ترجمه : زیرا که بی گمان خداوند مراقب شما است (وکردار و رفتار شما از دیده او پنهان نمی ماند .

اسباب که باعث میشود انسان مراقب و متوجه نفس خود باشد قرار ذیل است :

1 - عظمت و بزرگی الله جل شأنه و معرفت آن ذات کبیرائی در قلب که ممکن شد ، این قسم شخص همیشه و در همه حالت آن ذات پاک را مراقب و مواطن و ناظر همه گفتار و کردار ش می داند ، وهیچ گاهی عصیان و نافرمانی الله جلت عظمته را نمی کند ، بلکه هر وقت هرساعت هر لحظه باین عقیده است که هر عمل نیک و بد را که انجام داده از او یکایک پرسان میشود و مورد بازپرس قرار می گیرد ، انسان های خوب مطابق اعمال نیک شان جزا و پاداش نیک داده میشوند و انسان های بد کردار به کیفر اعمال شان خواهند رسید .

2 - عبادت و ذکر الله جل شأنه به اسماء و صفاتی که در آنها معنا و مفهوم مراقبت و نظارت الهی بطور واضح روشن بیان شده است مانند الرقیب بمعنى ذات ناظر و نگهبان ، الحفیظ ذات حفاظت کننده ، السمعیع ذات شنوا ، البصیر ذات بینا ، العلیم ذات دانا ، و قنیکه انسان ذات اقدس الهی را با این اسماء و صفات یاد می کند ، در عبادت و اطاعت حلاوت و شرینی خاصی بوجود می آید و در انجام آنها چه فرائض باشد چه نوافل مواطنیت می نماید ، چرا که انجام دادن این اعمال انسان را به رضا و خوشنودی الله جلت عظمته می رساند و ایمانش را قوی می سازد ، و این باعث می شود که انسان از غفلت و تنبی و کاهلی دست بکشد ، و اطاعت و عبادت الله جل مجده را به کثرت انجام دهد .

3 - بهترین خوشی و مسرت برای یک انسان مسلمان زمانی بوجود می آید که با وجود قدرت داشتن برعصیت و گناه آنرا از ترس الله جل مجده ترک نماید ، و تمام لذت های نفسانی و شهوانی اش را در مقابل حلاوت و شرینی اطاعت و فرمان برداری و رضا و خوشنودی الله جل مجده رها می کند و خود را خوشبخت دارین می سازد ، و این سعادت زمانی برای یک شخص مسلمان نائل می شود که جماعت مسلمانان را لازم بگیرد ، و از گوشه گیری و تنهائی بپرهیزد چرا که شیطان انسان متفرق از جماعت مسلمانان را زود فریب داده اغوا می کند قسمیکه گرگ گوسفندی را که از رمه جدا می شود زود پاره اش می کند .⁵

¹ - احمد بن فارس ، معجم مقابیس اللغة ، (ص ، 417)

² - جرجانی ، التعریفات ، (ص ، 208)

³ - مقدسی ، نجم الدین ابوالعباس احمد بن عبد الرحمن بن قدامة ، (ت ، 689 هـ) ، مختصر منهج الفاسدین ، (ص ، 324) ، ط ، 1 ، دار التوزیع والنشر الاسلامیة ، 1417 هـ - 1996 م .

⁴ - النساء : 1 .

⁵ - الاخلاق والآداب ، (1942 / 4)

ج - مجاهده بانفس : مجاهده بروزن مفاعله و حروف اصلی آن (ج ، ۵ ، د) می باشد با ضمه وفتحه جیم خوانده می شود در لغت اصرار کردن و سعی وتلاش ورزیدن در عمل است ، و در جنگ و محاربه هم استعمال می شود و دلالت به مشارکت می نماید که هردو طرف آنرا دربر می گیرد .^۱ و در اصطلاح مقابله و مبارزه کردن با نفس (أَمَارَةٌ بِالسُّوءِ) و ودار کردن آن به قبول اعمالی که مطلوب شریعت اسلامی و رضا و خوشنودی ذات کبیرایی است .^۲

وجهاد و مجاهده بردو قسم است : ۱ - جهاد اکبر مجاهده بانفس ۲ - جهاد اصغر جهاد فی سبیل الله . جهاد اکبر مجاهده بزرگ هست در مقابل نفس که همیشه در پیکار هست به یک طریق انسان را به بیرا هه و طغیان و سرکشی بکشاند ، واو را طعمه فریب کارها و ساووس شیطان بگرداند ، همین جاست که انسان عقلمند و هوشیار با زیرکی کامل با تمام توان واستطاعت که الله جل مجده برایش عطا نموده دست بکار شده ، با این پدیده شوم و غریزه خطرناک مبارزات خویش را ادامه میدهد تا اینکه آنرا مطیع خود می سازد ، و تمام نقش هایش را بخاک یکسان می کند ، و در مقابل از ثمرة ایمانی که دارد مشوق به کارهای خیر می شود و به مراتب و درجات بلند راه پیدامی کند ،

چنانچه الله جلت عظمته فرموده است { وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِيْنَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبْلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ }^۳

ترجمه : کسانی که برای رضایت ما در تلاش هستند و در راه پیروزی دین ما جهاد می کنند آنان را در راههای منتهی به خود رهنمود (و مشمول حمایت و هدایت خویش) می گردانیم و قطعاً خداوند بانیکو کاران است (و کسانی که خدا در صرف ایشان باشد پیروز و به روزند) . و انسان مسلمان با مجاهدت دوامدار خود بر علیه نفس اماره به سعادت و خوشبختی همیشه گی و فلاح و رستگاری دنیا و آخرت نائل می شود ، و حلوات و شیرین ایمان نصیب حالت می گردد ، و احساس عزت و شرف و اطمینان و غنای نفس می نماید ، و مجاهدت بانفس اماره باعث می شود که انسان مسلمان حکمت ، فراتت ، اخلاق نیکو و قربانی دادن در راه الله جل مجده را فرا گیرد .^۴

بعضی اسبابی که انسان را به مجاهدت نفس اماره کمک می نماید

۱- مداومت به عبادت و اطاعت پرور دگار عالمیان .

۲- طلب علم شرعی .

۳- به کثرت ذکر الله جل شأنه را بجا آوردن .

۴- محاسبه نفس .

۵- صحبت و همنشینی با انسانهای صالح و نیکو کار .

۶- یاد کردن موت .

۷- با نفس اماره از جدیت و قاطعیت کار گرفته شود در صورت نپذیرفتن آن ریاضت و مشقت بیشتر داده شود تا که زیر کنترول آمد و اصلاح شود .^۵

^۱- كفوی ، ابو البقا ، التوقيف على مهام التعريف ، (ص ، 638).

^۲- جرجانی ، التعریفات ، (ص ، 203).

^۳- العنکبوت : 69.

^۴- كرزون ، احمد ، منهج الاسلام في تنكية النفس ، (1 / 384).

^۵- كرزون ، احمد ، منهج الاسلام في تنكية النفس ، (1 / 396 - 387).

د - محاسبه نفس : محاسبه بروزن مفاعله و حروف اصلی آن (ح ، س ، ب) می باشد در لغت معنای حساب دادن و حساب گرفتن است .¹ و در اصطلاح دین و تأمل کردن و حساب گرفتن اعمال و نیات انسانها در همه حالات و ادوار زندگی چه ماضی و گذشته باشد چه آینده و مستقبل باشد چه حال باشد محاسبه دقیق و سالم صورت می گیرد .² چنانچه الله سبحانه و تعالى فرموده است { وَ نَصَّعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطُ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلِمْ نَفْسٌ شَيْئاً وَ إِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ حَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَاسِبِينَ }³

ترجمه : وما ترازوی عدل وداد را در روز قیامت خواهیم نهاد و اصلاً به هیچ کسی کمترین ستمی نمی شود و اگر به اندازه دانه خردلی (کار نیک یا بدی انجام گرفته) باشد آن را حاضر و آماده می سازیم (وسزا و جزای آن را می دهیم) و بسنده خواهد بود که ما حسابرس و حساب گر (اعمال و اقوال شما انسانها) باشیم .

بناءً برای هر انسان مسلمان لازمی هست که هر روز، هر ساعت، هر دقيقه و هر لحظه متوجه نفس خود باشد و اعضای بدن و قلبش را محاسبه نماید ، تاکه بتواند نفسش را بطور کامل تزرکیه نموده و خود را متوجه حق تعالی گرداند چنانچه الله متعال فرموده است { يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُنْتَرِنْفُسْ مَأْذَدَمْ لِعَدِ وَأَتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَيْرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ }⁴

ترجمه : ای مؤمنان از خدا بترسید و هر کسی باید بنگرد که چه چیز را برای فردا ی قیامت خود پیش اپیش فرستاده است از خدا بترسید خدا آگاه از هر آن چیزی است که می کنید .

درین آیه مبارکه مؤمنان به محاسبه نفس شان توصیه شده اند قبل ازین که از ایشان محاسبه صورت گیرد، هر کسی که نفسش را محاسبه کرد و از مقام پروردگارش ترسید ، هیچ گاهی طغیان و سرکشی و عصیان نافرمانی پروردگارش را نمی کند ،

و خوف و خشیت الهی ایشان را به توبه و ندامت می کشاند ، و این محکم ترین قلعه هست که در مقابل شهوات و خواهشات نفسانی قرار می گیرد ،⁵ چنانچه الله جلت عظمته فرموده است { وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَىَ النَّفْسَ عَنِ الْهَوَى * فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمُأْوَى }⁶

ترجمه : واما آن کسی که از جاه و مقام پروردگار خود ترسیده باشد و نفس را از هوی و هوس باز داشته باشد * قطعاً بهشت جایگاه او است .

وانسان مکلف است که نفس خود را از شهوات و خواهشات نفسانی باز دارد ، و رضا و خوشنودی الله جلت عظمته را کمایی نموده و جنت پروردگار عظیم الشأن را از آن خود بسازد چنانچه الله متعال فرموده است { وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّانَ }⁷

ترجمه : هر کسی که از مقام پروردگار خود بترسد با غهای در بهشت دارد .

¹ - کفوی، ابو البقا ، التوقیف علی مهملات التعريف ، (ص ، 216) . معجم لغوی مصطلحی ، (ص ، 640) .

² - احمد کرزون ، منهج الاسلام فی تذکیۃ النفس ، (1 / 336) ، ط ، 2 ، دار ابن حزم للنشر ، 1418 هـ - 1998 م .

³ - الانبیاء : 47.

⁴ - الحشر : 18.

⁵ - زحیلی ، دکتور وهبة ، التفسیر المنیر فی العقيدة والشريعة والمنهج ، (28 / 102) ط ، 1 ، دار الفکر للنشر والتوزیع ، بیروت ، لبنان ، 1411 هـ - 1991 م .

⁶ - النازعات : 41-40 .

⁷ - الرحمن : 46.

ه - توبه وندامت نفس : توبه در لغت بمعنای رجوع کردن از معصیت و نافرمانی و دست کشیدن از طغیان و سرکشی وندامت و پیشمانی از اعمال بدی وزشت که صورت گرفته است .¹ و در اصطلاح رجوع کردن بنده گان با پیمان مؤثق و محکم بسوی الله سبحانه و تعالی با عملی نمودن تمام حقوق که پروردگار جهانیان بر ذمہ بنده اش گذاشته است .² و توبه کردن بسوی الله جلت عظمته نزد تمام علمای امت واجب است و توبه سه شرط دارد اگر معصیت حقوق الله جل جلاله باشد .

1 - اینکه دست بکشد از معصیت و نافرمانی که انجام داده است .

2 - ندامت و پیشمانی بکشد از گناهانی که مرتکب شده است .

3 - تصمیم قاطع بگیرد که اعمال زشتی را انجام داده دیگر نمی کند .

اگر معصیت در حقوق العباد (حقوق بنده گان) باشد شرط چهارمی اضافه می شود :

4 - اگر بالای کسی ظلم کرده باشد از او معافی بخواهد و اگر حق کسی را خورده باشد حق آنرا برایش باز گرداند .³

و توبه از مهم ترین اعمال است که شریعت اسلامی متبوعین اش را به عملی نمودن آن تشویق نموده امر فرموده است چنانچه الله متعال می فرماید { وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيَّهَا الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ }⁴ ترجمه : ای مؤمنان همگی به سوی خدا برگردید (واز مخالفت‌های که دربرابر فرمان خدا داشته اید توبه کنید) تا رستگار شوید .

این نداء قرآن عظیم الشأن عام است شامل همه مؤمنان میشود چه مرد باشد چه زن چه پیر باشد چه جوان چرا که هیچ انسان مؤمن و مسلمان خالی از گناه نیست بجز پیامبران علیهم الصلاة والسلام که ایشان معصوم پاک هستند ،⁵

و همچنان الله جل مجده می فرماید { يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا عَسَى رَبُّكُمْ أَنْ يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّاتُكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزَى اللَّهُ النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ نُورُهُمْ يَسْعَى بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَتَمْ لَنَا نُورُنَا وَأَغْفِرْنَا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ }⁶

ترجمه : ای مؤمنان به درگاه خدا برگردید و توبه خالصانه ای بکنید شاید پروردگارتان گناهاتان را محو نماید و بزداید و شمارا به باغهای بهشتی داخل گرداند از زیر (کاخها و درختان آن) روبارها روان است این کار در روزی خواهد بود که خداوند پیغمبر و کسانی را خوار و سبک نمی دارد که با او ایمان آورده اند (بلکه ایشان را والا می گرداند و به درجات بالا می رساند) نور (ایمان و عمل صالح) ایشان پیش‌آپیش و سوی راستشان (رو به جانب بهشت) در حرکت است (وقتی که خاموش شدن نور منافقان را می بیند رو به درگاه خدا می کنند و) می گویند پروردگاران نور ما را کامل گردان (تا در پرتو آن به بهشت برسیم) و ما را ببخشای چرا که توبر هرچیزی بس توانای .

¹ - معلوف ، لویس ، المنجد ، (1 / 129) ، مترجم : مصطفی رحیمی نیا .

² - جرجانی ، التعريفات ، (ص ، 74).

³ - نووى ، ابى زکریا مھی الدين یحیى بن شرف ، (ت ، 676 هـ) ، شرح ریاض الصالحين ، (ص ، 18) ، تحقیق : محمد علی صابونی ، ط ، 3 ، دار الافق للطباعة والنشر ، بیروت ، لبنان ، 1424 هـ - 2003 م .

⁴ - النور : 31 .

⁵ - حوى ، سعید ، الاساس فی التفسیر ، (10 / 605) .

⁶ - التحریم : 8 .

توبه نصوح توبه مخلصانه است که صاحبیش را به ایمان کامل و عقیده راسخ استوار نگه میدارد و شوق و علاقه مندی اش به اعمال صالحه بیشتر می شود ، واز کارهای بد اجتناب می ورزد ، برای هر انسان مسلمان لازمی است زندگی اش را مطابق توبه خالصانه که انجام داده به پیش ببرد و عهد و پیمانی که با پروردگار عالم بسته عملی نماید ، تا باشد آینده در خشان را در زندگی دنیا و آخرتش رقم بزند .¹

وهم چنان در حدیث آمده است عن عبد الله بن مسعود (رضی الله عنہ) عن النبی (صلی الله علیہ وسلم) قَالَ «اللَّهُ أَفْرَحُ بِتَوْبَةِ عَبْدِهِ مِنْ رَجُلٍ نَّزَّلَ مَهْلَكَةً وَمَعَهُ رَاحِلَةٌ عَلَيْهَا طَعَامٌ وَشَرَابٌ فَوْضَعَ رَأْسَهُ فَنَامَ نَوْمَةً فَأَسْتَيقَظَ وَقَدْ ذَهَبَتْ رَاحِلَتُهُ حَتَّىٰ اشْتَدَ عَلَيْهِ الْحَرُّ وَالْعَطْشُ أَوْمًا شَاءَ اللَّهُ قَالَ أَرْجِعْ إِلَىٰ مَكَانِي فَرَجَعَ فَنَامَ نَوْمَةً ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ فَإِذَا رَاحِلَتُهُ عِنْدَهُ»²

ترجمه : از عبدالله بن مسعود روایت است نبی کریم (صلی الله علیہ وسلم) فرمود الله سبحانه وتعالی به توبه بندۀ اش آنقدر زیاد خوشحال می شود که یک مرد همراه اشترش در سفر است و تمام خوردنی و نوشیدنی اش را در آن بارگرده و دریک دشت و بیابان می رسد مانده و خسته می شود همانجا استراحت می کند و قتیکه از خواب بیدار می شود متوجه می شود که اشترش از نزدش رفته واو سخت پریشان می شود و گرمی و تشنۀ گی شدید بر او طاری می شود و مایوس و نامید به جا و مکان اولی خود باز می گردد واز دست پریشانی و خسته گی خوابش می برد و گمان می کند هلاک شده در همین حالت از خواب بیدار می شود می بیند که اشترش نزدش ایستاده است بسیار زیاد خوشحال می شود که این قسم خوشی را به ابد ندیده بود . و همچنان در حدیث آمده است عن ابی هریره (رضی الله عنہ) قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صلی الله علیہ وسلم) يَقُولُ «وَاللَّهِ إِنِّي لَا سْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوْبُ فِي الْيَوْمِ أَكْثَرُ مِنْ سَبْعِينَ مَرَّةً»³

ترجمه : از حضرت ابوهریره روایت است گفت شنیدم از رسول گرامی می فرمود قسم به الله ذوالجلال من روزی هفتاد مرتبه یا بیشتر ازان استغفار طلب می کنم بسوی الله متعال و بسوی او توبه می کنم .

امید وار هستم که ما مسلمانان وظيفة ایمانی وجدانی خویش را در قبال خود مان ، اهل و اولاد مان ، و جامعه وطن مان ادا نمائیم ، و خود را از مرض خطرناک غفلت نجات دهیم ، و بتوانیم یک جامعه مترقبی وباسعادت داشته باشیم .

وَمِنَ اللَّهِ التَّوْفِيقُ

¹ - ابن کثیر ، تفسیر القرآن العظیم ، (4 / 333) .

² - صحیح البخاری ، کتاب الدعوات ، باب التوبه ، (ح ، 6308) ، (ص ، 1155) ،

³ - صحیح البخاری ، کتاب الدعوات ، باب استغفار النبی (صلی الله علیہ وسلم) (فی الیوم واللیله) ، (ح ، 6307) ، (ص ، 1154) .

نتیجه گیری

حمد و ثنا و صفت بی پایان مر ذات را که برایم توفیق عنایت بخشید ، رساله تحقیقی را زیر عنوان (غفلت و علاج آن در پرتو قرآن کریم) به اتمام برسانم . واين بحث تحقیقی را در سه فصل در روشنی آیات قرآن عظیم الشأن ، احادیث گهر بار پیامبر گرامی (صلی الله علیه وسلم) و روایات و نظریات علماء کرام بیان کردم ، اکنون به شکل موجز و مختصر نتیجه این بحث را بیان می نمایم .

1 - پس از تتبع و بررسی ، تحقیق و پژوهش در قرآن کریم کتاب روح بخش الهی می توان نتیجه گرفت که غفلت یک موضوع مهم و اساسی است ، با توجه به حساس بودن آن 35 بار در 35 آیات قرآن عظیم الشأن ذکر شده است ، و انسان ها بطورقطع و جزم ازین مرض مهلك بیم و حذر داده شده اند ، اما باز هم با تأسف اکثر مردم در آن آغشته هستند ، و این مرض به انواع مختلف دامن گیر همه افشار جامعه می باشد .

2 - در این بحث تحقیقی معانی لغوی و اصطلاحی غفلت بطور واضح و روشن از خلال معاجم مختلف بیان شده ، و غفلت بمعنای ترک کردن کارهای ضروری و سودمند با خاطرکم توجهی و بی تفاوتی بآن ، یا به قصد کاری نیکی را از روی تقصیر و کوتاهی انجام ندادن .

3 - در قرآن کریم غفلت بمعانی متعدد بیان شده مانند مشغول شدن به یک عمل غیرضروری ، اعراض کردن ، جهالت ، لهو لعب و انواع دوگانه غفلت 1- محموده 2- مذمومه .

قابل ذکر است اکثراً لفظ غفلت در سوره های مکی بیان شده ، چرا که اکثر مردم به دین مبین اسلام عمیق فکر نمی کردند ، بلکه همیشه در دنیا و شهوات آن مشغول بودند ، اصلاً هیچ توجهی به آخرت نداشتند ، برخلاف دور مدنی که دور شگوفای اسلام عزیز بود ، مردم روز به روز از غفلت فاصله می گرفتند ، و در راه ترقی اسلام عزیز کوشان بودند .

4 - در قرآن کریم لفظ غفلت به صیغه های مختلف بیان شده ، والله ذو الجلال انسان ها را از غفلت بر حذر داشته و متوجه ساخته که سرنوشت انسان غافل هلاکت و بر بادی هست .

5 - درین بحث تحقیقی علامات و اسباب غفلت با وضاحت تمام بیان شده مانند پیروی از شیطان ، کفر ، کبروغرور ، ریاء ، ظلم ، جهل و ندانی، لهو ولعب ، زیاده روی ، آرزوهای طولانی ، پیروی از هوی و هوس و ترجیح دادن زندگی دنیا در مقابل آخرت .

6 - ارتباط محکم موضوع غفلت با واقعات معاصر، اهمیت این موضوع را برجسته تر می سازد ، دلالت بر این دارد که واقعه غفلت پسیار المنک و دردآور است ، و انسان را خوار ذلیل دنیا و آخرت می گرداند .

7 - از خلال آیات مبارکه واضح شد که عقوبت شدید الله جل مجده بر غفلت پیشه گان در دنیا بسته نیست، بلکه در آخرت عذاب شدید و غلیظ متوجه حال شان خواهد بود ، وجای بود باشی خاصی در جهنم برای غافلان آماده کرده شده است .

8 - بارزترین آثار غفلت قرار ذلیل است : منصرف شدن از آیات الله جلت عظمته ، عدم تدبیر و تفکر به بزرگترین و مقدس ترین کتاب الله سبحانه و تعالی (قرآن مجید) ، محرومیت از فضل و رحمت رب کائنات ، عدم اجابت و قبولیت دعا ، مهر ولاک شدن قلب ها ، گوش ها و چشم ها ، مسدود شدن دروازه های خیر بر روی انسان غافل و باز شدن دروازه های شر بر روی ایشان .

9 - آثار وخیم که از غفلت پیشه گان باقی می ماند قرار ذلیل است : تکذیب کردن و دروغ شمردن آیات الله جل شانه ، عدم درک ایشان به دلائل وبراھین واضح و روشن ، اعراض کردن از ذکر الله جل مجده ، پند نگرفتن از واقعات عبرت ناک و اختیار نمودن راه ضلالت و گمراهی .

10 - یکی از راه های فرو رفتن در غفلت و ضلالت و گمراهی و دل بستن به متعای دنیا ، فاصله گرفتن از قرآن عظیم الشأن و سنت پیامبر بزرگ اسلام است .

11 - غفلت از صفات ذمیمه و قبیح است که انسان مسلمان نباید در آن واقع شود ، بلکه لازمی و ضروری است برای یک شخص مسلمان از اسباب غفلت و عواقب بدی آن خود را برحذر داشته و راه و روش را اختیار نماید که او از واقع شدن در غفلت جلوگیری کند .

12 - ایمان به الله سبحانه و تعالی با تحقق و تثبت و کتاب های اوتعالی و پیامبران او تعالی باعث می شود که انسان مسلمان از غفلت و اسباب آن دوری اختیار کند ، و همچنان مداومت بر اعمال صالحه توأم با اخلاص کامل و ثابت قدمی در دین و همنشینی با انسان های خوب کمک می نماید انسان مؤمن در غفلت واقع نشود .

13 - اجتناب از منهیات مانند شرک به الله ، ظلم و ستم ، فسق و فساد..... این همه باعث می شود که انسان از غفلت دوری اختیار کند .

14 - عمل کردن به اوامر الهی سبب می شود انسان مسلمان از غفلت رهای یابد مانند اطاعت الله متعال و پیامبر گرامی (صلی الله علیه وسلم) ، صبر ، تقوی ، توبه ، ذکر الله جلت عظمته وامر بالمعروف و نهى عن المنکر ...

15- بهترین راهی علاج غفلت : تلاوت قرآن عظیم الشأن با تدبیر ، ذکر الله سبحانه و تعالی باتسبیح و تهلیل و تحمید ، عبادت الله جلت عظمته ، به کثرت دعا و استغفار کردن ، اهتمام به وقت ، علم با عمل ، بیداری و نشاطی و ترک غفلت و سنتی و تبلی و کاھلی و بی تفاوتی در مقابل احکام الهی .

16 - پیام واضح و روشن قرآن عظیم الشأن در باره غفلت و عواقب بدی آن و راه جلوگیری آن بطور مفصل بیان شده است .

توصیه

1- برای همه طلاب علم توصیه می نمایم که در باره موضوعات قرآنی اهتمام و توجه همه جانبی داشته باشند ، تا باشد درد های ما را مداوا نماید ، و رابطه ما را به پرودگار مان نزدیک تر بسازد ، چرا که خواندن کتاب الله سبحانه و تعالی و تدبیر کردن به آن در حقیقت کلام کردن به آن ذات کبریائی است ، و در عین حال این قسم موضوعات مهم می تواند ، بسیار از قضایا و مشکلات را که بشر امروزی به آن دست و پنجه نرم می کند حل و فصل نماید ، و این در حقیقت ممثل واقعی تفسیر موضوعی است که ما همه به فهم آن اشد ضرورت داریم .

2 – برای عموم مسلمانان توصیه می نمایم برای آخرت سعی و تلاش بیشتر نمایند ، واز فرو رفتن در دنیا ولنت ها و حلقوت و شیرینی آن بپرهیزند ، چرا که دنیا با همه این نعمت هایش فانی و زود گذر است ، اما نعمت های آخرت پایدار و ماندگار می باشد ، و این کار باعث می شود که انسان از مرض مهلك و کشنده غفلت نجات پیدا کند و راهی سعادت و نیکی را به پیش گیرد ، و فوز فلاح و رستگاری دنیا و آخرت نصیب حالش گردد .

وَمَا تُوفِيقٰ إِلَّا بِاللهِ عَلَيْهِ تَوْكِلْتُ وَإِلَيْهِ أَنِيبٌ

فهرست آیات

شماره	آیات مبارکه	نمبر آیات	نام سوره	صفحه
1	الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقْيِمُونَ الصَّلَاةَ	3	بقره	104
2	وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ أَوْلَئِكَ عَلَىٰ هُدًىٰ مِّنْ رَّبِّهِمْ	5 - 4	بقره	75
3	وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ	11 - 12	بقره	96
4	يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ...	21	بقره	103
5	فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنَدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ	22	بقره	91
6	وَبَشِّرِ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمْ وَعْدَنَا أَنَّهُمْ أَنْجَلُوا الصَّالِحَاتِ	25	بقره	79
7	وَإِذْ قَلَّنَا لِلْمَلَائِكَةَ اسْجُدُوا لِأَدَمَ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَأَثُو الزَّكُوَةَ	34	بقره	48
8	وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَأَثُو الزَّكُوَةَ	43	بقره	105
9	وَاسْتَعِينُوا بِالصَّابِرِ وَالصَّلَاةِ الَّذِينَ يَظْنَوْنَ أَنَّهُمْ مُّلْقُوا رَبِّهِمْ	45 - 46	بقره	104
10	إِنَّ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمْ وَالَّذِينَ هَادُوا وَالنَّصَارَى وَإِنَّ مِنْهَا لَمَاءِهِطٌ مِّنْ حَسِيَّةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ	62	بقره	78
11	وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَى أَشَدِ العَذَابِ	74	بقره	18
12	وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَى أَشَدِ العَذَابِ	85	بقره	17
13	وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْهُ مِنَ اللَّهِ	140	بقره	17
14	وَإِنَّ الَّذِينَ أَوْتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّهِمْ	144	بقره	17

20	بقره	149	وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوْلٌ وَجْهُكَ شَطَرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِنَّهُ لِلْحَقِّ مِنْ رَبِّكَ	15
113	بقره	152	فَإِذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَأَشْكُرُولِي وَلَا تَكُرُونِ	16
88	بقره	153	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِسْتَعِنُوا بِالصَّابِرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ	17
88	بقره	155	وَبَشِّرُ الصَّابِرِينَ	18
40	بقره	- 168 169	يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُّا مَمَّا فِي الْأَرْضِ إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ	19
32	بقره	171	صُمُّ بِكُمْ عُمُّ فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ	20
77	بقره	177	لَيْسَ الْبِرُّ أَنْ تَوَلَّوْا وُجُوهُكُمْ قِبْلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ	21
107	بقره	184	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصَّيَامُ	22
109	بقره	186	وَإِذَا سَأَلْتَ عِبَادِي عَنِّي فَأَلِي قَرِيبٌ أَجِيبُ دَعَوَةَ الْدَّاعِ إِذَا دَعَانِ	23
38	بقره	- 204 205	وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُعْجِبُكَ قَوْلَهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَإِذَا تَوَلَّى سَعَى فِي الْأَرْضِ	24
21	بقره	255	اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحُقُّ الْقَيُومُ لَا تَأْخُذْهُ سِنَةً وَلَا نُومٌ	25
38	بقره	264	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُبْطِلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمُنْ وَالْأَذْى كَالَّذِي يُفْعِقُ مَالَهُ رَبَّهُنَّا النَّاسُ	26
72	بقره	285	آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ	27
62	آل عمران	14	رُبَّنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقْنَطَرَةِ	28
117	آل عمران	28 وَيُحَدِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ	29
80	آل عمران	57	وَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُؤْفَفُونَ أَجْوَرَهُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ	30
17	آل عمران	99	قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَمْ تَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ	31
90	آل عمران	104	وَلَئِنْ كُنْتُمْ مِنْكُمْ أَمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ	32
90	آل عمران	110	كُنْتُمْ أَمَّةً أَخْرِجْتَ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ	33
87	آل عمران	- 133 136	وَسَارِعُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَاءِ وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا	34
88	آل عمران	146 وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ	35
46	آل عمران	152	وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدُهُ إِذْ تَحْسُنُونَهُمْ بِإِدْنِهِ	36
75	آل عمران	195	فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ	37
87	آل عمران	198	لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ	38

89	آل عمران	200	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا	39
120	نساء	1	إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا	40
85	نساء	13	تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَن يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلُهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ	41
43	نساء	31	إِن تَجْنَبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفَّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتُكُم ... وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا	42
91	نساء	36	وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمَوَالَهُمْ رِءَاءً النَّاسِ وَمَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ آمَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ	43
63	نساء	39 – 38	وَمَن يُطِعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الظِّنَنِ	44
85	نساء	69	قُلْ مَتَّعِنَ الدُّنْيَا قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِمَنِ اتَّقَى مَن يُطِعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أطَاعَ اللَّهَ ...	45
62	نساء	77	إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْضِ أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوْجَدُوا فِيهِ اختِلَافًا كَثِيرًا	46
9	نساء	102	وَدَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ تَغْفِلُونَ	47
18	نساء	102	وَدَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ تَغْفِلُونَ عَنِ السُّلْطَنِ وَأَمْتَعْتُكُم فَاقِيمُوا الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا	48
105	نساء	103	وَمَن يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا رَّحِيمًا	49
110	نساء	110	إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَن يُشْرِكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَادُونَ ذَالِكَ	50
92	نساء	116	وَلَا ضُلْنَاهُمْ وَلَا مُنْتَهِيهِمْ وَلَا مُرْنَاهُمْ يَعْدُهُمْ وَيُمَنِّيهِم ...	51
41	نساء	- 119 - 120	إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ	52
38-29	نساء	142	إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ	53
81	نساء	146	فَإِنَّمَا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ	54
80	نساء	173	فَإِنَّمَا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ	55
80	نساء	175	فَمَن تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ	56
95	مائدة	39	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَنْجِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى أَوْلِيَاءَ	57
56	مائدة	51	كُلُّمَا أَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرَبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ وَيَسِّعُونَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ	58
96	مائدة	64	يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ	59
71	مائدة	67	إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِئُونَ	60
73	مائدة	69	إِنَّمَا مَن يُشِّرِكُ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَمَ اللَّهَ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ	61
92	مائدة	72	قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ	62
90	انعام	14	قَدْ نَعَمْ إِنَّهُ لَيَحِزِّنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ	63
53	انعام	33	64

60	انعام	52	وَلَا تُطْرُدُ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُم بِالْغَدَاءِ وَالْعَشَّيِ	67
51	انعام	70	وَدَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعْبًا وَ لَهُوا 68	
52	انعام	131	ذَلِكَ أَن لَم يَكُن رَبُّكَ مُهْلِكُ الْفَرَى بَطْلَم 69	
16	انعام	153	وَأَن هَذَا صَرَاطٌ مَسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ 70	
11	انعام	156 وَإِن كُنَّا عَنِ درَاسِتِهِمْ لَغَافِلِينَ 71	
19	انعام	156 وَإِن كُنَّا عَنِ درَاسِتِهِمْ لَغَافِلِينَ 72	
49	اعراف	36	وَالَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكَبَرُوا عَنْهَا 73	
44	اعراف	37	فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَبَ بِآيَاتِه 74	
109	اعراف	55	أَدْعُوا رَبَّكُمْ تَضْرُعًا وَخَفْيَةً 75	
96	اعراف	56	وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا 76	
24	اعراف	136	فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِ 77	
24-11	اعراف	136	ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ 78	
13	اعراف	136 وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ 79	
28	اعراف	- 146 147	سَأَصْرُفُ عَنِ آيَاتِيَ الَّذِينَ وَالَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ 80	
25	اعراف	146	سَأَصْرُفُ عَنِ آيَاتِيَ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ ... 81	
89	اعراف	157	الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأَمَّى الَّذِي 82	
2	اعراف	172	وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظَهُورِهِمْ ذَرَيْتَهُمْ 83	
3	اعراف	173	أُوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ أَبَاءُنَا مِنْ قَبْلِ 84	
30	اعراف	179	وَلَقَدْ ذَرَانَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِنْ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ 85	
19	اعراف	179 أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ 86	
13	اعراف	179 أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ 87	
34	اعراف	187 يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا 88	
26	اعراف	201	إِنَّ الَّذِينَ اتَّقُوا إِذَا مَسَهُمْ طَائِفٌ مِنَ الشَّيْطَانِ 89	
114	اعراف	205	وَاذْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضْرُعًا وَخِيفَةً 90	
11	اعراف	205 وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ 91	
76	انفال	4- 2	إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلْتُ فَلَوْبُهُمْ الَّذِينَ يُقْيِمُونَ الصَّلَاةَ أُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًا 92	
71	انفال	24	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِسْتَحِيْبُوا لِهِ وَلِلرَّسُولِ 93	
90	توبه	31 وَمَا أَمْرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا 94	
90	توبه	71	وَالْمُؤْمِنُونَ وَ الْمُؤْمَنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلَيَاءُ بعض 95	
24	يونس	8-7	إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا أُولَئِكَ مَأْوَاهُمُ النَّارُ 96	

66- 62	يونس	7 إنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا	97
92	يونس	29 فَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ	98
95	يونس	52 ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا نَدْوَقُوا عَذَابَ الْخَلِدِ	99
97	يونس	57 يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَتْكُمْ مَوْعِظَةٌ مِّنْ رَبِّكُمْ وَشَفَاءٌ لِمَا فِي الصُّدُورِ	100
21	يونس	61 وَمَا يَعْرِبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مُتَّقَلٍ ذَرَةٍ	101
85	يونس	64 - 62 إِلَّا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمُ الْبُشْرَى فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا	102
66	يونس	 فَالْيَوْمَ نَنْجِيُكَ بِنَدِينَكَ لِئَكُونَ لِمَنْ حَلَفَكَ ءَايَةً	103
71	يونس	103 ثُمَّ نَنْجِي رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا	104
109	يونس	106 وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ	105
111	هود	52 وَيَأْتُوكُمْ إِسْتَغْفِرُو رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوَبُوا إِلَيْهِ	106
111	هود	61 فَاسْتَغْفِرُو ثُمَّ تُوَبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُحِبٌّ	107
111	هود	90 وَاسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوَبُوا إِلَيْهِ	108
53	هود	102 وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبَّكَ إِذَا أَخْذَ الْقُرْيَ	109
84	هود	112 فَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ	110
90	هود	112 فَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ	111
20	هود	123 وَإِلَهُكَ غَيْبُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ	112
31	يوسف	3 نَحْنُ نَقْصُ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ	113
10	يوسف	3 وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمِنَ الْغَافِلِينَ	114
11- 10	يوسف	13 وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ	115
117	يوسف	53 إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَارَةٌ بِالسُّوءِ	116
72	رعد	18 لِلَّذِينَ إِسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمُ الْحُسْنَى	117
99	رعد	19 أَفَمَنْ يَعْلَمُ أَنَّمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ	118
113	رعد	28 أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُ الْقُلُوبُ	119
91	رعد	36 قُلْ إِنَّمَا أُمِرْتَ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا أُشْرِكَ بِهِ	120
117	ابراهيم	34 وَآتَاكُمْ مَنْ كُلُّ مَا سَأَلْتُمُوهُ	121
10	ابراهيم	42 وَلَا تَحْسِبَنَّ اللَّهَ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ	122
18	ابراهيم	42 وَلَا تَحْسِبَنَّ اللَّهَ غَافِلًا	123

94 - 53	ابراهيم	43- 42	ولَا تَحْسِنَ اللَّهُ غَافِلًا مُهْطِبِينَ مُفْتَعِي رُّؤُسِهِمْ وَأَنذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَاتِيهِمُ الْعَذَابُ	124
61	حجر	3	ذرْهُمْ يَأْكُلُوا وَيَمْتَعُوا	125
12	حجر	72	لَعْمَرُكَ إِنَّهُمْ لِفِي سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ	126
54	نحل	1	أَتَى أَمْرُ اللَّهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ	127
116	نحل	18	وَإِنْ تَعْدُوا نَعِمَتَ اللَّهِ	128
95	نحل	41	وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ ظَلَمْهُمْ	129
45	نحل	83	يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا	130
88	نحل	96	وَلَنْجَزِيَّنَّ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ	131
64	نحل	97	مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذِكْرٍ أَوْ أَنْثَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ	132
42	نحل	- 99 100	إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا	133
67	نحل	- 106 109	إِنَّمَا سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّنَهُ	134
57	نحل	- 107 108	مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ	135
86	نحل	126	ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحْيُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ	136
85	نحل	128	أُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ	137
35	اسراء	18- 19	وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ	138
48	اسراء	37	إِنَّ اللَّهَ مَعَ الظَّالِمِينَ	139
112	اسراء	44	مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ فَلَا يُنْهَا رُغْبَةُ مُلْكِ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ	140
40	اسراء	62	قَالَ أَرَيْتَكَ هَذَا الَّذِي كَرَمْتَ عَلَيَّ	141
80	اسراء	65	إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ	142
97	اسراء	82	وَنَزَّلْنَا مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شَفَاعٌ	143
18	كهف	28	وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلَنَا قَبْلَهُ عَنْ ذِكْرِنَا	144
55	كهف	28	وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلَنَا قَبْلَهُ عَنْ ذِكْرِنَا	145
59	كهف	28	وَاصْبِرْنَاهُنَّكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاءِ	146
32	كهف	57	وَالْعَشَّى يُرِيدُونَ وَجْهَهُ	147
12	كهف	63	وَمَنْ أَظْلَمَ مَمَنْ ذَكَرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا	148
28	كهف	105	أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِ	149

93	كهف	110	فَمَنْ كَانَ يَرْجُو لِقَاءَ رَبِّهِ	150
19	مريم	39	وَأَنذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ ... وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ	151
69	مريم	39	وَأَنذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ	152
44	مريم	39 - 37	فَاخْتَلَفَ الْأَحْرَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ ... أَسْمَعْ بِهِمْ وَأَبْصِرْ بِهِمْ يَوْمَ يَأْتُونَا وَأَنذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ	153
74	مريم	60	إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا	154
34	طه	15	إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكُدُّ أَخْفِيَهَا	155
119	طه	76- 75	وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا	156
32	طه	- 124 126	وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي قَالَ رَبُّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى قَالَ كَذَالِكَ اتَّهَى أَيَّا نَا فَنَسِيَّهَا	157
33 - 1	انبياء	1	إِقْرَبَ لِنَاسٍ حِسَابُهُمْ	158
10 - 7	انبياء	1	وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُعْرَضُونَ	159
54	انبياء	3- 1	إِقْرَبَ لِنَاسٍ حِسَابُهُمْ ... مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنْ رَبِّهِمْ مُحَدَّثٌ لَا هِيَةَ قُلُوبُهُمْ	160
78	انبياء	22	لَوْ كَانَ فِيهَا إِلَهٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا	161
121	انبياء	47	وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ	162
110	انبياء	90	إِنَّهُمْ كَانُوا يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ	163
53	انبياء	97	وَاقْرَبَ الْوَعْدَ الْحَقَّ فَإِذَا هِيَ شَاهِدَةٌ	164
40	حج	3	وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ	165
40	حج	11	وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَى حَرْفٍ	166
85	حج	39- 38	إِنَّ اللَّهَ يُدَافِعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا أَذْنَ لِلَّذِينَ يُقَاتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا	167
58	حج	45	فَكَيْنَ مِنْ قَرِيَّةٍ أَهْلَكَنَا هَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ	168
31	حج	46	أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا	169
34	حج	55	وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَعْدَهُ ...	170
20	مؤمنون	17	وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقَ	171
1	مؤمنون	100- 99	حَتَّى إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ	172
88	مؤمنون	111	إِنَّى جَرَيْتُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرْتُوا	173
30	مؤمنون	- 115 116	أَفَحَسِبُوكُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبْثًا فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ	174
24	نور	5	إِلَّا الَّذِينَ تَأْبُوا مِنْ بَعْدِ ذَالِكَ وَأَصْلَحُوا	175

24	نور	6	وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنفُسُهُمْ	176
19	نور	23	إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ	177
22	نور	23	إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ	178
43	نور	19	إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشْيِعَ الْفَاحِشَةُ	179
39	نور	21	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَبَعُوا حَطَوَاتِ الشَّيْطَانِ	180
122	نور	31	وَتُوَبُّوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا إِيَّاهَا الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ	181
86	نور	52 - 51	إِنَّمَا كَانَ قَوْلُ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ... وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ	182
59	فرقان	29- 27	وَيَوْمَ يَعْصُمُ الظَّالِمُ عَلَى يَدِيهِ يَا وَيَلَتَى لَيْتَنِي لَمْ أَتَخْذِ فُلَانًا خَلِيلًا لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ	183
31	فرقان	44	أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ	184
106	فرقان	64	وَالَّذِينَ يَبْيَثُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقَيْلَامًا	185
96	شعراً	- 151 152	وَلَا تُطِيعُوا امْرَ الْمُسَرِّفِينَ * الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ	186
110	نمل	62	أَمَّنْ يُحِبُّ الْمُضطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ	187
20	نمل	93	وَقَلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ سَيِّرِيْكُمْ آيَاتِهِ فَتَعْرِفُونَهَا وَمَا رَبُّكَ يُغَافِلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ	188
11	قصص	15	وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَى حِينَ غَفَلَةٍ مِنْ أَهْلِهَا	189
24	قصص	15	وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَى حِينَ غَفَلَةٍ مِنْ أَهْلِهَا	190
55	قصص	50	فَإِنْ لَمْ يَسْتَحِيُّوا أَلَّا فَاعْلَمُ أَنَّمَا يَتَبَعُونَ أَهْوَانَهُمْ	191
88	قصص	54	أَوْلَئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرًا هُمْ مَرْتَبَيْنَ بِمَا صَبَرُوا	192
76	قصص	67	فَإِنَّمَا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا	193
96	قصص	77	وَلَا تَنْبَغِيْلُ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ	194
46	قصص	79- 80	فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ فِي زِيَّتِهِ وَقَالَ الَّذِينَ أَوْتُوا الْعِلْمَ	195
97	قصص	83	تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجَعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُواً فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا	196
104	عنكبوت	45	وَاقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ	197
112	عنكبوت	45	وَلَدِكُرُ اللَّهُ أَكْبَرُ	198
45	عنكبوت	52	قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ شَوِيْدًا	199
64	عنكبوت	64	وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهُوَ لَعْبٌ	200
120	عنكبوت	69	وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهَيْنَاهُمْ سُبُّنَا	201
51	روم	7-6	يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا	202
10	روم	6	وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَافِلُونَ	203
82	روم	38	فَأَتَ ذَالْقَرْبَى حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ	204
92	لقمان	13	يَابْنَى لَأَنْتَشِرِكَ بِاللَّهِ إِنَّ الشَّرِكَ أَظْلَمُ عَظِيمٌ	205

116	لقمان	18	آلَمْ تَرَوَا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ	206
77	سجده	17 - 15	إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ فَلَا نَعْلَمُ نَفْسًا مَا أَخْفَى لَهُمْ	207
106	سجده	17 - 16	تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ فَلَا نَعْلَمُ نَفْسًا مَا أَخْفَى لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ	208
33	سجده	22	وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ نَكَرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ	209
111	احزاب	35	وَالْذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالْذَّاكِرَاتِ	210
111	احزاب	41	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُ اللَّهَ كَثِيرًا	211
85	احزاب	71	وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ	212
115	سبأ	46	فَلَ إِنَّمَا أَعْظَمُكُمْ بِوَاحِدَةٍ أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مَثْنَى وَفَرَادَى	213
119	فاطر	18	وَمَنْ تَرَكَّى فَإِنَّمَا يَتَرَكَّى لِنَفْسِهِ ...	214
100	فاطر	28	إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ	215
45	فاطر	39	هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلِفَ فِي الْأَرْضِ	216
31	يس	6 - 1	يَاسِنُ * وَالْقُرْآنُ الْحَكِيمُ * إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ * عَلَى صِرَاطِ مُسْتَقِيمٍ * تَنْزِيلُ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ * لِتُنذِرَ قَوْمًا مَا أَنذَرَ أَبْنَاهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ لِتُنذِرَ قَوْمًا لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَى أَكْثَرِهِمْ	217
65	يسن	7 - 6	كِتَابُ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارِكٌ لَّيَدِيرُوا	218
98	ص	29	إِلَّا إِبْلِيسَ إِسْتَكَبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُلَصِّينَ	219
39	ص	83 - 74	قَالَ فَيُغَزِّتَكَ لَا غُوَيْنَهُمْ أَجْمَعِينَ * إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُلَصِّينَ	220
81	ص	83 - 82	فَاعْبُدُ اللَّهَ مُخْلِصًا لِّهُ الدِّينَ	221
81	زمر	2	أَمْنَ هُوَ قَاتِنُ آنَاءِ الْيَلِ	222
118	زمر	9	قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ	223
99	زمر	9	إِنَّمَا يُؤْفَى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ	224
88	زمر	10	قُلْ إِنِّي أَمْرَتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ	225
81	زمر	11	قُلْ اللَّهُ أَعْبُدُ مَخْلُصًا لِّهُ دِينِي	226
81	زمر	14	فَوَيْلٌ لِّلْقَاسِيَةِ قَلْوَبُهُمْ مَنْ ذَكَرَ اللَّهَ	227
113	زمر	22	قُلْ يَا عِبَادَيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ	228
111	زمر	53	الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِعِنْدِ سُلْطَانٍ أَتَاهُمْ	229
49	غافر	35	إِنَّ السَّاعَةَ لِأَنْتَ لَرَبِّ فِيهَا	230
34	غافر	59	وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَحِبْ لَكُمْ	231
109	غافر	60	أَدْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ	232
109	غافر	60	233

92	غافر	66	قُلْ إِنَّى نُهِيَتُ أَنْ أَعْدُ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ	234
84	فصلات	8 - 6	قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الرِّزْكَوَةَ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنَ	235
33	فصلات	26	وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنَ	236
82	فصلات	32 - 30	إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ نَحْنُ أُولَئِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا نُزُلاً مِّنْ عَفْوِ رَّحِيمٍ	237
97	فصلات	44	قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هَذِهِ وَسْفَاءُ	238
79	فصلات	46	مِنْ عَمَلِ صَالِحٍ فَلَنْسِهِ	239
84	شوري	15	فَلِذَلِكَ فَادْعُ وَاسْتَقِمْ كَمَا أَمْرَتَ	240
72	شوري	26	وَيَسْتَحِيْبُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ	241
94	شوري	42 - 41	وَلَمَنْ اتَّصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ إِنَّمَا السَّيِّئُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ	242
32	زخرف	38- 36	وَمَنْ يَعْشُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَانِ نُفِيَضْ لَهُ شَيْطَانًا وَإِنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ حَتَّى إِذَا جَاءُنَا ..	243
74	دخان	57 - 51	إِنَّ الْمُنْتَقِيْنَ فِي مَقَامِ أَمِينٍ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ	244
79	جاثية	15	مِنْ عَمَلِ صَالِحٍ فَلَنْسِهِ وَمِنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا	245
79	جاثية	21	أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ إِجْتَرَحُوا السَّيَّئَاتِ أَنْ تَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ	246
56	جاثية	23	أَفَرَأَيْتَ مِنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ	247
45	جاثية	24	وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا تَمَوُتُ وَنَحْيَا	248
80- 73	جاثية	30	فَإِنَّمَا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ	249
92	احفاف	5	وَمَنْ أَضْلَلَ مِنْ يَدْعُو مِنْ دُونِ اللَّهِ	250
83	احفاف	14 - 13	إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ إِسْتَقَمُوا أَوْلَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا	251
25	احفاف	16	أَوْلَئِكَ الَّذِينَ نَتَقَبَّلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا	252
32	احفاف	26	وَلَقَدْ مَكَنَّا لَهُمْ فِيهَا إِنْ مَكَنَّا لَكُمْ	253
26	محمد	12	وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَنْمِتُونَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ	254
33	محمد	18	فَهُلْ يَنْظَرُونَ إِلَّا السَّاعَةُ أَنْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً	255
98- 98	محمد	24	أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَفْفَالَهَا	256
78	فتح	3	لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقْدَمَ مِنْ ذَنِبِكَ	257
78 – 75	فتح	5	لِيُدْخِلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمَنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا	258
86	حريات	13	إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَنْقَاصُ	259
68	ق	22 - 19	وَجَاءَتْ سَكِّرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحْيِدُ	260

			فَبَصَرَكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ	
114	ق	39	وَسَبَّحَ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ	261
13	ذاريات	11 - 10	فَقِيلَ الْخَرَّاصُونَ * الَّذِينَ هُمْ فِي عَمَرَةٍ سَاهُونَ	262
106	ذاريات	18 - 15	إِنَّ الْمُنْقِيْنَ فِي جَنَّاتٍ وَعَيْوَنٍ * كَانُوا قَلِيلًا مِنَ الْأَلِيلِ مَا يَهْجَعُونَ ... وَبِالْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ	263
29	ذاريات	58 - 56	وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونَ * إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمُتَّيْنِ	264
103	ذاريات	56	وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونَ	265
45	نجم	30 - 29	فَأَعْرَضَ عَمَنْ تَوَلَّى عَنْ ذِكْرِنَا ذَلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِنَ الْعِلْمِ	266
11	نجم	61 - 60	وَتَضَخَّكُونَ وَلَا تَبْكُونَ * وَأَنْتُمْ سَامِدُونَ	267
54	قمر	1	إِقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ	268
122	رحمن	46	وَلَمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ	269
58	حديد	20	إِعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعْبٌ وَلَهُوَ ... وَمَالْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْعُرُورِ	270
47	حديد	21	سَاقِلُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرَضُهَا كَعْرُضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ	271
99	مجادله	11	يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أَوْتَوْا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ	272
42	مجادله	19	إِسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَانْسَاهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ	273
85	حشر	7	وَمَا أَتَكُمُ الرَّسُولُ فَخُنُوْهُ	274
121	حشر	18	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تَنْتَظِرُ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِعَدِ	275
59	حشر	19	وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنْفُسُهُمْ	276
23	متحنه	12	يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ	277
74	صف	12 - 11	تُؤْمِنُنَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ يَغْفِرُ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلُكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ	278
101	جمعه	5	مَثُلُ الَّذِينَ حُمِلُوا التَّوْرَةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا	279
111	جمعه	10	وَادْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ	280
57	جمعه	11 - 9	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِي لِلصَّلَاةِ	281
47	منافقون	9	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُنْهِمُكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَلَدْكُمْ	282
75	تابغين	9	وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُكَفَّرُ عَنْهُ سَيِّئَاتُهِ	283
118	تابغين	14	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ وَآوَلَادُكُمْ	284
118	تابغين	15	إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَآوَلَادُكُمْ فِتْنَةٌ	285

50	طلاق	9 - 8	وَكَائِنٌ مِّنْ قَرِيبَةِ عَنْ أَمْرٍ رَّبِّهَا ... فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرُهَا	286
73	تحريم	6	لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمِرُونَ	287
123	تحريم	8	يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا	288
111	نوح	10	فَقْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَارًا	289
36	قيامه	21 - 20	كَلَّا لِلَّهِ يُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ * وَتَذَرُّونَ الْآخِرَةَ	290
35	دهر	24	وَلَا تُطِعُ مَنْ هُمْ أَثِيمٌ أَوْ كُفُورًا	291
35	دهر	27	إِنَّ هُوَ لَا يُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ وَيَذَرُونَ وَرَائِهِمْ يَوْمًا ثَقِيلًا	292
122	ناز عات	41 - 40	وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَتَهَى النَّفْسُ عَنِ الْهَوَى * فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَى	293
43	طففين	14	كَلَّا بَلْ رَأَى عَلَى قَلْبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ	294
47	طففين	26	وَفِي ذَلِكَ فَلَيَتَّافِسِ الْمُتَنَافِسُونَ	295
118	اعلى	15 - 14	فَدَأْلَحَ مَنْ تَزَكَّى	296
35	اعلى	17 - 16	بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا * وَالآخِرَةُ خَيْرٌ وَآبَقٌ	297
118	شمس	10 - 9	فَدَأْلَحَ مَنْ زَكَاهَا	298
30	بينه	5	وَمَا أَمْرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُلِصِّينَ لَهُ الدِّينَ	299
81	بينه	5	وَمَا أَمْرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُلِصِّينَ لَهُ الدِّينَ	300
20	زلزال	8 - 7	فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ * وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرَّيرًا	301
47	تكاثر	2 - 1	الْهَاكُمُ التَّكَاثُرُ * حَتَّى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ	302
101	عصر	2 - 1	وَالْعَصْرُ * إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي حَسْرٍ	303
35	ماعون	7	فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ	304
25	ناس	4	مِنْ شَرِّ الْوَسُوسِ الْخَنَّاسِ	306

فهرست احاديث

شماره	متن حديث	كتاب	درجة حديث	صفحة
1	إِنْقُ دَعْوَةَ الْمَظْلومِ	صحيح البخارى	صحيح	59
2	إِتَّقُوا هَذَا الشُّرُكَ فَإِنَّهُ أَخْفَى مَنْ نَبِيبٍ النَّمَلِ	مسند احمد	شيخ شعيب ارنؤوط:اسنادين حديث راصح كتفته	92
3	إِتَّقُوا الظُّلْمَ فَإِنَّ الظُّلْمَ ظَلَمَاتٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ	صحيح مسلم	صحيح	53
4	أَدْعُوا اللَّهَ وَأَنْتُمْ مُوقْنُونَ بِالإِجَابَةِ	سنن ترمذى	امام ترمذى : اين حديث راحسن كتفته	68
5	إِذَا صَارَ أَهْلُ الْجَنَّةِ إِلَى الْجَنَّةِ وَأَهْلُ النَّارِ إِلَى النَّارِ	الجمع بين الصحابيين	صحيح	70
6	الرَّجُلُ عَلَى دِينِ خَلِيلِهِ فَلَيَنْظُرْ أَحَدُكُمْ مَنْ يُخَالِلُ	سنن ابى داود	شيخ البانى : اين حديث راصح كتفته	60
7	أَلَا أَنْبِئُكُمْ بِأَكْبَرِ الْكَبَائِرِ	صحيح البخارى	صحيح	93
8	إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَاتِ	صحيح البخارى	صحيح	81
9	إِنَّ أَوَّلَ النَّاسِ يُقْضَى يَوْمَ الْقِيَامَةِ ...	صحيح مسلم	صحيح	37
10	إِنَّ الْحَلَالَ بَيْنَ وَإِنَّ الْحَرَامَ بَيْنَ	صحيح البخارى	صحيح	32
11	إِنَّ وَفَدَ عَبْدُ الْقَيْسِ	صحيح البخارى	صحيح	77
12	إِنَّهُ ذَكَرَ الصَّلَاةَ يَوْمًا فَقَالَ مَنْ حَفَظَ عَلَيْهَا كَانَتْ لَهُ نُورًا وَبَرْ هَانًا وَنَجَاهًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ	مسند احمد	اسناد اين حديث را امام منذری: بقول امام احمد جيد كتفته	105
13	إِنَّ الْمُؤْمِنَ يَرَى ذُنُوبَهُ كَانَهُ قَاعِدٌ ثَحَتَ جَبَلٍ يَخَافُ أَنْ يَقْعُ عَلَيْهِ	صحيح البخارى	صحيح	43
14	إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى طَيِّبٌ	سنن ترمذى	شيخ البانى: اين	93

	الحديث را حسن گفته	صحيح البخارى		
48	صحيح	صحيح البخارى	بينما رَجُلٌ يَمْشِي فِي حُلَّةٍ تَعْجِبُهُ.....	15
108	شيخ البانى : اين حديث راصح گفته است	سنن ترمذى	ثُعَرَضُ الْأَعْمَالُ يَوْمَ الْإِثْنَيْنِ وَالْخَمِيسِ ...	16
113	صحيح	صحيح مسلم	خَرَجَ عَلَى حَلْقَةٍ مِّنْ أَصْحَابِهِ	17
107	شيخ البانى : اين حديث را حسن گفته	سنن نسائي	ذَاكَ شَهْرٌ يَغْفِلُ النَّاسُ عَنْهُ	18
107	صحيح	صحيح مسلم	سُئِلَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنْ صَوْمِ يَوْمِ عَرَفَةَ	19
107	صحيح	صحيح مسلم	سُئِلَ عَنْ صِيَامِ يَوْمِ عَاشُورَاءِ	20
108	صحيح	صحيح مسلم	صَوْمٌ تَلَاثَةُ أَيَّامٍ مِّنْ كُلِّ شَهْرٍ صَوْمُ الدَّهْرِ كُلُّهُ	21
68	شيخ البانى : اين حديث را حسن گفته	سنن ترمذى	عَلَيْكُنَّ بِالْتَّسْبِيحِ وَالنَّهْلِيلِ	22
56	صحيح	صحيح مسلم	فَإِنَّ خَيْرَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ	23
74	امام ابو عيسى: اين حديث را حسن وصحیح گفته	سنن ترمذى	فَقَالَ لَنَارِ أَنْتَ عَذَابِي أَنْتَقُمُ بِكَ مِمَّنْ سِئَتُ.....	24
83	شيخ شعيب ارنؤوط : اين حديث را صحيح گفته	مسند احمد	قُلْ لَى فِي إِسْلَامٍ لَا أَسَأْلُ عَنْهُ غَيْرُكَ	25
27	صحيح	صحيح البخارى	كَانَ النَّاسُ يَسْأَلُونَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنِ الْخَيْرِ	26
43	صحيح	صحيح البخارى	كُلُّ أُمَّتِي مُعَافٌ إِلَّا الْمُجَاهِرِينَ	27
108	صحيح	صحيح البخارى	كُلُّ عَمَلٍ ابْنُ آدَمَ لَهُ أَلَا الصِّيَامُ فَإِنَّهُ لِي وَأَنَا أَجْزِي بِهِ	28
41	صحيح	صحيح البخارى	كُلُّ مَوْلُودٍ يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ	28
49	صحيح	صحيح مسلم	لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ مِّنْ كِبِيرٍ	29
123	صحيح	صحيح البخارى	اللَّهُ أَفْرَحُ بِتَوْبَةِ عَبْدٍ مِّنْ رَجُلٍ نَّزَلَ مَنْزِلًا وَبِهِ مَهْلَكَةٌ	30
103	امام ترمذى : اين	سنن ترمذى	لَا تَزُولُ قَدْمًا عَبْدٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ	31

	الحديث را حسن صحيح گفته			
107	امام البانى : اين الحديث را حسن گفته	سنن نسائي	لم يكن النبي (صلى الله عليه وسلم) يصوم من شهر أكثر من شعبان ...	32
56	صحيح	صحيح البخاري	لتتبعن سنه من قبلكم	33
63	امام ابو عيسى : اين حديث را صحيح وغريب گفته	سنن ترمذى	لو كانت الدنيا تعامل عند الله جناح بعوضة ما سقى كافرا منها شربة ماء	34
29	صحيح	صحيح البخاري	ليس صلاته أثقل على المخالفين	35
57	صحيح	صحيح مسلم	لينتهي أقوام عن ودعهم الجمعة	36
80	امام البانى : اين الحديث را صحيح گفته	سنن ابى داود	من تعلم علماً يبغى به وجه الله	37
57	امام البانى : اين الحديث را حسن صحيح گفته	سنن ابى داود	من ترك ثلاثة جمعٍ تهاونا	38
100	صحيح	صحيح البخاري	من يريد الله به خيراً يفقه في الدين	39
100	شيخ شعيب ارنؤوط : اين الحديث را حسن لغيره واسنادش را ضعيف گفته	مسند احمد	من سلك طريقاً يلتمس فيه علماء	40
103	امام البانى : اين الحديث راصح گفته	سنن ابن ماجه	من حسن إسلام المرأة تركه مالا يعنيه ...	41
105	شيخ البانى : اين الحديث را صحيح گفته	صحيح ابن خزيمه	من حافظ على هولاء الصلوات المكتوبات لم يكتب من الغافلين	42
106	امام البانى : اين الحديث را صحيح گفته	سنن ابى داود	من قام بعشرين آيات لم يكتب من الغافلين	43
108	صحيح	صحيح مسلم	من صام رمضان ثم أتبأه ستة من شوال كان كصيام الدهر	44
110	شيخ البانى : اين	سنن ترمذى	ما على الأرض مسلم يدعوه الله بدعة إلا	45

	آتاه اللّهُ إِيَاهُ			
113	صحيح	صحيح البخارى	مَثُلُ الَّذِي يَذْكُرُ رَبَّهُ وَالَّذِي لَا يَذْكُرُ رَبَّهُ مَثُلُ الْحَىٰ وَالْمَيْتِ	46
51	شیخ البانی : این حَدِيث را صَحِيح گفته	سنن ابی داود	مَن سَكَنَ الْبَادِيَةَ جَفَا	47
111	شیخ البانی: این حَدِيث را صَحِيح گفته	سنن ابی داود	مَن لَّزِمَ الْإِسْتِغْفَارَ	48
59	صحيح	صحيح البخارى	مَثُلُ الْجَلِيسُ الصَّالِحُ وَالْجَلِيسُ السُّوءُ كَحَامِلِ الْمِسْكِ وَنَافِخُ الْكِبِيرِ	49
123	صحيح	صحيح البخارى	وَاللّهِ أَنِّي لَا سَعْفَرُ اللّهَ وَأَتُوبُ فِي الْيَوْمِ أَكْثَرُ مِنْ سَبْعِينَ مَرَّةً	50
41	صحيح	صحيح البخارى	وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ مَا لَقِيَكَ الشَّيْطَانُ سَالِكًا فَجًا	51
22	صحيح	صحيح البخارى	بِأَعْيُشَةَ أَحْمَدِي اللَّهُ فَقَدْ بَرَأَكَ اللَّهُ	52
62	صحيح	صحيح مسلم	يَهُرُمُ ابْنُ آدَمَ وَتَشِبُّ إِنْتَنَ	53

فهرست اعلام

صفحة	اسماء اعلام	شماره
45	ابوالدرداء (رضى الله عنه)	1
25	ابن عباس (رضى الله عنهمما)	2
51	حسن بصرى (رحمه الله)	3
59	امام بستى (رحمه الله)	4
7	ابن فارس (رحمه الله)	5
7	ابن منظور (رحمه الله)	6
42	امام سفيان ثورى (رحمه الله)	7
27	علامه ابن الجوزى (رحمه الله)	8
93	طاوس بن كيسان (رحمه الله)	9
67	حافظ ابن القيم الجوزى (رحمه الله)	10
37	حافظ ابن جرير (رحمه الله)	11
16	امام غزالى (رحمه الله)	12
10	حافظ ابن كثير (رحمه الله)	13
52	حافظ ابن حجر (رحمه الله)	14

9	امام شوکانی (رحمه الله)	15
8	امام مناوی (رحمه الله)	16
12	امام راغب اصفهانی (رحمه الله)	17
9	امام کفوی (رحمه الله)	18
22	امام بغوی (رحمه الله)	19

فهرست مصادر و مراجع

1- قرآن کریم

- 2 - آلوسی ، ابوالفضل شهاب الدین سید محمود بغدادی ، (ت ، 1270 ه) ، روح المعانی فی تفسیر القرآن العظیم والسبع المثانی ، 30 ج : دار الفکر ، بیروت ، 1415 ه – 1995 م .
- 3- ابن نیمیه ، تقی الدین احمد بن عبد الحلیم الحرانی ، (ت ، 778 ه) ، مجموع الفتاوی ، تحقیق : عبد الرحمن بن قاسم وابنه محمد ، الطبعة الاولی ، مطبع ریاض ، 1398 ه – 1978 م .
- 4- ابن حجر ، احمد بن علی عسقلانی ، (ت ، 852 ه) ، فتح الباری شرح صحیح البخاری ، الطبعة الثالثة ، دار المنار ، قاهره ، 1419 ه – 1999 م .
- 5- ابن حنبل ، امام ابو عبدالله الشیبانی ، (ت ، 241 ه) ، مسند احمد بن حنبل ، تحقیق : شعیب الارنؤوط ، الطبعة الاولی ، مؤسسة الرسالة ، بیروت ، 1417 ه – 1997 م .
- 6 - ابن خزیمه ، ابوبکر محمد بن اسحاق ، (ت ، 311 ه) ، صحیح ابن خزیمة ، مکتب الاسلامی ، بیروت ، 1390 ه – 1970 م .
- 7- ابن عاشور ، محمد بن طاهر ابن عاشور ، (ت ، 1284 ه) التحریر والتنویر ، الطبعة الخامسة ، دار سخنون للنشر والتوزیع ، تونس ، 1417 ه – 1997 م .
- 8- ابن عطیه ، ابومحمد عبد الحق اندلسی ، (ت ، 541 ه) ، المحرر الوجیز فی تفسیر كتاب العزیز ، تحقیق : عبد الله ابراهیم الانصاری ، الطبعة الاولی ، مؤسسة للطباعة والنشر ، قطر ، 1405 ه – 1985 م .
- 9- ابن کثیر ، عمدادالدین ابوالفاء اسماعیل بن کثیر بن ضوء ، (ت ، 774 ه) ، تفسیر القرآن العظیم ، الطبعة الاولی ، دار احیاء التراث العربی ، بیروت ، 1417 ه – 1997 م .
- 10- ابن الجوزی ، جمال الدین ابوالفرج عبدالرحمن بن علی بن محمد ابن الجوزی ، (ت ، 597 ه) زاد المسیر فی علم التفسیر ، الطبعة الثالثة ، المکتب الاسلامی ، بیروت ، 1404 ه – 1984 م .
- 11- ابن الجوزی ، التذکرة فی الوعظ ، تحقیق : احمد عبدالوهاب فتیح ، الطبعة الاولی ، 1406 ه – 1986 م ، دار المعرفة ، بیروت ، 1406 ه – 1986 م .
- 12- ابن الجوزی ، التبصرة ، تحقیق : د. مصطفی عبدالواحد ، الطبعة الاولی ، دار الكتاب المصری ، مصر ، 1390 ه – 1970 م .

- 13 – ابن الاثير ، ابوالسعادات مبارك بن محمد بن محمد ، (ت ، 606 هـ) ، **النهاية في غريب الحديث والاثر** ، تحقيق : طاهر احمد الزاوي ، الطبعة الاولى ، المكتبة العلمية ، بيروت ، 1399 هـ – 1979 م .
- 14 – ابن الجوزي ، **صيد الخاطر** ، تحقيق : حامد احمد الطاهر ، الطبعة الاولى ، 1424 هـ – 2003 م ، دار الفجر للتراث ، قاهره ، 1424 هـ – 2003 م .
- 15 – ابن الجوزي ، **ذم الهوى** ، طبع جديد ، دار الكتاب العربي ، بيروت ، 1424 هـ – 2004 م .
- 16 – ابن العربي ، ابوبكر محمد بن عبد الله ، (ت ، 543 هـ) ، **أحكام القرآن** ، تحقيق : محمد عبد القادر عطا ، دار الفكر ، لبنان .
- 17 – ابن الفارس ، ابوالحسين احمد بن زكرياء ، (ت ، 395 هـ) ، **معجم مقاييس اللغة** ، تحقيق : عبد السلام محمد هارون ، الطبعة الثالثة ، دار الجيل ، بيروت ، 1420 هـ – 1999 م .
- 18 – ابن قيم الجوزيه ، شمس الدين ابو عبدالله محمد بن ابوبكر ، (ت ، 751 هـ) ، **مدارج السالكين بين منازل ايام نعبد واياك نستعين** ، الطبعة الثانية ، دار الكتاب العربي ، بيروت ، 1393 هـ – 1973 م .
- 19 – ابن قيم الجوزيه ، **عدة الصابرين وذخيرة الشاكرين** ، الطبعة الاولى ، مكتبة الاولى ، منصوره ، 1415 هـ – 1994 م .
- 20 – ابن قيم الجوزيه ، **الجواب الكافي لمن سأله عن الدواء الشافى (الداء والدواء)** ، دار المعرفة ، المغرب ، 1418 هـ – 1997 م .
- 21 – ابن قيم الجوزيه ، **الفوائد** ، الطبعة الثانية ، دار الكتب العلمية ، بيروت ، 1393 هـ – 1973 م .
- 22 – ابن قيم الجوزيه ، **اعلام الموقعين عن رب العالمين** ، تحقيق : طه عبدالرؤف ، دار الجيل ، بيروت ، 1393 هـ – 1973 م .
- 23 – ابن قيم الجوزيه ، **الوابل الصيب من الكلم الطيب** ، تحقيق : مصطفى بن العدوى ، الطبعة الاولى ، دار ابن رجب ، منصوره ، 1423 هـ – 2003 م .
- 24 – ابن قيم الجوزيه ، **بدائع الفوائد** ، المكتبة الشاملة ، موافق للمطبوع .
- 25 – ابن المنظور ، محمد بن مكرم ابن المنظور ، (ت ، 630 هـ) ، **لسان العرب** ، الطبعة الاولى ، ، مكتبة دار الصادر ، بيروت ، 1410 هـ – 1991 م .
- 26 – اصفهانی ، ابوالقاسم حسين بن محمد ، (ت ، 502 هـ) ، **المفردات في غريب القرآن** ، الطبعة الاولى ، المكتبة التوفيقية ، بيروت ، 1409 هـ – 1988 م .
- 27 – الجزائري ، ابوبكر جابر بن موسى ، **ايسير التفاسير لكلام العلي الكبير** ، مدرس درمسجد نبوى واستاذ در جامعة اسلاميه ، مدینه منوره ، الطبعة الثانية ، المكتبة العصرية ، بيروت ، 1422 هـ – 2001 م .
- 28 – الحاج ، شيخ خالد محمد على ، **نصر الشرك والخرافات** ، الطبعة الاولى ، مطبوعات ادارة الشؤون الدينية ، قطر ، 1398 هـ – 1978 م .
- 29 – الخيري ، علامه مصطفى المنصورى ، (ت ، 1390 هـ) ، **المقططف من عيون التفسير** ، تحقيق: محمد على صابوني ، الطبعة الاولى ، دار السلام ، قاهره ، 1417 هـ – 1996 م .
- 30 – الزحيلي ، دكتور وهبه ، **التفسير المنير في العقيدة والشريعة والمنهج** ، الطبع العاشر ، دار الفكر ، دمشق ، 1430 هـ – 2009 م .

- 31 – الفيومى ، احمد بن محمد المقرئ ، (ت ، 770 هـ) ، **المصباح المنير فى غريب الشرح الكبير** ، الطبعة الاولى ، دار الكتب العلمية ، بيروت ، 1414 هـ – 1994 م .
- 32 – القطبان ، دكتور مناع الخليل ، (ت ، 1420 هـ) ، **مباحث فى علوم القرآن** ، الطبعة الثالثة ، مؤسسة الرسالة ، بيروت ، 1421 هـ – 2000 م .
- 33 – المنجد ، محمد صالح ، **الغفلة (سلسلة اعمال القلوب)** ، الطبعة الاولى ، مجموعة زاد للنشر ، 1430 هـ – 2010 م .
- 34- اندلسى ، ابو حيان محمد بن يوسف ، (ت ، 745 هـ) ، **البحر المحيط فى التفسير** ، تحقيق : شيخ زهير جعید ، طبع جديد ، دار الفكر ، بيروت ، 1412 هـ – 1992 م .
- 35 - بخارى ، ابو عبدالله محمد بن اسماعيل بن ابراهيم بن مغيرة بن برذبه ، (ت ، 256 هـ) ، **صحیح البخاری** ، تحقيق : محمود محمد محمود حسن نصار ، الطبعة الخامسة ، دار الكتب العلمية ، بيروت ، لبنان ، 1428 هـ – 2007 م .
- 36 – بروسى ، شیخ اسماعیل بن حقی بن مصطفی ، (ت ، 1127 هـ) ، **روح البیان فی تفسیر القرآن** ، الطبعة الاولى ، دار الكتب العلمية ، بيروت ، 1424 هـ – 2003 م .
- 37- بغوی ، ابو محمد حسين بن مسعود بن محمد ، (ت ، 510 هـ) ، **معالم التنزیل** ، تحقيق : محمد عبدالله النمر ، الطبعة الثانية ، دار الطيبة للنشر والتوزيع ، ریاض ، 1414 هـ – 1993 م .
- 38- بقاعی ، برهان الدین ابی الحسن ابراهیم بن عمر ، (ت ، 885 هـ) ، **نظم الدرر فی تناسب الآیات والسور** ، تحقيق : عبد الرزاق غالب المهدی ، الطبعة الثالثة ، 1415 هـ – 1995 م ، دار الكتب العلمية ، بيروت ، لبنان .
- 39- بیضاوی ، ابوالخیر عبدالله بن عمر بن محمد شیرازی ، (ت ، 685 هـ) ، **انوار التنزیل واسرار التأویل** ، تحقيق : شیخ عبد القادر عرفات حسنوت ، الطبعة الاولى ، دار الفكر ، بيروت ، لبنان 1416 هـ – 1996 م .
- 40- تنان ، عبدالکریم ، محمد ادیب ، **شرح جوهرة التوحید فی عقیدة اهل السنّة والجماعۃ** ، طبع جدید ، دار البشائر ، دمشق ، 1415 هـ – 1996 م .
- 41- ترمذی ، ابو عیسی محمد بن عیسی بن سورہ ، (ت ، 279 هـ) ، **الجامع الصحیح سنن ترمذی** ، تحقيق : محمد احمد شاکر وآخرون ، الطبعة الثالثة ، دار السلام للنشر والتوزيع ، ریاض ، 1421 هـ – 2000 م .
- 42- تهانوی ، محمد علی بن محمد حامد ، (ت ، 1158 هـ) ، **كشف اصطلاحات الفنون والعلوم** ، طبع جدید ، مکتبة لبنان ناشرون ، بيروت .
- 43 – جرجانی ، علی بن محمد بن علی ، (ت ، 810 هـ) ، **التعريفات** ، الطبعة الاولى ، دار الكتب العلمية بيروت ، 1403 هـ – 1983 م .
- 44 – حجازی ، دكتور محمد محمود ، (ت ، 1413 هـ) ، **التفسیر الواضح** ، الطبعة الثالثة ، مطبعة الاستقلال الكبرى ، مصر ، 1396 هـ – 1976 م .
- 45 – حکمی ، حافظ احمد بن محمد ، (ت ، 1377 هـ) ، **معارج القبول بشرح سلم الوصول الى علم الاصول** ، الطبعة الاولى ، دار ابن القیم ، الدمام ، 1410 هـ – 1990 م .
- 46 – حلاق ، محمد جمال الدين ، بن محمد سعید ، (ت ، 1332 هـ) ، **موعظة المؤمنین من احیاء علوم الدین** ، دار الكتب العلمية ، بيروت ، 1414 هـ – 1995 م .
- 47 – حوى ، سعید ، (ت ، 1409 هـ) ، **الاساس فی التفسیر** ، الطبعة الاولى ، دار السلام ، قاهره ، 1405

٥ - 1985 م.

- 48 - حوى، سعيد، المستخلص في تذكرة النفوس ، الطبعة الأولى ، دار الارقم ، عمان ، 1403 هـ - 1983 م .
- 49 - خوارزمي ، ابوالقاسم محمود بن عمر بن محمد بن عمر زمخشري ، (ت ، 538 هـ) ، الكشاف عن حقائق التنزيل وعيون الاقويل في وجوه التأويل ، تحقيق : عبد الرزاق المهدى ، الطبعة الأولى ، دار احياء التراث العربي ، بيروت ، 1399 هـ - 1979 م .
- 50 - خوارزمي ، اطواق الذهب في الموعظ والخطب ، تحقيق : اسماء ابوبكر محمد ، الطبعة الاولى، دار الكتب العلمية ، بيروت ، 1414 هـ - 1994 م .
- 51 - خوارزمي ، المستقصى في امثال العرب ، الطبعة الثانية ، دار الكتب العلمية ، بيروت ، 1407 هـ - 1987 م .
- 52 - خازن ، علاء الدين على بن محمد بن ابراهيم ، (ت ، 741 هـ) ، لباب التأويل في معالم التنزيل ، الطبعة الثانية ، دار الفكر ، بيروت ، 1399 هـ - 1979 م .
- 53 - خطابي ، ابوسليمان حمد بن محمد بن ابراهيم بستى ، (ت ، 388 هـ) ، العزلة ، الطبعة الثانية ، المطبعة السلفية ، قاهره ، 1399 هـ - 1979 م .
- 54 - خطابي ، قصيدة عنوان الحكيم ، مكتبة مطبوعات الاسلامية ، حلب ، سوريا ، 1404 هـ - 1984 م .
- 55 - خطيب بغدادي ، احمد بن ثابت (ت ، 463 هـ) ، اقتضاء العلم والعمل ، تحقيق : محمد ناصر الدين البانى ، الطبعة الرابعة ، المكتب الاسلامى ، بيروت ، 1397 هـ - 1977 م .
- 56 - خرم دل، داکتر مصطفی، تفسیرنور، نوبت چاپ، هفتم، ناشر، نشر احسان، تهران، 1388 هـ ش .
- 57 - درویش ، محى الدين ، (ت ، 1403 هـ) ، اعراب القرآن الكريم وبيانه ، الطبعة الثالثة ، دارالارشاد، دمشق ، 1412 هـ - 1992 م .
- 58 - دراز ، محمد عبد الله (ت ، 1958 م) ، زاد المسلم للدين والحياة ، تحقيق : احمد مصطفى فضيلة ، الطبعة الثانية ، دار القلم ، قاهره ، 1429 هـ - 2008 م .
- 59 - دهخدا ، على اكبر ، (ت ،) فرهنگ دهخدا ، ناشر ، مؤسسه انتشارات دانشگاه ، تهران .
- 60 - ذهبی ، شمس الدين ابوعبدالله محمد بن احمد ، (ت ، 748 هـ) ، الكبائر ، تحقيق : سعد يوسف ابوعزيز ، الطبعة الثانية ، دار الفجر للتراث ، قاهره ، 1425 هـ - 2004 م .
- 61 - ذهبی ، سیر اعلام النبلاء ، الطبعة الثانية ، مكتبة الصفا ، قاهره ، 1424 هـ - 2003 م .
- 62 - رازی ، فخرالدین محمد بن ابی بکر بن عبدالقدار ، (ت ، 721 هـ) ، تفسیر الكبير (مفاتیح الغیب) ، الطبعة الاولى ، دار الكتب العلمية ، بيروت ، 1421 هـ - 2000 م .
- 63 - رضا ، محمد رشید ، (ت ، 1354 هـ) ، تفسیر القرآن الحکیم مشهور به تفسیر منارالطبعة الثانية، دارالمعرفة ، بيروت ، 1366 هـ - 1947 م .
- 64 - سیوطی ، جلال الدين عبد الرحمن بن ابی بکر ، (ت ، 911 هـ) ، الدرر المنتور في التفسير المأثور، الطبعة الثانية ، دار الفكر ، بيروت ، 1414 هـ - 1993 م .
- 65 - سیوطی ، لباب النقول في اسباب النزول ، دار الكتب العلمية ، بيروت .
- 66 - سیوطی ومحلى ، جلالين ، الطبعة الاولى ، دار الحديث ، قاهره .
- 67 - سعدي ، شيخ عبدالرحمن بن ناصر بن عبدالله ، (ت ، 1376 هـ) ، تيسيرالكريم الرحمن في تفسير الكلام المنان ، تحقيق: ابن عثيمين ، الطبعة الاولى ، مؤسسة الرسالة ، بيروت ، 1421 هـ - 2000 م .

- 68 - سلمى ، عز الدين ابو عبد الرحمن عبدالعزيز بن عبد السلام ، (ت ، 660 هـ) ، **آداب الصحابة** ، الطبعة الاولى ، دار الصحابة للتراث ، مصر ، 1410 هـ - 1990 م .
- 69 - سلمى ، **شجرة المعارف والاحوال وصالح الاقوال والاعمال** ، الطبعة الاولى ، دار الصحابة للتراث ، مصر ، 1410 هـ - 1990 م .
- 70 - سمرقندى ، ابوالليث نصر بن محمد بن احمد ، (ت ، 373 هـ) ، **بحر العلوم** ، تحقيق : محمود مطرجي، دار الفكر ، بيروت ،
- 71 - سجستانى ، ابوداود سليمان بن اشعث ، (ت ، 275 هـ) ، **سنن ابى داود** ، تخریج احادیث : محمد ناصرالدین البانی ، الطبعة الاولى ، مكتبة المعارف للنشر والتوزيع ، رياض ،
- 72 - شوکانی ، بدرالدين ابو على محمد بن على بن محمد ، (ت ، 1250 هـ) ، **فتح القدير** (الجامع بين فنی الروایة والدرایة من علم التفسیر) الطبعة الاولى ، دار الفكر ، بيروت ، 1412 هـ - 1992 م .
- 73 - شوکانی ، نیل الاوطار ، الطبعة الاولى ، دار الحديث ، مصر 1413 هـ - 1993 م .
- 74 - شعراوى ، محمد متولى (ت ، 1418 هـ) ، **المختصر المختار من تفسير الشعرواي للقرآن الكريم** ، الطبعة الاولى ، دار الروضة ،
- 75 - صنعانى ، محمد بن اسماعيل بن صلاح ، (ت ، 1189 هـ) ، **سبل السلام** ، الطبعة الاولى ، دار الحديث، مصر ، 1416 هـ - 1996 م .
- 76 - طبرى ، ابو جعفر محمد بن جرير بن يزيد بن خالد ، (ت ، 310 هـ) ، **جامع البيان عن تأويل آى القرآن** ، دار الفكر ، بيروت ، 1405 هـ - 1985 م .
- 77 - عبدالباقي ، محمد فواد ، (ت ، 1388 هـ) ، **المعجم المفهرس لالفاظ القرآن الكريم** ، الطبعة الاولى ، دار الكتب المصرية ، مصر ، 1364 هـ ق-1944 م .
- 78 - عباس ، فضل ، (ت ، 1432 هـ) ، **البلاغة فنونها وافاناتها** ، الطبعة الاولى ، دار الفرقان للنشر والتوزيع ، اردن ، 1417 هـ - 1997 م .
- 79 - عسكري ، ابو هلال حسن بن عبدالله بن سهل ، (ت ، 395 هـ) ، **الفرقون اللغوية** ، تحقيق : محمد ابراهيم سليم ، الطبعة الاولى ، دار العلم والثقافة للنشر والتوزيع ، قاهره ، 1406 هـ - 1986 م .
- 80 - عسكري ، الحث على طلب العلم والاجتهاد في جمعه ، تحقيق : د . مروان قباني ، الطبعة الاولى ، المكتب الاسلامي ، بيروت ، 1406 هـ - 1986 م .
- 81 - عفيفي ، طه ، **مفاتيح الجنة من الكتاب والسنة** ، دار الاعتصام ، قاهره ،
- 82 - غزالى ، ابو حامد محمد بن محمد ، (ت ، 505 هـ) ، **بغية الطالبين من احياء علوم الدين** ، تحقيق : شيخ محمد احمد عساف ، الطبعة الرابعة، مكتبة دار احياء العلوم ،بيروت ، 1408 هـ ق - 1988 م .
- 83 - امام غزالى ، احياء علوم الدين ، المكتبة التجارية الكبرى ، مصر .
- 84 - فیروز آبادی ، محمد بن یعقوب ، (ت ، 817 هـ) ، **قاموس المحيط** ، الطبعة الخامسة ، مؤسسة الرسالة ،بيروت 1416 هـ - 1996 م .
- 85 - قرطبي ، ابو عبدالله محمد بن احمد انصارى ، (ت ، 671 هـ) ، **الجامع لاحكام القرآن** ، الطبعة الاولى ، دار الكتب العلمية ،بيروت ، 1408 هـ - 1988 م .
- 86 - قطب ، سيد بن ابراهيم ، (ت، 1385 هـ) ، **تفسير فى ظلال القرآن** ، الطبعة الاولى ، دار الشروق ، قاهره ، 1392 هـ - 1972 م .

- 87 - قلعي ، محمد رواسى ، معجم لغة الفقهاء ، الطبعة الثانية ، دار النفائس ، عمان ، 1414 هـ - 1996 م .
- 88 - قزوينى ، ابو عبدالله محمد بن يزيد ، (ت ، 273 هـ) ، سنن ابن ماجه ، تخريج احاديث : محمد ناصرالدين البانى ، الطبعة الاولى ، مكتبة المعارف للنشر والتوزيع ، رياض ،
- 89 - قرضاوی ، داکتر يوسف ، الوقت فى حياة المسلم ، الطبعة الرابعة ، مكتبة وهبہ ، قاهره ، 1424 هـ - 2004 م .
- 90 - كرزون ، احمد ، منهج الاسلام فى تنمية النفس ، الطبعة الثانية ، دار ابن حزم للنشر ، 1418 هـ - 1998 م .
- 91 - كلبي ، ابوالقاسم محمد بن احمد بن محمد ، (ت ، 741 هـ) ، التسهيل لعلوم التنزيل ، الطبعة الاولى ، دار الكتاب العربي ، بيروت ، 1403 هـ - 1983 م .
- 92 - كفوی، ابوالباقا ايوب بن موسى حسينی ، (ت ، 1094 هـ) ، الكلیات معجم فی المصطلحات والفرق اللغوية ، الطبعة الثانية ، مؤسسة الرسالة ، بيروت ، 1419 هـ - 1998 م .
- 93 - مناوی ، زین الدین عبد الرؤوف بن تاج العارفین بن نورالدین ، (ت ، 1031 هـ) ، التوقیف علی مهمات التعریف ، تحقيق : محمد رضوان الدایة ، الطبعة الاولى ، دار الفكر المعاصر ، بيروت ، 1404 هـ - 1984 م.
- 94 - محلی ، جلال الدین محمد بن احمد ، (ت ، 864 هـ) ، جلالین ، الطبعة الاولى ، دار الحديث ، قاهره ،
- 95 - مراغی ، محمد مصطفی ، (ت ، 1364 هـ) ، تفسیر المراغی ، الطبعة الاولى ، مطبعة مصطفی حلبي ، مصر ، 1365 هـ - 1946 م
- 96 - مبارکپوری ، ابوالعلا محمد عبد الرحمن بن عبدالرحیم ، (ت ، 1353 هـ) ، تحفة الاحوی فی شرح سنن الترمذی ، الطبعة الاولى ، دار الكتب العلمية ، بيروت ،
- 97 - محاسبی ، ابوعبدالله حارث بن اسید ، (ت ، 243 هـ) ، آداب النقوس ، تحقيق : عبدالقادر احمد عطا ، الطبعة الاولى ، دار الجيل ، بيروت ،
- 98 - مرغینی ، محمد صالح عبدالله ، الابتلاء واثرہ فی حیاة المؤمن ، دارالاعتصام ، ریاض ،
- 99 - مراد ، داکتر مصطفی ، منهاج المؤمن ، الطبعة الثانية ، دار الفجر للتراث ، قاهره ، 1425 هـ - 2004 م.
- 100 - مقدسی ، احمد بن عبدالرحمن بن قدامه ، (ت ، 689 هـ) ، مختصر منهاج القاصدین ، الطبعة الاولى ، دار التوزيع والنشر الاسلامية ، 1417 هـ - 1997 م .
- 101 - ماوردی ، ابوالحسین علی بن محمد بن حبیب بصری ، (ت ، 450 هـ) ، النکت والعيون ، الطبعة الاولی ، دار الكتب العلمية ، بيروت ، 1412 هـ - 1992 م .
- 102 - نیشاپوری ، مسلم بن حجاج بن مسلم قشیری ، (ت ، 261 هـ) ، صحيح مسلم ، الطبعة الثالثة ، دار السلام للنشر والتوزيع ، 1412 هـ - 1998 م .
- 103 - نسائی ، ابوعبدالرحمن احمد بن شعیب بن علی ، (ت ، 303 هـ) ، سنن نسائی ، تخريج احاديث : محمد ناصرالدين البانى ، مكتبة المعارف للنشر والتوزيع ، ریاض ،
- 104 - نحاس ، ابوجعفر احمد بن محمد بن اسماعیل ، (ت ، 338 هـ) ، اعراب القرآن ، الطبعة الاولى ، دار المعرفة ، 1427 هـ - 2006 م .
- 105 - نووى ، ابی زکریا محبی الدین بحی بن شرف ، (ت ، 676 هـ) ، شرح ریاض الصالھین ، تحقيق : محمد علی صابونی ، الطبعة الثالثة ، دار الافق للطباعة والنشر ، بيروت ، 1424 هـ - 2004 م .

- 106 – نیشاپوری ، نظام الدین حسن بن محمد بن حسین ، (ت ، 728 هـ) **غرائب القرآن و رغائب الفرقان** على مصحف التهجد ، الطبعة الاولى ، دار الصفوہ ، 1416 هـ – 1995 م .
- 107 – نسفي ، ابوالبرکات عبدالله بن احمد بن محمود ، (ت ، 701 هـ) ، **مدارک التنزیل وحقائق التأویل** ، الطبعة الاولى ، دار الكتاب العربي ، بيروت .
- 108 – نیا ، مصطفی رحیمی ، **ترجمة المنجد** ، ناشر ، انتشارات صبا ، تهران ، چاپ خانه حیدری ، چاپ سوم ، 1383 هـ ش.
- 109 – واحدی، ابوالحسین علی بن احمد ، (ت ، 468 هـ) ، **اسباب النزول** ، تحقيق : ایمن صالح شعبان، حقوق طبع محفوظ ، دارالحدیث ، قاهره ، 1424 هـ – 2003 م .
- 110 – واحدی ، الوجیز فی کتاب تفسیر العزیز ، الطبعة الاولى ، دار القلم ، دمشق ، 1413 هـ – 2004 م .
- 111 – هروی ، خواجه عبدالله انصاری ، (ت ، 481 هـ) ، **منازل السائرين** ، الطبعة الاولى ، دارالكتب العلمیة ، بیروت ، 1408 هـ ق – 1988 م .

خلاصة البحث

في العصر الذي نعيش فيه فإنه مليء بالانحرافات والفساد ، قد يحتل الجهل والظلم والغفلة كثير القلوب ، ويرجع الانفس الى هاوية الإنهاك الأخلاقي ، الذين اسروا في ملذات العالم العابرة ، وهم عالقون في شهوات ورغبات الروح ، يكافح أغلبهم اليوم في طين المادة والمواد ، ومن أجل تحقيق اهدافهم المادية يتفوقون على بعضهم البعض ، قد ضاقت العالم على نوعه الخاص على الرغم من اتساعها ، والسبب الرئيسي لكل هذه المصائب هو الاهمال وعدم المبالاة تجاه الوصايا الالهية وشريعة غرآء محمد(صلى الله عليه وسلم) .

من المؤكد ان الاهمال هو احد القضايا العامة والاساسية التي يعاني منها جميع البشر في عقولهم الباطن ، وقد ابلغ خالق الكائنات ومعرفة اسرار البشر في فترات مختلفة عن هذا المرض الفتاك طالماً اتهم يجتربون مخاطر الجهل والتهور، باطبع فان الاهمال ليس شيئاً بسيطاً نتجاهله ونتهور بشأنه ، منذ بداية الخلق عانى البشر الذين دخلوا الى عالم الوجود ، من الاهمال مؤسف في جميع جوانب حياتهم ، تخبرنا قصصهم القرآن الكريم كدرس في عجائب ، وندموا اولئك الذين اهملوا اصيبيوا بجروح عميقه ، لذاك اذا فكرنا في انفسنا بشكل عام فاننا مهملة في جميع جوانب حياتنا ، ان هذا الاهمال والضلال هو الذي يقودنا الى الطرق الخطيرة والمدمرة التي تدفعنا الى الموت والندم ، ولكن يعيش معظم الناس في حالة مثالية ، خاصة جيل الشباب الذي يشكل جوهر المجتمع ، انهم مغمورون تماماً في غفلة واهمال وكسل ، في كل يوم مشغولون في لهو ولعب ، علينا التيقظ من هذه الحالة الأسف .

لذاك بحثنا في كيفية الخروج من هذه الحفرة الكبيرة حتى كانت حفرة للخروج من هذا التحدى الكبير لاكتشاف الحقائق تحقيق الوعي الذاتي المنشود من خلال ممارسته تحقق السعادة والازدهار ونهاية العالم . الغرض الرئيسي من هذه المناقشة البحثية هو تحديد " موضوع الغفلة وعلاجه في ضوء القرآن الكريم " شرح طرق ووسائل العلاج وتفسيرها في ضوء آيات القرآن الكريم التي تتنمي إلى الموضوع ووفقاً لاقوال المفسرين وآراء العلماء ، وقد تمت مناقشتها ووضاحتها بـ ملاحظة الاستقراء وطريقة الاستقراء والتحليل .

ما تمت مناقشته في هذه الرسالة يتضمن الفصل الذي يذكر فيه الموضوعات والمحفوظات المختلفة ، يحتوى الفصل الاول على ثلاثة (3) موضوعات وتسعة (9) محتويات ، وفي هذا الفصل موضوعات عامة وفهم ، يحتوى على تعريف حرفي ومصطلحى للاهمال ، وقد تمت مناقشة معانى الاهمال فى القرآن الكريم ، ونفى الغفلة من ذات الله تعالى ، واقسام الغفلة ومشابهه الفاظه ، كما يتضمن الفصل الثاني ثلاثة (3) موضوعات واربعة وعشرون (24) محتويات ، فى هذا الفصل اسباب الاهمال التى تحتوى اسباب الاعمال التى تدمر الانسان وقد نوقشت عقوبات الاهمال وأثارها ، فى الفصل الثالث هناك اثنان (2) موضوعات واحد وعشرون (21) محتويات ، فى هذا الفصل وقاية وعلاج الاهمال الذى يحتوى على ادراک واثبات الایمان ، تجنب الممنوعات، واتباع الوصايا الالهية ، واليقظة من الاهمال ، ثم اتخاذ خطوات لتزكية النفس واصلاحها .

وقد تم انتهاء من هذه الرسالة باختتم قائمة آيات القرآن الكريم وقائمة احاديث النبوية والمصادر والمراجع.

Summary (abstract) of discussion

In the world and era that we live is full of full of deviations and full of corruption Ignorance and oppression have often occupied hearts and dragged souls into the abyss. Human beings who are caught up in the fleeting pleasures of the world and are enslaved to their lusts and carnal desires. Most of them today trample on the sludge of money and worldly material and for advancing material goals they overtake each other.

And despite its vastness of the world they have made the world narrower for themselves and narrower for their fellow human beings .The main cause of all these misfortunes is negligence and indifference to the divine rules and the Shari'a of Muhammad(pbu). Certainly, negligence is one of the general and fundamental issues that all human beings have in their subconscious mind.

And the Creator of beings and the world of the mysteries of creatures has made human beings aware of the deadly disease in different periods of time Until they avoid the pits of ignorance and recklessness. Of course, negligence is not something simple and small that we ignore and be reckless about it.

Humans from the beginning of creation that they entered the realm of existence they experienced regretful negligence in all aspects of their lives. Their story is told to us by the Holy Qur'an as a lesson and advice .Those who neglected were severely harmed and regretted .So if we think of ourselves in general we have been neglected in all aspects of our lives. It is this negligence that leads us to the wrong and bad ways which causes our destruction and regret. Most people live in complete neglect especially the young generation that forms the core of a society they sank into negligence, laziness and have distanced themselves from education they work in vain all day they must wake up from this unfortunate and disturbed state and bring a correct and healthy change in the Islamic and Afghan society So that we can live in prosperity, peace, tranquility and intimacy.

So, we searched for a summary of ways to escape from this great pit.

Until it is a window to get out of this great challenge to the flourishing of realities and achieve the desired self-awareness that by practicing it to achieve happiness and prosperity of the world and the hereafter .The main purpose of this research discussion is to define the subject of negligence and its cure in the light of the Holy Quran and express the ways and means of treatment and prevention in the clarity of verses of the Holy Quran that belong to the subject and according to the sayings of the commentators and scholars, it has been discussed in accordance with the method and method of scrapping and analysis. What is discussed in this treatise it consists of three chapters in which various topics and contents are expressed the first chapter has three topics and six articles This chapter covers general and semantic topics that contain a lexical and idiomatic definition of From the Divine the negation of negligence meanings of negligence in the Holy Quran neglect types of negligence and words similar to negligence are discussed. The second chapter is Essence north of 3 topics and 24 articles in this chapter, the means of negligence that contain the means of

the punishment for negligence and its effects have been discussed. In business that destroys human the third chapter, there are 2 topics and 21 articles in this chapter, the prevention and cure of negligence that contains the realization and stability of faith avoid prohibitions acting on divine awakening and caution from neglect and the steps of self-abnegation have been commands discussed and this treatise concludes the list of verses of the Holy Quran, list of prophetic hadiths and completed with sources and references

Salam University
Faculty of Sharia an Law
Master Program Tafseer & Hadith

Islamic Republic of Afghanistan
Ministry of Higher Education
Private Universities presidency

Negligence and its Treatment by Holy quran

A Master's thesis

Researcher: Qari Abdulmatin "Serat"
Supervised by: Doctor Fasihullah Abdul Baqi

Year: 2019

Salam University
Faculty of Sharia an Law
Master Program Tafsir & Hadith

Islamic Republic of Afghanistan
Ministry of Higher Education
Private Universities presidency

Negligence and its Treatment by Holy quran

A Master's thesis

Researcher: Qari Abdulmatin "Serat"
Supervised by: Doctor Fasihullah Abdul Baqi

Year: 2019